

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

DÜNYANIN SONU

Kitabın Yazarı: Muhammed Arifi

Türkçeye Çeviren: Sinan Dolayman

ÇEVİRMENİN ÖN SÖZÜ

Suudî Arabistanlı meşhur alim Prof. Dr. Muhammed Arifî kitap ve sohbetleri ile İslam âleminde sevilerek takip edilen bir yazardır. Muhammed Arifî'nin sadece twitter'da 20 milyonun üzerinde takipçisi vardır.

Dünyanın Sonu isimli bu değerli eser, ilk yayınladığı 2010 yılında 5 ay içinde 520.000 baskı yapmıştır. Bu eser şu ana kadar İngilizce ve Urduca'ya tercüme edilmiştir.

Türkiye'de son yıllarda ahir zaman ve kıyamet alametleri konusunda çok tartışmalar yaşanmaktadır. Böylesine önemli bir konuda söz söyleyen bazı kişilerin konunun hiç de uzmanı olmadığı, tutarsız ve mesnetsiz konuştukları görülmektedir. İslam dininin temel esaslarını reddederek İsa *aleyhisselam*'ın gelişi ve Mehdi'nin çıkışı gibi büyük alametleri inkâr etmektedirler.

Kafaların karışık olduğu şu dönemde ahir zamanın birçok alametinin gözümüzün önünde yaşandığına birlikte şahit olmaktayız. Yüce Allah'tan, ayaklarımızı sabit kılmasını dilerim.

Türkçe'ye kazandırdığımız Muhammed Arifî'nin bu eseri alanında uzman bir âlimin elinden çıkmış sade bir üslupla yazılmış anlaşılır bir dille de Türkçe'ye çevrilmiştir. Hiçbir yeri atlamadan tercüme etmeye gayret ettim.

Yüce Allah'tan, bu eseri hayırlara vesile kılmasını dilerim.

Sinan Dolayman

İstanbul 2020

ÖNSÖZ

Bismillahirrahmanirrahim

Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur. Salat ve selamın en üstün ve en güzeli peygamberlerin ve elçilerin efendisi Peygamberimiz Muhammed'e *sallallahu aleyhi ve sellem*, onun ailesine ve tüm ashabına olsun.

Son zamanlarda işler çok kafa karıştırıcı oldu. Kitapçılarda ve internet sitelerinde kıyamet alametleriyle ilgili, gelecekteki olaylara işaret eden ayetler ve hadislerle dayanılarak bu konularda spekülasyon ve tahminler yapılmaya başlandı.

İslam ve müslümanların hali ne kadar zor olursa olsun, insanlar her zaman bir çıkış yolu veya yolları arıyor. Bazen Mehdi'nin çıkışı, bazen Yahudilerle ya da Hristiyanlarla olacak olan Melhame-i Kübra'nın (Büyük Savaş/Armagedon) yaklaştığını duyuyorsunuz. Ve bazen de doğu veya batıdaki yere batmaları ve benzerlerini duyuyorsunuz.

Hatta bir zamanlar Afrika ülkelerinden birini ziyaret ettim ve bir adamın, onların arasında Meryem oğlu İsa Mesih olduğunu, gökten indiğini iddia ettiğine şahid oldum!!!

Kıyametin alametlerini açıklığa kavuşturmak, onun anlamları ve fıkhi sonuçlarından bahsetmek gerekliydi. İşte elinizdeki bu kitabın yazılış sebebi budur.

Öncelikle bu kitabı yayınlanmasından önce okuyup ve bana önerilerini sunan herkese teşekkür ederim. Başta, fazilet sahibi Şeyh Selman bin Fahd el-Avde, Abdüllatif ailesinden Şeyh Abdulaziz, Şeyhü'l-Muhaddis Abdulaziz Turayfi ve yardımlarını asla unutmayacağım diğer kişiler... Yüce Allah'tan bu kitabı, faydalı, rızası için içtenlikle yapılmış ve kıyamet günü bizlere şahitlik edecek yararlı bilgilerden kılmasını dilerim... Âmin.

Prof. Dr. Muhammed b. Abdurrahman Arifî

Akaid, Çağdaş Dinler ve Mezhepler Profesörü

Kral Suud Üniversitesi, Riyad

Dünya Davetçiler Birliği Üyesi

moharife@gmail.com - Mobil: 0096650584514

Muharrem 1431 / Ocak 2010

Teşekkür: Kitabın (Arapçası), basım ve dağıtımında yardımcı olan herkese teşekkür ederim. Başta Prof. Muhammed b. Abdulkerim İmadi, Prof. Abdurrahman b. Selman Halafî ve Suudî Telekomünikasyon Şirketi (STC). Allah'tan onları büyük sevaplardan mahrum etmemesini ve bu kitabı, kıyamet günü bizlere şahitlik edecek yararlı bilgilerden kılmasını dilerim... Âmin.

NEDEN KIYAMET ALAMETLERİNDEN BAHSEDİYORUZ?

İnsan incelediği, söz söylediği her konu hakkında araştırma yapmalı ve çaba harcamalı, bundan dolayı da birtakım faydalar elde etmelidir.

Kıyametin alametlerini araştırmak ve öğrenmek bize hayatımızda herhangi bir fayda sağlayacak mı?

Yoksa sırf kültürel birikime eklenen ama hiçbir etkisi olmayan bir bilgi olarak mı kalacak?

Cevap:

Kur'an'da ve Sünnette bahsedildiği için, kıyamet alametleriyle ilgili bilgilerin insanın hayatına yönelik birçok faydası vardır. Bunlardan bazıları şunlardır:

1- Gayba (görünmeyene/bilinmeyene) imanın gerçekleşmesi -ki bu, imanın altı şartından biridir-. Zira Yüce Allah şöyle buyuruyor: “Onlar gaybe inanır, namazı da dosdoğru kılarlar.” (Bakara 3)

Ebu Hureyre *radiyallahu anhu* Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Ben insanlarla, onlar ‘Allah’tan başka ilah yoktur’ deyinceye kadar savaşmakla emrolundum. ‘Allah’tan başka ilah yoktur’ dediklerinde mallarını ve canlarını benden **kurtarırlar**, ancak gizli durumlarının hesabı Allah’a kalmıştır.” (Buhari, Müslim)

Gayba iman: Allah'ın veya Rasulü *sallallahu aleyhi ve sellem*'in bildirdiği ve Rasulü *sallallahu aleyhi ve sellem*'den nakledildiği kesin olan gözümüzle gördüğümüz ya da göremediğimiz her şeye iman etmemiz, onların hak ve doğru olduğunu tasdik etmemiz gerekir.

Bunların arasında, Deccal'in çıkışı, Meryem oğlu İsa *aleyhisselam*'ın inişi, Yecüc ile Mecüc'ün çıkışı, dabbenin çıkışı, güneşin batıdan doğuşu ve bunlara benzer sahih olarak nakledilen kıyamet alametleri vardır.

2- Kıyamet alametlerinin bilgisi, kişiyi Allah'a itaat etmeye ve Kıyamet Günü'ne hazırlamayı teşvik eder. Gafilleri uyandırır ve onları tövbe etmeye, dünyaya güvenmemeye yöneltir. Mustafa *sallallahu aleyhi ve sellem*'in ve etraftakilerin kıyamet alametlerinden birinin yakın olduğunu fark et-

tiklerinde yaptıkları şudur: Buhari ve Müslim’de geçen bir rivayete göre: Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* bir gece uyandı ve dedi ki: “Yaklaşan bir şerden ötürü Arapların vay haline! Bu gün Yecüc ile Mecüc’ün sed-dinden şöyle bir gedik açıldı...”

“Sübhaneallah, bu gece ne fitneler nazil oldu! Ne hazineler de açıldı! Hücre sahiblerini -yani ezvac-ı tahiratı uyandırınız. Dünyada nice giyinik kadınlar vardır ki ahirette çıplaktırlar.”

3- Kıyamet alametleri bazı şer’i ve fikhî meselelerin açıklamalarını / izahını içerir. Mesela, Deccal’in yeryüzünde kalış kıssası ki onun bir günü bir yıl, diğer bir günü bir ay kadardır. Sahabe, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’e Deccal’in yeryüzünde kalacağı uzun günler hakkında şöyle soru sordular: “Bir sene kadar uzun olacak günde sadece bir günlük (beş vakit) namaz kılmak yetecek mi?” Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki: “Hayır, (vakit) *takdirinde bulununuz.*” Bu hadisten, gece veya gündüzün aylarca sürebildiği bölgelerde yaşayan müslümanların namazlarını nasıl kılmaları gerektiğini öğreniriz.

4- Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in kıyametin alametleri hakkında bildirdikleri şeyler, zanla ve tahminle bilinemeyecek olan gaybî konulardır. Bu da onun mesajının doğruluğunun ve Yüce Allah’ın elçisi olduğunun bir kanıtıdır. Bununla beraber Allah, gaybı da (görünmeyi/bilinmeyi de) müşahade olunanı da (görüneni de) bilir. Bir ayette şöyle buyrulur: “**O bütün gaybı bilir. Fakat gayplarını kimseye açmaz. Ancak, bildirmeyi dilediği bir elçiye bildirir. Bu durumda** (mesajı korumak için) **o elçisinin önüne ve arkasına gözetleyiciler yerleştirir.**” (Cin 26-27)

5- Kıyametin alametlerini bilmek, herhangi bir yanlışla düşmememiz, şeriata (dine) uygun bir şekilde hareket etmemiz konusunda bize yardımcı olur. Mesela, Deccal hakkında geniş bilgi veriliyor: Gözünün özelliği, alnı ve sahip olacağı diğer şeyler... [Bütün bunların bildirilmesinin sebebi] onu gördüğümüzde Deccal olduğunu bilip fitnesine düşmememizdir!

6- İleride olacaklar için zihinsel olarak hazırlanmak, böylece (olaylar meydana geldiğinde) sürprizle karşılaşmamak.

7- Ümit kapısının -her daim- açık olduğu inancı... Çünkü kıyametin alametlerinin biri de İslam’ın zaferi, dünyaya yayılması, Hristiyanlığın ve

Yahudiliğin bitmesidir. Bu, kâfirler istemese de İslam'ın iyice yerleşerek diğer tüm dinlere üstün gelmesi müjdesine dayanmaktadır.

8- Gayb (gizli) olan konular ve gelecekte neler olabileceğini öğrenip keşfetmek insanın doğal merak duygusunu tatmin eder. Bununla birlikte, gelecekle ilgili bu gaybî konular, Şari (Allah) Teâlâ'nın bildirdiği sahih haberlere dayanmalıdır.

İslam astrologlar, falcılar ve kâhinler gibi gelecekle ilgili bilgiye sahip olduğunu iddia eden deccallerin (aldatıcıların) önünü keser. Biz kıyame-
tin alametleri olan gelecekle ilgili birçok olayın bilgisine vahiy yoluyla ulaşırız.

9- Kıyamet alametlerine olan inanç, imanı güçlendirir ve artırır. Bu alametler, ortaya çıktığında, tabi olduğun (İslam) dininin doğruluğunu onaylamış olur.

Bunları bilmenin hayatlarımız üzerinde etkili başka faydaları da vardır.

KIYAMET ALAMETLERİYLE İLGİLİ KURALLAR

Geçmiş âlimler kıyamet alametleriyle ilgili çok sayıda kitap yazdılar, şimdiki âlimler de hâlâ yazmaya ve yayınlamaya devam ediyorlar. Televizyonlar, radyolar, gazeteler, dergiler ve internet siteleri de zaman zaman kıyamet alametlerinden bahsediyorlar. Kıyamet alametleriyle ilgili metinleri inceleyen yetersiz veya konu hakkında bilgisi olmayan bazı kişiler birtakım hatalara düşüyor ve konuyu karıştırıyorlar.

Burada kıyamet alametlerini ve ilgili şer'i (dinî) metinleri anlamak için birtakım kuralların sıralanmasını/listelenmesini gerekli görüyorum:

Kanıt Sunarken Kur'an ve Sahih Sünnet Metinleriyle Yetinmek:

Bu, Kuran ve Sahih Sünnet'in gaybî meseleleri bilmede kaynak olukları içindir.

“De ki: Göktekiler ve yerdekiler gaybı bilemezler, ancak Allah bilir. Onlar öldükten sonra ne zaman diriltileceklerinin de farkında değildirler.” (Neml, 65), **“O, gaybı bilendir. Hiç kimseye gaybını bildirmez. Ancak seçtiği resûller başka.** (Onlara bildirir).” (Cin, 26-27)

Allah *azze ve celle*, elçisi Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem*'e dinin hedef ve amaçları doğrultusunda bazı gaybî meseleleri bildirmiştir. Kıyamet alametleri de bunlardandır ve gelecekle ilgili gaybî meselelerdir.

Kıyamet alametleri konusunu İsrailiyyattan⁽¹⁾ öğrenmek, rüyaları veya hayalleri ya da siyasî olayları kanıt olmaksızın kıyamet alametleriyle ilişkilendirmek doğru değildir.

Benzer şekilde, kanıt olarak alıntı yapılan bir metin, ister masum Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'e isterse Sahabe-i Kiram'dan birine atfedilsin mutlaka sahih olmalıdır.

Kıyamet alametleri konusu, kimi zaman bazı kişiler tarafından kitaplarının satışını artırmak ve daha fazla okuyucu kazanmak uğruna tuhaf, anormal, uydurma hâyâl ve kurgular kullanılarak bir heyecan vasıtası ve

(1) İsrâiliyyât; büyük oranda yahudi, kısmen de hristiyan kaynaklarından nakledilen “efsane, kıssa, olay veya bilgi” anlamında kullanılır. DİA.

ticaret aracı olarak kullanılmıştır. En garip şeylerden biri de bir yazarın yazdığı ve bizzat okuduğum şu şeylerdi:

“İstanbul’da İslamî eserlerin olduğu Türk kütüphanesinde hicri 3. yüzyılda nadir bir hatla yazılmış değerli bir eserde Ebu Hureyre, İbni Abbas ve Ali b. Ebu Talib’ten şöyle aktarılmıştır. (Bu eserdeki) bir rivayette Ebu Hureyre, vefat edeceğini hissettiği vakit, ilmi ketmetmiş olmaktan korkarak etrafındakilere şöyle dedi: ‘Rasul-i Ekrem *sallallahu aleyhi ve sellem*’den öğrendiğim ve ahir zamanda gerçekleşecek hurub⁽²⁾ (harbler) ile alakalı haberleri size bildireyim mi?’ Onlar, ‘Evet bize haber vermende bir beis yoktur, Allah seni hayırla mükâfatlandırsın.’ dediler. Bundan sonra Ebu Hureyre sözüne şöyle devam etti:

‘Hicretten bin üç yüz (1300) sene sonraki akidlerden beş veya altı veya yedi veya sekiz akid say. O vakit Mısır’a “Nasır” künyesinde bir adam hükmeder. Arablar onu “Şücca’-ul Arab” (Arabın cesuru) diye çağırırlar. Allah onu bir harbde ve sonra bir harbde daha, yani iki harbde zelil eder. O Nasır, mansur olmaz, ona yardım edilmez. Ve Allahu Teâla ayların en sevgilisinde Mısır’a hakiki nusreti irade eder ki bu nusret tahakkuk edecektir. Bunun üzerine Beyt’in Rabbi olan Allah, Mısır halkını ve Arab milletini, babası kendisinden daha Enver olan “Esmer Sâdâ / Enver Sedat” ile razı ederek onu, onlara reis eder. Fakat bu adam Mescid-i Aksa’nın hırsızlarıyla (Yahudilerle) belde-i hazinde musalaha yapar.

Sonra Şam bölgesinden olan Irak’ta cebbar bir adam zuhur eder ki o adam Süfyanîlerden biridir ve onun bir gözünde hafif bir aksama vardır. Onun ismi “Saddam”dır. O, kendisine muarız olanlara karşı saddamdır. Bütün dünya “Küçük Kût”ta (Kuveyt), onun için toplanırlar ki Saddam da bu Kuveyt’e daha evvel aldatılarak girmiştir. Bu Süfyanî’de hiçbir hayır yoktur. İlla ki İslamiyete dönerse o zaman onda hayır olur. O hem hayır hem de şerdir. Mehdî-i Emin’e hain olana veyl olsun.

Hicretten 1400 sene sonraki akidlerden iki veya üç akid say. O vakit Mehdi-i Emîn çıkar ve bütün dünya ile harb eder. Dalalete düşenler, Al-

(2) Bir anlatıcının söylediği yalanları tespit etmenin yollarından biri de garip kelimele - dir. Anlatıcı tarafından belirtilen Hurub (savaşlar) kelimesi, Sahabe tarafından kullanılmayan bir çoğul kelimedir.

lah' ın gazabına uğramış olanlar ve münafıklar, İsrâ ve Mi'raç beldesi olan Kudüs'teki "Meciddun Dağları"nda onun için toplanırlar. Bütün dünyanın ve bütün hilelerin melikesi de Mehdi'ye karşıdır ki onun ismi Zaniye'dir. Bu melike o gün dünyayı dalalet ve küfre sevk eder. Yahudiler de o gün dünyaca en yüksek makamdadırlar. Bütün Kudüs'e, mukaddes beldeye hâkimdirler. Bütün dünya denizden ve havadan Mehdi'nin üzerine hücum eder. Ancak çok soğuk ve çok sıcak beldeler müstesna. Mehdi bütün dünyanın çirkin hile ve planlarla aleyhinde ittifak ettiklerini görür. Fakat bilir ki Allah daha şiddetli mekr sahibidir ki onların bütün hilelerini akâm bırakır. Ve bütün kâinat O'nun mülküdür, O'na dönecektir ve merci yalnız O'dur. Ve bütün dünya aslı ve feriyle onun bir hilkat şeceresidir. İşte bu kudrete malik olan Cenab-ı Hak, Mehdi'ye nusret için en şiddetli bir darbe ile onlaravurur ve karayı, denizi ve semayı onlar üzerine yandırır. Ve sema da onların üstüne şiddetli yağmurunu yağdırır. O gün bütün ehl-i arz küffara lanet eder. Allah da bütün küfrün zevalini irade eder."⁽³⁾

Bu Konuda Güvenilir Âlimlere Başvurmak:

Bu konuyla ilgili herhangi bir fikir/teori/düşünce geliştiren kişi, başkalarına anlatmadan önce ilim sahiplerine danışmalıdır: Zira Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: **"Eğer bilmiyorsanız ilim sahiplerine sorun."** (Enbiya, 7); **"Hâlbuki onu Peygamber'e ve içlerinden yetki sahibi kimsele-re götürselerdi, elbette bunlardan, onu değerlendirip sonuç (hüküm) çıkarabilecek nitelikte olanları onu anlayıp bilirlerdi. Allah'ın size lütfu ve merhameti olmasaydı, pek azınız hariç, muhakkak şeytana uyardınız."** (Nisa, 83)

Selef-i Salihîn'in gittikleri yol bu şekildeydi. Bu konuda Ebu Tufeyl *radıyallahu anı*'dan bir haber rivayet edilmiştir. O şöyle demiştir: *"Ben Kufe'deydim, Deccal'in ortaya çıktığı söylendi. Biz Huzeyfe b. Esid'in yanına gittik. O esnada insanlarla konuşuyordu. Dedim ki: 'Deccal ortaya çıktı!' Bana 'Otur.' dedi. Oturdum ve halkın işlerinden sorumlu olan kişi benim yanıma geldi. O da 'Deccal ortaya çıktı ve Kufe hal-*

(3) Keşfu'l-Meknun fi'l-Redd 'ala Kitab Hermecedon, (58). Bkz. el-Mehdi ve Fıkhu Eşratu's-Sa'at, (636)

kı onunla savaşıacak.’ dedi. O, ona da ‘Otur, Otur.’ dedi. O da oturdu. Sonra bir çağrı yapıldı ve bu sözlerin (Deccal’in çıktığının) yalan olduğu ortaya çıktı. Biz Huzeyfe’ye dedik ki: ‘Ey Ebu Seriyha, bizi oturtun, herhalde bize bir şey söylemek istedin.’ Dedi ki: ‘Eğer Deccal senin zamanında ortaya çıkarsa, senin çocukların ona çakıl taşları atardı (yani bu zamanda kötülüğü çocuklar dahi kabul etmez). Ama Deccal öyle bir zamanda ortaya çıkacak ki o zaman halk arasında nefret yaygın olacak, dindarlık zayıflamış olacak, kötü insanlar her yerde ortaya çıkmış olacak. O zaman yeryüzü Deccal’in ayaklarının altında koçun derisinin yünden dürüldüğü (halı) gibi dürülecek...’”(4)

İnsanlara Anlayabilecekleri Tarzda Söz Söyle:

Kıyamet alametleri hakkında konuşanların bir kısmı, kıyamet alametleri hakkındaki hadisleri ve kıyamet alametlerini, halkın geneline (avama) ya da İslam’ı yeni tanıyan ama duyduklarını tam olarak anlayamayacak olanlara anlatırken yetersiz kalabiliyorlar.

Şu bir gerçektir ki her bilgi herkese söylenmez. Her doğru da her yerde söylenmez. Çünkü insanlar bunu anlayamayabilir, yanlış yorumlayabilir ya da yanlış alıntı yapabilirler. Nitekim Ali *radıyallahu anh* şöyle demiştir: “İnsanlara anlayabilecekleri şekilde söz söyleyin. Yoksa Allah’ı ve Rasûlünü yalanlamalarını mı istersiniz?”(5)

Başka bir rivayette de şöyle gelmiştir: “Ey insanlar! Siz Allah’ın ve Rasûlünün yalanlanmasından hoşlanır mısınız? (Tabî ki hoşlanmazsınız) Öyleyse insanlara anlayabilecekleri şeyler söyleyin, **inkâra düşmelerine** sebep olacak şeylerden kaçının.”(6)

İbni Mesud şöyle dedi: “İnsanların, akılları almayacağı için buğzedeceği sözleri (hadisleri) aktarmak, fitne çıkarmaktır.”(7)

- (4) Hakim, *Müstedrek*’te (8657) dedi ki: “Bu hadisi Buhari ve Müslim, senedi sahih olduğu halde kaydetmemişlerdir.” Ayrıca Abdurrezzak tarafından *Musannef*’te, Mamer → Katade tarihiyle mürsel olarak rivayet edilmiştir. **Ve bu doğrudur.**
- (5) Buhari, 127. eş-Şatibi, bu sözün yorumunda şöyle demiştir: “Bilgi temelli konular sınırlıdır, herkese açık değildir, çünkü bazı meselelerin bilinmesi bazı insanlar için faydalı olabilir fakat bir başkası için faydalı olmayabilir.” (Muvafakat, 5/36).
- (6) Müslim, Sahih, Mukaddime 1/76.
- (7) Müslim, Sahih, Mukaddime, “Her Duyduğunu Aktarmanın Yasaklandığı Babı.”

KIYAMET ALAMETLERİNDEN BAHSEDEN METİNLERİN GERÇEK HAYAT OLAYLARINA UYGULANMASININ KURALLARI

Geçmişte de yakın zamanlarda da kıyamet alametlerinden bahseden hadislerin, yaşanan olaylarla bağlantı kurarak gerçekleştiğini iddia eden çok sayıda girişim olmuştur.

Bu nedenle, kıyamet alametlerinden bahseden metinleri yaşanan olaylara uygularken **103 tane kural sıraladım:**

İLK KURAL: Kıyamet Alametleriyle İlgili Hadisleri Gerçek Hayat Olaylarına Uyarlamak Zorunda Değiliz

İnsan, yaşadığı anı algılayacak doğal hislerle donatıldığı için, yaşanan olaylardan, o anı idrak etmeyen başka dönemin nesillerine nispetle daha fazla etkilenir. Bu yüzden, yaşanan zamanın insanları, karşı karşıya oldukları olayları abartmaya meyillidirler. Öyle ki bugünün küçük felaketlerini çok büyük felaketlere dönüştürebilmektedirler. Bir keresinde bir şair şöyle demişti:

*“Beni ağlatan bir zaman vardı ama zaman geçtikçe,
O zaman için nostaljiyle ağladım.”*

Kıyamet alametlerini görmediği halde kendi zamanındaki olaylara uyarlamaya çalışan kişi bilmelidir ki belki de şahit olduğu bu tarihî olaylardan (önce veya sonra) daha büyük olaylar meydana geldi fakat bunlar kendisi üzerinde daha az etki yaptı ya da onlardan tamamen habersiz kaldı.

Kıyamet alametleri hakkında bilgi sahibi olan âlimlerin kendi dönemlerinde yaşanan olaylara bu alametleri uyarlayıp içtihatla bulunmasına cevaz verilmiştir. Mesela, Ömer *radiyallahu anh* İbni Sayyad'ın Deccal olduğuna inandığında Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* o anda orada bulunuyordu ama buna itiraz etmedi.

Fakat belli bir görüşten/içtihattan çıkan sonuç, müslümanların bölünmesine sebep olur ya da bu içtihat yasal sonuçlar doğurursa ve kanıtlara

dayanan -mücadele yükümlülüğü, fitne, kişilik haklarına zarar verme ya da bölünmeye neden olma gibi- mecburiyetler söz konusu olursa, o zaman kişinin, (kıyamet alametleriyle ilgili) görüşünü ifade etmesi engellenmeli ve azarlanmalıdır. Böyle yorumlar, vahye (Kur'an ve sünnete) dayanan açık ve bağımsız kanıtları olmadığı sürece caiz olmaz.

Kıyamet alametleri konusunda çalışanlardan bazıları, geçmiş ve şu anı incelemek ve gelecekteki olaylardan bahseden hadislerle güncel olayları mukayese etmek, yani onlara uyarlamak konusuna büyük bir ilgi gösterirler.

Mesela; “Öyle bir zaman yaklaşıyor ki Irak ahalisine bir kafız (ölçek), bir dirhem (bir ağırlık ölçüsüdür) sevk olunmayacak.”⁽⁸⁾ hadisini okuyup şöyle derler: “Kıyamet alametlerinden biri olan bu alamet, (h. 1410/m. 1991 yılında) Amerika tarafından Irak’a ekonomik boykot uygulanmasıyla gerçekleşmiştir.”

Bu yorumun doğru olma ihtimali bulunsa da hadisleri yaşanan olaylara uyarlamak bazı açılardan eksik veya hatalı olabilir. Özellikle de “kesin olarak buna işaret ediyor” demek yanlış olur.

Daha da ciddi/önemli olan, bazı âlimlerin dünyanın kalan ömrü konusunda kurmaya çalıştığı teoridir. Bazı hadisleri dayanak olarak alıp dünyanın kalan ömrünün bazıları 900 yıl, bazıları da 1.000 yıl süreceğini söylediler. Bunların en ünlüleri İmam Suyuti ve İmam Sehavi’dir. Bunlardan başkaları da vardır.

Bu nedenledir ki belirli bir alametin gerçekleştiğine kesin olarak inanıp da “şu şu tarihtir” denilmesi, eğer doğrulayıcı bir kanıt veya şer’i bir delil yoksa caiz olmaz. Benzer şekilde, birçok insan Mehdi ile ilgili hadisleri belirli bir insana atfederek, “falan kişi kesin Mehdi’dir” demiş, bu yüzden de fitne, isyan, kan dökülmesi ve yönetime başkaldırı ile sonuçlanan olaylar yaşanmıştır.

(8) Ebu Nadre *radıyallahu anı* dedi ki: Cabir *radıyallahu anı*’ın yanında idik, şöyle dedi: “Öyle bir zaman yaklaşıyor ki Irak ahalisine bir kafız (ölçek), bir dirhem (bir ağırlık ölçüsü) sevk olunmayacak.” Dedik ki: “Bu kimden dolayı olur.” Dedi ki: “Acemler bunu men ederler.” Sonra şöyle dedi: “Şam ahalisine bir dinar, bir müd (kile, bir ölçü birimidir) sevk olunmayacak.” “Bu kimden dolayı olur?” dedik, “Rumlardan dolayı” dedi. (Müslim).

Bunun Hakkında Yazılan Bazı Örnekler:

Esraru's-Sa'at kitabının yazarı, Mehdi'nin zuhurundan önce İran'da başa geçecek olan Devlet Başkanı'nın Deccal olacağını söyledi. Sonra da Muhammed Hatemi'nin Deccal olduğunu söyleyip ona "Ayetullah Gorbacov" lakabını taktı.⁽⁹⁾

Başka bir yazar, *Mesih Deccal* adlı kitabında, Irak'ın eski Cumhurbaşkanı Saddam Hüseyin'in beklenen "Mehdi" olduğunu iddia etti.⁽¹⁰⁾

Emin Muhammed Cemal, *Armagedon* adlı kitabında bazı hadislere dayanarak Saddam Hüseyin'in Süfyanî⁽¹¹⁾ olduğunu iddia ediyor.

Eşratu's-Sa'at ve Hucumu Garb'ın yazarı, Ürdün'ün eski kralı Hüseyin'in Süfyanî olduğunu iddia etti.⁽¹²⁾

Bu iddialar geçerli değildir. Ancak eğer hadiste bahsedilen özel işaretlerin doğrulandığını gösteren kanıtlar belirli bir olayla tamamen aynı olur, bu da şüphe götürmeyecek şekilde net olursa, hadisi öyle yorumlamada yanlış bir şey yoktur. Bununla beraber, hadisin benzer başka bir olaya veya daha açık olana uyarlanması da mümkün olabileceği unutulmamalıdır.

Mesela:

1- Müslim'in rivayet ettiğine göre Esmâ bt. Ebu Bekir Sıddık, oğlu Abdullah b. Zübeyr'in üzerine ordu gönderip öldürten Haccac b. Yusuf es-Sekafi yanına geldiğinde ona şöyle dedi: "Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, Sakif'ten bir yalancının, bir de bozguncunun çıkacağını haber vermişti; yalancının kim olduğunu gördük, bozguncu da sensin." Bunun üzerine Haccac ona cevap vermedi ve kalkıp gitti.

İmam Nevevi dedi ki: "Yalancının kim olduğu hakkında (Esmâ bt. Ebu Bekir'in) 'Onu gördük' sözüyle kastettiği, Muhtar b. Ebi Ubeyd es-Sekafi'dir. O, birçok yalan söyledi ki en kötüsü, Cebrail'in kendisine gel-

(9) Fahd Salim, Kitabu Esraru's-Sa'at.

(10) Saddam, (h.1427 / m. 2007) yılında Zilhicce ayının 10. günü öldürüldü. *Mesih Deccal* adlı kitabın yazarı Said Eyyüb'tür.

(11) Süfyan; İslam deccalı demektir.

(12) Ürdün Kralı Hüseyin, h. 1420'de (7.2.1999) öldü. *Eşratu's-Sa'at ve Hucumu Garb* kitabının yazarı Fahd Salim'dir.

diğini iddia etmesidir. Âlimler -ittifakla- burada ‘yalancı’ ile kastedilenin Muhtar es-Sekafi olduğunu, bozguncunun da Haccac b. Yusuf olduğunu kabul etmiştir. En doğrusunu Allah bilir.”⁽¹³⁾

2- Müslim, Ebu Hureyre *radıyallahu anh*’dan şöyle rivayet etmiştir: Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: “*Hicaz topraklarından bir ateş çıkıp da Busra’da*⁽¹⁴⁾ *develerin boynunu aydınlatmadıkça kıyamet kopmaz.*” Bu ateş çıkmıştır. Denildi ki: Bu ateş üç ay devam etti. Şehirde kadınlar bu ateşin ışığında yün eğirdiler.

Ebu Şame bu olayı aktararak şöyle dedi: “Cemaziye’l-Ahir’in 3. günü, hicri 654⁽¹⁵⁾ yılında Medine-i Münevvere’de büyük bir sesin ardından deprem gerçekleşti; yer sallandı, tavanlar, evlerin duvarları ve kapılar birer saat arayla (o günden sonra) cuma gününe kadar sallandı, bu ay boyunca sarsıntılar devam etti. Sonra büyük bir ateş Hire’de ortaya çıktı (Burası Medine bölgesindedir, Kureyzaoğulları halkının yerleşim yerine yakındır). Biz ateşin hareketli olduğunu evimizin içinden de görebiliyorduk. Sanki yanımızda büyük bir ateş, sel gibi akıyor, büyük evler kadar kıvılcım çıkarıyordu.”⁽¹⁶⁾

Nevevi şunları söyledi: “Bizim zamanımızda hicri 654 yılında Medine’de bir ateş ortaya çıktı. Bu ateş, gerçekten çok büyük bir ateşti ve Medine’nin doğu tarafında Harra denilen yerin arka taraflarında gerçekleşti. Bu ateşin çıktığına dair bilgi her tarafa yayıldı.”⁽¹⁷⁾

Hafız İbni Hacer şöyle dedi: “Bana göre (hadiste bahsedilen) bu yangın, Kurtubi ve diğerleri tarafından anlaşılmış olduğu gibi, Medine’nin eteklerinde ortaya çıkmıştır.”⁽¹⁸⁾

3- İmam Ahmed, Ebu Hureyre *radıyallahu anh* kanalıyla Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Kıyamet fitne ortaya çıkmadıkça, yalan artmadıkça, çarşı-pazar yakınlaşmadıkça ve herc çoğalmadıkça kopmayacaktır.*” “Herc nedir?” diye sorulunca Pey-

(13) Şerhu’l-Müslim, Nevevi 8/328.

(14) Busra, şu anki Suriye’de bulunan Havran şehri.

(15) M. 29.5.1256 yılına denk geliyor.

(16) Bkz. Tezkira-i Kurtubi s. 527.

(17) Sahih-i Müslim Şerhi 18/28.

(18) Fethu’l-Bari 20/128.

gamber *sallallahu aleyhi ve sellem* “Öldürmedir”⁽¹⁹⁾ buyurdu.

Şeyh Abdülaziz b. Baz *rahmetullahi aleyh*, *Fethu'l-Bari* üzerine yaptığı yorumlarında şöyle dedi: “Hadiste bahsedilen ‘çarşıların yakınlaşması’ ifadesinin en uygun tefsiri günümüzde gerçekleşmiştir. Şöyle ki: Ülkeler ve kıtalar birbirine yaklaşmış, uçakların, arabaların ve radyoların icat edilmesi ve buna benzer şeylerle mesafe ve zaman kısalmıştır. En doğrusunu Allah bilir.”

İKİNCİ KURAL: Kıyamet Alametlerinin Yakın Zamanda Gerçekleşme Şartı Yoktur, bu süreç çok uzun da olabilir.

Kıyamet alametleri ister kıyametin kopmasına yakın bir zamanda olsun isterse uzak bir zamanda olsun, hepsi kıyametin yaklaştığını gösteren işaretlerdir.

Mesela Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, “Ben ve kıyamet, şu ikisi gibi gönderildik.” buyurdu ve işaret parmağı ile orta parmağını birbirine bitiştiirdi. Bu, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in gönderilişinin ve ölümünün,⁽²⁰⁾ -daha sonra meydana gelen diğer alametler kıyamete bu ikisinden daha yakın olsa da- kıyametin kopuşunun yaklaştığının alametlerinden olduğunu gösterir.

Kıyamet Alametlerini, Meydana Geliş Zamanlarına Göre Farklı Kategorilere Ayırabiliriz:

- Bazıları Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* tarafından bildirildiği gibi apaçık gerçekleşmiştir. Bunun örnekleri; Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in görevi, onun ölümü ve sahte peygamberlerin ortaya çıkışı...
- Bazıları ortaya çıkmaya başlamış ve daha da artarak belirgin hale gelmeye başlamıştır. Örnekler; Çarşı-pazarın yakınlaşması, okuryazarlığın yayılması ve hercin (öldürmenin) artması.⁽²¹⁾
- Bazıları henüz gerçekleşmemiştir, ancak -Dabbe ve Deccal’in çıkışı gibi- ileride gerçekleşecek olanlardır.⁽²²⁾

(19) Bu, birçok yasadışı kan dökme ve öldürmeyi ifade eder.

(20) 1 ve 2 numaralı “Küçük Alametler” bölümünde ele alınacaktır.

(21) Bunlar, “Küçük Alametler” bölümünde 16, 55 ve 68’nci maddelerde ele alınacaktır.

(22) Bu alametler, “Büyük Alametler” bölümünde 1 ve 8’nci maddelerde ele alınacaktır.

ÜÇÜNCÜ KURAL: Gerçek Hayat Olaylarına Dair Hadisleri Yorumlarken Hata Yapabileceği Ciddiyetini Taşıma:

1- Bilgi sahibi olmadan konuşmak ve gaybı (görünmeyeni/bilinmeyeni) tahmin etmeye çalışmak:

Eğer hadiste bildirilen bir alamet hakkında, “bu alamet kesin şudur” diye hüküm verersen, bunun için açık bir belge veya şer’i ya da ilmî bir kanıt bulmak gerekir. Herhangi bir kanıt yoksa, dürüst bir müminin, bilgisi olmadan dinî konular hakkında konuşması uygun olmaz. Bu konularda dikkatli olmak emredilmiştir.

2- Meşru olmayan bir şey yapmak veya meşru bir şeyden vazgeçmek:

Bazı insanlar, “Mehdi kesin şu kişidir” diyerek konuşan bazı yazarların Mehdi’nin çıkışıyla ilgili kitaplarını okuyorlar. Bazı okurlar, Mehdi’yi beklemeye karar veriyor ve işlerini Mehdi’nin ortaya çıkacağı inancı üzerine organize ediyorlar. Bazıları da eski savaşımlara benzer büyük bir savaş için at ve kılıç bile hazırlıyor.

Bazıları, Deccal’in ortaya çıkmasının yakın olduğu düşüncesiyle evlenmiyor ya da bir ev kurmuyor... Vs.

3- Allah ve Rasûlünü yalanlamak gibi çok kötü sonuçlara yol açmak:

Mesela, Mehdi olduğu belirtilen zatın falan kişi olduğu söylenir, daha sonra da bunun yanlış olduğu ortaya çıkarsa, o zaman bu olay, bazı insanları Mehdi’den bahseden hadisleri reddetmeye götürebilir. Aynı şekilde, bazı alametler tam bir kesinlik olmadıkça yaşanan bazı olaylara indirgemek de bunun gibidir.

KIYAMET ALAMETLERİNİN ANLAMLARI

EŞRAT: Bu kelime “şart”ın çoğulu olup “alamet” anlamına gelmektedir. “Eşratu’s-Sa’at” ifadesi de “Kıyamet Alametleri/Sebepleri” anlamına gelir. Bu alametler gerçekleştikten sonra kıyamet kopacaktır.⁽²³⁾

SA’AT: Kıyametin koptuğu vakit demektir. “Sa’at” diye isimlendirilmesi, insanların üzerine belli bir vakitte aniden gelecek olmasından, bütün insanların tek bir çığlık sesiyle bir anda ölecek olmasından dolayıdır.⁽²⁴⁾

KIYAMET ALAMETLERİNİN KATEGORİLERİ

Kıyamet Alametleri iki bölüme ayrılabilir:

Birinci Bölüm: Küçük Alametler

Bunlar da iki çeşittir:

1- Uzak Alametler (Kıyametten daha erken gerçekleşen): Bunlar zaten ortaya çıkmış ve bitmiş olan alametlerdir. Bunlar küçük alametlerdir çünkü gerçekleştiği zaman, kıyametin başlangıcından çok daha erken bir zamandır. Örnekler: Peygamber’in gönderilmesi, ayın yarılması, Medine’de büyük bir ateşin ortaya çıkması.⁽²⁵⁾

2- Orta Alametler (ne kıyamete yakın ne de daha erken olan): Bunlar ortaya çıkmış ama henüz bitmemiş olan alametlerdir, hâlâ artarak devam etmektedir. Bunların da birçok türü vardır ki onlar da -aşağıda göreceğimiz- küçük alametlere dâhildir: Kölenin efendisini doğurması, çıplak ayaklı deve çobanlarının yüksek binalar yapmaları, peygamber olduğunu iddia eden otuz tane yalancı deccalin çıkması.⁽²⁶⁾

İkinci Bölüm: Büyük Alametler

(23) Bkz. Cevheri, Sıhah 3/136; İbni Esir, Garibu’l-Hadis 2/460.

(24) Bkz. İbni Esir, Garibu’l-Hadis 2/460.

(25) Bu alametler 1, 3 ve 13. alametlerde gelecek.

(26) Bu alametler 11, 19 ve 21. alametlerde gelecek.

Kıyamet, bu alametlerin ortaya çıkmasından sonra gerçekleşecektir. Bunlar on önemli alamettir ki henüz hiçbirini henüz ortaya çıkmamıştır.

Huzeyfe *radıyallahu anh* şöyle dedi: “Biz bir gün kendi aramızda konuşurken, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* yanımıza çıkageldi. Bize ‘Ne konuşuyorsunuz?’ diye sordu. Biz de ‘Kıyametten konuşuyoruz’ cevabını verdik. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, ‘Şüphesiz on alamet görülmekçe kıyamet kopmayacaktır.’ dedi ve şunları zikretti:

‘1- Deccal

2- Duman (duhan)

3- Dabbetü’l-arz

4- Güneşin batıdan doğması

5- İsa *aleyhisselam*’ın yere inmesi

6- Yecûc ve Mecuc

Üç Yer çökmesi

7- Doğuda yer çökmesi

8- Batıda yer çökmesi

9- Arap yarımadasında yer çökmesi

10- Son olarak da Yemen’den çıkarak insanları Mahşere sürececek ateşin vuku bulması.’”(27)

Bazı hadisler de Mehdi’den, Kâbe’nin yıkılışından ve Kur’an’ın yeryüzünden kalkmasından bahsetmektedir. Bu konularla ilgili hadisler ileride gelecek.⁽²⁸⁾

(27) Müslim’in rivayet ettiği Huzeyfe b. Esid hadisi. Bu alametler kitabın ikinci bölümü - de, “Kıyametin Büyük Alametleri” bölümünde ele alınacak.

(28) Bu alametler “Küçük Alametler” bölümünde 121, 126 ve 131’nci maddede tartışıl - cak.

KÜÇÜK ALAMETLER

1. Peygamberimiz Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem*'in Gönderilişi
2. Peygamberimiz (s.a.v)'in Vefatı
3. Ay'ın Yarılması
4. Sahabe-i Kiram *radiyallahu anh* Çağının Son Bulması
5. Beytu'l-Makdis'in (Kudüs'ün) Fethi
6. **Koyun Vebası**/Salgını Varmışçasına Meydana Gelen Çokça Ölüm
7. Her Türlü Fitnenin Ortaya Çıkması
8. Uydu Kanallarının Ortaya Çıkması
9. Peygamberimiz (s.a.v)'in Sıffîn Savaşı'nın Yerini Bildirmesi
10. Haricilerin Ortaya Çıkması
11. Peygamber Olduğunu İddia Eden Yalancı Deccallerin Çıkması
12. Güven ve Refahın Yayılması
13. Hicaz'dan Bir Ateşin Çıkması
14. Türklerle Savaş
15. Kamçılarla İnsanları Döven Zalim İnsanların Belirmesi
16. Herc (Cinayetin) Çoğalması
17. Emanetin Zayi Edilmesi ve Kalplerden Kaldırılması
18. Geçmiş Ümmetlerin Yoluna Tabi Olmak
19. Kölenin, Efendisini Doğurması
20. Örtülü Çıplak Kadınların Ortaya Çıkması
21. Çıplak Ayaklı Deve Çobanlarının Yüksek Binalar Yapmaları
22. Sadece Tanıdığına Selam Vermek
- 23-24-25. Ticaretin Yaygınlaşması, Karı-Kocanın Ticarete Ortak

Olması, Çarşı-Pazarlara Bazı Tüccarların Hâkim Olması

26. Yalancı Şahitlik

27. Hakkın Şahitliğini Gizlemek

28. Cehaletin Çıkması

29-30-31. Cimriliğin Artması, Sıla-yı Rahim Kesilmesi, Komşuluğun Kötüleşmesi

32. **Fuhuşun Açıkça/Açıkta Yapılması/Yaygınlaşması**

33. Güvenilir Kişinin Hain, Hain Kişinin Güvenilir Görülmesi

34. Önemli Kişilerin Helak Olması, Aşağılık Kişilerin Öne Geçmesi

35. Malın Haram Olarak mı, Helal Olarak mı Geldiğine Dikkat Edilmemesi

36. Feyin (Ganimetin) Servet Edinilmesi

37. Emanetin Ganimet Edinilmesi

38. İnsanların Zekât Vermeyi Hoş Karşılamaması
(Zekâtın Ganimet Edinilmesi)

39. İlim Tahsilini Allah Rızası İçin Yapmamak

40. Kadına İtaat Edip Anneye İsyan Etmek

41. Arkadaşları Yaklaştıırıp Babayı Uzaklaştırmak

42. Mescidlerde Sesin Yükseltilmesi

43. Fasıkların Toplumlara Lider Olması

44. Toplumun Liderinin En Aşağılık Kişilerden Olması

45. Kötülüğünden Korkulduğu İçin Kişiye İkrâm Etmek

46-47-48-49. Fercin (Zinanın), İpeğin, Şarap ve Çalgı Aletlerinin Helal Sayılması

50. İnsanların Ölmek İstemesi

51. Bir Zaman Gelecek, Kişi Sabah Mümin, Akşam ise Kâfir Olacak

52. Camilerin Süslenerek Bunlarla Övünülmesi

53. Evlerin Süslenip Donatılması

54. Kıyamet Yaklaştığında Yıldırımların Artması
55. Yazının Çoğalıp Yayılması
56. Dil ile Mal Kazanmak, Söz İle Övünmek
57. Kur'an'dan Başka Kitapların Yayılması
58. Kur'an Okuyanların Çok, Âlim ve Fakihlerin de **Az Olması**
59. İlmi Küçüklerden Talep Etmek
60. Ani Ölüm
61. Kıt Akıllıların Lider Olması
62. Zamanın Yakınlaşması
63. Akli Az Olanların Konuşması
64. Aptaloğlu Aptalın Dünyanın En Mutlu İnsanı Olması
65. Camilerin Yol Edinilmesi
- 66-67. Atların Pahalılaşması, Sonra Ucuzlaşması
68. **Çarşı-Pazarların Yakınlaşması**
69. Milletlerin İslam Ümmetine Karşı Birleşmesi
70. İnsanların Namazda İmam Olmaktan Kaçınmaları
71. Müminin Rüyasının Doğru Çıkması
72. Yalanın Artması
73. İnsanlar Arasında Yabancılaşma
74. Depremlerin Çoğalması
- 75-76. Kadınların Çoğalıp Erkeklerin Azalması
77. Fuhşun Ortaya Çıkararak Açıkça İşlenmesi
78. **Kur'an Okuma Karşılığında Ücret Alınması**
79. İnsanlar Arasında Şişmanlığın Artması
- 80-81. Kendilerinden Şahitlik Yapmaları İstenmediği Halde Şahitlik Yapan ve Adakta Bulunup da Yerine Getirmeyenlerin Ortaya Çıkması
82. Güçlü Olanın Zayıfı Yemesi
83. Allah'ın İndirdiğiyle Hükmetmeyi Terk Etmek

84. Rumların (Romalıların) Çok, Arapların Az Olması

85. Malın Bollaşması ve İnsanlar Arasında Artması

86. Yeryüzünün Hazineilerinin Çıkması

87-88-89. *Suret Değişikliği, Yere Batma ve Taş Yağması Olaylarının Görülmesi*

90. Taş ve Topraktan Evlerin Karşı Koyamadığı Yağmur

91. *Gökten Yağmurun Yağmasına Rağmen Yerden Hiçbir Şeyin Bitmemesi*

92. Arap'ın Tamamen Yok Edilmek İstenmesi Fitnesi

93-94-95. Ağacın Konuşması, Taşın Müslümanlara Yardım Etmek İçin Konuşması, Müslümanların Yahudilerle Savaşması

96. Fırat'tan Altın Bir Dağın Çıkması

97. Kişinin Acizlik ve Facirlikten Birini Tercih Etmek Zorunda Bırakılacağı Zamanın Gelmesi

98. Arabistan'ın Çayırlara ve Nehirlere Dönüşmesi

99-100-101. Ahlas, Serra ve Duhayma Fitnelerin Zuhuru

102. Bir Tek Secdenin Dünya ve İçindekilere Eşdeğer Olacağı Zamanın Gelmesi

103. Hilal'in Büyük Görünmesi

104. *Herkesin Şam'da Toplanacağı Zamanın Gelmesi*

105-106. Rumlar ile Müslümanlar Arasındaki Melhame-i Kübra (Büyük Savaş) ve İstanbul'un Fethi

107 – 108. Mirasın Taksim Edilmemesi ve İnsanların Ganimete Sevinmesi

109. İnsanların Eski Silah ve Bineklere Geri Dönmesi

110 – 111. Kudüs'ün İmarı, Medine'nin Yerleşim ve Ziyaretçilerinden Boşalıp Harap Olması

112. Demirin Pasını Attığı Gibi Medine'nin de Şerlileri Atması

113. Dağların Yerlerinden Kopuk Ayrılması

114. Kahtan'dan Bir Adamın Çıkması ve İnsanların Ona İtaat

Etməsi

115. *Cahcah Denilen Bir Adamın Çıkması*

116-117-118-119. *Vahşi Hayvanların ve Cansız Maddelerin, Kamçının Ucunun ve Ayakkabı Bağının Konuşmaları, Kişiyi Kendinden Sonra Ailesinin Ne Yaptığını Dizinın Haber Vermesi*

120-121. *İslam Silinip Kur'an Mushaflardan ve Göğüslerden Kaldırılmadıkça Kıyamet Kopmaz*

122. *Beytullah'a Saldıran Başı ve Sonu Yere Batan Ordu*

123. *Beytullah'ı Haccetmenin Terk Edilmesi*

124. *Bazı Arap Kabilelerinin Putlara Tapmaya Geri Dönmesi*

125. *Kureyş Kabilesinin Yok Olması*

126. *Kâbe'nin Habeşli Bir Adamın Eliyle Yıkılması*

127. *Güzel Bir Rüzgâr Gönderilerek Müminlerin Ruhunun Alınması*

128. *Mekke'nin Binalarının Yükselmesi*

129. *Ümmetin Sonunun Ümmetin Başına Lanet Etməsi*

130. *Modern Binekler, Arabalar*

131. *Mehdi'nin Ortaya Çıkması*

KİYAMETİN KÜÇÜK ALAMETLERİ

GİRİŞ

Kıyametin büyük ve küçük alametleri arasındaki fark şudur: Büyük alametler, hemen ardından kıyametin gerçekleştiği alametlerdir. Bunun etkileri büyüktür, bütün insanlar bunu görür ve hissederler. Küçük alametler ise kıyametin öncesindeki zamanlarda gerçekleşir; her bölgede değil, bazı yerlerde, bazı insanlar tarafından hissedilirler.

Biz burada anlatmaya küçük alametlerden bahsederek başlayacağız. Ayet ve hadislerden bu konuyla ilgili olanları dikkatlice inceleyecek, hadislerin sıhhatli olmasına, kaynaklarının da doğru olmasına gayret göstereceğiz.

1) PEYGAMBERİMİZ MUHAMMED (S.A.V.)'İN GÖNDERİLİŞİ

Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem, kendisinin gönderilişini kıyametin öncesindeki bir alamet olarak bildirmiştir. Bu, küçük alametlerin ilkidir. Sehl b. Sa'd radiyallahu anh şöyle demiştir: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, 'Ben kıyametle şu ikisi gibi gönderildim' buyurmuş, işaret parmağı ile orta parmağını birleştirmiştir."⁽²⁹⁾

Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem yine şöyle buyurmuştur: "Ben kıyametin neseminde (öncesi) gönderildim."⁽³⁰⁾

Kurtubi dedi ki: "Kıyametin alametlerinin ilki Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in gelişidir. Çünkü o, ahirzaman peygamberidir, onunla kıyamet arasında başka bir peygamber olmayacaktır."⁽³¹⁾

(29) Buhari ve Müslim, Enes'ten rivayet etmiştir.

(30) **Hakim, Künye'de rivayet etmiştir. Elbani, Silsiletü Sahiha'da sahih olduğunu söyledi. (Hadis No: 808). Nesem, "Öncesi" demektir. Aslında zayıf rüzgârın öncesindeki kasırgadır.**

(31) Tezkire-i Kurtubi 1/710.

2) PEYGAMBERİMİZ (S.A.V)'İN VEFATI

Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in ölüm felaketi kıyametin yaklaştığını gösteren ilk alametlerdendir. Avf b. Malik şöyle demiştir: Ben Tebük gazvesinde Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'e geldim. O deriden bir çadırın içindeydi. Dedi ki: “Kıyametin öncesinde altı şeye hazır ol: **Ölüm**, sonra Beytu'l-Makdis'in (Kudüs) fethi, sonra **koyun vebası(nda olduğu)** gibi **çokça ölüm** sizi sarar.⁽³²⁾ Sonra malın artması ki bir adam yüz dinar alır da öfkesi dinmez (yani insanların yanında çok mal olur, zengin olurlar. Bin dinar elde etmedikçe rahatlamazlar). Sonra bir fitne ki Araplar'dan girmedik hiçbir ev bırakmaz. Sonra sizinle Asfaroğulları⁽³³⁾ arasında bir anlaşma olur. Onlar size galip gelirler, hatta her bir bölükte 12.000 asker⁽³⁴⁾ olan 80 bölükle üzerinize gelirler.”⁽³⁵⁾

Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in vefatı, Müslümanlara isabet eden musibetlerin en büyüğüdür. Onun ölümü üzerine sahabe-i kiramın gözündeki adeta Medine kararı. Zira Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in ölümü üzerine gökten vahiy kesildi. İşte ortaya çıkan ilk fitne budur. Sonraki zuhur eden fitne ise bazı Arapların İslam'dan çıkması olmuştur.

3) AY'IN YARILMASI

Allahu Teâla buyuruyor ki: “**Ay yarıldı, kıyamet yaklaştı. Eğer onlar bir ayet görseler ondan yüz çevirirler ve derler ki: Bu apaçık bir sihirdir.**” (Kamer, 1-2)

Hafız İbni Kesir şöyle demiştir: Ay'ın yarılması hadisesi Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* zamanında gerçekleşti. Bu, mütevatir hadislerde ve sahih kaynaklarda bu şekilde gelmiştir. Ve ulema, ayın yarıldığı hususunda ittifak etmiştir. Ulema, bunun Peygamberimiz yaşarken gerçekleşmiş apaçık bir mucize olduğunu kabul etmiştir.⁽³⁶⁾

Enes *radiyallahu anh* demiştir ki: “Mekke halkı Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'e kendilerine bir ayet (mucize) göstermesini istediler. Peygamberi-

(32) Bu, hayvanlarda görülen bir hastalıktır. Burunlarından bir akıntı gelir ve aniden ölür.

(33) Asfaroğulları: Rumlar, yani bugünkü Avrupalılar ve Amerikalılardır.

(34) Buhari.

(35) Bu alametler ve genişçe açıklaması ileride gelecek.

(36) İbn Kesir 7/472.

miz de onlara ayın yarıldığı(mucizesi)nı gösterdi.” (Muttefekun aleyh)

Abdullah b. Mesud dedi ki: “Bir gün biz Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* ile beraber Mina’da bulunuyorduk. O esnada ay ikiye ayrıldı. Yarısı dağın arkasına kaçtı, yarısı olduğu yerde kaldı. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bize ‘Şahit olun.’ dedi.” (Muttefekun aleyh)

İbn Abbas dedi ki: “Müşrikler Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in yanında toplandılar ve şöyle dediler: ‘Eğer sen doğru sözlüysen bizim için ayı ikiye ayır. Yarısı Ebu Kubeys dağının tarafına yarısı da Ka’kağan tarafına gitsin.’ Ayın ondördü olan çok parlak bir gündü. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, Rabbinden, müşriklerin kendisinden istediğini gerçekleştirmesini diledi. Bu esnada ay ikiye yarıldı. Yarısı Ebu Kubeys dağının olduğu yere, yarısı da Ka’kağan’ın olduğu yere gitti. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* dedi ki: ‘Şahit olun!’”(37)

4) SAHABE-İ KİRAM (R.A.) ÇAĞININ SON BULMASI

Rasulallah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in ashabı, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’den sonra bu ümmetin en hayırlılarından. Ebu Musa, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Yıldızlar gökyüzüne emanettir, yıldızlar gittiği zaman gökte va’dolunan gerçekleşir. Ben de ashabıma emanetim, ben gittiğim zaman ashabıma, va’dolunan gerçekleşir. Ashabım da ümmetime emanettir, ashabım gittiğinde ümmetime, va’dolunan gerçekleşir.” (Müslim)

Bu hadiste sahabe çağından sonra kıyamet açısından gerçekleşmiş olan iki alametten bahsedilmiştir. **Yıldızların kayıp gök taşlarının düşmesinden** ve Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’in vefatından bahsedilmiştir. Hadislerde sabit olarak anlatılmıştır ki ilk önce salih insanlar vefat edip gider. Ve nihayetinde kıyamet de şerli olan insanların üzerine kopar.

5) BEYTÜ’L-MAKDİS’İN (KUDÜS’ÜN) FETHİ

Nebi *sallallahu aleyhi ve sellem* peygamber olarak gönderildiğinde Kudüs, Rum Hristiyanların baskısı altındaydı. Rum Devleti çok güçlü ve yerleşik

(37) Nuaym b. Hammad, Delailü’n-Nübüvve. Hadisin senedindeki Musa b. Abdurrahman, “kezzab/yalancı” olarak değerlendirilmiştir. Ancak bazı ilim sahiplerinin aktardığı gibi bu hadisi destekleyen bazı şahitler/rivayetler de vardır.

bir devletti. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Kudüs'ün fethini müjdelemiştir ve onu kıyametin alametlerinden biri olarak bildirmiştir. Avf b. Malik *radıyallahu anh* bu konuyla ilgili olarak Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu aktarmıştır: “*Kıyamet kopmadan önce altı şeye hazır olun...*” Bunlardan birinin de “*Kudüs'ün fethi*” (Buhari) olduğunu zikretmiştir. Kudüs (H. 16/MS. 237) yılında Halife Ömer zamanında fethedilmiş olup o, Kudüs'ü küfürden temizlemiş ve oraya bir de mescit yaptırmıştır.

Kudüs iki defa fethedilmiştir. Birincisi Ömer b. Hattab *radıyallahu anh* zamanında, ikincisi de Eyyübî Devleti zamanında Selahaddin Eyyübî tarafından (h. 583 - m.1187) tarihinde gerçekleşmiştir.

Kudüs, Allah'ın izniyle mümin bir topluluk tarafından yeniden fethedilecektir. Ağaç ve taş bile dile gelip şöyle diyeceklerdir: “*Ey Müslüman, ey Allah'ın kulu, işte Yahudi arkamda, gel de onu öldür.*” (Müslim)

Kudüs çevresinde gerçekleşecek bazı olaylarla, Müslümanlar ile Yahudiler arasında gerçekleşecek bazı savaşlarla ilgili konular ileride gelecek.⁽³⁸⁾

6) KOYUN VEBASI/SALGINI VARMIŞÇASINA MEYDANA GELEN ÇOKÇA ÖLÜMLER

Bu, kıyametin alametlerindendir. Arapçası “mevtan” olan “ölümler” kelimesi “aşırı ölümler” anlamındadır, yani çokça ölümler gerçekleşir. İnsanların topluca ölümüne sebep olan veba salgınına benzetilmiştir.

Bunun “Amvas Taunu” olduğu söylenmiştir. Taun, bedende ızdırap veren şiddetli iltihapla beraber sivilce veya tümörlerin çıkmasıdır. Bu, bulaşıcı ve ölümcül bir hastalıktır.

Amvas, Filistin'de Kudüs'e yakın bir köydür.⁽³⁹⁾

Avf b. Malik, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Kıyametten önce altı şeye hazır ol:...*” Sonra şunu zikretmiştir: “*Biri de size gelecek olan koyun salgını(nda olduğu) gibi çokça ölümlerdir.*” (Buhari)

Bu olay Ömer b. Hattab zamanında Hicret'in 16. yılında Kudüs'ün

(38) Bkz. **Küçük Alametler, s. 95.**

(39) *Mucemu'l-Buldan* (4/177).

fethinden sonra olmuştur. Şam bölgesinde Hicret'in 18. yılında taun hastalığı yayıldı. Bundan dolayı Müslümanlardan yaklaşık yirmi beş bin kişi öldü.

Bu hastalık sebebiyle Sahabenin önderlerinden olan bir grup insan da ölmüştür: Muaz b. Cebel, Ebu Ubeyde, Şurahbil b. Hasene, Fudal b. İyaz b. Abdülmuttalib vd. Allah hepsinden razı olsun.

Koyun vebası/salgını, hayvanlarda görülen bir hastalıktır ki burunlarından bir akıntı gelir ve aniden ölürlür. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* koyun salgını gibi aşırı ölüme benzetmiş. Çünkü taun vücutta bir iltihap olarak ortaya çıkar. Akıntı şeklindedir ve sonra da hastalığa yakalanan kişi ölür.

7) HER TÜRLÜ FİTNEİN ORTAYA ÇIKMASI

Bu konu son zamanlarda kendini daha çok hissettirmiş kıyamet alametlerindendir. Bu tür fitneler kişiyi tamamen kuşatmıştır. Uydu, televizyon ve internet üzerinden yayınlanan haram gösterilere bakma fitnesi, insanların cep telefonu üzerinden paylaştıkları kısa ama haram görüntüler ve diğer bazı şeyler. İşte kim bu fitneyi terk ederse -ki, kişi bunlardan, ancak Allah korkusuyla ve O'nun büyüklüğünü hatırlamakla kurtulabilir- Allah onun kalbine imanı yerleştirir, imanın tadını almasını sağlar.

Başka bir fitne de haram mal, faiz, rüşvet, haram kıyafet, içecek vd. konulardaki haram işler ve alışverişlerdir.

Allah haram mal yiyenin duasını kabul etmeyeceği gibi ona azap edeceğini de bildirmiştir zaten.

Haram elbise giyme fitnesi kadında da erkekte de görülür.

İnsanlar bu sayılan fitnelere çokça düştükleri için takva ve salih amel sahibi kişiler artık garip karşılanmaktadır.

“Denemek, imtihan etmek” anlamındaki “fitne,” (çoğulu “fiten,”) çirkin görülen her türlü şeyle karşılaşma halini anlatmak için kullanılan bir kelimedir.

Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* gerçek Müslümanların üzerine büyük fitnelerin geleceğini haber vermiştir. Mümin bir kul bir fitneye düşeceği zaman, “bu beni helak edecek” diyerek gayretini artırır ve ondan

kurtulur. Sonra karşısında başka bir fitne belirir durur.

Ebu Hureyre *radıyallahu anh* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'den şöyle nakletmiştir: **“Karanlık gece gibi üzerinize çökecek fitneler gelmeden önce amellere sarılın. O gün mümin kişi mümin olarak sabahlar, akşama kâfir olur. Akşama mümin girer, sabaha kâfir çıkar. Dinini dünyalık bir kazanca satar.”** (Müslim)

Hadisin Anlamı:

Sizi kuşatıp saracak birçok fitne başınıza gelmeden önce özür ve meşguliyet beyan etmeksizin salih amellere koşunuz. O fitneler tıpkı karanlık bir gece gibi üzerinize çöker, aydınlık göremezsiniz.

Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* bu fitnelerin şiddetini şöyle beyan etmiştir: Mümin, mümin olarak geceler, fakat sabaha kâfir çıkar ya da tam aksi olur. Bu fitnelerin büyüklüğü yüzünden insan bir gün içinde işte böyle değişir.

8) UYDU KANALLARININ ORTAYA ÇIKMASI

Bugün, içinde fitne ve belaların olduğu en az on üç bin uydu kanalı var. Biraz önce geçen hadisteki “Gece karanlığı gibi fitneler gelmeden salih amellere sarılın...” buyruğuyla umumi (toplu) fitnelerin geleceğine işaret edilmişti. İşte İbni Ebi Şeybe'nin, *Musannef*'inde sahih bir senetle Huzeyfetü'l-Yemani'den aktardığı hadiste de bu fitnelerden biri olarak adeta televizyon kanallarına ve zararlarına işaret edilmiştir: “Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: **‘Neredeyse semadan üzerinize bir şer isabet edecek, hatta feyafiye kadar ulaşacak.’** Dediler ki: ‘Ey Huzeyfe, feyafi nedir?’ Dedi ki: ‘Kurak arazidir (çöldür).’”

Araplar, hadiste geçen “sema” kelimesini, insanoğlunun üzerini kuşatan tüm gökyüzü için kullanırlar. *Lisanu'l-Arab* isimli sözlükte “Sema, üzerinde seni gölgeleyen her şeydir” denilmiştir.

Günümüzde televizyon, uydu aracılığıyla her tarafa fitne ve eğlence yayını yapıyor. Hatta çölde boş bir kurak arazide bir çadırın içinde yaşayanlar dahi bu fitneye muhatap olabiliyor, yani kimse bu fitneden kurtulamıyor.

9) PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SİFFİN SAVAŞI'NIN YERİNİ BİLDİRMESİ

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, kıyamet alametlerinden birinin de Müslümanlarla kâfirler arasında ya da Müslümanların kendileri arasında gerçekleşecek savaşlar olduğunu bildirmiştir.

Bunlardan biri, Osman'ın öldürülmesinden sonra Ali ve Muaviye arasında gerçekleşen Sıffın Savaşı'dır (h. 36). Bu da kıyametin alametlerinden biridir.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Davaları bir olan iki büyük grup birbiriyle çarpışmadıkça kıyamet kopmaz. Aralarında büyük bir çarpışma yaşanır.*” (Muttefekun aleyh)

UYARI: EHL-İ SÜNNETİN, SAHABE-İ KİRAM ARASINDA GERÇEKLEŞEN FİTNELERLE İLGİLİ GÖRÜŞÜ

Sahabe-i Kiram beşerdir, onlar peygamber değildir. Aralarında insanî yönlerinden kaynaklanan bazı hatalar, çekişmeler ve düşmanlıklar yaşanmış, hatta savaşlar gerçekleşmiştir. Ehl-i sünnetin tamamı, sahabenin, insanların en takvalısı, en salih ve Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in yoluna en yakın olanları oldukları konusunda icma etmişlerdir. Bizim de sahabe arasında gerçekleşen çekişmelerden el çekip dilimizi tutmamızın vacip olduğunu belirtmişlerdir. Aralarında gerçekleşen ihtilaf konusunda sessiz kalmamız gerektiğini söylemişlerdir. Aralarında gerçekleşen ihtilafların bahis konusu edinilmemesi, araştırılmaması ve halk arasında yayılmaması gerektiğini ifade etmişlerdir. Çünkü fitneye sebep olabilecek kötü bir iz açabilir ve sahabeye karşı kötü düşüncelerin yayılmasına sebep olabilir.

Ehl-i sünnet ve'l-cemaatten Fırka-yı Naciye'nin (Kurtulacak fırkanın) metodu, sahabe arasında gerçekleşen fitneler konusunda susmaktır.

10) HARİCİLERİN ORTAYA ÇIKMASI

Kıyamet alametlerinden biri de Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in ve Sahabe-i Kiram'ın yoluna muhalif bazı fırkaların çıkmasıdır. Bunlardan biri haricilerdir. Hariciler, Ali *radiyallahu anh*'in ordusunda yer alan, onunla birlikte savaşıp mücadele eden kişilerdi. Muaviye ile Ali arasında gerçek-

leşen Hakem olayından dolayı onu terk edip Ali *radiyallahu anh*'a itaatten çıktılar ve Kufe yakınındaki Harura denilen bir beldeye yerleştiler. (Bu yüzden onlara “Haruriler” de denilmektedir.)

Haricilerin İnanç Esasları:

1- Zina, şarap içmek gibi büyük günah işleyenleri tekfir ederler, (dinden çıkmış görürler), onların ebediyen cehennemlik olduklarına inanırlar. Bu apaçık bir sapmadır. Gerçek ise Müslüman bir kişinin, bu büyük günahları işlediğinde kâfir olmadığı, fakat asi olduğu ve fasıkça fiiller işlediğidir. Onun, bu yaptığı fiilden dolayı tövbe etmesi ve işlediği bu günahı da terk etmesi gerekir.

2- Muaviye *radiyallahu anh*'ı, Ali *radiyallahu anh*'ı ve hakem olayına katılmış birçok sahabeyi tekfir ederler, (dinden çıkmış sayarlar).

3- Küfre girdiği, dinden çıktığı kesinleşmediği halde günah işleyen yöneticilere karşı başkaldırmak gerektiğini kabul ederler.

Hariciler kendilerini ibadete vermiş olmalarına, ilimden bahsetmelerine rağmen Allah'ın kitabından habersizdirler. Tıpkı Zülhveysıra gibi... Ki Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* bu konuda şöyle buyurmuştur: “Onlar tıpkı okun yaydan çıktığı gibi dinden çıkarlar.”⁽⁴⁰⁾

(40) Ebu Said el-Hudri'den şöyle rivayet edilmiştir: Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* g - nimetini dağıttığı esnâda Temimoğullarından Zü'l-Huvaysıra isimli biri gelip Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'e, “Adil davran ey Allah'ın Rasûlü!” dedi. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ona, “Yazıklar olsun sana! Ben âdil olmazsam kim adâlete riâyet eder? Ben adâletle davranmış olmasaydım umduğuma eremezdim; sen de bana tâbi olduğun için ziyan etmiş, eli boşa çıkmış olurdun!” buyurdu. Ömer (r.a), “Yâ Rasûlallah! İzin ver, onun boynunu vurayım!” dedi. Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu: “Hayır, bırak onu! Onun birtakım taraftarları olacaktır ki kendilerini iyice dine vermiş görünecekler. Herhangi biriniz, onların namazı yanında kendi namazını, onların oruçları yanında kendi orucunu küçümseyecek! Onlar Kur'ân da okuyacaklar, fakat okudukları Kur'ân köprücük kemiklerinden ileri geçmeyecek! Onlar okun yaydan çıktığı gibi dinden, İslâm'dan fırlayıp çıkacaklar! Öyle ki çıkan okun demirine bakılır, onda hiçbir şey, hiçbir iz bulunmaz! Sonra okun yaya giriş yerine bakılır, orada da hiçbir şey bulunmaz! Sonra okun ağaç kısmına bakılır, orada da hiçbir şey bulunmaz! Sonra okun yelesine bakılır, orada da hiçbir şey bulunmaz! Hâlbuki ok, atılanın bağrını delip geçmiş fakat oka bir şey bulaşmamıştır! **Onların alameti, pazularından birinde kadın memesine yahut sallanan bir et parçasına benzeyen bir fazlalık olan**

Abdullah b. Mesud *radıyallahu anh*, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu söylemiştir: “*Ahir zamanda yaşları küçük, akılları zayıf bir grup insan ortaya çıkacak. Yaratılmışların en hayırlısının (Peygamber'in) sözünü söylerler ve Kur'an okurlar, ama okun yaydan çıkıp fırladığı gibi dinden çıkarlar.*” (Muttefekun aleyh)

Haricilerin İlk Ortaya Çıkışı:

Sıffin Savaşı'ndan sonra, Şam ve Irak halkı iki grup arasında hakemin karar vermesini ittifakla kabul etmiş, Ali de Kufe'ye döndü. Bundan sonra hariciler, ondan ayrılarak Harura denilen yere yerleştiler. Bunların ordu içindeki sayısı 8 bin veya 16 bin olduğu söylenmiştir.

Ali *radıyallahu anh*, İbni Abbas'ı bunlarla münazara yapıp ikna etmesi için gönderdi. Bunlardan bazıları İbni Abbas'ın ikna edici konuşmalarıyla Müslümanların halifesi Ali *radıyallahu anh*'a itaate geri dönmüşlerdir.⁽⁴¹⁾

siyah bir adamdır. Onlar, müslümanlar tefrikaya düştüğü zaman ortaya çıkacaklardır!” (Muttefekun aleyh)

- (41) İBN ABBAS'IN HARİCİLERLE TARTIŞMA KISSASI: İbn Abbas *radıyallahu anhuma* dedi ki: Hariciler düşmanlık etmek üzere bir yerde toplandılar ve Ali b. Ebi Talib *radıyallahu anh'a* ve onunla beraber olan Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in ashabına karşı çıkmaya karar verdiler. İbni Abbas dedi ki: Bir adam gelip 'Ey emîrül-mü'minin, bu topluluk sana karşı gelecek' dedi. Ali *radıyallahu anh*, “Bana karşı çıkana kadar bırak onları. Bana karşı savaşa girişene kadar onlarla savaşmayacağım. Gerçi öyle de yapacaklardır” dedi. Bir gün Ali'ye dedim ki: “Ey emîrül-mü'minin, biraz namazı geciktir ki kaçırmayayım ve o topluluğa gidip konuşayım.” O, “Sana bir şey yaparlar diye korkuyorum” dedi. Dedim ki: “Hayır, inşaallah bir şey yapmazlar. Ben güzel davranıp kimseye eziyet vermeyen biriyim.” İbni Abbas dedi ki: “Yemaniyyeden en güzel elbise mi giydin. Yanlarına geldim. Öğle istirahatinde idiler. İbadette onlardan daha aşırı gayret gösterenini görmedim. Elleri deve dizi gibiydi. (Çok ibadetten iz yapmıştı). Yüzlerinde secde eseri görülüyordu. Üzerlerinde yıkanmış gömlekler vardı. Yüzleri uykusuzluktan zayıflamıştı. Yanlarına gelince “Bu üzerindeki elbise de ne?” dediler. Ben de “Beni bununla mı ayıplıyorsunuz? Ben Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in üzerinde bundan daha güzelini görmüştüm ve şu ayet inmişti: ‘De ki: Allah'ın kulları için yarattığı ziynet ve temiz rızıkları haram kılan kimdir?’” dedim.”

“Niye buraya geldin?” dediler. “Size Rasulullah'ın ashabından, onun yanında olup da vahyin üzerlerine indiği insanlardan bahsetmeye geldim ki aranızda onlardan hiç biri yok!” dedim.

(Bazıları dedi ki: “Kureyş'le münakaşa etmeyin. Allah teala buyuruyor ki: ‘Onlar süphesiz kavgacı bir millettir.’” İki üç kişi “keşke onlarla konuşsan” dediler. Dedim ki:

Fakat diğerleri dalalet içinde kalmış, gelip de Ali *radıyallahu anh'a* tabi

"Söyleyin bana, Rasulullah'ın amcaoğlu ve damadı olup ona ilk iman eden, ashabının birlikte olduğu kişiden alıp veremediğiniz nedir?"

Dediler ki: "Biz ona üç konuda muhalefet ediyoruz."

- Nedir onlar?

- Birincisi; o, Allah'ın dininde insanları hakem kıldı. Hâlbuki Allah buyurdu ki: "Hüküm ancak Allah'ındır" Allah'ın bu sözünden sonra insanların hükümde ne işi olabilir?

- Başka?

- Ali insanlarla savaştı ama ne köle aldı ne ganimet. Eğer savaştıkları kâfir idiyse-ler mallarının Ali'ye helal olması gerekirdi. Eğer mümin idiyse-ler müminlerin kanını dökmek haramdır.

- Başka?

- Kendisi için Emîrül-mü'minin sıfatından vazgeçti. Eğer Emîrül-mü'minin değilse Emîrül-kâfirin demektir.

- Başka bir itirazınız var mı?

- Bu kadarı bize yeter.

Dedim ki:

- Eğer size Allah'ın muhkem kitabından ve nebisinin sünnetinden fikirlerinize karşı delil getirirsem dönecek misiniz?

- Evet.

- Allah'ın dininde insanların hüküm vermesi hakkındaki görüşünüz noktasında (şöyle söyleyeyim:) Allah teala, "Ey inananlar, ihramlıyken av öldürmeyin." buyruğundan itibaren "İçinizden adil birisi ona hükmetsin." buyuruyor... Kadın ve kocası hakkında ise şöyle buyuruyor: "Eğer karı-kocanın arasının açılmasından endişe ederseniz erkeğin ailesinden bir hakem ve kadının ailesinden bir hakem gönderin." Şimdi Allah'a yemin verdirek soruyorum size: İnsanları birbirlerinin kanına girmekten alıkoymak için, aralarını bulmak için hüküm vermek mi daha evladır, yoksa değeri çeyrek dirhem olan tavşan ve birkaç kadın hakkında hüküm vermek mi daha evladır? Üstelik biliyorsunuz ki Allah dileseydi hükmü verir, insanlara bırakmazdı.

- Vallahi birbirlerinin kanına girmekten alıkoymak ve aralarını düzeltmek daha evladır.

- "Ali savaştı ama köle ve ganimet almadı" sözünüze gelince... Söyleyin bakalım; anneniz Aişe'ye sövüyor musunuz, yoksa başka kadınlarda helal olanı onda da helal kılıyor musunuz? Eğer böyle diyorsanız küfre düştünüz demektir. Yok, eğer onun müminlerin annesi olmadığını söylüyorsanız yine kâfir oldunuz ve İslam'dan çıktınız demektir. Allah teala buyuruyor ki: "Nebi, müminlere kendi canlarından daha evladır ve zevceleri de (müminlerin) anneleridir." Görülüyor ki siz iki sapıklık arasında bocalıyorsunuz, hangisini seçerseniz seçin. Şimdi bu görüşlerinizden vazgeçtiniz mi?

Birbirlerine baktılar ve dediler ki: "Vallahi evet!"

olmamışlardır. Ali *radiyallahu anh* bunlara Kûfe Mescidi'nde hitap ederken mescidin bir tarafından hariciler şöyle seslendiler: "Hüküm ancak Allah'ındır. İnsanları hakem yaparak sen şirk koştun, Allah'ın kitabını hakem yapmadın."

Ali *radiyallahu anh* onlara şöyle dedi: "Bizim size karşı yapacağımız üç şey olur: Sizi mescitten men etmeyiz, size savaş ganimetlerinden payınızı veririz, size karşı savaş başlatmayız ancak fesat çıkarırsanız başka."

Sonra bunlar toplanıp bazı Müslümanların üzerine yürüdüler, onlardan bazılarını öldürdüler. Abdullah b. Habbab b. Eret'i öldürüp eşinin karnını yardılar. Ali *radiyallahu anh* bunu öğrendiğinde onlara "Bunu kimi öldürdü?" dedi. Onlar da "Biz öldürdük" dediler. Ali *radiyallahu anh* bunlara karşı ordusunu hazırladı ve onlara yönelip Nehrevan denilen yerde onları mağlup etti.

11) PEYGAMBER OLDUĞUNU İDDİA EDEN YALANCI DECCALLERİN ÇIKMASI

Kıyamet alametlerinden biri de yalancı deccallerin ortaya çıkmasıdır. Bunlar kendilerinin peygamber olduklarını iddia ederler ve fitneyi kışkırtırlar. Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem bunların yaklaşık otuz tane olduğunu bildirmiştir.

Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem, "Yaklaşık otuz tane yalancı deccal çıkmadıkça kıyamet kopmaz. Hepsi Allah'ın peygamberi oldu-

- Ali'nin kendisi için emîrül-mü'minin sıfatından vazgeçtiği görüşünüze gelince... Size bu konuda razı olacağınız bir sözü söyleyeceğim: Hudeybiye günü Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Kureyş'i, aralarında anlaşma yazmak için davet etti. Suheyl b. Amr ve Ebu Süfyan ile yazıacaklardı. Peygamber dedi ki: "Ya Ali yaz: Bu, Allah'ın Rasulü Muhammed'in hükmüdür." Dediler ki: "Vallahi senin Allah'ın Rasulü olduğunu bilseydik seni Kâbe'den alıkoymazdık, sana karşı savaşmazdık. Onun yerine Muhammed b. Abdullah yaz." Peygamber dedi ki: "Vallahi beni yalanlasanız da ben gerçekten Allah'ın rasulüyüm. Yaz ya Ali: Muhammed b. Abdullah." Peygamber, Ali'den üstünken kendisinin nebi olarak zikredilmemesine razı oluyor, bu da onu peygamberlikten çıkarmıyor. Şimdi bu görüşünüzden de vazgeçtiniz mi?" "Vallahi evet." dediler. Bunun üzerine iki bini geri döndü, diğerleri ise öldürüldüler. (Abdurrezzak, Musannef ve Hâkim, Müstedrek'te Müslim'in şartlarına göre sahih olduğunu kaydetti.)

ğunu iddia eder.” (Buhari) buyurmuştur.

Bu, kıyametin gerçekleşmiş alametlerdendir. Eski ve yeni peygamber olduğunu iddia eden çok kişiler çıkmıştır. Diğer deccallerin çıkması, yalancı kör deccalin çıkmasının da uzak olmadığını gösterir. -Allah onun fitnessinden korusun- Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bir gün hutbede şöyle hitap etti: “Allah’a yemin olsun ki otuz tane yalancı deccal çıkmadıkça kıyamet kopmaz. Onların sonuncusu da kör yalancı olandır.”⁽⁴²⁾

Sevban *radiyallahu anh* şöyle rivayet etmiştir: Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: “Ümmetimden bir topluluk müşriklere katılmadıkça kıyamet kopmaz. Hatta bunlar putlara taparlar. Ümmetimden otuz tane yalancı deccal çıkacaktır. Bunların hepsi kendisinin peygamber olduğunu iddia eder. Hâlbuki ben peygamberlerin sonuncusuyum, benden sonra da peygamber yoktur.”⁽⁴³⁾

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* aynı şekilde kendisinin peygamber olduğunu iddia eden 27 kişinin çıkacağını, bunlardan 4’ünün kadın olacağını ve hepsinin de kendisinin Allah’ın Peygamberi olduğunu iddia edeceğini bildirmiştir.

Huzeyfe *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Ümmetimde 27 tane yalancı deccal çıkacak. Onlardan dördü kadındır. Hâlbuki ben peygamberlerin sonuncusuyum, benden sonra peygamber yoktur.”⁽⁴⁴⁾

Geçmişte Bunlardan (Deccallerden) Çok Sayıda Çıkmıştır:

1- Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in ömrünün sonunda nübüvvet iddia eden Esvet el-Ansi, Yemen’de çıktı. İslam’dan irtidad etti, peygamber olduğunu iddia etti. İslam’dan çıkan ilk kişi budur. Peygamberimiz zamanında kendisiyle beraber çok katili harekete geçirdi. Yemen’in tamamını üç veya dört ay yönetimi altına aldı. Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* oradaki (Yemen’deki) Müslümanlara bir mektup gönderdi. Onunla çarpışmaları için Müslümanları teşvik etti. Müslümanlar da Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’in bu isteğine icabet ettiler. Onu evinde öldürdüler. Kısa

(42) Ahmed b. Hanbel, sahih senetle kaydetti.

(43) Ebu Davud ve Tirmizi. Sahih.

(44) Ahmed; Taberani, *Kebir* ve *Evsat*; Bezzar’ın ravileri de sahihtir.

bir süre önce nikâhlanmış olduğu karısının yardımıyla bu işi yaptılar. Karısı Allah'a ve peygamberine iman etmiş biriydi. Bu adamın öldürülmesiyle Yemen'de İslam yayıldı. Bunlar Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'e mektup yazdılar. Mektupları gelmeden önce Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'e, bu olay gökten (vahiy) ile bildirildi. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* de ashabına bu olayı anlattı. Bu yalancının çıkması ile öldürülmesinin arasının üç veya dört ay sürdüğü belirtilmiştir.

2- Bunların biri Tüleyha b. Huveylid el-Esedî'dir. Müslümanlar onunla çok kere çarpıştılar. Bu daha sonra Müslüman oldu, iyi de bir Müslüman oldu. Müslümanların ordusuna katıldı, Allah yolunda birçok belalarla, güzel imtihanlarla karşılaştı ve sonunda Nihavend Savaşı'nda şehit oldu.

3- Bunların bir diğeri de Müseylemetü'l-Kezzab'tır. Bu, kendisine karanlıkta vahiy geldiğini iddia ediyordu. Ebubekir Sıddık ona Halid b. Velid komutasında bir ordu gönderdi. Bu orduda İkrime b. Ebu Cehil, Şurahbil b. Hasene de vardı. Müseyleme, bu orduyu karşıladı. Müseyleme'nin ordusunda 40 bin savaşçı vardı. Müslümanlarla bunlar arasında çok kritik çarpışmalar oldu, sonunda savaş Müseyleme ve ordusu aleyhine gelişti. Müseyleme de Vahşi b. Harb'in eliyle öldürüldü. Gerçek ortaya çıkmış, tevhid bayrağı dalgalanmış oldu.

4- Bunların biri de Secah bt. Haris et-Tağlibiye'dir ki o Hristiyan Araplardandır. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in vefatından sonra kendisinin peygamber olduğunu iddia etti. Etrafında kendi kavminden ve diğer kavimlerden birçok insan toplandı. Komşu kabilelerin birçoğu ile çarpıştı; epey ilerledi, hatta Yemame'ye kadar ulaştı. Orada Müseyleme ile buluştu, onunla dost oldu ve evlilik yaptı. Müseyleme öldürüldükten sonra ülkesine geri döndü. Kavmi olan Tağliboğulları arasında yaşadı. Sonra İslam'a girdi ve iyi bir müslüman oldu. Daha sonra Basra'ya göç edip orada vefat etti.

5- Tabiîn döneminde ve onlardan sonraki dönemde çıkanların biri, Şii ilik iddiasıyla ortaya çıkan Muhtar b. Ebu Ubeyd es-Sekafi'dir. Kendisine Cebraîl'in vahiy getirdiğini iddia etmiş olup etrafında kalabalık bir Şii grubu toplandı. Musab b. Zübeyr ile arasında birçok mücadele gerçekleşti, en sonunda bir savaşta Muhtar öldürüldü.

6- Bunlardan biri de Haris b. Said el-Kezzab'tır. Dimaşk'ta kendini

ibadete vermiş biri olarak ortaya çıktı. Daha sonra peygamber olduğunu iddia etti. Bu bilgi Halife Abdülmelik b. Mervan'a ulaşınca kendini gizledi. Basra halkından bir adam onun yerinin neresi olduğunu biliyordu. Ona destek oluyor, onunla arkadaşlık yapıyordu. Bu adam bir kişiyi onun yanına gönderiyordu. Bu kişi yanına geldiğinde saklanmasına gerek olmadığını söyledi, fakat bu kişi, bilgiyi Abdülmelik b. Mervan'a ulaştırdı. Abdülmelik b. Mervan ona bir ordu gönderdi, onu yakalayıp Mervan'ın huzuruna getirdiler. Mervan fıkıh ve ilim sahibi kişileri çağırdı, bu adama nasihat etmelerini, ona, kendisini şeytanın aldattığını bildirmelerini söyledi. Fakat bu adam hatasından geri dönmedi, tövbe etmedi, bu yüzden de öldürüldü.

7- Yaklaşık bir asır kadar önce Hindistan'da çıkan Mirza Gulam Ahmet Kadiyani, kendisinin peygamber olduğunu, gökten kendisine vahiy geldiğini iddia etti. Hatta kendisinin 80 yaşında öleceğinin vahiyle bildirildiğini söyledi. Buna birçok kişi tabi oldu. Âlimler onu reddettiler, onunla mücadele ettiler. Onun Deccal olduğunu söylediler. Bu âlimlerden biri, büyük âlim Senaullah Amritseri'dir. Onlarla en sıkı şekilde mücadele eden âlim odur.

Ahmet Kadiyani 1908 yılında Şeyh Senaullah ile iddialaştı, iki kişiden kim yalancı ise o ölsün diye Allah'a dua etti. Daha sonra kendisine taun hastalığı isabet etti. Bu da ölümüne sebep oldu. Kadiyani, duasından bir yıl geçmeden öldü. Eşinin babası onun durumunu ve son sözlerinin ne olduğunu şöyle olduğunu anlatmıştır: "Ahmet Kadiyani, hastalığı ilerlediğinde beni çağırdı. Yanına gittiğimde onu çok acı çeker bir halde buldum. Bana şöyle dedi: "Kolera hastalığına tutuldum." Daha sonraki söylediklerinden hiçbir şey anlayamadı. Böylece öldü."

İşte bu şekilde yalancı deccaller birbiri ardınca çıkmaya devam ediyor. Bunlar, doğru sözlü Peygamberimiz Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem*'in belirttiği sayıya ulaşınca kadar çıkmaya devam edecektir. Sonuncuları, ahir zamanda çıkacak olan mesih deccaldir. (Allah onun fitnesinden korusun.) İsa *aleyhisselam* inip onu öldürerek onun fitnesini yok edecektir.⁽⁴⁵⁾

Bir Mesele: Bazıları dediler ki: Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, **pey-**

(45) Deccal ve Meryemoğlu İsa Mesih ile ilgili konu ileride Büyük Alametler (1ve 2)'de gelecek.

gamberlik iddia edeceklerin otuz tane olduğunu bildirdiği halde, tarihte böyle kişilerin sayısının çok fazla olduğu görülüyor.

Cevap: Bu otuz Deccal, tanınmış, güç sahibi ve kendilerine tabi olacıkların olduğu kimselerdir. Diğerlerinde ise bu kadar şöhret olmayacaktır. Bu türden olanların sayıları henüz otuza ulaşmamıştır.

12) GÜVEN VE REFAHIN YAYILMASI

Müslümanlar Mekke’de ve Medine’de bir dönem sürekli düşmanlarıyla savaş içinde yaşadılar, hep savaşlar, çatışmalar arasında kaldılar. İşte bu ortamda Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* seneler geçtikçe güvenliğin artıp refahın genel bir hal alacağını ve kıyamet saatinin yaklaşacağını haber verdi. Buyurdu ki: “*Arap topraklarında nehirler ve dereler oluşmadıkça kıyamet kopmaz. Hatta bir kişi Irak’tan Mekke’ye yolculuk yapar da yolu kaybetme korkusu*⁽⁴⁶⁾ *dışında hiçbir endişe ve korku yaşamaz. Bu hal herc artana kadar devam eder.*” Dediler ki, “Ey Allah’ın Rasûlü, herc ne demek?” Dedi ki: “Öldürmedir.”⁽⁴⁷⁾

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in Adiy b. Hatem’e söylediği şu söz de bu konuyu desteklemektedir: “Ey Adiy, sen Hire’yi⁽⁴⁸⁾ gördün mü?” Adiy dedi ki: “Orayı görmedim ama onunla ilgili bilgiler edindim.” Peygamberimiz dedi ki: “Eğer ömrün yeterse göreceksin. Bir kadın, Hire’den Kâbe’ye kadar gelip tavaf edecek, yolda Allah’tan başka hiçbir şeyden de korku ve endişe yaşamayacak.” (Buhari)

Allah’ın izniyle mal artıp bereketlenecek; adalet yaygınlaşacak, zulüm ve haksızlık da Mehdi ve İsa *aleyhisselam* zamanında son bulacak. Allah en iyisini bilir.⁽⁴⁹⁾

13) HİCAZ’DAN BİR ATEŞİN ÇIKMASI

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in haber verdiği kıyamet alametle-

(46) Yolun eşkiyalar ve hırsızlar tarafından kesilmesinden korkmayacak, sadece yolunu kaybetmekten korkacak. Malı ve canından emin olacak.

(47) Ahmed b. Hanbel, Müsned. Heysemi dedi ki: Rivayetin aktaranları sahihtir. Hadisin başı Müslim’de de geçer.

(48) Burası Kufe’den üç mil uzaktıktı, Irak’ta bir şehirdir.

(49) Bunun geniş açıklaması Küçük Alametler 131 ve Büyük Alametler 2’de gelecek.

rinden biri de Medine-i Münevvere tarafında, Hicaz bölgesinde bir ateşin çıkmasıdır.

Bazı âlimler ve tarihçiler bu alametin hicrî 654 yılında gerçekleştiğini bildirmişlerdir.

Hafız İbni Kesir bu konuda şöyle demiştir: Hicaz topraklarında ateşin ortaya çıkma (alameti) gerçekleşti. Bu, Busra'da⁽⁵⁰⁾ develerin yolunu aydınlatan ateştir. Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* bu konudan bahsederek şöyle buyurdu: “*Hicaz topraklarından bir ateş çıkıp da Busra'da develerin boynunu aydınlatmadıkça kıyamet kopmaz.*” (Buhari)

Denildi ki: “Bu ateş üç ay devam etti. Şehirde kadınlar bu ateşin ışığında yün eğirdiler.”⁽⁵¹⁾

Ebu Şame bu olayı aktararak şöyle dedi: Cemaziye'l-Ahir'in 3. günü, hicrî 654 yılında⁽⁵²⁾ Medine-i Münevvere'de büyük bir sesin ardından deprem gerçekleşti; yer sallandı, tavanlar, evlerin duvarları ve kapılar birer saat arayla (o günden sonra) cuma gününe kadar sallandı, bu ay boyunca sarsıntılar devam etti. Sonra büyük bir ateş Hire'de ortaya çıktı (Burası Medine bölgesindedir, Kureyzaoğulları halkının yerleşim yerine yakındır). Biz ateşin hareketli olduğunu evimizin içinden de görebiliyorduk. San-ki yanımızda büyük bir ateş, sel gibi akıyor, büyük evler kadar kıvılcım çıkarıyordu.”⁽⁵³⁾

14) TÜRKLERLE SAVAŞ

Kıyamet alametlerinden biri de Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in haber verdiği savaşlar, çatışmalardır ki bunlar hem Müslümanların kendi arasında hem de Müslümanlarla gayrimüslimler arasında gerçekleşecektir.

Bunlardan biri de Müslümanlarla Türkler⁽⁵⁴⁾ arasında olacak bir çatış-

(50) Suriye civarında bir şehirdir.

(51) Bidaye ve Nihaye 13/199.

(52) M. 29.5.1256 yılına denk geliyor.

(53) Bkz. Tezkira-i Kurtubi s. 527.

(54) Türkler 22 kabileden oluşmuştur. Zülkarneyn bunların 21'ini setin içinde hapse -miştir. Geriye kalan diğer kabilenin de ismi Türk olmuştur. Terk edildikleri orada, dışarıda bırakıldıklarından dolayı bu ismi almışlardır. (Mirkatu Mefatih 15/392).

madır. Bu çarpışma sahabe döneminde gerçekleşmiştir. Emevilerin hilafetinin ilk yıllarında Türkler mağlup oldu ve ganimetlerine el konuldu.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etti: “Siz Türk’le savaşmadıkça kıyamet kopmaz. Onların gözleri küçüktür, kırmızı yüzlüdürler, yassı burunludurlar,⁽⁵⁵⁾ yüzleri kılıflı kalkanlar gibidir.⁽⁵⁶⁾ Siz kıldan⁽⁵⁷⁾ yapılmış takkeleri olan bir toplulukla savaşmadıkça kıyamet kopmaz.” (Muttefekun aleyh)

Burada bahsedilen Türkler, Allahuâlem, Tatar Moğollarıdır. Bunlar İslam ülkelerini (h. 656/m. 1258) de tarumar edip kan döktüler. Fakat sonunda İslam’a girdiler.

15) İNSANLARI KAMÇILARLA DÖVEN ZALİM İNSANLARIN ORTAYA ÇIKMASI

Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in haber verdiği alametlerden biri de zalim yöneticilerin yardımcılarıdır ki bunlar insanları inek kuyruğuna benzer kamçılarla döveceklerdir. Bu kamçı deriden, elektirikli, plastik, ağaç dalından veya başka şeylerden olabilir.

Ebu Ümame *radiyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Ahir zamanda yanlarında sığırkuyruğu gibi bir şeyler olan birtakım insanlar ortaya çıkar. Onlar Allah’ın gazabına uğrayarak sabaha erer, Allah’ın lanetine uğrayarak akşama ererler.” (Ahmed)

Ebu Hureyre *radiyallahu anh* anlatıyor: Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki: “Ateş ehlinde iki sınıf vardır ki henüz onları görmedim: Bunlar, yanlarında sığırkuyruğu gibi bir şeyler taşıyıp onu insanlara vuran insanlar...” (Müslim)

Ebu Hureyre *radiyallahu anh* anlatıyor: Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: “Ömrün biraz uzarsa, ellerinde sığırkuyruğu gibi bir şeyler taşıyan birtakım insanları çok geçmeden göreceksin. Onlar

(55) Yani burunları çökük ve yaygın.

(56) Yüzün geniş ve yuvarlak olmasındandır, “kılıflı” denmesi de sertliği ve etinin çok - gundandır.

(57) Tabaklanmamış hayvan yünleri demektir.

Allah'ın gazabına uğrayarak sabaha ererler, Allah'ın lanetine uğrayarak akşama ererler.” (Müslim)

Bu (son) hadiste, her ne kadar insanları dövdüklerine dair bir açıklama olmasa da bu, gazap ve lanetle ilgili durumlarını, aşırı saldırganlıklarını ve adaletsizliklerini göstermektedir.

16) HERCİN (CİNAYETİN/ÖLDÜRMEİN) ÇOĞALMASI

Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* tarafından ifade edilen kıyametin alametlerinden biri de cinayetin/öldürmelerin artmasıdır. Öyle olur ki adam birini öldürür ama öldüren niçin öldürdüğünü, ölen de niçin öldüğünü bilmez.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Nefsim elinde olana yemin ederim ki dünya yok olmadan öyle bir gün gelecek ki katil niçin öldürdüğünü, maktul de niçin öldürüldüğünü bilmeyecek.*” “**Bu nasıl olacak?**” diye soruldu. **Şu cevabı verdi: “Herc(öldürme)dir! Öldüren de ölen de ateştedir.”** (Müslim)

“Herc,” Osman *radiyallahu anh*'in öldürülmesiyle başladı. Savaşlar ikna edici nedenler olmaksızın arttı. Bugüne kadar, bu yok edici/ezici savaşlara hizmet eden yıkıcı silahların ortaya çıkmasıyla binlerce insan öldürüldü.

Bazı savaşlarda ölenlerin istatistikî bilgileri:

- 1- Birinci Dünya Savaşı: 15 milyon ölü
- 2- İkinci Dünya Savaşı: 55 milyon ölü
- 3- Vietnam savaşı: 3 milyon ölü
- 4- Rus İç Savaşı: 10 milyon ölü
- 5- İspanyol İç Savaşı: 12 milyon ölü
- 6- Irak - İran Savaşı (Birinci Körfez Savaşı): 1 milyon ölü
- 7- Irak'ın İşgali: 1 milyondan fazla ölü

Her ne kadar bu savaşların bazıları için hadiste bildirilen “*katil niçin öldürdüğünü bilmez*” ifadesi geçerli olmasa da ben cinayetin yayılıp arttığını gösteren durumu belirtmiş oldum.

17) EMANETİN ZAYİ EDİLMESİ VE KALPLERDEN KALDIRILMASI

Ehil olan kişiyi layık olduğu makama getirmek ümmetin bekasının temellerindendir. Kulların ve ülkelerin düzeltilmesi ile kültürün gelişmesindendir. Zira emanet zayi edildiğinde denge kaybolur ve insanların kalpleri bozulur. İşlerin anahtarı kifayetsiz/yetersiz kişilere verilir, kaos ortaya çıkar. İşte bütün bunlar gerçekleşeceğini Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in haber verdiği hadiselerdir.

Emanetin zayi edilmesinin sonucunda insanların kalplerinin bozulacağını şu hadis bize bildirmektedir: Huzeýfe *radıyallahu anh* Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Emanet, (salih) kimselerin gönüllerinin derinine indi, daha sonra da Kur'an indi. Sonra onlar Kur'an'ı ve sünneti öğrendiler.*”

Sonra Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ilmin kaldırılmasını da bize şöyle anlatmıştır: “*Bilgili kişi uykuya dalar. O uyurken emanet kalbinden silinir. Emanetin izi, nokta halinde, yanık yeri gibi kalır. Sonra o kişi bir daha uyurken emanetin geri kalanı da alınır. İzi de balta sallayan bir işçinin avucundaki kabarcık gibi kalır. Şu halde emanet, senin ayağına düşürdüğün bir ateş parçasının düştüğü yeri şişirmesi, senin de onu bir kabarcık şeklinde görmeyi gibidir. Hâlbuki o kabarcıkta bir şey yoktur. İnsanlar sabaha erip alışverişe başlarlar. Hiç kimse emaneti eda etme imkânını bulamaz! ‘Falan oğulları içinde emîn bir adam vardır, emaneti ona verelim’ denilir. Bir kimse için ‘Ne akıllı ne zarîf ne de güçlü!’ denilir. Hâlbuki onun kalbinde hardal tanesi kadar iman yoktur!’”*

Huzeýfe *radıyallahu anh* sonra şöyle demiştir: “Bana öyle bir zaman geldi ki o zamanda ben ‘kiminle alışveriş yapacağım?’ diye tasalanmazdım! Eğer alışveriş yaptığım Müslüman ise onu, beni aldatmaktan İslam alıko-yardı. Yok, Hristiyan ise onu da vali alıkoyardı. Bugün ise ben falan ve falandan başka kimseyle alışveriş yapamıyorum.” (Muttefekun aleyh)

İnsanların genellikle kalpleri bozulduğu zaman, işleri ehil olmayan kişilere verilmiş olur. Emanet zayi olur, kıyamet de yaklaşmış olur.

Ebu Hureyre *radıyallahu anh* şöyle rivayet etmiştir: “Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, bir mecliste konuşurken bir bedevi geldi ve ‘Kıyamet ne

zaman?’ diye sordu. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* konuşmasına devam etti. Oradakilerden bazıları, ‘Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bedevinin dediğini duydu ama hoşlanmadı’ dediler. Bazıları da ‘Hayır, işitmedi’ dediler.

Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* sözünü bitirince ‘Kıyameti soran nerede?’ diye sordu. Bedevi, ‘Ben buradayım ey Allah’ın Rasulü!’ dedi. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, ‘Emanet kaybolduğu zaman kıyameti bekle!’ buyurdu. Bedevi, ‘Emanetin kaybolması nasıldır?’ diye sordu. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, ‘İş ehli olmayana havale edilirse kıyameti bekle!’ buyurdu.” (Buhari)

Bu alametler, günümüzde, tam olarak gerçekleştiğini gördüğümüz alametlerdir. Üniversitelerdeki ve bakanlıklardaki sorumluluklar, toplumdaki vazifeler hep insanların ıslahıyla alakalı işlerdir. Emaneti ve insanların düzeltilmesini/ıslahını daha iyi gözetecek, daha liyakatli insanlar varken başkaları o göreve tayin edilmemelidir. Ancak bu **görevlere bölüm başkasını tanıyan** veya kendisini o göreve getirenlerle ortak çıkarları olan ya da buna benzer şekilde menfaat ilişkisiyle bazı kimseler görevlendirildiği zaman, evet işte o zaman Peygamberimizin dediği gibi, “*emanet ehline verilmediğinde kıyameti bekle.*”

18) GEÇMİŞ ÜMMETLERİN YOLUNA TABİ OLMAK

Müslümanların içine düştüğü en büyük fitnelerden biri de kör taklit fitnesidir. Yahudilerin ve hristiyanların ahlakına, diğer kâfırların âdetlerine uyma fitnesidir.

Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*, ümmetinden bir fırkanın sapkın yahudilerin ve hristiyanların âdetlerini, hayat tarzlarını taklit edeceğini bildirmiştir.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Ümmetim geçmiş ümmetleri karış karış, kulaç kulaç takip etmedikçe kıyamet kopmaz.*” Denildi ki: “Ey Allah’ın Rasulü, Fars ve Rumlar mı bunlar?” Buyurdu ki: “*Başka kimler olabilir, işte onlar.*” (Buhari)

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in bu uyarısının büyük bir kısmı ger-

çekleşmiştir, diğer kısmı da gerçekleşecektir.

Ebu Said el-Hudri'nin rivayet ettiği bir hadiste de Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “Siz, sizden öncekileri karış karış, kulaç kulaç takip edeceksiniz. Hatta onlar bir kayanın deliğinden girse-ler, siz de onlara tabi olup onların peşinden oraya gireceksiniz.” Biz dedik ki: “Ya Rasulallah, takip edilecekler yahudiler ve hristiyanlar mı?” Buyurdu ki: “Başka kim olabilir.” (Muttefekun aleyh)

Kadı İyaz dedi ki: Bu hadiste ki karış, kulaç ve kayanın deliğine girme ifadeleri onlara uyma ve onları taklit etme anlamında mecaz bir kelimedir.⁽⁵⁸⁾

Yahudi ve Hristiyanları taklit etmek kınanmıştır. Burada kastedilen onların ekonomik ve bilimsel kazanımları değildir. Dinimize ters düşme-dikçe onların icatlarını, idari yönetimle ilgili gelişmelerini ve diğer şeyleri alıp istifade edebiliriz.

Kınanmış olan taklit, onların elbiselerini, adetlerini, muamele, mu-amelat ve sosyal yaşantılarını taklit etmektir. Kadın erkek bir arada bu-lunmak, örtünün çıkarılması, dinimize uymayan ekonomik düzenlemeler, faiz ve buna benzer konular.

19) KÖLENİN, EFENDİSİNİ DOĞURMASI

Kıyametin alametlerinden biri de köle kadının, kendi efendisini doğur-masıdır. Hür erkek, sahip olduğu cariyesinin efendisidir. Onun eli altında (bakımı/gözetimi altında) olduğu için bu hür erkeğin, cariyesinden çocuğu olduğu zaman doğan çocuk, köle değil hür olur. Annesinin köleliği devam ettiği için çocuk da annesinin efendisi konumunda olur.

Cibril hadisinde kendisine kıyamet hakkında soru sorulduğunda Pey-gamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle dedi: “...Sana onun alametlerinden bahsedeyim: Köle, efendisini doğurur...” (Müslim)

Bu hadisin anlamının şu olduğu söylenmiştir: Köle kadınlar efendile-rini/kralları doğururlar. Böylece annenin köleliği devam ederken doğan çocuk ise onu yöneten efendi/kral konumunda olur.

(58) Fethü'l-Bari, 20/387.

20) ÖRTÜLÜ ÇIPLAK KADINLARIN ORTAYA ÇIKMASI

Kıyamet alametlerinden bir diğeri de çıplak, örtüyü çıkarmış kadınlardır. Dar elbiseli kadınlar vücutlarını belli edecek şekilde ortaya çıkarlar veya şeffaf elbiselerle vücutlarını gösterirler. Yürürken ve otururken avret yerleri belli olur. Görünürde bunlar giyiniktirler fakat elbiselerinin darlığından ve açılıp saçılmalarından dolayı çıplak sayılırlar.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in buyurduğunu rivayet etmiştir: “Ümmetimden henüz daha görmediğim iki grup var ki bunlar cehennemdedirler. Bunlardan biri, yanlarında sığırkuyruğu gibi kırbaçları olup insanları dövenlerdir.⁽⁵⁹⁾ (İkinci grup da) giyinik çıplak kadınlardır. Onlar saparlar ve saptırırlar. Başlarında deve hörgücü gibi örtü taşırlar. Bunlar asla cennete giremezler, kokusunu dahi alamazlar. Halbuki onun kokusu şu şu kadar (uzak) mesafeden alınır.” (Müslim)

Hadiste geçen “mailat/meyleden” kelimesi, “Allah’a itaatten sapan” anlamındadır.

“Yumilat/ meylettirilen” ise başkaları sebebiyle sapmış, yoldan çıkmış anlamındadır.

“Başlarında deve hörgücü gibi örtü taşımak” da saçlarının üzerine yüksekçe örtü bağlamak anlamındadır.

21) ÇIPLAK AYAKLI DEVE ÇOBANLARININ YÜKSEK BİNALAR YAPMALARI

Gerçekleşmiş kıyamet alametlerinden biri de insanların binaların ve evlerin süslenmesiyle/süslemeleriyle birbirlerine karşı övünmeleridir. Hâlbuki bunlar daha öncesinde çıplak ayakla deve çobanlığı yapan kişilerdi!

Bu, Müslümanların fetihler yapmasından sonra ortaya çıkmış gelişmelerdir. Bu fetihlerden dolayı Müslümanlar birçok mal-mülk, kazanç elde ettiler, bu yüzden de dünya hırsı bunlarda yaygınlaştı.

Ömer b. Hattab *radiyallahu anh*'dan rivayet edilen kudsî bir hadiste,

(59) Bu ifade 15. alamette geçmişti.

Cebrail'in iman, ihlas, İslam ve kıyamet konusundaki kendisine soru sorması üzerine Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* ona bunları açıklamış, kıyamet alametleriyle ilgili olarak da şöyle buyurmuştur: “*Köle, efendisini doğurur, çıplak ayaklı çobanlar da yüksek yüksek binalar yapmaya çalışırlar.*” (Müslim)

Bir rivayette de Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “*Aç ve çıplak insanların diğer insanlara liderlik yaptığını gördüm. İşte bu kıyametin alametlerinden biridir.*” Denildi ki: “Ey Allah'ın Rasülü, bu aç çıplak deve çobanları kimler?” Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: “*Araplardır.*”⁽⁶⁰⁾

Bina yapmak ve onları yükseltmek, eğer faydası varsa şüphesiz ki haram değildir. Fakat gösteriş ve kibir için yapılırsa haramdır.

Rivayette geçen “**binaları yükseltmek,**” evleri kat kat çoğaltmak, kat sayısını artırıp binaları güzelleştirmek, sağlamlaştırıp çekici hale getirmek ve evleri geniş ve yüksekçe yapmak anlamlarını kapsar.

Bütün bunlar zamanımızda gerçekleşmiştir. İnsanlar mal-mülk sahibi oldu, dünyevî imkânları arttı da bu alametler ortaya çıktı.⁽⁶¹⁾

Kastedilen “*deve çobanları,*” çölde/sahrada otururken daha sonra buraları terk eden kimselerdir. Bunlar diğer insanlara karşı kibirle ve övünmeyle hareket ederek yüksek binalar yapma yarışına girmiş olup her biri, diğerinden daha yüksek yapmaya, yüksek yüksek gökdelenler yapmaya çalışmaktadırlar. Hatta yapmışlardır da.

Binaları yükseltmek Arap dünyasında da diğer devletlerde de çok yaygınlaşmış, hatta devletler en yüksek gökdeleni yapma yarışına girmişlerdir. En yüksekini yapmak en büyük övünç kaynağı haline gelmiştir.

22) SADECE TANIDIĞINA SELAM VERMEK

Allah, selamı, insanlar arasında muhabbetin yayılması için vesile yapmıştır. Küçük, büyüğe; zengin, zengin olmayana; Araplar, Arap olmayana; beyaz, siyaha (veya tam tersi) selam verir. İnsan tanıdığı veya tanıma-

(60) Ahmed b. Hanbel. **Elbani, Silsile-i Sahiha'da bunun sahih olduğunu bildirmişti** 3/332.

(61) Şeyh Tüveyceri, *İthafu Cemaat* 2/162.

dığı tüm kişilere selam verir.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “İman etmeden cennete giremezsiniz, birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olmazsınız. Yaptığınız takdirde birbirinizi seveceğiniz bir şeyi söyleyeyim mi? Aranızda selamı yayın.” (Müslim)

* Kıyametin alametlerinden biri de sadece tanıdığına selam vermektir. Bugün bir insan selamı sadece tanıdığına veriyor, tanımadığı kimseye selam vermekten kaçınıyor. Hâlbuki sünnet olan, tanıdık veya tanımadık herkese selam vermek ve selamı insanların arasında yaymaktır.

Ebu Ca'd *radıyallahu anh* rivayet ederek dedi ki: Abdullah b. Mesud bir adamla karşılaştı. Adam “Selam üzerine olsun ey İbni Mesud” dedi. Abdullah b. Mesud dedi ki: “Peygamberimiz ne kadar doğru söylemiştir. Çünkü peygamberimiz şöyle buyurmuştu: ‘Kıyamet alametlerinden biri de insanların mescitleri yol edinmeleri, oradan geçip giderken iki rekât namaz bile kılmamaları ve sadece tanıdığı kimselere selam vermeleridir.’”⁽⁶²⁾

Buhari ve Müslim’de geçen bir rivayet de şöyledir: “Bir adam Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’e “Hangi İslam daha hayırlıdır.” diye sordu. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* de şöyle buyurdu: “Yemek yedirmek ve tanıdığın tanımadığın herkese selam vermektir.”

23-25) TİCARETİN YAYGINLAŞMASI, KARI-KOCANIN TİCARETTE ORTAK OLMASI, ÇARŞI-PAZARLARA BAZI TÜCCARLARIN HÂKİM OLMASI

Ticaret kolay bir iş olduğu için insanlar arasında bununla meşgul olan çoktur. Hatta karı-koca ticaret konusunda ortak olarak hareket edebilmektedir. Bu iki alamet hadiste birlikte zikredilmiştir. Nitekim Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “Kıyametin öncesinde gerçekleşecek olanlardan bazıları da selamın tanıdıklara verilmesi, ticaretin yaygınlaşması, hatta karı-kocanın ticaret konusunda ortak olması, sıla-i rahimin kesilmesi, yalancı şahitliğin artması, hakkın ve şahitli-

(62) İbni Huzeyfe, *Sahih*’inde rivayet etti. **Elbani sahih olarak kaydetti.**

ğinin gizlenmesi ve kalemin ortaya çıkmasıdır.” (Ahmed)⁽⁶³⁾

Amr b. Tağlib, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: *“Kıyametin alametlerinden bazıları malın yaygınlaşması ve artması, ticaretin yaygınlaşması ve cehaletin ortaya çıkmasıdır. Bir adam bir satış işlemi yapmaya çalışacak, ancak denilecek ki: ‘Hayır, falan kabilenin tüccarından izin alana kadar olmaz.’ Ve koskoca bir bölgede yazacak bir kâtip aranır, fakat bulunamaz.”* (Nesai)⁽⁶⁴⁾

Bu hadiste geçen *“Bir adam bir satış işlemi yapmaya çalışacak ancak denilecek ki: ‘Hayır, falan kabilenin tüccarından izin alana kadar olmaz.’ Ve koskoca bir bölgede yazacak bir kâtip aranır fakat bulunamaz.”* buyruğu şu manaya gelir: Büyük tüccarlar muhtemelen anaparanın/sermayenin sahibidir veya malın giriş çıkışından sorumlu yetkili kimselerdir. Muhtemelen bunlar pazarlara hükmederler ve fiyatların üzerinde oynarlar. Küçük tüccarlar ise bu konularda etkisiz kalır. Ancak büyük tüccarların müsaade ettiği kadar hareket edebilirler. Veya büyük tüccarlar alışverişte diğer tüccarlara şartlar koyarlar. Onlar da o şartlara uymak zorunda olurlar.

Hadiste geçen *“koskoca bir bölgede yazacak bir kâtip aranır, fakat bulunamaz”* sözüne gelince; yazının yaygınlaşacağını bildiren başka bir rivayetle beraber düşünüldüğünde Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in bu iki ifadesinden şu mana anlaşılabilir: Bilgisayar, cep telefonları, sesi yazıya dönüştüren cihazlar vb. gibi yeni yazı araçları yaygınlaşır... Öyle olur ki yeni nesil, elle yazı yazmayı bilmez veya buna yatkın olmazlar.

Belki de burada *“yazmak”* ile kastedilen, ticaretin sözleşmesini yazan, alışverişin hükümlerini bilen kişinin aç gözlülükle, menfaat bekleyerek insanlar arasında bu işi meslek edinmesidir.⁽⁶⁵⁾

26) YALANCI ŞAHİTLİK

Yalancı şahitlik, kişinin bir başkası hakkında yalan üzerine şahitlik yapması, haksız olan kişiyi yalan söyleyerek haklı göstermesidir. İşte bu,

(63) Şeyh Şuayb el-Arnâvud “hasen” demiştir.

(64) Elbani, *Sahiha*’sında “sahih” demiştir.

(65) Bu son yorum, Nesai’nin Sünen’ine es-Sindi’nin yazdığı haşiyede geçmektedir..

büyük günahlardandır.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* “Size büyük günahların neler olduğunu bildireyim mi?” diye üç kere sorduğunda “Söyle ya Rasulallah.” dediler. O da şöyle dedi: “Allah’a ortak koşmak ve anne-babaya kötü davranmaktır.” Sonra oturdu ve bir yere yaslanarak şöyle dedi: “Dikkat edin, diğeri de yalan söylemektir.” (Muttefekun aleyh)

Yalancı şahitliğin yayılması ve insanların bunu hoş görmesi kıyamet alametlerindedir. Zira Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, daha önce geçen bir hadisinde şöyle buyurmuştur: “Kıyametin alametlerinden biri de yalancı şahitliktir.”⁽⁶⁶⁾

Yalancı şahitlik, sadece mahkemede veya hâkimin huzurunda gerçekleşmez, aksine her türlü şahitliği kapsar. İnsanların kendi arasında, şirketteki görevliler arasında, sorumluluğu olanın sorumluluk dairesinde, öğrencinin okulunda, çocuğun anne-babası karşısında bu yalancı şahitlik gerçekleşebilir.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, yalancı şahitlikten ve insanların haklarını yemekten, yalanla ve yeminle bunu yapmaktan sakındırarak şöyle buyurmuştur: “Kim yeminle ve yalanla Müslümanın malını yerse, Allah’ın huzuruna, Allah kendisine gazaplanmış olarak çıkar.” Sonra da şu ayeti okumuştur: “**Şüphesiz, Allah’a verdikleri sözü ve yeminlerini az bir karşılığa değişenler var ya, işte onların ahirette bir payı yoktur. Allah, kıyamet günü onlarla konuşmayacak, onlara bakmayacak ve onları temizlemeyecektir. Onlar için elem dolu bir azap vardır.**” (Al-i İmran 77)” (Buhari)

Ebu Uname el-Bahili, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Kim bir Müslümanın hakkını keserse, Allah ona ateşini vacip kılar ve ona cennet haram olur.” Bir adam dedi ki: “Eğer bu çok az ve basit bir şey olursa nasıl olur ya Rasulallah?” Peygamberimiz dedi ki: “Eğer Allah’ın gazabını çekerse sen bu konuda ne düşünürsün.” (Müslim)

27) HAKKIN ŞAHİTLİĞİNİ GİZLEMEK

(66) Ahmed b. Hanbel. Şuayb Arnavud hasen olduğunu belirtmiştir.

Allah *azze ve celle*, Müslümana, zalimde olsa, mazlumda olsa kardeşine yardım etmeyi, zalimin zulmünü engellemesini ve gücü yeterse mazlumun hakkını almayı emretmiştir. Hakkın şahitliğini gizlemeyi de haram kılmıştır. Allah Teâla şöyle buyurdu: “**Şahitliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse o kalbinin günahkârlığındandır.**” (Bakara 283)

Ahir zamanda insanlar birbirinin hakkını yer, gerçeği bildiği halde onu açıklamaktan kaçınır. Söz söyleme kudretine sahip olduğu halde hakkı söylemekten çekinir ve susar fakat kendi kişisel çıkarlarını öne sürerek şahitliği eda edemediğini söyler işte bunlar kıyametin alametlerindendir. Daha önce geçen hadiste Peygamberimiz (s.a.v)’in buyurduğu gibi “**kıyametin alametlerinden biride hakkın şahitliğini gizlemektir.**”⁽⁶⁷⁾

28) CEHALETİN ÇIKMASI

Allah Teala, ilim öğrenmesini Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’e emrederek şöyle buyurmuştur: “**De ki: Rabbim ilmimi artır.**” (Taha 114) Bunun üzerine Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* ilim öğrendi, insanlara da öğretti.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* cahilliği kınayarak şöyle buyurdu: “*Allah, kaba tabiatlı, çok yiyen, çarşı-pazarda çok gezen, oralarda bağırarak konuşan, geceleri leş gibi yatan, gündüzleri eşekler gibi koşturan, dünya işlerinde âlim, ahiret işlerinde ise cahil olanlara buğzeder.*”⁽⁶⁸⁾

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, cehaletin yayılmasının kıyamet alametlerinden olduğunu haber vererek şöyle buyurmuştur: “*Kıyametin öncesinde bazı günler olur ki o zaman ilim kalkar, cehalet iner.*” (Mutfekun aleyh)

Bir rivayette “*Kıyamet öncesinde bazı günler gelir ki o zaman ilim kalkar ve cehalet yaygınlaşır.*” (Ahmed) buyurmuştur.

Ve yine şöyle buyurmuştur: “*İnsanların üzerine bir zaman gelir ki o*

(67) Ahmed b. Hanbel. Şuayb Arnavud “hasen” olduğunu söylemiştir.

(68) İbni Hibban, *Sahih*’inde kaydetmiş, Huveyni, *Feteva-i Hindiye*’de hasen olarak sınırlandırmıştır. Hadisin senedinde Abdullah b. Said vardır, bazı âlimler tarafından bu şahıs sika (güvenilir) sayılır, hadisi de mustakim (sağlam) olarak görülür.

zaman namaz nedir, oruç nedir, sadaka nedir bilinmez.” (Taberani)

Ve Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* yine şöyle buyurmuştur: “*Kıyametin öncesinde olacak şeylerden biri de cehaletin ortaya çıkmasıdır.*”⁽⁶⁹⁾

Tüm İslam ülkelerindeki insanların birçoğunun halini düşündüğün zaman görürsün ki kendi çıkarlarıyla ve geçimleriyle ilgili konuları biliyorlar. Bilgisayarlar, arabalar ve diğer konular hakkında bilgi sahibidirler fakat onlara “Allahüssamed ne demek?” “Ğasikin iza ve kab ne demek?” “Selam vermeden önce sehv secdesi nasıl yapılır?” veya “Selamdan sonra ne yapılır?” diye sorsan çoğunun başını çevirdiğini, cevap veremediğini görürsün.

Evet, cehalet ortaya çıktı.

Bir gün biri bana “nafle namazdan önce abdest gerekli mi? “Bir de abdest sadece farz namazlar için mi gerekli?” diye sordu. Ben bunu soran kişiye çok şaşırdım, daha sonra onun üniversite 3. sınıfta okuyan bir öğrenci olduğunu öğrenince de daha çok şaşırdım.

Hatta buna insanların bilmeye çok ihtiyaçları olmasına rağmen boşanma hukuku, nikâh hukuku, bilgisizce alışveriş ve ibadetlerle ilgili konularda bilgisizliklerini de ekleyebilirsin. Sanırım bunlar boş şeylerin, eğlencenin çok yayılmasından ve insanların daha çok geçimle uğraşmalarından kaynaklanan eksikliklerdir. Bunların sebebi de sanırım insanların ilim haklarından uzak kalması, âlimlerin meclislerine gitmemesi ve dinî kitaplar okumamasıdır.

Allah yardım etsin.

29-31) CİMRİLİĞİN ARTMASI, SILA-YI RAHİMİN KESİLMESİ, KOMŞULUĞUN KÖTÜLEŞMESİ

Kıyamet alametlerinden biri de İslam toplumunu darmadağın eden ruhî (psikolojik) hastalıklardır. Bunlardan biri cimriliktir.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Kıyamet alametlerinden biri de cimrili-*

(69) Ahmed b. Hanbel. Şuayb Arnavut hasen olduğunu söylemiştir.

ğın yayılmasıdır.”⁽⁷⁰⁾

Enes *radıyallahu anh* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “İşler gittikçe şiddetlenir, insanlar da gittikçe cimrileşir.”⁽⁷¹⁾

Yine Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “Zaman yaklaşır, amel azalır, cimrilik baş gösterir, hercümerç çoğalır.” (Buhari, Müslim)

“Şuh,” yani “cimrilik” hırsla beraber olur ve insanın malını harcamasını engelleyen her şey buna girer. İyiliği yaymaktan ve itaatte bulunmaktan kaçınmak da cimriliktendir.

Rasullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki: “Fuhuş, rezillik, sıla-yı rahimin kesilmesi ve kötü komşuluk yayılmadıkça kıyamet kopmaz.”⁽⁷²⁾

Ebu Hureyre *radıyallahu anh* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Nefsim elinde Allah’a yemin ederim ki fuhuş ve cimrilik yayılmadıkça kıyamet kopmaz, o zaman güvenilir kişi hain görülür, hain kişi de güvenilir görülür; yüksekler helak olur, alçaklar zuhur eder.” Dediler ki: “Ey Allah’ın Rasulü, yüksekler ve alçaklar nedir/kimlerdir?” Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki: “Yüksekler, insanların değerlisi olanlar; alçaklar ise insanların ayaktakımı olan değersizlerdir.”⁽⁷³⁾

Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’in haber verdiği bu olaylar gerçekleşmiştir. Sıla-yı rahimin kesilmesi, kötü komşuluğun, buğzun/nefretin insanların arasında çoğalıp sevginin, muhabbetin, vefanın azalması... gibi, insanların çoğunun arasında fesadın çıktığını görüyoruz. Hatta komşu, diğer komşusunu tanımıyor; kişi, akrabalarının bazısını tanımıyor, hatta ölü müdür, diri midir haberi dahi yok!

(70) Taberani, *Evsat*.

(71) İbni Mace, Enes’ten rivayet etti. Senedi zayıftır, çünkü senedinde münker kabul edilen Muhammed el-Cundi vardır. Nesai ve diğerleri tarafından münker (zayıf bir ravinin sika/güvenilir ravilere muhalif olarak rivayet ettiği ve bu rivayetiyle tek kaldığı hadis) olarak sınıflandırılmıştır.

(72) Ahmed, Hâkim. *Müstedrek*’te sahih olarak sınıflandırılmıştır.

(73) Hakim, *Müstedrek*; Taberani, *Evsat*. **Elbani Silsile-i Sahiha’da sahih olduğunu kaydetti (3211).**

32) FUHUŞUN YAYGINLAŞMASI

“Fuhuş;” çıplak elbiselerin hoş görülmesi, utanılacak çirkin kelimeler ve ağza alınmayacak çirkin sözlerdir... Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, ne kötü sözlüydü ne de çirkin işler yapan biriydi.

Kıyametin alametlerinden biri de fuhuşun yayılmasıdır. Zira Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “*Nefsim elinde Allah’a yemin ederim ki fuhuş ve cimrilik yayılmadıkça kıyamet kopmaz.*”⁽⁷⁴⁾

33) GÜVENİLİR KİŞİYİ HAIN, HAINİ GÜVENİLİR GÖRMEK

Bu da kıyametin alametlerinden biridir, daha önce güvenilirliğin kalkması (emanetin zayi edilmesi) alameti geçmişti.⁽⁷⁵⁾ İşin ehil olmayan kişiye verilmemesi ve emîn kişiye güvenmemek de kıyametin alametlerindendir. Yalancıya, yalakaya, dalkavuğa, haine ve münafığa güvenilirken emîn kişiye güvenilmez. Rasulullah buyurdu ki: “*Nefsim elinde Allah’a yemin ederim ki fuhuş ve cimrilik zuhur etmedikçe kıyamet kopmaz, o zaman güvenilir kişi hain görülür, hain kişi de güvenilir görülür.*”⁽⁷⁶⁾

34) ÖNEMLİ/DEĞERLİ KİŞİLERİN HELAK OLMASI, AŞAĞILIK KİŞİLERİN ÖNE GEÇMESİ

Değerli, bilge ve akıllı insanların ölmesi, onların yerine, meydanı boş buldukları için insanların en cahillerinden olan ayaktakımının geçmesi de kıyametin alametlerindendir.

Rasullullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki: “*Nefsim elinde Allah’a yemin ederim ki fuhuş ve cimrilik zuhur etmedikçe kıyamet kopmaz, o zaman güvenilir kişi hain görülür, hain kişi de güvenilir görülür; yüksekler helak olur, alçaklar zuhur eder.*” Dediler ki: “Ey Allah’ın Rasulü, yüksekler ve alçaklar nedir/kimlerdir?” Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki: “*Yüksekler, insanların değerlisi olanlar; alçaklar ise*

(74) Hakim, Müstedrek; Taberani, Evsat. Elbani, *Silsile-i Sahihâ*’da sahih olduğunu kaydetti (3211).

(75) Bkz. 17. Alamet.

(76) Hakim, Müstedrek; Taberani, Evsat. Elbani, *Silsile-i Sahihâ*’da sahih olduğunu kaydetti (3211).

insanların ayaktakımı olan değersizlerdir.”⁽⁷⁷⁾

Bazen ayaktakımı tabir edilen kişiler yüksek makamlara gelip kendisi için davullar çalınır, medya onları pohpohlarken; seçkin, akıl sahibi, nasihat edici ve insanlara karşı onurlu kişiler medyanın gözünden uzak olabilirler.

İnsanlar arasında şarkıyı, raksı/dansı ve fuhuşu meslek edinenler şöhrret olurken birçok alanda seçkin, âlim, mucit ve mühendis vs. kişiler hiç tanınmıyor olabilirler.

Bunlar apaçık görünen alametlerdir.

Yine de bütün bunlara rağmen insanların dinî sohbetlere ilgisi devam etmektedir. Birçok ülkede Müslümanların âlimlere ve tebliğ yapanlara hürmet ettiğini görürsün. Zikir meclislerine, dinî yayın yapan televizyon kanallarına ve uydu yayınlarına ilgi gün geçtikçe artmaktadır. Hatta dinî sohbetler gayrimüslimlerin bile dikkatini çekmekte, onlar da birçok faydayı buralardan elde etmektedirler.

35) MALIN HARAM OLARAK MI, HELAL OLARAK MI GELDİĞİNE DİKKAT ETMEMEK

Müslümanın takvası azaldığında dini de zayıflar. Dini zayıfladığında şüphelere düşer. Sonra da harama düşer ve malının haram yoldan mı helal yoldan mı geldiğine dikkat etmez. Günümüzde yaşanan bu olay Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şu hadisini de onaylamış olmaktadır.

Ebu Hureyre *radıyallahu anh*’ın rivayet ettiğine göre Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “İnsanların üzerine bir zaman gelecek ki kişi o zaman malını haram yoldan mı, helal yoldan mı kazandığını önemsemeyecek.” (Buhari)

Dikkat ettiğinde bugün birçok insanın haram veya helal olduğuna bakmaksızın bir şekilde mal biriktirme hırsı taşıdığını görürsün.

İşte bu yüzden düzen bozuldu. İnsanlar işlerine dikkat etmez -mesela sigara, alkol, açık kadın kıyafetleri satmak, faizle iş yapmak veya helal ka-

(77) Hakim, *Müstedrek*; Taberani, *Evsat*. [Elbani Silsile-i Sahiha’da sahih olduğunu kaydetti \(3211\)](#).

zandığı yeri haram iş yapan birine kiraya vermek gibi konularda-, ticaretlerinde haramı önemsemez (helal kazancın peşine düşmez) oldu. Halbuki Yüce Allah şöyle buyuruyor: **“Temiz olanlardan yiyiniz.”** (Müminun 51)

Allah temizdir, ancak temiz olanı kabul eder. Her türlü yasakla ve haramla beslenen beden cehennem ateşine layıktır.

Şüpheli şeylerden sakınıp kaçınan kişiler, insanlar arasında aşırı idealist görülüp garip karşılanmaya başlandı. Rüşvet kabul etmediği süreçte işinde, makamında devam edemez, yükselemez oldu. Halbuki Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor: **“Şüpheli şeylerden kaçınan kişi dinini ve ırzını temizlemiş olur. Kim şüpheli şeylere düşerse, onun harama düşmesi kaçınılmaz olur.”** (Buhari, Müslim)

Yüce Allah’tan, din üzere sebat etmek için hidayet vermesini dileriz.

36) FEY’İ (GANİMETİ) SERVET EDİNMEK

“Fey;” mücahitlerin, düşmanlarının kaçması veya teslim olması ve silesiyle savaşmadan elde ettiği mallara ve benzer şeylere denir. Bunlar yüce Allah’ın şu sözünde buyurduğu gibi taksim edilir: **“Allah’ın, (fethedilen) memleketlerin ahalisinden savaşılmaksızın peygamberine kazandırdığı mallar; Allah’a, Peygamber’e, onun yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. O mallar, içinizden yalnız zenginler arasında dolaşan bir servet (ve güç) hâline gelmesin diye (Allah böyle hükmetmiştir).”** (Haşr 7)

Böylece her şey Allah’ın emrettiği şekilde taksim edilir, zenginler fakirlerden daha fazla alamaz.

Fakat son zamanlarda insanlar Allah’ın taksimine zıt hareket ediyorlar; ganimeti zenginler ve liderler, kendi aralarında paylaştıkları bir servete dönüştürüyorlar. Halbuki Ebu Hureyre’nin rivayet ettiğine göre Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: **“Fey (ganimet) servet edildiğinde...”** (Tirmizi)⁽⁷⁸⁾

Hadisin tamamı ileride gelecek.⁽⁷⁹⁾

(78) Senedi hakkında bazı şüpheler var.

(79) Bkz. Küçük Alametler Bölümü, Madde 45.

37) EMANETİ GANİMET EDİNMEK

Yüce Allah emanetin korunup sahibine geri verilmesini emrederek şöyle buyurmuştur: “**Allah emanetin ehline verilmesini emreder.**” (Nisa 58)

Ahir zamanda ise bir adam, koruması için kendisine teslim edilen malı ganimet bilip sahiplenecek, sahibine ödemeyi de reddedecektir.⁽⁸⁰⁾

38) İNSANLARIN ZEKÂT VERMEYİ HOŞ KARŞILAMAMASI (ZEKÂTİ GANİMET EDİNMEK)

Aslında kişi malın, altının vb. diğer şeylerin zekâtını vermeyi güzel karşılamalıdır. Çünkü zekât malı temizler, kişiyi de Allah’a yaklaştırır. Bu bir vergi ya da ceza değildir.

Ahir zamanda ise açgözlülük ve bencillik yayılır, bazı zenginler, malının zekâtını vermeyi kendisinden zorla alınan bir vergi gibi görerek isteksizce verir. Bu konuda niyeti halis olmadığından bir sevap da kazanamaz.

39) İLİM TAHSİLİNİ ALLAH RIZASI İÇİN YAPMAMAK

Aslında insan dinî ilimleri öğrenip yaymayı ve başkalarına öğretmeyi kendine görev bilmelidir. Zira Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “*Allah, melekleri, gök ve yeryüzünde bulunanlar hatta taşın içindeki karınca ve denizdeki balık dahi, insanlara iyi şeyleri öğretenlere dua ederler.*”⁽⁸¹⁾

Ahir zamanda bazı topluluklar Kur’an, Sünnet ve fıkıh ilmini Allah’ın rızası için değil de **ortaya çıkmak**, tanınmak veya buna benzer şeyler için öğrenecek. Ebu Hureyre *radıyallahu anh*’dan rivayet edilen bir hadiste Rasullullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in buyurduğu gibi: “*Ganimet; servet edinildiğinde... ilim; din için öğrenilmediğinde...*”⁽⁸²⁾

Hadisinin tamamı ileride gelecek.⁽⁸³⁾

(80) Bu ve bundan sonraki 45. maddeye kadarki alametlerin tamamının kaynağı olan hadis, 45 numaralı Küçük Alamet bölümünde gelecek.

(81) Tirmizi rivayet etmiş ve “hasen-sahih” olduğunu söylemiştir.

(82) Tirmizi. Senedi hakkında bazı şüpheler vardır.

(83) Bkz. Küçük Alametler Bölümü, Madde 45.

40) KADINA İTAAT EDİP ANNEYE İSYAN ETMEK

Bu, kıyametin alametlerinden biridir. Adam, annesine veya babasına çoğu zaman isyan ederken karısını kendine yakın tutar, annesini-babasını hoş görmez, onlara isyan eder ama karısına itaat eder. Bu, günümüzde sık sık görülmektedir. Çoğu zaman annenin tek başına evde oturduğunu, çoluk çocuğunu neredeyse hiç görmediğini veya çok az ziyaret ettiklerini görürsün. Adam ise karısı ve çocukları ile birlikte şaşaa, bolluk, piknikler, seyahatler vb. içinde bir hayat sürmektedir.

Anne-baba, evlatlarının yanında ikamet etse dahi diğer aile fertlerinin gördüğü değer ve saygı bunlara gösterilmez.

Durum, tıpkı Ebu Hureyre'den rivayet edilen bir hadiste Rasullullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in buyurduğu gibidir: *“Ganimet, servet edinilince... Ve adam, karısına itaat edip annesine isyan edince, arkadaşını kendisine yaklaştırıp babasını uzaklaştırınca...”*⁽⁸⁴⁾

Hadisin tamamı ileride gelecek.⁽⁸⁵⁾

41) ARKADAŞLARI YAKLAŞTIRIP BABAYI UZAKLAŞTIRMAK

Bu da aynı şekilde kıyametin alametlerindendir ve bir tür isyandır. Şöyle ki: Arkadaşlarla oturulur, yakınlaşılır ve bundan zevk alınırken baba ise ihmal edilir.

Babası çok yaşlı olduğu zaman gençlerin kendi yaşıtı olan arkadaşlarıyla ünsiyet kurması, çoğunlukla onlarla oturup kalkması daha faydalı olabilir. Yine de evlatlar başkalarının kınama ve eleştirisini göze alıp babalarının hakkını eda etmeyi bilmelidirler: **“Rabbin,... ana-babaya iyi davranmanızı emretti.”** (İsra, 23)

42) MESCİDLERDE SESİN YÜKSELTİLMESİ

Aslında mescitler huzur **duyulan ve vakarlı/ağırbaşlı olunan** yerlerdir. Mescitlerde sesin ve tartışmaların yükselmesi ile çekişmelerin olması kıyamet alametlerindendir.

(84) Tirmizi. Senedi hakkında bazı tartışma vardır.

(85) Bkz. Küçük Alametler Bölümü, Madde 45.

43) FASIKLARIN TOPLUMLARA LİDER OLMASI

Aslında liderlik ve yöneticiliği en salih, en bilgili ve en hikmetli kişiler yapmalıdır. Fakat zaman gelecek, fasık kişiler lider olup toplumunu yönetecek. Bu da ya malının veya ilişkilerinin çok olmasından ya cür'etinin ve cesaretinin ya da soy ve nesebinin yüksekliğinden kaynaklanacak.

44) TOPLUMUN LİDERİNİN EN AŞAĞILIK KİŞİLERDEN OLMASI

Bu da önceki konunun benzeridir. Toplumun en salih, en hikmetlisi değil de en rezili ve en aşağılığının -yolculukta veya toplumsal bir konuda ya da hüküm verme konusunda- toplumlara liderlik yapmasıdır.

Bu ise dönemin bozukluğundan da olabilir veya aşağılık kişilerin güçlü olmasından da olabilir.

45) KÖTÜLÜĞÜNDEN KORKULDUĞU İÇİN KİŞİYE İKRAM ETMEK

İnsanların en şerlileri topluma lider olarak ortaya çıktıklarında insanlar onlara ikram etmeye, bir şeyler vermeye mecbur kalırlar. Kendilerine düşmanlık ve haksızlık yapacaklarından, şerlerinden ve verecekleri eziyetten korktuklarından dolayı onlara saygı duyacak, boyun eğeceklerdir.

Bütün bu alametler, Ebu Hureyre'den rivayet edilen şu hadiste geçmektedir. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: “*Ganimet ser- vet edinildiğinde, emanet ganimet sayıldığında, zekât ceza telâkki edildiğinde, ilim din için öğrenilmediğinde, kişi annesinin hukukuna riayet etmeyip karısına itaat ettiğinde, babasından uzaklaşıp ahababı- na yaklaştığında, sesler yükseldiğinde, kavme onların en alçağı lider/ baş olduğunda, kişiye, zararı dokunmasın diye hürmet edildiğinde, içkiler serbestçe içildiğinde, ipek (haram bilinmeyip erkekler tarafın- dan) giyildiğinde, şarkıcı kadınlar ve çalgı aletleri edinildiğinde, bu ümmetin sonradan gelen nesilleri önceden gelip geçenlere hakâret ettiğinde; artık kızıl rüzgârı, **depremi (zelzeleyi)**, yere batışı (hasfı), su- ret değiştirmeyi (meshi), gökten **taş yağmasını veya (kazfı) bekleyin**. O zaman tesbih tanelerinin kopup dağılması gibi peş peşe alametler*

birbirini takip eder.”⁽⁸⁶⁾

46-49) ZINANIN, İPEĞİN, ŞARAP VE ÇALGI ALETLERİNİN HELAL SAYILMASI

Zina, şarap içmek, çalgı aletleri ve erkeğin ipek elbise giymesi hiçbir Müslümanın bilmemesinin mümkün olmadığı açık haramlardandır. Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*, ümmetinin bir grubunun ahir zamanda bu haramları helal sayacağı bildirmiş, bu alametleri kıyametin yaklaştığının delillerinden saymıştır.

Bu haramların helal sayılması iki türlü olabilir:

1- Bunların yapılmasının haram olmadığına inanmak

2- Bunların yapılmasının, insanlar arasında yayılmasının alışkanlığa/âdete dönüşmesi. Hatta insanların dili ve kalbi artık bunların haram olduğunu bilip de bu fiilleri işlerken günah olduğunu hissetmez.

Ebu Amir veya Ebi Malik el-Eşari, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmişlerdir: *“Ümmetimden bazı topluluklar zina etmeyi, ipek elbise giymeyi, içki içmeyi ve çalgılı eğlenceleri helâl sayacaklardır. Bunlardan birtakım zümreler de dağ mesirelerine çıkacaklar, onlara ait koyun sürüsüyle çoban sabahları yanlarına gelip akşamları gidecektir. Bunlara bir fakir bir hacet için gelecek de bu duygusuz insanlar, fakire, ‘Haydi bugün git yarın gel’ diyeceklerdir. Bunun üzerine Allah dağı tepelerine indirerek bir kısmını helak edecek, öbürlerini de kıyamet gününe kadar maymun ve domuz suretlerine dönüştürecektir.”* (Buhari)

Bugün birçok Müslüman ülkede zina ve içki hoş görülmemekte olup “kanunî(!)” adı altında zina yapılan genel evler, resmî kimlikle zina yapan fahişeler ortaya çıkmıştır.

İçki konusunda ise şu an bazı İslam ve Arap ülkelerinde, gündüz açık-tan satışının yapıldığı, çarşı-pazarlarda ticaretin yapıldığı bir durum ortaya

(86) Garip hadis olduğunu söyleyen Tirmizi tarafından rivayet edilmiş olup senedinde tanınmayan bir kişi olan Ramih Cüdhami var. Fakat senedinde Ferec b. Fudale olup Ali *radiyallahu anhu*’dan rivayet edilen, yine senedinde Avf b. Malik ve Abdulhamid b. İbrahim olup Taberani’den rivayet edilen şahitleri (benzer rivayetler) vardır.

çıkmiştir.

Ebu Malik el-Eşari, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Benim ümmetimden bazıları, başka isimler altında mutlaka içki içeceklerdir. Baş uçlarında çalgılar çalınacak ve kadın sanatçılar şarkı-türkü söyleyecekler. Allah onları yere batır-sın! Ve onlardan domuzlar, maymunlar yapsın.”⁽⁸⁷⁾

Günümüzde birçok insanın müptela olduğu bir günah da müzik ve çalgı aletlerini dinlemektir. Bu, kalbin hastalıklarının en büyük sebeplerindendir. Zira Allah'ı zikretmekten, namazdan ve Kur'an-ı Kerim'i dinleyip istifade etmekten alıkoymaktadır. Yüce Allah şöyle buyuruyor: “**İnsanlardan öylesi vardır ki bilgisizce Allah yolundan saptırmak ve o yolu eğlenceye almak için eğlencelik asılsız ve boş sözleri satın alır. İşte onlar için aşağılayıcı bir azap vardır.**” (Lokman 6)

Âlimler “boş söz” ifadesini “şarkı ve eğlence aletleri” olarak tefsir etmişlerdir.

Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in, müzik dinlemeyle zinanın ve içki içmenin birbiriyle irtibatlı şeyler olduğunu bildiren şu sözü geçmişti: “Ümmetimden bazı topluluklar zina etmeyi, ipek elbise giymeyi, içki içmeyi ve çalgılı eğlenceleri helâl sayacaklardır.”

Günümüzde şarkının aşırı yayılmasından dolayı her türlü müziği içeren, özellikle müzik yayınları yapan uydu kanalları bulunmaktadır. Aynı şekilde günde 24 saat şarkı ve çalgı dinleten, Kur'an ve haberler için dahi ara vermeyen radyo kanalları bulunmaktadır. İşte bu, kıyametin alametlerinden ve Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in sözlerinin doğru olduğunun delillerindendir. Müslümana düşen ise bunlardan sakınmaktır.

Zira Abdullah İbni Mesud *radiyallahu anh* şöyle demiştir: “Suyun ekini yeşerttiği gibi şarkı da kalpte nifakı yeşertir.”

50) İNSANLARIN ÖLMİYİ İSTEMESİ

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* haksızlık, fitne ve belanın çok olacağı bir zamanın geleceği, kişinin bir kabrin yanından geçerken orada yata-

(87) İbni Mace, Kitabu'l-Fiten. İbni Kayyim el-Cevziyye sahih olduğunu belirtmiştir.

nın yerinde olmayı temenni edeceğini, böylece başına gelen ve ölümden daha zor olarak gördüğü bela, zorluk ve acılardan kurtulacağını ümit edeceğini bildirmiştir.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Kişi, bir adamın kabrinin yanından geçerken ‘Ah keşke senin yerinde olsaydım’ demedikçe kıyamet kopmaz.” (Muttefekun aleyh)

İbni Mesud *radiyallahu anh* şöyle demiştir: “Sizin üzerinize öyle bir zaman gelecek ki eğer sizden birisi ölümü satılık bulsa onu satın almak isteyecek.”

Bu hadis, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in, ölmek istemeyi yasaklayan “Sizden biri, ölümü istemesin...” (Müslim) hadisiyle çelişmez. Zira Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in ilk sözü ahir zamanda ölümü istemek veya dua etmek anlamında değildir. Kötülüklerle ve fitnelerle dolan kalbin, ölümle dahi olsa bunlardan kurtulmayı istemesinden ibarettir.

Ahir zamanda, bütün Müslümanların kalbinin durumunun böyle olması şart değil. Ülkeden ülkeye, halden hale değişebilir. İnsanların imanları çeşit çeşittir, belalara katlanma ve sabır gücü de farklı farklıdır.

51) KİŞİNİN SABAH MÜMİN, AKŞAM İSE KÂFİR OLACAĞI BİR ZAMANIN GELMESİ

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, fitnelerin çokluğundan, şehvetin yaygınlaşmasından ve hayırlı kişilerin azlığından dolayı insanların kalplerinin halden hale girip sürekli değişeceğini bildirmiştir. Sabahleyin mümin gördüğün bir adamın akşam olduğunda sabit bir halde kalmadığını görürsün.

Ebu Hureyre, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Karanlık gecelerin parçaları gibi olan karışıklıklar gelmeden önce hayırlı amellere koşun. O günler gelince kimileri mümin olarak sabahlayıp kâfir olarak akşamlar, kimileri de mümin olarak akşamlayıp kâfir olarak sabahlar. O gün insanlar dinlerini dünyalık karşılığında satacaklardır.” (Buhari)

Hadisin anlamı: Işıksız, kapkaranlık gecenin yoğun çöküşü gibi, salih

amellerden alıkoyacak ve ardarda gelecek birçok fitne gerçekleşmeden acele edilmesidir.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* fitnenin şiddetinin fazlalığını “Mümin olarak akşamlayıp sabaha kâfir çıkacağı” şeklinde ifade etmiştir. Fitnenin büyüklüğünden dolayı insan bir gün içinde bu değişimi yaşayacak.⁽⁸⁸⁾

Bu durum kişinin dininin zayıfladığı, dindeki bilgisizliğinden dolayı şüphelerinin arttığı zamana yöneliktir. Bu durumda kişi ya dinini terk eder ya da dünyalık bir menfaat veya şahsî bir çıkar için dinine devam eder. Yaşadığımız bu dönem, hadiste bildirilen olayların gerçekleştiğini göstermektedir.

52) CAMİLERİ SÜSLEMEK VE BUNLARLA ÖVÜNMEK

Aslında camiler Allah’a kulluk yapılan yerlerdir. Kul orayı Allah’tan sevap ve karşılık bekleyerek imar eder. Fakat ahir zamanda birçok insan camiler yapıp oraları süsleyecek, herkes yaptığı caminin süsüyle övünecek. Belki de medyada bunu yayınlayacak. Namaz kılanların kalbi ibadete değil bu süsleri izlemeye yönelecek.

Enes *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğu rivayet etmiştir: “İnsanlar camilerle övünmedikçe kıyamet kopmaz.”⁽⁸⁹⁾

Birçok sahabî, camileri süslemenin orada ibadet, zikir ve itaatten uzaklaştıracığı için bu şekilde cami inşa etmeye karşı uyarmışlardır.

İbni Abbas *radıyallahu anhuma* şöyle demiştir: “Sizler, yahudilerin ve hristiyanların mabetlerini süsledikleri gibi camileri süsleyeceksiniz!” (Ahmed, Ebu Davud)

Beğavi şöyle dedi: “Teşyîd, yüksek binalar yapmak demektir. Yahudiler ve hristiyanlar kitaplarını tahrif edip değiştirdikten sonra mabedlerini süslemişlerdir.”⁽⁹⁰⁾

Hattabi şöyle dedi: “Yahudiler ve hristiyanlar kitaplarını tahrif ettikten sonra kiliselerini ve sinagoglarını süslediler. Dinlerini zayi edip süs ve

(88) Bkz: Nevevi, *Müslim Şerhi*.

(89) Ebu Davud, İbni Mace ve Nesai, sahih senetle rivayet etmişlerdir.

(90) Fethu'l-Bari, 2/175.

tezyini arttırdılar.”⁽⁹¹⁾

Bugün camiler birçok şekilde süslenmektedir: Duvarlara değişik renk ve boyalarla nakışlar yapılmakta, şekillerle dolu çeşit çeşit halılar, aşırı derecede değerli kandiller ve nakışlar konulmaktadır.

Bu öyle bir derecede ki eğer caminin süsüne harcanan bu yüksek miktardaki parayı bir araya getirsen, bununla birçok caminin binasını yapabilirsin. Ancak burada söylenmek istenen, camilerin ihmal edilmesi, binasının zayıf yapılması ve döşemesinin güzel olmaması değildir. Yasak olan, aşırı derecede süslenip israfa girilmesidir.

Ebu'd-Derda *radiyallahu anh* şöyle demiştir: “Camilerinizi zinetlendirip mushaflarınızı süslediğiniz zaman yıkım (helak) sizin üzerinizdir.”⁽⁹²⁾

53) EVLERİN SÜSLENİP DONATILMASI

Aşırı lüks ve israf, büyüklük ve övünme kınanan sevimsiz işlerdir. **“İsraf etmeyin. Şüphesiz, O israf edenleri sevmez.”** (Enam 141)

Son zamanlarda insanlar, evlerinin duvarlarında asılı lüks tarzda göz alıcı perdelerle övünür oldular.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*'dan Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğu rivayet edildi: **“İnsanlar evler bina edip oraları süslü, çizgili kumaşlarla donatmadıkça kıyamet kopmaz.”**⁽⁹³⁾⁽⁹⁴⁾

Hadisin anlamı; elbiselerin çizgili ve süslü yapıldığı gibi evleri de aynı şekilde süslü ve çizgili yaparlar, demektir.

Burada kastedilen, evlere perde konulması ve süslemesinin haram olduğu değildir. Haram olan; bu konuda israfa girip malı saçıp savurmak ve kendini beğenip övünmektir.

54) KIYAMET YAKLAŞTIĞINDA YILDIRIMLARIN ARTMASI

Bu da aynı şekilde kıyamet alametlerindendir. Yıldırım sebebiyle in-

(91) Ayni, Buhari Şerhi Umdetu'l-Kari (7/41).

(92) Ebu Davud, Mesahif. **Elbani, Sahih-i Cami (575)'de hasen olduğunu bildirdi.**

(93) **Hadiste geçen “merahil” kelimesi “merhel”in çoğulu olup “çizgili, süslü kumaş” d - mektir. Bkz. Lisanu'l-Arab, 11/256.**

(94) Buhari, Edebü'l-Müfred. **Elbani, Silsiletü Sahiha (279)'da sahih olduğunu kaydetti.**

sanların ölümleri artacaktır.

Ebu Said el-Hudri, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etti: “*Kıyamet yaklaştığında yıldırımlar çok olur. Öyle ki bir adam kavmine gelir de şöyle der: ‘Dün aranızda kime yıldırım isabet etti?’ Cevap verirler: ‘Falan, falan ve filana çarptı.’*”⁽⁹⁵⁾

“Yıldırım,” gökyüzünden şimşek ve gök gürültüsüyle beraber çıkan büyük bir elektrik yüküdür. Allah, Semud kavmini yıldırımlarla helak etmiştir. Yüce Allah şöyle buyurdu: “**Semûd kavmine gelince, Biz onlara doğru yolu göstermiştik. Ama onlar körlüğü hidayete tercih etmişler ve yaptıklarına karşılık, alçaltıcı azap yıldırımını onları çarpmıştı.**” (Fussilet 17)

“Eğer yüz çevirirlerse onlara de ki: Ben sizi Âd ve Semûd kavimlerini çarpan yıldırım gibi bir yıldırıma karşı uyardım.” (Fussilet 13)

Bu “yıldırım”ı, Allah Teâla, gücünden dolayı “tağiye” (zorlu, korkunç) diye isimlendirmiştir. “**Semûd kavmi korkunç (tağiye) bir sarsıntı ile helâk edildi.**” (Hakka 5)

55) YAZININ ÇOĞALIP YAYILMASI

Yazı ve kitapların yaygın olmadığı, yazının insanlar arasında hiç görülmediği bir dönemde Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* yazının ve kitapların yayılmasını ve kalemın ortaya çıkışını kıyametin alametleri olarak bildirmiştir.

İbni Mesud, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Kıyametten önce sadece tanıdığa selam verilir, ticaret gelişir, öyle olur ki kadın, kocasına ticaretle yardım eder, akraba ilişkileri kesilir, yalanş şahitlik artar, doğru şahitlik gizlenir ve kalem zuhur eder.*”⁽⁹⁶⁾

Burada Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in “*kalem zuhur eder*” ifadesinin anlamı, yazının ve kitapların basılması ve çoğalıp yaygınlaşması olabilir. Hatta matbaa, resim ve modern basın vasıtalarının bolluğundan

(95) Ahmed b. Hanbel, senedindeki Muhammed b. Musab'ı zayıf olarak kabul etmiştir.

(96) Ahmed b. Hanbel. Şeyh Arnavud, *Müsned* üzerine yaptığı tahkikte hasen olduğunu kaydetmiştir.

birçok insanın yazma, çizme... gibi şeyleri yapması kolaylaşır. Bütün bunlara rağmen insanlar arasında dinleri ve dinin şer'i kuralları konusunda bilgisizlikleri yaygın olacak.

Enes'ten rivayet edilen Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şu sözü de bunu teyit etmektedir: “İlmin azalması, cehaletin yaygınlaşması, zinanın yaygınlaşması, içkinin içilmesi ve elli kadının bir erkeğin yönetiminde kalacağı şekilde kadınların çoğalarak erkeklerin azalması kıyamet alametlerindendir.” (Muttefekun aleyh)

Bu, insanların din işlerindeki bilgilerinin düzeyini gözlemleyebilen herkesin göreceği kadar açık ve net bir alamettir. Yüce Allah'tan, herkese dinî anlayış vermesini dileriz.

56) DİL İLE MAL KAZANMAK, SÖZ İLE ÖVÜNMEK

Kişinin mal kazanması veya meşru yoldan dünyalık elde etmesi ayıp değildir. İnsanların birçoğunun güvendiği öğretmen, avukat vb. gibi görevleri yapmak sözle, delille ve konuşarak açıklama yoluyla elde edilen meşru kazanç yollarındandır.

Hoş görülmeyen kazanç ise haketmeyen kişiyi aşırı övmek ve haksızca yücelterek dil ile dünyalık kazanmaktır. Alışverişte yalan yere yemin etmek veya buna benzer yalanlarla yapılan işler de aynıdır.

Sa'd b. Ebu Vakkas'ın oğlu, babasına gelip bir ihtiyacını arz etti. Bunu insanların mübalağalı yaptıkları şekilde övgülerle yaptı. Sa'd daha önceden böyle sözler hiç duymamıştı. Konuşması bittikten sonra oğluna, “Sözün bitti mi?” dedi. O “Evet” deyince şöyle söyledi: “Senin bu süslü konuşmalarından dolayı ne sen zengin oldun ne ben fakir oldum. Ben Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle dediğini duydum: ‘İneğin yerden yediği gibi dilleriyle yiyen bir toplum olacak.’”⁽⁹⁷⁾

Abdullah b. Amr, Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu nakletmiştir: “Şerlilerin yükselmesi, iyilerin indirilmesi, sözün çirkinleştirilip amelin güzelleştirilmesi ve mesae topluluğunun yayılması kıyamet alametlerindendir.” Ben dedim ki: “Mesae nedir?” Buyurdu

(97) Ahmed b. Hanbel. Şeyh Arnavud, *Müsned* üzerine yaptığı tahkikte hasen olduğunu kaydetmiştir.

ki: “Allah’ın kitabının dışında kitaplar yazmaktır.”⁽⁹⁸⁾

57) KUR’AN’DAN BAŞKA KİTAPLARIN YAYILMASI

İnsanların Kur’an’dan başka kitaplara yönelmesi, satışının, basımının ve kitapçılarda bulunmasının artması da aynı şekilde kıyametin alametlerindendir. Geçen hadiste bu konu görülmüştü: “‘...Mesae topluluğunun yayılması kıyamet alametlerindendir.’ Ben ‘Mesae nedir?’ dedim, şöyle buyurdu: ‘Allah’ın kitabının dışında kitaplar yazmaktır.’”

58) KUR’AN OKUYANLARIN ÇOK, ÂLİM VE FAKİHLERİN AZ OLDUĞU ZAMAN

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Kur’an okuyanların çok, âlimlerin az olmalarının kıyamet alametlerinden olduğunu bildirmiştir.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Öyle bir zaman gelecek ki okumaya meraklı *kurrâ* (Kur’an hafızları) çoğalacak; *fakîhler* (dini anlayıp yaşayan âlimler) ise azalacak, bu sûretle ilim çekilip alınacak ve *herc* çoğalacak!” “Herc nedir ey Allah’ın Rasulü?” diye sorulunca şöyle buyurdu: “Birbirinizi öldürmenizdir. Daha sonra öyle bir zaman gelecek ki insanlar Kur’ân okuyacaklar ama okudukları boğazlarından aşağı geçmeyecek. Bundan sonra da bir zaman gelecek ki münafık, kâfir, müşrik ve mümin aynı sözleri söyleyecek.”⁽⁹⁹⁾

Âlimler çekildiğinde ilim de çekilir, işte o zaman da işlerde kötülük artar. Âlim kalmadığı için insanlar, cahilleri başlarına lider yapar, onlara fetva sorar, o cahiller de bilgisizce fetva verir; böylece hem kendisi sapar hem de insanları saptırırlar.

Abdullah b. Amr, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etti: “Allah, ilmi kullarından söküp almaz. Fakat âlimlerin ruhunu kabzederek ilmi kabzeder. Hatta tek bir âlim bile kalmaz. İnsanlar o zaman cahilleri baş edinirler. Onlara (din hakkında) sorarlar.

(98) Taberani. Heysemi, *Mecmau’z-Zevaid*’de ravilerinin sahih olduğunu kaydetmiştir.

(99) Hâkim hadisın sahih olduğunu söyledi, Zehebi bunu onayladı. Taberani’nin *Evsat*’ında, Buhari ve Müslim’de hadisın şahitleri (benzerleri) rivayet edilmiştir.

O cahiller de bilgisizce fetva verirler. Hem kendileri saparlar hem de insanları sapıtırlar.” (Muttefekun aleyh)

İlmin çekilmesinin anlamı; geçen açık ifadelerden de anlaşılacağı üzere, ilmin ezberleyenlerin göğsünden silinip yok olması değildir. O ilmi taşıyan âlimlerin ölmesi, insanların cahilleri kendilerine bilgisizce hüküm veren edilmesidir. Böylece bunlar hem kendileri sapmış hem de insanları da saptırmış olurlar. Geçen onlarca sene içerisinde ümmet, kendilerine ilim öğreten, bu konuda iz bırakmış birçok âlimin ölümüyle sarsıntı yaşadı. **Bunlardan Şeyh İmam Abdulaziz Abdullah b. Baz, Suudî Arabistan büyük âlimler topluluğunun başkanı (1999), Şeyh Alame Muhammed b. Salih Useymın (2000), Şeyhu'l-Muhaddis Nasiruddin Elbani (1999) ve bunlardan başka diğer saygın ilim sahipleri vefat etmişlerdir.**

Bugün ümmetin halini gözlemleyen herkes şunu görür: Birçok insan (özellikle) gençler tecvitle, teğanni ve sesini güzelleştirerek Kur'an okuma yarışına girmiş fakat şer'i ilimleri öğrenmekten ve dinî hükümleri anlamaktan gafiller. Eğer onlardan biri taharet veya sehiv secdesi ile ilgili bir soru sorsan hiçbir bilgilerinin olmadığını görürsün.

59) İLMİ KÜÇÜKLERDEN TALEP ETMEK

Peygamberlik (nurunun parlak) döneminde insanlar, ilmi Âlim ve bu fakihlerin, büyüklerinden talep ederdi. Bir zaman gelecek, anlayışı zayıf, ilim ve fıkıh bilgisi az olan küçükler türeyecek. İnsanlar onlardan fetva soracak, onlar da fetva verecek. Önceki hadiste Kuran okuyucularının çok fakat âlimlerin az olmasının kıyamet alametlerinden olduğu geçmişti. Bunlar bu cahil, küçük kişilerden İlim öğrenmek ister, bunlar da fetvalar verinde kendilerini de başkalarını da sapıtırlar.

Ebi Ümeyye Cehmi, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “İlmi, küçüklerin yanında aramak kıyametin alametlerindendir.”⁽¹⁰⁰⁾ İbni Mübarek'e, küçüklerin kimler olduğu soruldu. İbni Mübarek dedi ki: “Onlar kendi görüşleriyle konuşanlardır. Yani bir bilgiye dayanmadan, dini bir fetvayı incelemeden, şeri dillerinden delil göstermeden konuşurlar. Denildi ki bunlar bidat ehli olanlardır.”

(100) İbni mübarek, Zühd babında (61) sahih senetle rivayet etmiştir.

İbni Mesud'un şöyle söylediği rivayet edilmiştir: *“İnsanlar ilmi Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ashabından ve onların büyüklerinden almaya devam ettikçe hayırları tükenmez. Eğer ilmi küçüklerinden alırlarsa hayırları (düşünce ve fikirleri) dağılır ve helak olurlar.”*

Elhamdülillah, zamanımızda ilim ve ilim sahiplerinin hayırları halen tükenmeden devam ediyor. Medyayı araştıran/takip eden bir kişi görecektir ki İslam'ın temel ve genel konuları hakkında malumat sahibi olan birçok küçük ilim araştırmacısı, popüler bazı tartışmalı ilmî meselelerle ilgili sözler söyleyerek meşhur olmuş, ortaya çıkmışlardır. Ancak bunlar derin hadis ve fıkıh bilgisine sahip olmadıkları halde insanlar arasında meşhur oldular. İnsanlar da onlara fetva sormaya, onlardan bilgi edinmeye başladılar. Eğer değerli alimler, uydu kanalları, radyo istasyonları, web siteleri ve internet gibi medya aracılığıyla insanların karşısına çıksalardı herkes onları tanıır, onlardan fetva ister ve onlara yönelirlerdi.

Çoğunlukla böyledir, fakat büyük ve yaşlı olmak her zaman ilmin olduğuna işaret etmez. Aynı şekilde küçüklük de cehalete işaret etmez. İmam Ahmed b. Hanbel şöyle demiştir: *“İlim yaşa bakmaz.”* Ömer İbni Hattab'ın da şöyle dediği rivayet edilmiştir: *“İlim, yaşı küçük veya büyük olana değil Allah'ın dilediği kişiye verilir.”*

İşte insanlar arasında meşhur olup öne çıkanlara düşen görev, kendisini zorlayıp geliştirerek ilmi talep etmek, kapsamlı bir şekilde öğrenip manalarını da idrak etmek ve büyük âlimlerle irtibatı koparmadan küçük (basamaklardan) büyüğe doğru yol almaktır.

60) ANİ ÖLÜM

Günümüzde ortaya çıkmış olan kıyamet alametlerinden biri de sıkça görülen ani ölümlerdir. Bu, kalp krizi veya tıkanması, trafik kazası veya bina çökmesi şeklinde olabiliyor.

Enes b. Malik, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: *“Ani ölümlerin ortaya çıkması kıyamet alametlerindendir.”*⁽¹⁰¹⁾

Eskiden ölümün başlangıcı hissedilir, farkına varılır, günlerce hasta

(101) Taberani, Sağir ve Evsat. Elbani, Camiu's-Sahih'te hasen olduğunu kaydetti 5775.

yatılır ve anlaşılırdı ki bu ölüm hastalığıdır. Bunun üzerine vasiyetini yazar, ailesine veda eder, çocuklarına nasihat eder, Rabbine yönelip geçmiş günahlarına tövbe eder ve çene kapamak için kelime-i şehadeti tekrar ederdi.

Şu zamanda adamı sapasağlam görürsün, kesinlikle hiçbir şikâyeti yokken aniden kalp krizinden, damar tıkanıklığından veya ani bir kaza ile insanların bir anda öldüğü haberini alırsın. Akıl sahibi olan daima uyanık olmalı, ölüme ve Allah’a kavuşmaya hazırlıklı olmalıdır.

“Rükûda fazla kalmayı fırsat bil

Ölüm ansızın sana gelebilir

Yeni gördüm, hiçbir hastalığı yokken

Sağlığı onu götürdü aniden.”

61) KİT AKILLILARIN LİDER OLMASI

İnsanların genel iyiliği, başlarındaki liderin iyiliğine bağlıdır, bozulmaları da yine başlarındakilerin bozulmasına bağlıdır. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* kıyamet alametlerinden birinin de işlerin kıt/düşük akıllı ergen liderlere teslim edilmesi olduğunu bildirmiştir. Onlar Kitabı da Sünneti de yol edinmezler, hiçbir nasihat da almazlar.

Cabir b. Abdullah *radıyallahu anh*’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Ka’b b. Uca *radıyallahu anh*’ya şöyle demiştir: “Ey Ka’b b. Uca! Allah seni sefih yöneticilerden korusun!” Ka’b’in “Sefih yöneticiler de kimdir?” diye sorması üzerine Rasulallah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: “Benden sonra, getirdiğim hidayetle hidayet bulmayan ve sünnetimin izinden gitmeyen yöneticilerdir. Kim onların yalanlarını doğrular ve zulümlerini desteklerse, onlar benden değildir, ben de onlardan değilim, onlar havzımın (Kevser’in) başına da gelemeyiz. Kim de onların yalanlarını doğrulamaz, zulümlerine destek olmazsa, işte onlar bendendir, ben de onlardanım, onlar havzımın (Kevser’in) başına geleceklerdir. Ey Ka’b b. Uca! Oruç kalkandır. Sadaka günahları affettirir. Namaz Allah’a yaklaştıracıdır (veya delildir). Ey Ka’b b. Uca! Başta insanlar (ın vücutları) olmak üzere suht (haram lokma) ile büyümüş hiçbir et parçası (vücut) Cennete giremez. Ey Ka’b b. Uca!

İnsanlar iki sınıf olarak sabahleyin evden çıkarlar. Birinci sınıf nefsinin satın alır ve onu azat eder. Diğeri ise onu satar ve helak eder.”⁽¹⁰²⁾

Sefih; akli kıt olan ve kendi işlerini düzenleyemeyecek kadar zayıf olan kişidir. Nerede kaldı ki başkalarının işlerini düzenleyebilsin! Sözlükte sefih, düşük/kıt akıllı demektir.

Bir hadiste de şöyle geçmiştir: *“Her kabileye içlerindeki münafıklar liderlik yapmadıkça kıyamet kopmaz.”⁽¹⁰³⁾* Münafıkların imanı azdır, Allah’tan korkmazlar, yalanları çoktur, bilgisizlikleri de büyüktür.

İnsanların hükümdarları/başkanları/reisleri bu hale geldiğinde, bu diğer her yere yansır. Ve böylece yalancılar doğru, doğrular yalancı; hainler güvenilir, güvenilirler hain; cahiller konuşan, âlimler de susan olur.

Şabi şöyle dedi: “Cehalet ilme, ilim de cehalete dönüşmeden kıyamet kopmaz.”

Bütün bunlar ahir zamanda gerçeklerin alt üst olması, birbirine yansıyor birbirini etkilemesidir.

Abdullah b. Amr, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: *“İyilerin düşmesi, kötülerin yükselmesi kıyamet alametlerindendir.”⁽¹⁰⁴⁾*

62) ZAMANIN YAKINLAŞMASI

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* zamanın yakınlaşmasının kıyametin yaklaştığının bir alameti olduğunu bildirmiştir.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: *“Zaman yakınlaşacak, ilim kabzolunacak (kaldırılacak), fitneler zuhur edecek, cimrilik yerleşecek ve herç çoğalacaktır.”* “Ya Rasulallah, herç nedir?” diye soruldu. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, *“Öldürmek, öldürmek”* dedi. (Muttefekun aleyh)

ÂLİMLERİN ZAMANIN YAKINLAŞMASI İLE İLGİLİ BAZI SÖZLERİ

1- Bununla kastedilen, zamanın bereketinin azalmasıdır. Öncekilerin

(102) Ahmed ve Bezzar. Senedi sahihtir.

(103) Taberani, *sünneti tartışılmıştır*.

(104) Hâkim, Müstedrek.

bir saatte yapabildikleri ihtiyaçlarını giderme gibi işlerini sonrakiler saatlerce yapamazlar.

İbni Hacer şöyle demiştir: “Biz bunu bu zamanda gördük. Şöyle ki: daha önceki döneme göre, yaşadığımız şu günlerde zamanın hızlandığına şahit oluyoruz.”⁽¹⁰⁵⁾

2- Başka bir görüş, o zamanın insanların birbirine yaklaşacağıdır. Şöyle ki: Ulaşım, kara ve hava taşıtlarının bolluğundan uzaklar yakın olur.

3- Veya gerçekten zamanın geçmesi hızlı/süratli olur bu ahir zamanda. Çünkü Allah, isterse günleri uzatır isterse kısaltır; gece ile gündüzü değiştirir.

Deccal’in döneminde zamanın uzaması da bunu desteklemektedir. Zira o zaman bir günün uzunluğu, bir yıl gibi veya bir ay gibi ya da bir hafta gibi olacak. İşte zaman bu şekilde uzayabileceği gibi kısalabilir de. Fakat henüz bu gerçekleşmedi..

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Zaman yakınlaşıp yıl ay gibi, ay hafta gibi, hafta gün gibi, gün bir saat gibi, bir saat de saman alevi gibi olmadıkça kıyamet kopmaz.”⁽¹⁰⁶⁾

Anlamı şudur: O vakitte zaman, aynı hurma yaprağında ateşin hızla tutuşup sönmesi gibi süratle hareket eder.

4- Şöyle de denilmiştir: Zamanın yakınlaşması ömürlerin kısalmasındandır.

63) AKLI AZ OLANLARIN KONUŞMASI

Prensip olarak, başkaları adına konuşup onları ifade eden kişinin kendisinin, akıllı, hikmetli ve düzgün konuşabilen biri olmalıdır. Fakat zaman gelecek insanlar bozulacak, onlar adına konuşanlar, basit ve düşük/kıt/az akıllı kişiler olacak.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle

(105) Fethu'l-Bari 20/66.

(106) Ahmed b. Hanbel ve Tirmizi, Ebu Hureyre ve Enes’ten rivayet etmişlerdir ki sahih bir hadistir.

buyurduğunu rivayet etmiştir: “İnsanlara öyle aldatıcı yıllar gelecek ki o zaman yalancılar doğrulanacak, doğru sözlüler yalanlanacaktır. O zaman hainlere güvenilecek, güvenilir olanlar da ihanetle suçlanacaktır. İşte o zaman Ruveybida konuşacaktır.” Dediler ki: “Ruveybida da nedir?” Buyurdu ki: “Hiçbir işe yaramayan değersiz kişidir; ama o tüm insanları ilgilendiren meselelerde konuşur!”⁽¹⁰⁷⁾

İnsanların sefih (aşağılık) olanlarının hayırlılarının üstünde görülmesi bu zamanın alametlerindendir. İnsanların işleri aşağılık ve rezil olanların eline geçmiştir. Günümüzde bu durum çok yaygındır.

64) “APTAL OĞLU APTAL”IN DÜNYANIN EN MUTLU İNSANI OLMASI

Doğruların yalancı, yalancıların doğru, hainin güvenilir, güvenilirin de hain görüldüğü, insanların işlerinin aklı zayıflara verildiği ve işin ehil olmaya verildiği bir zamanın gelmesi de kıyametin alametlerindendir.

Enes *radıyallahu anh* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu nakletmiştir: “Aptal oğlu aptal, dünyanın en mutlu insanı olmadıkça gece ve gündüz bitmez (kıyamet kopmaz).”⁽¹⁰⁸⁾

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle de buyurmuştur: “Aptal oğlu aptal, neredeyse dünyaya hâkim olacak!”⁽¹⁰⁹⁾

Yine Peygamberimiz yine şöyle buyurmuştur: “Aptal oğlu aptal ortaya çıkmadıkça dünya yok olmaz.”⁽¹¹⁰⁾

Hadiste geçen “Luka bin Luka,” yani “Aptal oğlu Aptal” ifadesi, fıtraten kötü görünen anlamındadır. Araplar buna “kötü kul” derler. Bu da cahilliğe ve ahmaklığa işaret eder. Bunun için bazı erkeklere “Luka,” yani “aptal erkek;” bazı kadınlara “Luka’a,” yani “aptal kadın” denilmiştir. Bunların dünyanın en mutlu insanı olmaları mal, makam, lüks kaygıları ve

(107) Heysemi şöyle dedi: Taberani tarafından birkaç senetle kaydedildi. Bunların en iyisi, İbni İshak tarafından kaydedilen müdelles (kusuru râvisi tarafından gizlenerek hiçbir kusuru yokmuş gibi rivayet edilen) hadistir. Geri kalan senetlerdeki raviler ise sikkadır/güvenilirdir.

(108) Evsat, Taberani. Heysemi şöyle dedi: “Sika olan Velid b. Abdulmelik b. Mesrah’ın d - şındaki ravileri sahihtir.

(109) Ahmed mevkuf olarak kaydetti. Müşkilu’l-Asar’da Tahavi de kaydetmiştir.

(110) Ahmed. Heysemi şöyle dedi: “Kamil b. Ala sika, diğer ravileri sahihtir.”

geniş evlerle mutlu olmaları sebebiyledir. Çünkü bunlar aptaldır; her yoldan mal kazanırlar, insanların kaprislerine göre hareket ederler, bununla da dünyayı kazanırlar.

65) CAMİLERİN YOL EDİNİLMESİ

Anlamı şudur: Kişi camiye boydan boya yürüyerek geçer, fakat bunu namaz kılmak ve camide ibadet etmek için yapmaz. Bu yüzden camiler namaz için gidilmekten daha çok içinden geçilen bir güzergâh olur.

66-67) ATLARIN PAHALILAŞMASI, SONRA UCUZLAŞMASI

Harice b. Salt Bürcemi dedi ki: Abdullah'la evinden [camiye] çıktık. İmam rükûdaydı, biz de safa geçip rükû yaptık. Bir adam geçerken dedi ki: "es-Selamu aleyke (sana selam olsun) ey Ebu Abdurrahman." Bunun üzerine Ebu Abdurrahman, "Allahu ekber, Allah ve Rasulü doğru söyledi." dedi. Namazı bitirdikten sonra dedik ki: "Ey Ebu Abdullah sen namazda adama karşılık verip konuştun mu?" "Evet" dedi ve ardından '*mescitlerin yol edinilmesinin, sadece tanıdığa selam verilmesinin, kadın ve erkeğin birlikte ticaret yapmasının, kadının ve atın değerlendirilmesinin, sonra da değersizleşip asla değerlerinin artmamasının kıyametin alametlerinden*'⁽¹¹¹⁾ olduğunu söyledi.

68) PİYASALARIN YAKINLAŞMASI

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* mesafelerin kısaldığı, bir ticaret merkezinden diğer ticaret merkezine yolculuğun kolaylaştığı, insanın dünyanın ticaret merkezlerini kısa süre içinde gezebildiği ve o piyasada neyin noksan neyin fazla olduğunu bildiği şu günümüzü önceden haber vermiştir. Bütün bunlar dünyada insanların yakınlaşması, uçak, araba ve diğer ulaşım vasıtalarının gelişmesi, görüntülü ve sesli telefon ve internetin ortaya çıkmasıyla olmuştur.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: "*Fitne ortaya çıkmadıkça, yalan*

(111) Hakim, Abdullah b. Mesud'dan rivayet edip sahih olduğunu kaydetmiştir. Taberani, Adiy b. Halid'den rivayet etmiştir. Heysemi şöyle demiştir: "Senedinde tanımadığım bazı kişiler var."

çoğalmadıkça ve çarşı(piyasa)lar yakınlaşmadıkça kıyamet kopmaz.”
(Ahmed)⁽¹¹²⁾

Piyasaların yakınlaşması üç şekilde gerçekleşir:

- 1- Fiyatların yüksek veya düşük olduğu bilgisinin hızlı yayılması.
- 2- Mesafe çok uzak olmasına rağmen bir çarşıdan diğer çarşıya yolculuğun hızlı olması.
- 3- Fiyatların birbirine yakın olması. Piyasa sahiplerinin/tüccarların fiyat artışı ve düşüşünde birbirlerine uymaları. (Doğrusunu Allah bilir.)

Şeyh Abdülaziz b. Baz *rahmetullahi aleyh*, Ebu Hureyre’den naklettiği-miz bu hadisin açıklamasını şöyle yapmıştır: “Hadiste bahsedilen ‘çarşıların yakınlaşması’ ifadesinin en uygun tefsiri günümüzde gerçekleşmiştir. Şöyle ki: Ülkeler ve kıtalar birbirine yaklaşmış, uçakların, arabaların ve radyoların icat edilmesi ve buna benzer diğer şeylerle mesafe ve zaman kısalmıştır. En doğrusunu Allah bilir.”⁽¹¹³⁾

69) MİLLETLERİN İSLAM ÜMMETİNE KARŞI BİRLEŞMESİ

Kıyamete yakın ahir zamanda gerçekleşecek alametlerden biri de milletlerin İslam ümmetine saldırmasıdır. Fakat Allah bu ümmete yardım etmektedir. Tarih sayfalarına göz atıldığında görülecektir ki İslam ümmeti büyük savaşların içine düşmüş, büyük olaylar yaşamıştır ama Allah bu ümmeti koruyup onlara yardım etmiştir. Hristiyanlar, Haçlı savaşlarında birleşseler de Allah onlara karşı Müslümanlara zafer vermiştir. Tatarlar (Moğollar) İslam devletlerini istila etmiş ama Allah onların oyunlarını geri çevirmiştir. Şu yaşadığımız asırdaki yahudiler ve hristiyanların Müslümanları kendi dinlerine döndürüleceklerine dair çok büyük ümitleri var ve artık zaferin kendilerine döneceğini inanıyorlar.

“Allah, Kendisine yardım edene yardım eder. Şüphesiz Allah çok güçlüdür, Aziz’dir.” (Hac 40)

“Allah, ‘Şüphesiz Ben ve peygamberlerim galip geleceğiz’ diye yazmıştır. Şüphe yok ki Allah çok kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.”

(112) **Elbani, Silsiletu Sahiha’da sahih olarak kaydetti. (2772)**

(113) Fethu'l-Bari üzerine yorumlarda nakledildi.

(Mücadele 21)

Sevban *radıyallahu anh* Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Aç insanların yemek kabına üşüşükleri gibi yakında diğer milletler de sizin başınıza üşüşeceklerdir.” Dinleyenlerden biri “O gün bizim az oluşumuzdan mı böyle olacaktır?” deyince, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* “Bilakis sizler o gün çok olacaksınız, fakat sizler sel üzerinde akıp giden çer-çöp gibi olacaksınız. Allah, düşmanlarınızın kalbinden sizden korkma duygusunu çekip alacak. Sizin kalbinize ise vehn'i sokacaktır” buyurdu. “Vehn nedir?” diye sorulunca “Dünyayı sevmek ve ölümden korkmaktır” buyurdu.⁽¹¹⁴⁾

Hadiste geçen “Kusa,” yemek yenilen kap demektir. Genelde tah-tadan yapılır. “Ğusa” kelimesi ise sel suyunun taşıyıp üzerinde getirdiği köpük, çer-çöp ve buna benzer şeylerdir. “Vehn” kelimesini ise Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* “dünyayı sevmek ve ölümden korkmak” olarak tefsir etmiştir.

Bu hadis peygamberlik delillerinden ve kıyametin alametlerindendir. Gerçekten küfür milletleri Müslümanlara, sofradaki yemeğe saldırır gibi saldırmışlardır. Bu utancın sebebi Müslümanların az olması değildir, bilakis onlar çokturlar fakat selin taşıdığı çer-çöp gibidirler, hiçbir ağırlıkları yoktur. İşte bu bugünkü ümmetin hali budur. Sayıları milyonu aşmış, fakat çoklukları ne fayda! Heybetleri, düşmanlarının kalplerinden çıkmıştır. Müslümanları basit görüyor, onlara saldırıp savaşıyorlar. İşte bu, vehnin, yani dünya sevgisinin ve ölüm korkusunun çöktüğü zamanda olmuştur.

70) İNSANLARIN NAMAZDA İMAM OLMAKTAN KAÇINMALARI

Kıyamete yakın alametlerden biri de cehaletin olması ve insanların arasında yayılmasıdır. Öyle ki insanlar namazda kendilerine imamlık yapacak bir imam bulamaz olurlar. İmamlığı insanlar birbirlerine atarlar. Cahilliklerinden dolayı bundan kaçınırlar, hükmünü de bilemezler. Kur'an'ın kıraatına da tam vakıf olamazlar.

Selame bt. Hurr, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu nakletmiştir: “Kıyametin alametlerinden biri de cami cemaat-

(114) Sahih Hadis. Ebu Davud. Ahmed. **Elbani, Silisle-i Sahiha'da sahih demiştir (958).**

tinin imamlık yapmaktan kaçınmasıdır. Aralarında imamlık yapacak bir kişi dahi bulunmaz.”⁽¹¹⁵⁾

Abdullah b. Amr, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “İnsanların üzerine bir zaman gelecek, camilerde namaz kılmak için toplanacaklar fakat kendilerine imamlık yapacak bir kişi olmayacak.”⁽¹¹⁶⁾

Bu bahsedilen zaman şu an belki daha gelmedi! Allah’a hamd olsun! Bilim halkaları, âlimler her mekânda, mescitte hâlâ varlar. Buralarda âlimler, ilim talebeleri ve geniş kıraat sahipleri var.

71) MÜMİNİN RÜYASININ DOĞRU ÇIKMASI

Uykuda görülen rüyaların anlamları ve hükümleri vardır. Bunların bazılarına “sadık rüyalar” denir ki sabah aydınlığı gibi açıktır. Bazıları da yalancı veya karmakarışık rüyalardır. Diğerleri ise ruhun kendi kendine konuşmasıdır. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* kıyamet ve onun alametleriyle alakalı rüyalardan bahsetmiştir.

Salih rüyalar nübüvvetin kırk altı parçasından biridir.

Aişe *radiyallahu anha* Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Benden sonra peygamberlik yoktur. Ancak müjdeler vardır.*” Dediler ki: “Ey Allah’ın Rasûlü, müjdeler nedir?” Buyurdu ki: “*Salih rüyalar*dır.”⁽¹¹⁷⁾

Adam onu görür veya ona gösterilir. Rüyanın doğru çıkması ve müminlerin bu rüyalarla müjdelenmesi kıyametin yakın olduğunun ve dünyanın son bulacağının işaretlerindendir. *Ne zaman doğru rüyalar görülür ve müminlerin gördüğü rüyalar tam gördükleri gibi gerçekleşmeye başlar, o zaman insanlar arasında müminlerden salih ve garip olanlar çok olur. İşte bu zamanda belki de rüya, insanlar arasından garip, yalnız kalan mümine bir dost olur ve nadiren müminin gördüğü bu rüyalar yalancı rüyalardan olur.*

(115) Ebu Davud. Senedi hakkında bazı tartışmalar var.

(116) Hâkim rivayet edip dedi ki: “Her ne kadar onlar kaydetmedilerse de bu hadis Buhari ve Müslim’in şartlarına göre sahihtir.”

(117) Ahmed ve Buhari. Ebu Hureyre *radiyallahu anh*’dan.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “Kıyamet zamanı yaklaşıncı müminlerin rüyası hiç yalan çıkmayacaktır. Rüyası en doğru olanlar, sözü en doğru olanlardır. Müslümanın rüyası peygamberliğin kırk altıda biridir. Rüya üç çeşittir: Salih rüya -ki Allah’tan, kuluna bir müjdedir-, şeytanın üzüntü vermesi şeklindeki kâbuslu rüya ve insanın günlük yaşantısına zihnini meşgul eden şeylerden kaynaklanan rüya... Sizden biriniz hoşlanmadığı bir rüya görürse kalkıp sol tarafına tükürsün ve o rüyayı insanlara anlatmasın.” Rasullullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle devam etti: “Rüyada ayaklara vurulan zinciri severim, boyunlara geçirilen zincirden hoşlanmam. Ayaklara vurulan zincir, dinde kararlılığı temsil eder.”⁽¹¹⁸⁾

Hafız İbni Hacer şöyle dedi: “Ahir zamanda müminin gördüğü rüyaların neredeyse hiç yalan çıkmaması şu anlama gelir: Müminin gördüğü bu rüyalar genellikle apaçık anlamı olan, başkasının tabir etmesine ihtiyaç duyulmayan rüyalar olurlar ve bu rüyalara yalan karışmaz. Aksine sadık rüyalarından olurlar ve yalancı rüyalara benzemezler çünkü tam görüldüğü gibi gerçekleşirler. Diğer rüyalar böyle değildir. onların yorumu net olmayabilir ve bir kişinin onu tabir etmesi gerekebilir. Ayrıca görülen rüyalar tam tabir edildiği gibi de gerçekleşmeyebilir. Böylece bunlar doğru olmayanlar, yalancılar sınıfına girerler. Bu konunun özellikle ahir zamanla alakalı olmasının hikmeti şudur: Mümin ahir zamanda garip, yani yalnız olur. Hadiste de şöyle denilmiştir: ‘İslam garip geldi ve yine garip hale dönecektir.’ O zamanda müminin dostu ve yardımcısı az olur. Allah salih rüyalarla mümine ikramda bulunur, onu hak üzere sabit kılar ve ona rüyalarla müjdeler verir.”⁽¹¹⁹⁾

* Müminin gördüğü rüyanın doğru çıktığı zamanın tespiti konusunda şunlar söylenebilir:

1- İlmin kalktığı, şer’i ilimlerin fitneler ve savaşlar sebebiyle kaybolduğu dönemde mümin yalnız kalır. İşte o zaman salih rüyalar mümine destek olur. Bu, İbni Hacer’in sözüdür.⁽¹²⁰⁾

2- Bu zaman, İsa *aleyhisselam* yeniden nuzul ettiği zamandır. Çünkü

(118) Ahmed, Müslim, Ebu Davud ve Tirmizi. Ebu Hureyre *radiyallahu anh’dan*.

(119) Bkz. Fethu'l-Bari, (19/451)

(120) Bkz. Fethu'l-Bari, (19/451)

sahabe-i kiramdan sonra ümmetinin hayırlı zamanı İsa *aleyhisselam*'ın indiği zamandır. En doğru sözlü, en iyi halli kişilerin olduğu zaman İsa *aleyhisselam*'ın olduğu zamandır ve onların rüyaları neredeyse hiç yalan rüya çıkmaz.⁽¹²¹⁾

72) YALANIN ARTMASI

Yalan, çirkin bir alettir. Kişi yalanı terk etmez, onu araştırır, bunun sonucunda da Allah katında yalancılardan yazılır. Hadiste şöyle gelmiştir: *“Müminde her türlü özellik olabilir, ancak ihanet ve yalan olmaz.”*⁽¹²²⁾

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* aile fertlerinden birinin yalan söylediğine şahit olduğu zaman, o tövbe edinceye kadar ondan yüz çevirirdi. İnsanlar arasında yalanın yayılması, kişinin yalan söylemekten sakınmaması ve insanların arasında dolanan haberler nakledilirken doğruluğunun tespit edilememesi kıyamet alametlerindendir. Bu, yalanın çirkinliğiyle beraber onun kötü etki oluşturmaya ve insanlar arasında yayılmasına sebep olur.

Ebu Hureyre *radiyallahu anı* Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: *“Ahir zamanda yalancı Deccaller olur, sizin ve sizden önceki babalarınızın duymadığı sözleri size getirirler. Bunlar sizi saptırıp fitneye düşürmesin.”* (Müslim)

Cabir b. Semure, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: *“Kıyametin öncesinde yalancılar vardır, onlardan sakının.”* (Müslim)

Şu zamanda birçok söz, haber ve garip olay insanlar tarafından aktarılırken yalandan çok az kaçınıldığı görülür. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* her şeyin tasdik edilip nakledilmesinden de sakındırmıştır. Bu yüzden aktardığımız haberlerin doğruluğunu tespit etmemiz gerekir, yoksa yalancılardan oluruz, zelil ve isyankâr duruma düşeriz.

Günlük söylentilerin yayılması, haberlerin doğruluğunun tespit edilememesi ve olayın gerçekleşmesine ekleme ve çıkarma yapılması da haram kılınan yalan çeşitlerine girer.

(121) Bkz. Önceki kaynak.

(122) Ahmed, Ebu Umame'den rivayet etmiş olup senedi zayıftır.

73) İNSANLAR ARASINDA YABANCILAŞMA

Sıkıntı ve fitneler artınca insanlar arasında ilişkiler zayıflar, hatta kesilme noktasına gelir. Kalpler ayrışır, birlikten ayrılır. İnsanlar dünyalık menfaatlerinin dışında diğer insanları tanımaz olurlar.

Huzeyfetü'l-Yemanî, şöyle rivayet etmiştir: “Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’e kıyametten soruldu. Buyurdu ki: ‘Onun ilmi Allah katındadır, O’ndan başka kimse bilemez. Fakat size onun alametlerinden haber vereceğim, öncesinde olacak şeyleri bildireceğim: Kıyamet öncesinde fitne ve herc oluşur.’ Dediler ki: ‘Ya Rasulallah, fitnenin ne olduğunu biliyoruz fakat herc nedir?’ Buyurdu ki: ‘Habeşçe ‘ölüm’ anlamına gelir. İnsanlar arasında yabancılaşma oluşur. Hatta kimse kimseyi tanımaz olur.’”(123)

Bu hadisteki bilgiler şu an insanlar arasında gerçekleşmiş durumdadır. Birçok insan neredeyse akrabalarını tanımaz olmuş, hatta toplu mekânlarda akrabalarının çocuklarına rastlasalar onların akrabası olduğunu anlamazlar. Çünkü insanlar ilişkilerini şahsî çıkarlar üzerine bina etmişler. Dünyalık menfaatler için çürük temel üzerine kurulan ilişkiler çoktur fakat süratle oluştuğu gibi süratle de yıkılır/kopar. Çünkü temeli, insanların rağbet ettiği menfaatler üzerine kurulmuştur, Allah’a iman ve kardeşlik üzerine değil. Bilakis kişi dünyevî çıkarına bakar; eğer uygun görürse onu kurar, eğer uygun görmezse bu ilişkileri hızlı bir şekilde koparıp atar.

74) DEPREMLERİN ÇOĞALMASI

“Depremlerin çoğalması”ndan kasıt, kıyamet öncesinde genel ve sürekli depremlerin meydana gelmesidir. Bu depremler ya ümmet için rahmet ve günahlarının silinmesine vesile olabilir. Zira bir rivayette Ebu Musa el Eş’ari, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu aktarmıştır: “Ümmetim bağışlanmıştır. Onlar üzerine ahirette azap gelmez. Onların azabını Allah sadece dünyada ölümler depremler ve fitneler olarak verir.” (Ahmed)⁽¹²⁴⁾

Ya da fesat arttığında depremler, o zamanın halkına azap olarak ve-

(123) Ahmed. Heysemi sahih olduğunu kaydetmiştir.

(124) Hakim sahih olduğunu kaydetti.

rilebilir.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh* Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “İlim kalkmadıkça, depremler artmadıkça kıyamet kopmaz.” (Buhari)

Abdullah b. Havale el-Ezdi, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Ey İbni Havale, mukaddes yerde hila-fetin indiğini görürsen bil ki depremler, kargaşalar ve büyük olaylar yaklaşmıştır. O gün kıyamet insanlara şu benim elimin senin başına yakınlığından daha yakın olacak.” (Ebu Davud)

75-76) KADINLARIN ÇOĞALMASI ERKEKLERİN AZALMASI

Ahir zamanda gerçekleşecek kıyamet alametlerinden biri de kadınların artıp erkeklerin azalmasıdır. Denildi ki: Kadınların çok olmasının sebebi, fitneler sebebiyle birçok erkeğin ölmesidir. Çünkü savaşlarda kadınlar değil erkekler çarpışırlar. Yine denildi ki: Bu, fetihlerin artacağına da işarettir. Böylece kadın köleler artar, bir erkek, cinsel ilişkiye girebileceği birçok cariye edinir.

İbni Hacer şöyle dedi: “Bu, zahirî anlamı açık olan bir alamettir, başka hiçbir bir sebebe dayanmaz. Bilakis Allah ahir zamanda erkek doğumlarının az, kadın doğumlarının da çok olmasını takdir edecektir.”⁽¹²⁵⁾

Enes b. Malik *radiyallahu anh* Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Kıyametin alametlerinden bazıları şunlardır: İlim kalkar, cehalet çıkar. İçki içilir, zina yayılır. Erkekler gider, kadınlar kalır. Hatta elli tane kadına bir erkek refakat eder.” Diğer bir rivayette de şöyledir: “Zina yayılır. Erkekler az, kadınlar da çok olur.” (Buhari, Müslim)

Kim dünyadaki kadın ve erkek doğumlarının oranını inceler ve devletlerin istatistik bilgilerine, kadın ve erkek sayısının istatistikî bilgilerine bakarsa görür ki şu zamanımızda bu alamet ortaya çıkmıştır.

77) FUHUŞUN YAYILMASI VE AÇIKÇA İŞLENMESİ

Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* ahir zamanda çirkinliklerin art-

(125) Fethu'l-Bari 1/133.

masıyla birlikte şehvet ve cinsel isteklerin yaygınlaşacağını bildirmiştir. Kıyamet alametlerinden biri de zinanın yayılmasıdır. Hatta bir adam, kadınla sokak ortasında cinsel ilişkiye dahi girecektir.

Burada iki tane alamet var: Zinanın ortaya çıkması ve yayılması ile fuhuşun gizlenmeksizin açıkça işlenmesi.

Ebu Hureyre *radıyallahu anh* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: *“Yeryüzünde ihtiyacını Allah’a açan bir kişi kalmadıkça kıyamet kopmaz. Hatta kadın gündüz açıkça sokak ortasında ilişkiye girer de hiç kimse onları alıkoymaz; bu durumu değiştirmez, engellemez. O gün içlerinden en iyisi ‘yol üzerinde yapmayın’ diyen olacaktır. Bunu diyenler onların arasında Ebubekir ve Ömer konumundadır.”*⁽¹²⁶⁾

Şu hadis de aynı şekilde bu konuyu desteklemektedir: *“Kıyametin alametlerinden bazıları da şunlardır: İlim kalkar, cehalet ortaya çıkar, içki içilir ve zina yayılır.”* Bir rivayette de şöyle geçer: *“Zina ortaya çıkar. Erkekler az kadınlar ise çok olur.”* (Muttefekun aleyh)

Bu iki alamet zamanımızda belirmiştir. Uydu yayını yapan bazı kanallardan tahrik edici görüntüler yayınlanarak her yere yayılmaktadır. İnternet üzerinden de videolar yayılmaktadır ki inanan bir göz bunlara bakmaktan utanır.

Mümin erkek ve kadına yakışan, nefsinin koruması, gözlerini sakınması, cinsel organını muhafaza etmesi ve bu günahkâr topluluğa karışmamasıdır. Bununla birlikte Allah’tan, günah işlememeyi ve iffetli olmayı dilemeye de devam edilmelidir.

78) KUR’AN OKUMA KARŞILIĞINDA ÜCRET ALMAK

Kur’an okumak, ibadet ve Allah’a yakınlaşmadır. Asıl olan, ibadetler karşılığında dünyalık isteklerde bulunmamak, sadece ahirette Allah’ın rızasını istemek olmalıdır.

Kıyametin alametlerinden biri de bazı kişilerin taziye ortamlarında veya buna benzer uygun yerlerde Kur’an okuyup seslerini güzelleştirerek

(126) Hakim, sahih demiş, Zehebi bunu reddetmiştir. *Elbani, Silsile-i Zaife’de çok zayıf bir hadis olduğunu kaydetmiştir.*

-bunun- karşılığında mal istemeleridir.

İmran b. Husayn'ın anlattığına göre o, bir adamın yanına gitti. O adam bir topluma Kur'an okuyordu. Kur'an okuması bittikten sonra adam o topluluktan mal istedi. İmran b. Hüseyin şöyle dedi: "İnna lillâhi ve inna ileyhi raciun. Ben, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şunu söylediğini işittim: 'Kim Kur'an okursa karşılığını Allah'tan istesin. Çünkü bir topluluk gelecek, Kur'an okuyup karşılığını insanlardan isteyecek.'” (Ahmed)⁽¹²⁷⁾

Cabir b. Abdullah şöyle anlatmıştır: “Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bizim yanımıza geldi. Biz Kur'an okuyorduk, aramızda da Araplar ve Acemler vardı. Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* dedi ki: 'Okuyun, her okuyuş güzeldir. Bir topluluk gelecek, Kur'an'ı fincan dizer gibi okuyacak.'⁽¹²⁸⁾ Peşin isteyecekler, geriye bırakmayacaklar.'⁽¹²⁹⁾”⁽¹³⁰⁾

79) İNSANLAR ARASINDA ŞİŞMANLIĞIN ARTMASI

İmran bin Husayn, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Ümmetimin en hayırlıları Benim zamanımda olanlardır. Sonra bunları takip edenlerdir, sonra da bunları takip edenlerdir. Bu sonuncuları takiben öyle insanlar gelir ki, kendilerinden şahitlik istenmediği halde şahitlikte bulunurlar, onlar ihanet içindedirler, itimad olunmazlar. Nezirlerde (adak) bulunurlar, yerine getirmezler. Aralarında şişmanlık zuhur eder.”⁽¹³¹⁾

Ahir zamanda şişmanlığın artmasının sebeplerinden biri de bolluğun yayılmasındandır. Bu bolluk yiyeceklerin ve içeceklerin çeşitliliği, hoş giden şeylerin ve tatlıların artması, insanların bedenlerinin az hareket etmesidir. İnsanlara hizmet eden aletlerin çıkmasıyla insanlar yürümeye ve az hareket etmeye başladılar. Yaşlı veya genç çirkin beden

(127) Arnavud, Müsned'e yaptığı yorumda hasen olarak sınıflandırmıştır.

(128) Bunun anlamı şudur: Kur'an okuyuşlarının mükemmelleştirilmesinde gösteriş ve şöhret için aşırılıklara gidecekler. Süslü fincan ve tabakları dizip hazırlıyormuş gibi gösteriş yapacaklar.

(129) Anlamı, sevabını insanlardan peşin olarak para ve övgü şeklinde alırlar; sevabını ahirette Allah'tan ecir ve O'nun rızasını elde etmek için ertelemezler.

(130) Ebu Davud. Silsile-i Sahiha'da Elbani sahih olarak kaydetti.

(131) Muttefekun aleyh

görüntüleri arttı. Hatta istatistiklere göre dünyada altı kişiden birisi kilo sorunu yaşamaktadır.

Bundan dolayı günümüzde kilo düşürmeye yarayan, şişmanlamaya karşı koyan ilaçlar, mide bağlaması ve buna benzer ameliyatlar arttı.

80-81) KENDİLERİNDEN ŞAHİTLİK YAPMALARI İSTENMEDİĞİ HALDE ŞAHİTLİK YAPAN VE ADAKTA BULUNUP DA YERİNE GETİRMEYENLERİN ORTAYA ÇIKMASI

Bu iki alamet önceki hadiste geçmişti. Şöyle ki, “....sonra öyle insanlar gelir ki, kendilerinden şahitlik istenmediği halde şahitlikte bulunurlar, onlar ihanet içindedirler, itimad olunmazlar. Adakta bulunurlar, yerine getirmezler.”

Bu iki özellik istenmediği halde bilgisizce diğer insanlar hakkında şahitliğin kolayca yapılmasıdır ve çok adakta bulunup onu yerine getirmektir. Bu ise dinin hafifliği imanın zayıflığı ve kalpte Allah'ın büyüklüğünün olmasındandır.

82) GÜÇLÜ, ZAYIFI YER

Aişe radiyallahu anha şöyle demiştir: “Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem yanıma gelip ‘Ümmetimin içinde bana en çabuk ulaşacak olan senin kavmindir.’ dedikten sonra oturdu. Oturduğunda kendisine dedim ki: ‘Allah beni sana feda etsin. İçeri girdiğinde beni ürküten bir söz söyledin, neydi? Ümmetinin içinde sana en çabuk ulaşanların kavmim olacağını söyledin.’ O, ‘Evet’ dedi. Ben ‘Ama neden?’ deyince o şöyle buyurdu: ‘Ölüm onları kendine çeker. Ondan sonra insanların durumu nice olacaktır? Güçlünün zayıfları yediği kanatsız çekirgeler gibi olacaklardır. Nihayet onlar bu haldeyken üzerlerine kıyamet kopacaktır.’ (Ebu Abdurrahman dedi ki: “Bir kişi bunu kanadı çıkmamış çekirge olarak tefsir etti.”)⁽¹³²⁾

Hadiste geçen “dübbe” kelimesi, kanadı çıkmamış çekirge demektir. “Cenadib,” “cündüb”ün çoğulu olup çekirgeler demektir. Bu hadis büyük

(132) Ahmed, sahih olarak aktardı. Silsile-i Sahiha’da Elbani tarafından sahih olarak sınırlandırıldı (1953).

bir zulmün ve şerrin gerçekleşeceğine ve güçlünün zayıfı yiyeceğine işaret etmektedir.

83) ALLAH'IN İNDİRDİĞİYLE HÜKMETMEYİ TERK ETMEK

Allah'ın indirdiği hükmüyle hükmetmek dinî vecibelerin en büyüklerindenidir. **“Her kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar kâfirlerdir.”** (Maide 44)

Ahir zamanda İslam'ın bağı ilmik ilmik/halka halka kopacaktır. İlk önce de Allah'ın indirdiğiyle hükmetme (ilmiği) kopacaktır/kırılacaktır.

Ebu Ümame el-Bahili *radiyallahu anh'* dan rivayet edildiğine göre Rasullullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: *“İslâm'ın halkaları teker teker çözülecek(emirleri tek tek terkedilecek)tir. Her bir halka çözüldüğünde insanlar bir sonraki halkaya sarılacaklardır. İlk çözülecek olan halka, hükmetme/hüküm verme halkası, sonuncu halka ise namaz halkasıdır.”*⁽¹³³⁾

Bu alamet günümüzde çok belirgindir. Ne yazık ki çoğu Müslüman ülke artık evlilik, boşanma, miras ve benzerleri konular dışında İslamî hükümlerle yönetilmiyor. Ticarî işlemler, ceza hukuku ve kanunların çoğu Fransız veya İngiliz yasalarına tabidir. Bu, Allah'ın indirdiğinden başka bir şeyle hükmetmektir. **“İyice inanan bir topluluk için Allah'ın hükmünden daha güzel ne olabilir.”** (Maide 50)

84) RUM'UN ÇOK, ARAP'IN AZ OLMASI

“Rum,” bugün Avrupa ve Amerika halkı için kullanılır. Asfar b. Rum b. Ays b. İshak b. İbrahim'in soyundan geldikleri için Rum olarak isimlendirilmişlerdir. Bunun için bunlara “Asfaroğulları” da denilir.⁽¹³⁴⁾

Müstevrid *el-Fihri*, Amr İbnu'l-As'a dedi ki: Rasullullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'i şöyle derken işittim: *“Rumlar insanların ekserisi olduğu sırada kıyamet kopar.”* (Bunu işiten) Amr İbnu'l-As *radiyallahu anh* atılarak *“Söylediğine dikkat et!”* dedi. Müstevrid, *“Ben Rasullullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'den işittiğimi söylüyorum!”* diye te'yid etti. Amr da şöyle dedi: *“Sen*

(133) Ahmed, Taberani. Hadisin senedindeki kişiler sahihtir.

(134) Tezkire-i Kurtubi 2/689.

bunu söylersen (bil ki) onlarda dört haslet vardı:

- Kaçtıktan sonra geri dönmede insanların en çabuğudurlar.⁽¹³⁵⁾

- Miskin, yetim ve zayıflara en hayırlı olanlarıdır.

- Fitne sırasında insanların en halimidirler.

- Hoş ve güzel bir hasletleri de kralların zulümlerine en fazla karşı koyan kimseler olmalarıdır.” (Müslim)

Ümmü Şerik, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle dediğini işitti: “İnsanlar Deccal’den⁽¹³⁶⁾ dağlara kaçarlardı.” Ümmü Şerik dedi ki: “Ya Rasulullah, o gün Arap nerede olacak?” Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki: “Onlar az olacaklar.” (Müslim)

Rum’un insanların en çok olmasının manası şu da olabilir: “Avrupa dili, yani İngilizce yaygınlaşır, Arapça terk edilmeye başlanır.” Bazı ilim sahipleri şöyle dediler: “Arap, Arapça konuşan kişilere denir. Arabî ise badiyede, yani kırsal kesimde yerleşenlerdir ki Acemler de (yabancılar da) bu sınıfa girer.”

85) MALIN BOLLUĞU VE İNSANLAR ARASINDA ARTMASI

Müslümanlar Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* ile beraber ve ondan sonra nice seneler yaşadılar. Bu arada geçim sıkıntısı da şiddetli ihtiyaç hali de yaşadılar. Hatta peş peşe aylar geçirdi de Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in evinde bir ateş yanmazdı. Onun yiyeceği iki siyahtı: Hurma ve su.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, ashabına, bu durumun değişeceğini anlatırdı. Kıyametin alametlerinden olan malın bollaşacağını, hatta bir adamın, malının zekâtını vermek için bir ay sağa sola koşacağını ama insanlar bolluk içinde olduğundan verecek kimseyi bulamayacağını da anlatırdı.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle

(135) Burada kastedilen, yenilgiye uğradıklarında ya da bazı felaketler isabet ettiğinde, o - ların işlerini düzene koyma ve sorunlarını çözme konusunda hızlı davranmalarıdır.

(136) Deccal, kıyametin büyük alametlerinden biridir. Bu, ayrıntılı olarak “Büyük Alametler” bölümünün 1. maddesinde ele alınacaktır.

buyurduğunu rivayet etmiştir: “Aranızda mal bollaşmadıkça kıyamet kopmaz. Hatta öyle bir bolluk olur ki mal sahibi, zekâtını verecek kimseyi arar, bir kişiye zekâtını vermek ister fakat o kişi ‘hayır buna ihtiyacım yok’ der.” (Muttefekun aleyh)

Ebu Musa el-Eşari, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “İnsanlar üzerine bir zaman gelecek, adam altınının zekâtını vermek için dolanacak fakat verebileceği kimseyi bulamayacak.” (Müslim)

İlim Sahipleri Bu Alametin Gerçekleşip Gerçekleşmediği Konusunda İhtilafa Düşmüştür

Denildi ki: Bu, sahabe zamanında gerçekleşmiştir çünkü fetihlerle, Rum (Bizans) ve Fars’ın (İran’ın) mallarıyla, ganimetleriyle bu olmuştur.

Daha sonra, Ömer İbni Abdülaziz zamanında mal bollaştı. Adam zekâtını vermek istiyordu fakat onu kabul eden kimseyi bulamıyordu. Muhtaç gördüğü bir kişiye malını vermek istediğinde o kişi şöyle diyordu: “Hayır benim buna ihtiyacım yok.”

Yine denildi ki: Bu alamet ahir zamanda gerçekleşecektir. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* malın Mehdi *aleyhisselam* zamanında çoğalacağını, onun onu bolca dağıtacağını bildirmiştir. **Hatta Mehdi *aleyhisselam* avuç avuç altın ve gümüşü alıp insanlara saymadan verir; hiç hesap yapmadan, çokluğunu ve bolluğunu hesap etmeden verir ki o zamanda yer bereketlerini çıkarır.** İnsanlar genel bir bereket ve hayır elde etmiş olurlar. Hatta yerin altından, altın ve gümüş sütunlar çıkar.

Said Ceriri’nin Ebu Nazra’dan rivayet ettiğine göre o dedi ki: “Biz Cabir’in yanında oturuyorduk. Cabir dedi ki: Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu işittim: “Ümmetimin sonunda bir halife gelecek. Malı saçacak, saymadan bolca verecek.”⁽¹³⁷⁾ Ben (Said el-Ceriri), Ebu Azra ve Ebu Ala’ya dedim ki: ‘Sizce bu Ömer b. Abdülaziz midir?’ ‘Hayır’ dedi.” (Müslim)

86) YERYÜZÜ, HAZİNELERİNİ ÇIKARIR

(137) Bkz. “Küçük Alametler” bölümü 131. maddedeki Mehdi konusu.

Ahir zamanda malın çokluğu ve bolluğu, yeryüzünün, gömülü hazinelerini çıkarmasıyla olur. İnsanlar fazlalığından dolayı maldan artık kaçarlardı.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh* Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Yer, içindeki ciğerparelerini, altın ve gümüşlerini ustuvan (direkler/plaklar) halinde dışarıya atar.*”⁽¹³⁸⁾ Sonra katil gelip ‘Ben işte şunun için öldürmüştüm’ der. Akrabalarını terk eden, sıla-i rahmi kesen kişi gelip ‘Ben işte bunun için akrabalarımı terketmiştim’ der. Hırsız gelip ‘İşte şunun için benim elim kesilmişti’ der. Sonra onları terk ederler ve hiçbir şey de almazlar.” (Müslim)

İmam Nevevi *rahmetullahi aleyh*, bu müteşabih hadisin manasını şöyle açıklamıştır: “Yeryüzü, içinde gömülü kesilmiş plaka parçalarını çıkarır. Hadiste ‘ustuvan’ kelimesi geçmiştir. Bu ‘direkler’ anlamındadır. Azamettinden ve çokluğundan dolayı da sütunlara benzetilmiştir.”⁽¹³⁹⁾

87-89) SURET DEĞİŞİKLİĞİ,⁽¹⁴⁰⁾ YERE BATMA⁽¹⁴¹⁾ VE TAŞ YAĞMASI⁽¹⁴²⁾

Kıyamet alametlerinden olan bu cezalar ahir zamanda bazı insanlar üzerinde gerçekleşecektir.

İmran b. Husayn *radiyallahu anh* Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu nakletmiştir: “*Bu ümmetimde yere batma, suret değişikliği ve taş yağmaları gerçekleşecektir.*” Müslümanlardan bir adam dedi ki: “Ey Allah’ın Rasülü, ne zaman olacak bu?” Peygamberimiz şöyle

(138) İçinde gömülü olanı ortaya çıkaracağı anlamına gelir.

(139) Nevevi’nin Müslim Şerhi 3/454.

(140) Bu, dış görünüşün bir halden başka bir hale dönüştürülmesi, yani Allah’ın b - zı İsrailoğullarına gönderdiği ceza gibi suretin değiştirilmesidir. Yüce Allah’ın şu ayetlerde dediği gibi, onlar maymunlara ve domuzlara dönüştürülmüştür: **“Yasaklandıkları şeylerden vazgeçmeye yanaşmayınca da onlara ‘aşağılık maymunlar olun’ dedik.”** (Araf 166); **“Aralarından bazılarını maymunlar ve domuzlar yaptı.”** (Maide 60).

(141) Bu, yeryüzünde bir yerin açılıp bir şeyleri yutmasını ifade eder. Bu, “Büyük Alametler” bölümünde gelecek.

(142) Allah, Şuayb peygamberin halkını cezalandırdığında üzerlerine gökten taş yağdı - ması, Ebrehe ve yanındakilerin Kâbe’yi yıkmaya geldiğinde kızgın taşların üzerleri - ne atılması gibi gökten taş yağdırılmasıdır.

buyurdu: “*Kıyan ve meazif ortaya çıktığı zaman.*” (Tirmizi)⁽¹⁴³⁾

“*Kıyan,*” “*kayne*”nin çoğulu olup “*kadın şarkıcılar*” demektir.⁽¹⁴⁴⁾

“*Meazif,*” “*mazif*”in çoğulu olup “*eğlence ve çalgı aletleri*” demektir.⁽¹⁴⁵⁾

İnsanlar ne zaman iyiliği emredip kötülükten alıkoymayı terk eder veya suskun kalırsa o zaman günahlar belirir, yayılır, ceza da yaklaşır.

Aişe *radiyallahu anha* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Ümmetimin sonunda yere batma, suret değişikliği ve gökten taş yağma gerçekleşecektir.*” Ben dedim ki: “Ey Allah’ın Rasulü, içimizde salihler olduğunda da helak olur muyuz?” Peygamberimiz buyurdu ki: “*Evet, kötülük zuhur ettiği zaman.*” (Tirmizi)⁽¹⁴⁶⁾

Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* yere batma, suret değişikliği ve taş yağmasının ve buna benzer şeylerin gerçekleşeceğini bildirmiştir. Bu cezalar, sağlam inançtan uzaklaşan bidat ehli (yenilikçilerden) olan zındıkların -ki bunlar münafıkların en büyüklerindendir-, inançsızların, bir de Kaderiye’nin -Kaderi reddedenlerdir ki bunlar da Allah’ın, kaderi ve kullarının fiillerini yarattığını kabul etmeyenlerdir-, işte bunların üzerine gelir.

Nafi’den şöyle rivayet edilmiştir: “Bir ara biz Abdullah b. Ömer’in yanında oturuyorduk. Bir adam geldi ve ‘Falan kişinin sana selamı var.’ dedi. -Selam gönderen adam Şam ehlinden biriydi- Abdullah dedi ki: ‘Bana ulaşan bilgiye göre bu, bidat işleyen biriymiş. Eğer bunu gerçekten yapıyorsa benden ona selam götürme. Çünkü ben, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’den şöyle işittim: ‘*Ümmetimde suret değişikliği, gökten taş yağması olacaktır. Bu zındıkların ve Kaderiye’nin üzerine olacaktır.*’”⁽¹⁴⁷⁾

Bazı hadislerde de şöyle gelmiştir: “Ahir zamanda Kâbe’ye saldıran bir ordunun yere batması gerçekleşir. Allah bu ordunun başını ve sonunu yere batırır.”

Ka’ka’a b. Ebi Hadred’den şöyle rivayet edilmiştir: “Ben Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in minberde şöyle söylediğini işittim: ‘*Yakın yerde bir*

(143) **Sahihu’l-Cami’de Elbani tarafından sahih olarak sınıflandırılmıştır (4273).**

(144) Bkz: Lisanu’l-Arab 13/350.

(145) Bkz: Lisanu’l-Arab 9/244.

(146) **Sahihu’l-Cami’de Elbani tarafından sahih olarak sınıflandırılmıştır (1355).**

(147) Ahmed. Ahmed Şakir sahih olarak kaydetti.

ordunun battığını işittiğinizde artık kıyametin gölgesi düşmüştür.”⁽¹⁴⁸⁾ Yani Medine’ye yakın bir yerde. Bu ordunun durumuyla ilgili açıklama gelecek.⁽¹⁴⁹⁾

Sonuç olarak bu cezaların, günahkârlara ve onlara karşı susanlara geleceğinde şüphe yoktur. Çünkü Müslümanlar bunlardan sakınırlar.

90) TAŞ VE TOPRAKTAN EVLERİN KARŞI KOYAMADIĞI YAĞMUR

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in belirttiği kıyamet alametlerinden biri de gökten bir yağmurun önünde toprak ve taştan yapılan evlerin dayanamaması, ancak deve kılından yapılmış çadırların durabilmesidir.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Gökten bir yağmur yağıp da çamurdan evlerin dayanamayacağı, ancak kıldan evlerin dayanabileceği zaman gelmeden kıyamet kopmaz.”⁽¹⁵⁰⁾

91) GÖKTEN YAĞMURUN YAĞMASI, YERDEN HİÇBİR ŞEYİN BİTMEMESİ

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in belirttiği kıyamet alametlerinden biri de gökten yağmurun her yere ulaşacak şekilde yağmasına rağmen yeryüzünden hiçbir ekin ve meyvenin bitmemesidir.

Enes *radiyallahu anh* Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “İnsanlara genel olarak yağmurların yağıp yeryüzünden hiçbir şeyin yeşermediği zaman gelmedikçe kıyamet kopmaz.”⁽¹⁵¹⁾

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in belirttiği gibi şüphesiz bu, yeryüzünün bereketinin gitmesinden dolayıdır: “Kuraklık ve verimsizlik yağmurun olmaması değildir; kuraklık ve verimsizlik, insanlara yağmurun yağması ama geriye hiçbir şey vermemesidir.”⁽¹⁵²⁾

(148) Ahmed. *Silsile-i Sahiha*’da Elbani tarafından sahih olarak sınıflandırıldı (1355).

(149) Bkz. “Küçük Alametler” Bölümü, 122. madde.

(150) Ahmed. Heysemi, “Ravileri, *Sahih*’in ravileridir” dedi. Şeyh Arnavud, “İsnadı, Müslim’in şartlarına göre sahihtir.” dedi. Ayrıca İbn Hibban, *Sahih*’inde kaydetti.

(151) Ahmed, Ebu Ya’la. Heysemi’nin *Mecma*’da dediği gibi: “Bütün ravileri güvenilirlerdir.”

(152) Ahmed. Heysemi, “Ravileri, *Sahih*’in ravileridir” dedi.

92) ARAP'IN TAMAMEN YOK EDİLMEK İSTENMESİ FİTNESİ

Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in bildirdiği haberlerden biri de Arap'a isabet edecek büyük bir fitnenin gerçekleşmesidir. Onlarda birçok ölüm ve helak olacaktır.

Abdullah b. Amr, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Arapları tamamen yok edecek bir fitne olacak. Orada öldürülenler cehennemde olacak. Orada dil, kılıç darbesinden daha şiddetlidir.*”⁽¹⁵³⁾

“*Arapları tamamen yok edecek*” sözleri, helakın kapsamlı olacağı ve her yere ulaşacağı anlamındadır. Kim bir şeyi temizlemek isterse onun tamamını alır.

Yine hadiste “*öldürülenler cehennemde olacak*” ifadesi, onların dünyalık için savaşmalarından, şeytana ve hevalarına uymalarından dolayıdır. Yani bu fiillerinden dolayı cezayı hakedeceklerdir. Eğer onlar Müslüman, tevhid ehli olarak öldürülürlerse, cehennemde ebediyen kalmazlar, sadece cezalarını çekmek için (bir süre) orada kalırlar.

“*Öldürülenler*”le kastedilen, o kargaşa ve sıkıntıda öldürülenlerdir. Onlara, şiddetli bir azaba maruz kalacaklarına yönelik bir uyarı vardır. Çünkü onların bu çarpışmadaki amaçları; dinin düzeltilmesi, zulmün yok edilmesi ve hakka yardım edilmesi değil, aksine dünyevî zenginlik ve güç elde etmek için haksızca çatışmadır.

Yine hadiste geçen “*dil*” ifadesi, onunla vurmaya, ayıplamaya ve öldürmeye teşvik etmeyi temsil eder. Öldürmeyi teşvik etmek, kılıçla vurmaktan daha kötüdür. Bir rivayet buna işaret eder: “*Dil ile vurmak, kılıçla vurmaktan (kılıç darbesinden) daha şiddetlidir.*”⁽¹⁵⁴⁾

93-95) AĞACIN KONUŞMASI, TAŞIN MÜSLÜMANLARA YARDIM ETMEK İÇİN KONUŞMASI, MÜSLÜMANLARIN YAHUDİLERLE SAVAŞMASI

Bu savaş ahir zamanda gerçekleşecek, Müslümanlar galip gelecekler-

(153) Ahmed, Ebu Davud, Tirmizi ve İbni Mace tarafından aktarılmıştır. Bu hadis ile ilgili bazı şüpheler var.

(154) Bkz. Aliyyü'l-Kari, *Mirkatu'l-Mefatih Şerhi Mişkatü'l-Mesabih* 15/369.

dir. Ağaç ve taş şöyle konuşacak: “Ey Müslüman, ey Allah’ın kulu! İşte yahudi arkamda, gel onu öldür!” Ağaç ve taş, Allah’ın yardımıyla Müslümanlara destek olur.

İbni Ömer *radiyallahu anhum*a Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Siz Yahudilerle savaşacaksınız. Onlara galip gelirsiniz. Hatta taş, ‘Ey Müslüman, işte Yahudi arkamda, onu öldür’ der.” (Muttefekun aleyh)

Ağacın ve taşın konuşması kıyamet alametlerindendir. Ancak yahudilerin gargat ağacı konuşmaz.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Müslümanlar yahudilerle savaşmadıkça kıyamet kopmaz. Müslümanlar onları öldürür. Hatta bir yahudi, ağacın ve taşın arkasına saklanır da ağaç ve taş dile gelip şöyle der: ‘Ey Müslüman, ey Allah’ın kulu! İşte Yahudi arkamda, gel onu öldür! Ancak gargat ağacı konuşmaz. Çünkü o, yahudi ağacıdır.’” (Müslim)

Bir rivayette de şöyledir: “Sizler yahudilerle savaşmadıkça kıyamet kopmaz. Hatta taş der ki: Ey Müslüman! İşte Yahudi arkamda, gel onu öldür!” (Buhari)

Ağacın ve taşın konuşması gerçektir. Çünkü Allah cansız varlıkları konuşturmaya kadirdir. İşte bu da kıyametin yakın olduğunun işaretlerindendir.

Nuheyk b. Suraym, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Siz müşriklerle savaşacaksınız, hatta Ürdün nehrinin üzerinde sizden kalanlar Deccal’le savaşır. Siz doğu tarafında, onlar batı tarafında olur.”

Nuheyk b. Suraym dedi ki: “O günkü Ürdün’ün neresi olduğunu tam bilemiyorum.”⁽¹⁵⁵⁾

Burada kastedilen işgal altındaki Filistin ile Ürdün’ü ayıran denizdir (yani Ölü Deniz).

96) FIRAT'TAN ALTIN BİR DAĞ ÇIKMASI

(155) Taberani, Bezzar. Senedinde Muhammed b. Eban el-Kureyşi vardır ki zayıftır.

Fırat nehri bilinen ve suyu bol olan bir yerdir. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, kıyametin alametlerinden biri olarak Fırat'ın yönünün değişeceğini, altından dağ çıkacağını, onun için çarpışmaların olacağını ve burada birçok insanın öleceğini bildirmiştir.

Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* orada olanları, o altından bir şey alması konusunda uyarmıştır. O fitneden korkmaları veya bunun sebebiyle çarpışmanın gerçekleşmemesi konusunda da uyarmıştır.

Ebu Hureyre *radiyallahu anhu* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Fırat açılıp altından bir dağ çıkmadıkça kıyamet kopmaz. İnsanlar orada birbirini öldürür. Her yüz kişiden doksanı ölür. Onlardan her bir kişi ‘Keşke ben kurtulsam’ der.*” (Müslim)

Başka bir rivayette “*Orada olan, ondan bir şey almasın.*” (Muttefekun aleyh) buyrulmuştur.

Ubey b. Ka'b'tan rivayet edilen başka bir hadiste Ka'b dedi ki: **İnsanların dünyevî kazanımlar peşinde koşmaktan dolayı birbirleriyle rekabetleri bitmez.** Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu işittim: “*Fırat nehrinin altın bir dağ üzerinden açılması yakındır. İnsanlar bunu işitince ona yürüyecekler ve ‘Onun yanında bulunan insanların bundan bir şey almasına müsaade edersek bunun hepsi götürülür’ diyecektir. Müteakiben onun için savaşacaklar ve her yüz kişiden doksan dokuzu öldürülecektir.*” (Müslim)

Hadiste “açılması” ifadesiyle kastedilen, bu dağın ortaya çıkarılacağıdır. Bu, gerçekten de altın bir dağdır.

Fırat'ın yönü değiştiği için bu gerçekleşir. Bu bir hazinedir veya toprağa gömülü bir altın dağ da olabilir, açıkta bir dağ da olabilir. Suyun yönü değiştiğinde Allah onu açığa çıkarır.

Orada hazır olanlar ondan bir şey almasın; fitne korkusundan ve kan döküleceğinden dolayı ondan bir şey olmasın. Bu fitne henüz ortaya çıkmadı. Allahuallem yakında olacaktır.

Bugün Türkiye ile Suriye'nin sınırı Fırat Nehri üzerindedir. Bu nehir üzerinde fabrikalar vardır. Bunlar su akışında azalmaya sebep oldu. İşte

belki de dağın ortaya çıkışının başlangıcı budur.

97) KİŞİNİN ACİZLİK VE FACİRLİK ARASINDAN BİRİNİ TERCİH ETMEK ZORUNDA BIRAKILACAĞI ZAMANIN GELMESİ

Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in haber verdiği kıyamet alametlerinden biri de kişinin facirlik (yani günah işlemek) veya onu terk etmek arasında tercih yapmak zorunda bırakılmasıdır. Bunu yapan, yani günahı terkeden kişi “aciz,” “gerici” veya -fesatçıların tanımlamasına göre- gelişmeye engel anlamında kullanılan herhangi bir kelimeyle itham edilir. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* bu konuda uyarılmış; acizliğin tercih edilmesini, facirlikten de uzak durulmasını tavsiye etmiştir.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “İnsanlar üzerine bir zaman gelir ki kişi acizlik ve facirlik arasından birini tercih etmek zorunda bırakılır. O zamana ulaşan, facirliğe karşı acizliği tercih etsin.”⁽¹⁵⁶⁾

Bu iş zamanımızda belirmiştir. Örtüsüne/tesettürüne dikkat eden bir kadına “aciz,” “gerici” ithamında bulunulur. Ya da kişi faizi hoş görmez, rüşvet alıp vermez, bozuk/fesat üreten televizyon kanallarından uzak durursa insanlar onu “gelişmekten uzak,” “aciz” diye vasıflandırır. İnsan toplum tarafından günahkâr ve isyankâr ile aciz ve gerici olarak isimlendirilmek arasında tercih yapmak zorunda bırakılır.

98) ARABİSTAN'IN ÇAYIRLARA VE NEHİRLERE DÖNÜŞMESİ

Arap yarımadasına bakan bir kişi buranın yüz ölçümünün yüzde yetmişinin susuz, çorak ve çöl olduğunu görür. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in bildirdiği kıyamet alametlerinden birinin de Arap yarımadasının toprağının ot bitmeyen ve çorak çöl halinden sonra meralara ve nehirlerle dönüşmesidir.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Arap bölgesi çayır ve nehirlerle dönme-

(156) Heysemi şöyle demiştir: Ahmed ve Ebu Ya'la, Ebu Hureyre'den rivayet eden bir Şeyh'ten aktardılar. Senedindeki diğer kişiler sikadır (güvenilirdir). Hadiste bilinmeyen kişiler vardır.

dikçe kıyamet kopmaz. Bir binekli kişi Irak ile Mekke arasında yolculuk yapar da hiçbir şeyden korkmaz, sadece yolu kaybetmekten korkar. Derken herc fazlaşır.” Dediler ki: “Herc nedir ey Allah’ın Rasûlü?” Buyurdu ki: “Ölümdür.” (Ahmed)

Yine Ebu Hureyre *radıyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Mal çoğalıp bollaşıncaya kadar kıyamet kopmaz. Hatta bir adam malının zekâtını vermek için çıkar da onu kabul edecek kimseyi bulamaz. Arap bölgesi meralara ve nehirlere dönüşür.” (Müslim)

Muaz b. Cebel şöyle rivayet etmiştir: “Tebûk yılı Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* ile beraber savaşa çıktık. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* namazı cem’ ediyordu. Öğle ile ikindi namazını ve akşam ile yatsı namazlarını cem’ ederek kıldı. Bir gün namazı tehir etti, sonra dışarı çıktı ve öğle ile ikindiye cem’ ederek kıldırdı, sonra girdi. Sonra tekrar çıktı, akşam ile yatsıyı cemederek kıldırdı ve şöyle dedi: ‘Sizler inşaallah yarın Tebûk pınarına varacaksınız, ancak kuşluk vakti oraya ulaşabilirsiniz. Oraya ulaşan kimse, ben gelmeden suya elini dokundurmasın.’ Oraya vardığımızda bizden önce iki kişi suyun başına varmıştı. Pınardan ayakkabı ipi inceliğinde az bir su akıyordu. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* onlara ‘Pınarın suyuna el vurdunuz mu?’ diye sorunca onlar ‘Evet’ diye cevap verdiler. Bunun üzerine Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* onlara ağır sözler söyledi (sinirlendi). Sonra pınardan su azar azar bir kaba aktarıldı. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* elini ve yüzünü bu suyla yıkadı. Tekrar o suyu pınara dökünce pınardan bol miktarda su akmaya başladı. İnsanlar da o sudan kana kana içmeye başladılar. Sonra Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: ‘Ey Muâz! Eğer ömrün vefa ederse, yakın bir zamanda şuraların bahçelerle dolup taşıtığını görürsün.’” (Müslim) Yani binalarla ve bahçelerle dolacak.

Bazı bilim insanları şu an daha soğuk bir iklimin Arap yarımadasına doğru hareket ettiğini bildirmişlerdir. Bu sayede kar ve yağmurlar iner, bu takdirde ziraat ürünlerinin yetişmesi basitleşir ve bereketler artar. Allah Arap çöllerini bağ, bahçe ve nehirlerle dönüştürmeye kadirdir. Geniş ovalara, uzun gölgelere de. Bu alamet henüz gerçekleşmemiştir. Fakat her gelen yakındır. Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’in Tebûk konusuyla

ilgili söylediği “Ey Muâz! Eğer ömrün vefa ederse, yakın bir zamanda şuraların bahçelerle dolup taştığını görürsün.” sözü ise günümüzde gerçekleşmiştir. Tebük’ün geniş topraklar üzerinde büyük yeşillikli cadde-leri şu an bulunmaktadır.

99-101) AHLAS, SERRA VE DUHEYMA FİTNELERİNİN ZUHURU

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* kıyamet öncesinde bu üç fitnenin ola-cağını bildirmiştir.

Abdullah b. Ömer *radıyallahu anh* der ki: Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in yanındaydık. Fitnelerden söz etti, birçok fitne anlattı. Hatta Ahlas fitnesine temas etti. Dinleyenlerden biri, “Ya Rasulallah! Bu Ahlas fitne-si nedir?” diye sordu. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, “Ahlas fitnesi; şiddetli düşmanlık yüzünden insanların birbirinden kaçması (hereb) ve bir şey bırakmamak üzere mallarının yağma edilmesidir (harb).” buyurdu ve devam etti: “Sonra ‘Serra’ fitnesi vardır ki bunun dumanı Ehl-i beytimden olan bir adamın ayakları altından tütecektir. Bu adam kendini benden sanacaktır, hâlbuki benden değildir. Çünkü benim velilerim, ancak takvâ sahibi olan kimselerdir. Sonra insanlar eğri ka-burga kemiği üzerine oturmuş gibi bir adama biat etmek üzere anla-şacaklardır. (Yani devam etmeyen bir sulh yapacaklardır). Bundan sonra ‘Duheyma’ fitnesi vardır. Bu ümmetten, kendisine tokat indirmedeği bir tek kimse bırakmayacaktır. ‘Bitti, sona erdi!’ denildiği zaman yine devam edecektir. Bu fitne zamanında kişi sabah mümin, akşam kâfir olacaktır. O kadar ki insanlar iki kısma ayrılacaktır: Kendisinde nifak olmayan iman grubu ile kendisinde iman olmayan nifak grubu. Bu fitne meydana geldiği vakit, o gün yahut ertesi gün Deccal’i bekle-yin.” (Ebu Davud)

Hadiste geçen “**ahlas**,” “hils”in çoğuludur. Bu, devenin sırtındaki hörgücün altında olan bez parçasıdır. Bu bez parçası devenin sırtında sürekli bulunur. İşte bundan dolayı da bu fitne insanlar arasında sürekli bulunur, onlardan hiç ayrılmaz. Tıpkı devenin sırtında o bezin bulunması gibi bu karanlık zulüm de devam edip gider.

“**Kaçış (hereb)**” kelimesi üstünlü okunur. Aralarındaki aşırı düşman-

lık ve çatışma sebebiyle insanların birbirinden kaçması anlamındır.

“**Harp**” ise insanın geride hiçbir şey bırakmaksızın malının ve ailesinin yağmalanmasıdır.

“**Serra fitnesi,**” insanların sağlık, rahatlık ve afiyet içindeki mutluluk nimetidir. Bundan dolayı bazı insanlar fitneye düşer, sürekli isyanda olur.

“**Serra fitnesinin dumanı**”nın anlamı; onun belirmesi ve izleri anlamındadır. Burada yaş odunun ateşe atıldığında dumanının yüksekçe çıkmasına benzetme yapılmıştır ki bu durumda duman çok fazla olur.

“**Ehl-i beytimden bir adamın ayaklarının altında**” ifadesi, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in aile fertlerinden anlamındadır. Bu kişinin ehl-i beytin izinde veya ehl-i beytin işlerine hâkim biri olabileceğine karşı bir uyarı yapılmış.

“**Kendini benden sanır**” ifadesi, o soy olarak bendendir fakat kötü amellerinden dolayı aslında benden değildir anlamındadır. Yani ben onun yaptığı işlerden uzağım, o benim ehl-i beytimden olsa dahi dostlarımdan olamaz çünkü benim dostlarım muttakilerdir. Bu adam bu fitnenin çıkmasına sebep olur.

“**Benden değildir**” ifadesi; benim kardeşlerimden değildir, manasındadır. Çünkü fitneyi o kışkırtır. Tıpkı Nuh *aleyhisselam*’ın “**Ya Rabbi, bu benim çocuğum, ailemdendir.**” (Hud 45) dediği zaman Allah Teâla’nın “**O, asla senin aileden değildir. Onun yaptığı, salih olmayan bir iştir.**” (Hud 46) buyruğunda olduğu gibi.

“**Sonra insanlar bir adam üzerinde anlaşır**” ifadesi, insanlar bir adama biat etme konusunda ittifak ederler, anlamındadır.

Hadiste geçen “**Oturmuş gibi**” manası verilen “**velk**” kelimesi, uylukların üstündeki kalça anlamına gelir.

“**Kaburga kemiği**” ifadesi de hadiste geçen “dala, dolu” kelimesinin tekilidir. O da göğüs kafesi anlamına gelir. Buradaki anlamı şudur: Bu adamla beraber bulunan insanların durumu istikrarlı değildir. Çünkü kalça, kaba ve ağırdır, göğüs kafesi kemiği ise küçük ve çok zayıftır, kırılabilir. İnsanlar anlaşmazlıklardan sonra, yönetime, layık olmayan bu adam konusunda anlaşırılar. Hâlbuki onun ilmi az, bakış açısı ise basittir. Onunla

düzen olmaz, işler yürümez.

“Duheyma fitnesi,” büyük karanlıklar ve kör fitnelerdir.

“Tokat indirmesi” ifadesi, insanlardan hiç kimse sıkıntı ve beladan kurtulamaz anlamındadır. Hadiste geçen “Lütve” kelimesi, “Yüze vurmak” demektir. Anlam söyle olur: Duheyma fitnesinin izi bütün insanlar arasında yayılır.

“Bitti dendiği zaman,” yani insanlar fitne artık bitti sandıklarında.

“Devam eder,” yani artar, sürekli devam eder.

“Bu fitne zamanında kişi sabah mümin, akşam kâfir olacaktır” ifadesi şu anlamdadır: Malına, ırzına saldırmadığı için kardeşinin kanını dökmeyi haram sayar; fakat daha sonra bu konuda saldırı gördüğü için kanını dökmeye helal kabul eder. Bunun izahı daha önce genişçe geçmişti.⁽¹⁵⁷⁾

“İki fustat (iki çadır)” ifadesi de iki grup demektir. Bazıları bunun iki şehir anlamına geldiğini de söylemiştir. “Fustat,” çadır demektir.

“Kendisinde nifak olmayan iman grubu,” yani halis/saf iman.

“Kendisinde iman olmayan nifak grubu” ifadesi, onda münafıklarda olan yalan, hıyanet, sözünü bozma vb. işlerin olması anlamındadır.

“Artık Deccal’i bekleyin” ifadesi, onun zuhurunu bekleyin anlamındadır.

Bu fitneler henüz zuhur etmemiştir (ortaya çıkmamıştır) Allahu âlem. Allah’tan bu şeylere karşı bizi korumasını diliyoruz.

102) ZAMAN GELECEK, BİR TEK SECDE DÜNYA VE İÇİNDEKİLERE EŞDEĞER OLACAK

Bu, ahir zamanda, Meryem oğlu İsa indikten sonra onun zamanında gerçekleşir. Onun zamanı değerli bir zamandır. İbadetler de değerlidir. İbadetlerin sevabı ve mükâfatı kat kat değer kazanır. Şeref ve üstünlük, zaman ve mekânın konumuna göre farklılaşır.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh* Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şö-

(157) Bkz. 51. Alamet.

le buyurduğunu rivayet etmiştir: “Allah’a yemin ederim ki Meryem oğlu (İsa) aranızda adil bir hakem olarak inecek, haçı kıracak, domuzu kesecek, cizyeyi kaldıracak,⁽¹⁵⁸⁾ mal çoğalacak, öyle ki artık malı hiç kimse almayacak, bir tek secde bütün dünya ve içindekilerden hayırlı olacaktır.” Sonra Ebu Hureyre şöyle dedi: “İsterseniz **‘Kitab ehlinde hiç kimse yoktur ki ölümünden önce, ona (İsa’ya) iman edecek olmasın. Kıyamet günü, o (İsa) onların aleyhine şahit olacaktır.’** (Nisa 159) ayetini okuyun.” (Buhari, Müslim)

“Hatta bir secde, dünya ve içindekilerden daha hayırlı olacak” sözünün anlamı şudur: İnsanlar namaza ve diğer ibadetlere, dünyadan el çektikleri, uzun dünyalık hedefleri olmadığı, kıyametin yakın olduğuna kesin inandıkları ve dünyaya çok ihtiyaçları kalmadığı için çok istekli olurlar.

Kadı İyaz şöyle dedi: “Bunun anlamı şudur: Namaz kılmak, dünya ve içindeki kadar sadaka vermekten daha hayırlı olacaktır o zaman. Çünkü mal fazlaşmıştır, mevki hırsı da azalmıştır. Cihad ile birlikte kazanılan ganimetlerden dolayı dünyaya ihtiyaç çok az kalmıştır. Burada bahsedilen secde, namazdaki secdeye veya namazın kendisine işaretler. Allahualem.”⁽¹⁵⁹⁾

103) HİLAL’İN BÜYÜK GÖRÜNMESİ

“Ehille,” “Hilal”in çoğuludur. Bu da ayın ilk doğuşundaki haline denir. Hicrî aylarda ayın ilk günü ayın (hilalin) görüntüsü küçüktür, sonra ayın ortasına doğru gittikçe büyür. Sonra ayın sonuna doğru tekrar küçülür.

Kıyametin alametlerinden biri de ayın büyükçe görülmesidir. İnsanlar ayın başında hilali her zamankinden daha büyük görürler. İlk günkü hilal, iki günlükmiş gibi büyük görünür.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Ayın bir günlükken iki günlük gibi

(158) Anlamı, Müslüman olmadığı sürece kimseden kabul etmeyecektir; Hristiyanların, cizye ödediklerinde bile dinlerinde kalmalarına müsaade edilmeyecektir.

(159) Nevevi’nin Müslim Şerhi 2/191.

görülmesi kıyametin yaklaştığının alametidir.”⁽¹⁶⁰⁾ Allahualem bu alamet henüz oluşmamıştır.

104) BİR ZAMAN GELECEK, ŞAM'DA TOPLANMAYAN KALMAYACAK

Şam bugün Suriye ve etrafındaki ülkelere verilen isimdir. Şam geniş bir alandır. Burası birçok peygamberlik görevinin başladığı yerdir. Şam ve halkının değeri ve meziyetleri hakkında Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “Şam halkı fesada uğradı mı artık (orada) sizin için hayır yoktur. Ümmetimden bir grup, kıyamet kopuncaya kadar mansur (Allah’ın yardımına mazhar) olmaya devam edecek, onları mahrum bırakanlar, onlara zarar veremeyecekler.”⁽¹⁶¹⁾

Bundan dolayı Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* Şam’a yerleşmeyi tavsiye etmiştir. Çünkü kıyametten önce Müslümanların mekânı ve kalesi Şam olacaktır. Ebu Derda, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Melhame günü Müslümanların fustatı Guta’dır. Medine’nin yakınındadır. Oraya Dimaşk denilir. Şam’ın en hayırlı yeridir.”⁽¹⁶²⁾

“Fustat,” çadır demektir. Buradaki maksat, Müslümanların bulunduğu yer ve toplandığı mekândır. Melhame zamanında büyük savaş Müslümanlarla hıristiyanlar arasında olur.

“Guta,” bugün Dimaşk diye isimlendirilir. Dimaşk, bilinen bir şehir olup Suriye’nin başkenti Şam’dır.

Hadiste geçen “Melhame,” Mehdi’den önce ve onun zamanında gerçekleşecektir. Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* Şam’a yerleşmeyi teşvik etmiştir. Burası toplanma yeri olacaktır. Müslümanların çadırı, yani karargâhıdır. Sahabîlerden biri Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’e, hangi ülkeye hicret edip yerleşmesi konusunu sorunca (danışınca) Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* ona Şam’ı işaret etmiştir.

(160) Taberani. Hadisin birçok senedi ve şahitleri (destekleyen rivayetleri) vardır. Sehavi, Mekasid’de, “Onlar (şevahid) birbirini güçlendirmektedir” demiştir.

(161) Tirmizi, Mu’aviye b. Kurrah > babası tarikiyle rivayet etmiş ve “hasen-sahih” olduğunu söylemiştir.

(162) Ahmed ve Ebu Davud *Sünen*’lerinde rivayet etmiştir. **Elbani tarafından Sahih-i Ebu Davud’da sahih olarak sınıflandırılmıştır.**

Behz b. Hakim, babasından; o da dedesinden aktararak dedi ki: “Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’e ‘Ey Allah’ın Rasulü, bana nereyi emreder-siniz?’ diye sordum. Dedi ki: ‘Şurası.’ Eliyle Şam’ı işaret etti.”⁽¹⁶³⁾ Kıyametten önce müminlerin çoğu Şam’a hicret eder. Onlardan Şam’a sığınmayan kimse kalmaz.

Abdullah b. Amr, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Bir zaman gelir, müminlerden olup Şam’a sığınmayan kimse kalmaz.*”⁽¹⁶⁴⁾

105-106) RUMLARLA MÜSLÜMANLAR ARASINDAKİ MELHAME-İ KÜBRA (BÜYÜK SAVAŞ) VE İSTANBUL’UN FETHİ

Müslümanlar ile hıristiyan Rumların tarihi birçok olaylarla doludur. Orada savaş, barış, ateşkes ve çarpışma hadiseleri vardır. Bugünkü Müslümanların ve Rumların hali düzensizdir. Savaş ve barış arasında gidip gelirler. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, kıyametin alametlerinden biri olarak Müslümanlarla Rumlar arasında büyük bir savaşın olacağını bildirmiştir. Bu, Mehdi’nin zuhurundan önce gerçekleşir. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* buna “Melhame-i kübra” ismini vermiştir. Müslümanlar orada galip gelirler, sonra da İstanbul’u fethetmeye yönelirler ve orayı fethederler. Ardından Deccal zuhur eder.

Muaz b. Cebel *radıyallahu anh*, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Beytu’l-Makdis’in imarı, Yesrib’in harabıdır. Yesrib’in harabı, melhamenin (savaşın) çıkmasıdır. Melhame, İstanbul’un fethidir, İstanbul’un fethi, Deccal’in çıkmasıdır!*”⁽¹⁶⁵⁾

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “*Sizler Rumlarla güvenli bir barış yapacaksınız. Siz ve onlar birlikte arkanızdan saldıran başka bir düşmanla savaşacaksınız. Zafer kazanıp ganimet mal-*

(163) Tirmizi, “hasen-sahih” kaydıyla. Hakim tarafından “sahih” olarak sınıflandırılmıştır.

(164) Ibn Ebi Şeybe tarafından mevkuf hadis olarak kaydedildi, ancak bir merfu hadistir. Aktaran kişi bunu kendi görüşü doğrultusunda söyleyemez, yani Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’den duymuş olmalıdır, bu yüzden merfu hadisle aynı statüye sahiptir ve onun “mekuf hadis” olarak isnadla aktarılmasında yanlış bir şey yoktur..

(165) Ebu Davud, Tirmizi. **Elbani tarafından Sahih-i Ebu Davud’da hasen olarak sınıflandırıldı.** Abdurrahman b. Sabit bunu aktaran tek kişidir. O, babasından, o da Mekhul’dan rivayet etmiştir.

larını alarak savaştan sâlimen çıkacaksınız. Sonra savaştan dönüp de tepeleri bulunan bir meraya⁽¹⁶⁶⁾ varacaksınız. Orada haç ehlinden bir adam, haçı yukarı kaldırarak ‘haç galip geldi’ diyecek. Müslümanlardan bir adam da kızarak kalkıp o haçı kıracaktır. İşte o zaman Rumlar, aranızdaki barışı bozarak sizinle büyük bir savaş yapmak üzere toplanacaklardır.” Bazıları rivayete şu ilaveyi de yapmıştır: “Müslümanlar da silaha sarılacak, Rumlarla savaşmaya mecbur kalacaklar. İşte o topluluğa Allah şehitliği ikram edecektir.”⁽¹⁶⁷⁾

SAHİH-İ MÜSLİM’DE BU SAVAŞIN DETAYLARI

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Rumlar, A’mak ve Dâbık’a (Şam bölgesinde, Halep yakınlarında bir yer. Melhamenin gerçekleşeceği yerdir) inmedikçe kıyamet kopmaz. Onlara karşı Medine’den⁽¹⁶⁸⁾ bir ordu çıkar. Bunlar o gün arz ehlinin en hayırlılarıdır. Bu ordunun askerleri savaşmak üzere saf saf düzen alınca, Rumlar ‘Bizden esir edilenlerle aramızdan çekilin de onları öldürelim!’ derler. (Bu göstermektedir ki daha öncesinde Müslümanlar ve Rumlar arasında savaşlar olmuş, Müslümanlar galip gelip esirler almış, bu esirler Müslüman olup Rumların karşısına mücahit olarak çıkmış) Müslümanlar da ‘Hayır! Vallahi sizinle kardeşlerimizin arasından çekilmeyiz.’ derler. Bunun üzerine (Müslümanlar) onlarla harp eder. Bunlardan (Müslümanlar) üçte biri kaçır. Allah ebediyen bunların tevbesini kabul etmez. Üçte biri (Müslümanlar) katledilir, bunlar Allah indinde şehitlerin en faziletlieleridir. Üçte biri de muzaffer olur. (Yani, geri kalan üçte bir Müslüman, ülkeyi fetheder ve ganimetleri alır) Bunlar ebediyen fitneye düşmezler. Savaşı kazanan üçte birlik ordu İstanbul’u fetheder. (Fetihten sonra) bunlar, kılıçlarını zeytin ağacına asıp ganimet taksim ederken şeytan aralarında şöyle seslenir: ‘Mesih Deccal, sizin arkanızdan ailelerinize ulaştı!’ Bunun

(166) “Yüksek bir yer” demektir. İlim sahiplerinden hiç kimse bu yerin neresi olduğunu kesin olarak söylememiştir. Burasının Mercidabık olduğu, diğer bir rivayetten ortaya çıkmaktadır. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: “Rumlar, Amik veya Dabık’a inmedikçe kıyamet kopmaz.”

(167) Ebu Davud. Sahih.

(168) Yani Dimaşk şehrinden (Medine, şehir demektir).

üzerine, çıkarlar. Ancak bu haber yanlıştır. Şam’a geldiklerinde (Deccal) çıkar.”

Bir rivayette de “Bunlar savaş için hazırlık yapıp safları düzenlerken namaz için kamet okunur. Derken İsa b. Meryem iner...” (Müslim) buyrulmuştur.

BAŞKA BİR RİVAYETTE SAVAŞIN DETAYLARI

Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “Miras taksim olunmaz hale gelmedikçe ve ganimetle sevinilmedikçe kıyamet kopmaz.” Sonra “şu taraftan” diyerek Şam tarafını gösterdi. Sonra “Müslümanlar aleyhine bir düşman toplanır” dedi. (Abdullah b. Mes’ud *radıyallahu anı*, “Rumlar” dedi.) “İşte bu savaş sırasında şiddetli bir saldırı olur. Müslümanlar, galibiyetle dönmek için ölümü çekinmeden göze alabilen öncü birliklerini ileri sürerler. Bunlar gece bastırıp da savaşlamayacak ana kadar düşmanla savaşır. Neticede Müslümanlar da düşman da döner. İki ordunun hiçbirisi galip değildir. Öncü birlikler yok olup gitmişlerdir. Sonra Müslümanlar, galibiyetle dönmek için ölümü çekinmeden göze alabilen öncü birliklerini yine ileri sürerler. Aralarına gece girip de çarpışmaya mani olana kadar bunlar savaşır. Gece basınca İslam ordusu da düşman ordusu da geri çekilirler. Her iki tarafın da öncü birlikleri yok olup gittikleri halde iki ordu da hiçbirisi galip değildir. Sonra Müslümanlar yine ölüm kalım savaşı yapacak, ancak galibiyetle dönecek olan öncü birliğini çıkarırlar. Ordular akşama kadar harp ederler. Akşam olunca İslam ordusu ile düşman ordusu geri çekilirler. Öncü birlikleri yok olduğu halde iki taraftan hiçbirisi galip değildir. Artık dördüncü gün olunca geri kalan İslam ordusu düşmana hücum ederler. Bunun üzerine Allah Teâlâ, hezimetini düşmanın üzerine yazar. Öyle muazzam bir savaş olur ki benzeri görülmemiştir. Hatta bir kuş onların yanından uça, bir türlü onları geride bırakamaz, nihayetinde ölü olarak yere düşer. Bir baba, yüz fert olan oğullarını harbe gönderir, nihayet onlardan sadece birinin sağ kaldığını görür. Artık hangi ganimete sevinilsin, hangi miras taksim edilsin? Onlar bu durumdayken daha büyük bir kötülük çıktığını duyarlar. Birisi onlara gelerek Deccal’ın onların zürriyetleri

içinde çıktığını, onlara halef olduğunu ilan eder. Bunun üzerine İslam orduları, ellerindeki ganimetleri bırakıp vatanlarına dönerler. On kişilik süvari grubunu öncü olarak gönderirler.” Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* “Ben o süvarilerin isimlerini, babalarının isimlerini ve atlarının renklerini de bilmekteyim. Onlar o zaman yeryüzündeki süvarilerin en hayırlılarıdır” buyurdu. (Ahmed, Müslim)

İslam ordusunun Melhame-i Kübra’da toplanma yeri Guta-Dımaşk şehridir. Onlar o an yeryüzündeki en hayırlı ordudur. Allah, Rumlara karşı onlara galibiyet verir.

Ebu Derda *radiyallahu anh* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Melhame-i Kübra gününde Müslümanların fustatı (çadır merkezi/toplanma yeri) Şam’ın en hayırlı yeri olan Dımaşk şehrinde Guta’dadır.”

Başka bir rivayette Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu işittim: “Melhame-i Kübra gününde Müslümanların fustatı (çadır merkezi) Şam şehrinde Guta denilen yeredir. O gün Müslümanların menzillerinin en hayırlısı orasıdır.”⁽¹⁶⁹⁾

İstanbul’un fethi, Mehdi’nin liderliğinde Müslümanların eliyle, savaşmaksızın, tekbirler (Allahu ekber) ve tehliller (La ilahe illallah) ile gerçekleşir.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “İshakoğullarından yetmiş bin kişi bu şehre sefer tertiplemedikçe kıyamet kopmaz. Askerler şehre gelince konaklarlar. Ancak silahla savaşmazlar, tek bir ok dahi atmazlar. ‘Lâ ilâhe illallahu vallahu ekber!’ derler. Bunun üzerine şehrin denizdeki tarafı düşer. Sonra askerler ikinci kere, ‘Lâ ilâhe illallahu vallahu ekber!’ derler, şehrin diğer tarafı da düşer. Sonra tekrar ‘Lâ ilahe illallahu vallahu ekber!’ derler. Bu sefer onlara (kapılar) açılır. Oradan şehre girerler ve şehrin ganimetini toplarlar. Ganimetleri aralarında taksim ederken yanlarına bir münadi gelip ‘Deccal çıktı!’ diye bağıırır. Askerler her şeyi bırakıp geri dönerler.” (Müslim)

(169) Ahmed, Ebu Davud ve Hakim rivayet etti. Hakim sahih demiş, Zehebi ona muvafakat etmiş, Münziri de onu tasdik etmiştir.

Nevevi şöyle dedi: “Kadı İyaz, *Sahih-i Müslim*’in tüm nüshalarında bunun İshakoğulları tarafından gerçekleştirileceğini bildirmişti.”

Bazıları da şöyle dedi: “Bu, İsmailoğulları olarak bilinir. Hadisin siyaki (gelişi) buna işaret etmektedir. Çünkü burada Araplar söz konusudur. Şehir de İstanbul’dur, yani Kostantiniye’dir.”

Burada kastedilenin Araplar, yani İsmailoğulları olduğunu **Zu Mahmer** *radiyallahu anh*’ın aktardığı şu sözden de anlıyoruz: “Rumlar dostlarına derler ki: ‘Arap sınırında biz sizi koruruz.’ Sonra da ihanet eder ve büyük savaş için toplanırlar. Bu savaş Rumlar ile Araplar arasında melhameye işaret eder.”

Bu bölümdeki hadislerin zahiri (görünen kısmı), aynı şekilde Araplara işaret eder. Melhame-i Kübra’da savaşla müjdelenenler, aynı şekilde İstanbul’un fethini de gerçekleştirmiştir.

Amr b. Avf’ın rivayet ettiği hadis de yine buna işaret etmektedir: “Sonra Hicaz ehlinde, Müslümanlardan yakışıklı bir genç onlara karşı ortaya çıkar.” Anlaşılan o ki onlar İshakoğulları değil İsmailoğulları’dır. Allah en doğrusunu bilir.⁽¹⁷⁰⁾

107-108) MİRASIN TAKSİM EDİLMEMESİ VE İNSANLARIN GANİMETE SEVİNMESİ

Bu iki alamet, ahir zamanda ölüm ve çarpışmaların çok olması ve Hristiyanlarla harplerin fazla olmasından dolayı gerçekleşir.

Abdullah b. Mesud *radiyallahu anh* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Miras taksim edilmedikçe ve ganimete de sevinilmedikçe kıyamet kopmaz.*” Sonra Peygamberimiz eliyle işaret edip Şam tarafını gösterdi.

Bunun açıklaması daha önceki alamette geçmişti.

109) İNSANLARIN ESKİ SİLAH VE BİNEKLERE GERİ DÖNMESİ

Bu alamet, önceki alametten daha önce geçmişti. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki: “*Onlar bu durumdayken daha büyük bir kötü-*

(170) Bkz. İthafü’l-Cema’ah bima ca’e fi’l-Fiten ve’l-Melahim ve Eşratü’s-Sa’ah, Şeyh Hammud Tuveyciri 1/401.

lük çıktığını duyarlar. Birisi onlara gelerek Deccal'in onların zürriyetleri içinde çıktığını, onlara halef olduğunu ilan eder. Bunun üzerine İslam orduları ellerindeki ganimetleri bırakırlar ve vatanlarına dönerler. On kişilik süvari grubunu öncü olarak gönderirler.” Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, “Ben o süvarilerin isimlerini, babalarının isimlerini ve atlarının renklerini de bilmekteyim. Onlar o zaman yeryüzündeki süvarilerin en hayırlılarıdır.” buyurdu. (Müslim)

110-111) KUDÜS'ÜN İMARİ, MEDİNE'NİN YERLEŞİM VE ZİYARETÇİLERİNDEN BOŞALIP HARAP OLMASI

Muaz b. Cebel *radıyallahu anh*'in rivayet ettiğine göre Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, “Beytü'l-Makdis'in imarı, Yesrib'in harabıdır. Yesrib'in harabı, melhamenin (savaşın) çıkmasıdır. Melhame, İstanbul'un fethidir, İstanbul'un fethi, Deccal'in çıkmasıdır!” buyurdu. Sonra Muaz, elini konuşmakta olduğu kimsenin dizine vurdu ve “Senin burada oturuyor olman nasıl gerçekse, bu söylediğim de öyle gerçektir” dedi.⁽¹⁷¹⁾

Yesrib'in harap olması (ki Yesrib, Medine-i Münevvere'dir), oranın, oraya yerleşenlerden ve ziyaret edenlerden boşalması anlamındadır.

Bir rivayete göre Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “Melhame'yi Kübra, Kostantiniyye'nin (İstanbul'un) fethi ve Deccal'in çıkışı yedi ay içindedir.”⁽¹⁷²⁾

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in hadisinde zikrettiği bu olaylar birbiri ardına, peşpeşe gerçekleşir. Beytü'l-Makdis'in imarı, yani Kudüs'ün imarı, binaların orada artarak genişlemesi anlamındadır. Ayrıca insanların oraya yerleşmeye yönelmesi, bunun için istekli olmasıdır. Bunun peşinden Medine-i Münevvere'nin harabı gelir ki insanlar oraya yerleşmekten kaçınırlar ve binaların orada artması da durur. İşte bu, günümüzde Medine-i Münevvere'de gerçekleşmiştir. İnsanlar Medine'de azalmakta, artık artma olmamaktadır. Birçok kişi oradan diğer şehirlere intikal etmekte, geçmektedir.

Bir hadiste Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “Me-

(171) Ebu Davud. Hasen kaydıyla. Daha önce geçmişti.

(172) Tirmizi. Zayıf kaydıyla.

dine en mükemmel olduğu şekilde terk edilecek. Fakat sonradan köpek ve kurt, mescidin duvarlarına veya minberine bevlederek tüm Medine'yi kirletecek.” Dediler ki: “Ey Allah'ın Rasülü, o zaman meyvelerini kim yiyecek?” Buyurdu ki: “Kuşlar ve yırtıcı hayvanlar.”⁽¹⁷³⁾

Muhtemelen Kudüs'ün imarı ve hilafetin oraya inmesi ahir zamanda gerçekleşecektir ki hadisi Abdullah b. Havale el-Ezdi *radıyallahu anh* şöyle rivayet etmektedir: “Rasulullah *aleyhissalatu vesselam* bizi, ganimet alalım diye yaya olarak gönderdi. Biz de döndük ve hiçbir ganimet elde edemedik. Yorgunluğumuzu yüzlerimizden anlayıp aramızda doğrularak ‘Ey Allah'ım, onları bana tevkil etme; ben onları üzerime almaktan acizim! Onları kendilerine de tevkil etme, bu işten kendileri de acizdir. Onları diğer insanlara da tevkil etme, kendilerini onlara tercih ederler!’ buyurdu. Sonra elini başımın üstüne koydu ve ‘Ey İbnu Havale! Hilafetin (Medine'den) Arz-ı Mukaddese'ye (Suriye'ye) indiğini görürsen bil ki artık zelzeleler, kederler, büyük hadiseler yakındır. O gün kıyamet, insanlara, şu elimin başına olan yakınlığından daha yakındır’ buyurdu.”⁽¹⁷⁴⁾

Hadiste geçen “Yesrib'in harap olması ve melhamenin çıkması” ifadesinde geçen “melhame” kelimesi Müslümanlarla hristiyanlar arasındaki büyük savaştır. Orada çok ölüm olur, ölümlerin fazlalığından dolayı buna “melhame” ismi verilmiştir. Melhameden sonra Konstantiniyye'nin fethi'dir ki burası şu an Türkiye'nin en büyük şehirlerinden olan İstanbul'dur. Bunu Deccal'in çıkışı takip eder.

112) DEMİRİN PASINI ATMASI GİBİ MEDİNE'NİN DE ŞERLİLERİ ATMASI

Bu alamet, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in daha önce haber verdiği Medine'nin, halkının boşalması sonucunda harap olması konusunu tamamlayan bir alamettir.

(173) İmam Malik tarafından *Muvatta*'da bu lafızla kaydedilmiştir. Buhari ve Müslim'de, köpek ya da kurttan bahsetmeden bu hadis kaydedilmiş. Köpeğin zikredildiği hadis münkerdir (tek hadistir).

(174) Ahmed, Ebu Davud. *Elbani tarafından Sahih-i Ebu Davud'da sahih olarak sınıflandırılmıştır.*

Medine, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in oraya hicretinden sonra gelişti ve büyüdü. Seneler geçtikçe insanların oraya yerleşmesi gitgide arttı ve orada imar ve binalar da arttı. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* insanların Medine'ye yerleşmekten kaçınacağını haber vermesi de kıyametin alametlerindendir.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelir ki kişi, amcaoğluna ve akrabasına, ‘Haydi daha rahat bir yaşama, haydi daha rahat bir hayata gel’ diye öneride bulunur. Eğer bilseler Medine onlar için daha iyidir. Nefsim elinde olan Allah’a yemin ederim ki onlardan herhangi biri sevmediği için Medine’den çıktığında Allah oraya o kişiden daha iyi olan birini getirir. Medine tıpkı pası gideren körük gibidir. Medine, içindeki kötülery tıpkı körüğün demirin pasını çıkardığı gibi çıkarmadıkça kıyamet kopmaz.” (Müslim)

Rivayet edildiğine göre bir zamanlar Ömer b. Abdülaziz *rahmetullahi aleyh* Medine’den çıktı. Sonra azatlı kölesi Mezahim’e dönerek şöyle dedi: “Ey Mezahim, yoksa Medine’nin dışarı attıklarından olmamızdan mı korkuyorsun?”

Bu, Medine’ye yerleştikten sonra oradan ayrılan, oradan çıkan kişilerin insanların en şerlileri/kötüleri olduğu anlamına gelmez. Asla böyle değildir. Çünkü sahabenin en hayırlıları da Medine’den ayrılmışlardır, cihad ve davet için oradan başka bir yere geçmişlerdir.

Ebu Hûreyre *radiyallahu anh* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Medine, kendisindeki yüce hayırlara rağmen terk edilecek, orayı sadece **avafi** istila edecek.” (Muttefekun aleyh)

Hadisin anlamı şudur: İnsanlar Medine’yi terk eder. Orada yaşama imkânı, güzel meyveler ve güzel bir hayat olmasına rağmen oradan çıkarlar. Fakat gittikleri yerde fitneye düşerler, şiddetli fitnelere düşerler. Böylece Medine’den yavaş yavaş insanlar ayrılır, hatta orada hiç kimse kalmaz. Evler, yollar ve mescitler bomboş kalır. İnsanlar mescitlerine sadece gitmek ve tuvalet ihtiyacını görmek için uğrarlar. İnsanların bir mekânı, bir bölgeyi boşaltmasına tabii ki engel olunamaz.

Hadiste geçen “**avafi**” kelimesi “kuş ve yırtıcı hayvan” anlamındadır.

113) DAĞLARIN YERLERİNDEN KOPUP AYRILMASI

Allah Teâla dağları sabit kılmıştır ki onlar yeryüzünün sarsılmasına engeldir. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* kıyametin alametlerinden birinin de dağların yerlerinden ayrılıp kayması olduğunu bildirmiştir. Bu, ya depremle ya da yıldırımlarla gerçekleşecek bir hakiki yok oluşturmaya Veya insanların eliyle olan bir yok oluşturmaya. İnsanlar birçok bina yapmak için dağları düzeltirler. Ki günümüzde birçok ülkede yerler bu şekilde düzeltilmiştir.

Veya dağlar kendiliğinden yıkılır ve birçok kaya aşağıya doğru çöker. Ki bu çokça gerçekleşen bir olaydır.

Semra *radiyallahu anh*, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Dağlar yerlerinden kopup yok olmadıkça kıyamet kopmaz. İnsanlar hiç görmedikleri büyük olayları görürler.*” (Taberani)⁽¹⁷⁵⁾

114) KAHTAN'DAN BİR ADAMIN ÇIKMASI VE İNSANLARIN ONA İTAAT ETMESİ

Kahtan'dan bir adamın çıkması ahir zamanın alametlerinden biridir. Kahtan, tanınan/bilinen bir Arap kabilesidir. İnsanlar bu kişiye itaat ederler ve söz birliği ederek etrafında toplanırlar. Bu, zamanın iyiye doğru değiştiğini gösterdi.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Kahtan'dan bir adam çıkıp asasıyla insanları sevk etmedikçe kıyamet kopmaz.*” (Muttefekun aleyh)

Asası ile insanları sevk etmesinin anlamı şudur: İnsanları düzene sokması, onlara liderlik yapması ve insanların onun üzerinde birleşmesi anlamındadır. Yoksa asa kullanacağı anlamına gelmez. Bu, kendisine itaat edileceği ve onlara liderlik yapacağı anlamında bir deyimsel ifadedir. Fakat bu ifadeden onun insanlara karşı sert ve şiddetli olacağı sonucu çıkmaktadır.

İbni Abbas'tan rivayet olunan bir hadis, bu kişinin salih bir zat olduğu-

(175) *Silsiletü Sahiha'da Elbani tarafından sahih olarak sınıflandırılmıştır (3061).*

nu göstermektedir. **Buyurdu ki: “Kahtan’dan çıkan her adam salihdir.”**⁽¹⁷⁶⁾

Kahtan’dan olması, hür olduğu anlamındadır. Bu, “Cahcah” ismiyle çıkacak olan kişiden ayırdır. Çünkü “Cahcah,” kölelerdendir.

115) CAHCAH DENİLEN BİR ADAMIN ÇIKMASI

Ahir zamanda insanlar arasında çok aktif ve çok dolaşan bir adam çıkar. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* onun bazen ismini bazen özelliklerini aktarmıştır ki onun isminin “Cahcah” olduğu bildirilmiştir.

Ebu Hureyre *radıyallahu anh* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Kendisine ‘Cahcah’ denilen, kölelerden bir adam yönetici olmadıkça gece ve gündüz bitmez.” Başka bir nüshada “Cühcel” olarak geçmiştir. (Müslim)

Hafız İbni Hacer, *Fethu’l-Bari* adlı kitabında bunun isminin “Cahcahus Seyyah / Gezgin Cahcah” olduğu bildirmiştir.

116-119) VAHŞİ HAYVANLARIN VE CANSIZ MADDELERİN (KAMÇININ UCUNUN, AYAKKABININ BAĞININ) KONUŞMALARI, KENDİNDEN SONRA AİLESİNİN NE YAPTIĞINI KİŞİYE DİZİNİN HABER VERMESİ

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* yırtıcı/vahşi hayvanların, kamçının ucunun, ayakkabı bağının ve kişinin dizinin konuşacağını bildirmiş ve bunların kıyametin alametleri olduğunu haber vermiştir.

Ebu Said el-Hudri *radıyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu nakletmiştir: “**Ruhum elinde olan Zat’a** yemin olsun ki vahşi hayvanlar insanlarla konuşmadıkça, kişiye kamçısının ucundaki meşin, ayakkabısının bağı konuşmadıkça, kendisinden sonra ailesinin ne yaptığını dizi haber vermedikçe kıyamet kopmaz.”⁽¹⁷⁷⁾

“Vahşi hayvanlar insanlarla konuşmadıkça” ifadesiyle aslan ve kurt gibi vahşi ve yırtıcı hayvanlar kastedilmiştir.

“İnsan” ifadesi ister mümin ister kâfir olsun tüm insanları kapsar.

“Kamçının meşini” ifadesi kamçının ucudur ki kamçı, vurulan mad-

(176) Fiten’de Ebu Nu’aym tarafından kaydedildi. Hafız, *el-Feth*’te “senedi ceyyiddir” dedi 10/301.

(177) Tirmizi, “Hasen-garib” kaydıyla. İbni Hibban ve Hakim “sahih” demişlerdir.

dedir.

“Ayakkabının bağı,” sandaletleri topuktan bağlayan kayışlarından her biridir.

“Kişinin kamçısının konuşması” ve “ailesinin ne yaptığını dizinin (baldırının) haber vermesi” ile ilgili alametler henüz gerçekleşmemiştir Allahualem. Ama gerçekleşeceği kesindir, çünkü bunu Yüce Rabbinden Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* haber vermiştir.

Bazı araştırmacılar kamçının ucunun, ayakkabının bağının ve dizin konuşması konusunda şöyle demişlerdir: Bunlar günümüzdeki modern iletişim araçları; cep telefonu, gizli ses kaydediciler ve sesi düşürüp yükselten cihazlar olabilir.

Başka bir görüşe göre bu alametler zahirî, yani hakiki anlamındadır. Gerçekten kamçı, ayakkabının bağı ve diz konuşacaklardır. Allah en doğrusunu bilir.

VAHŞİ HAYVANLARIN KONUŞMASI PEYGAMBER SALLALLAHU ALEYHI VE SELLEM ZAMANINDA GERÇEKLEŞMİŞTİR:

Ebû Saîd el-Hudrî *radıyallahu anh'* dan şöyle rivayet edilmiştir: “Çobanın biri Medine'nin bazı kenar bölgelerinde davar güderken kurdun biri koyuna saldırdı. Çoban hemen koyunla kurdun arasına gerildi. Bunun üzerine kurt, kuyruğunun üzerine çömelerek çobana ‘Allah’ın bana yolladığı rızkıma engel olmaya Allah’tan korkmaz mısın?’ dedi. Çoban şaşırarak ‘Hayret doğrusu! Kurda bak, kuyruğunun üstüne çömelmiş, insanların diliyle konuşuyor’ dedi. Kurt da ‘Sana, benim bu konuşmamdan daha fazla şaşacağın bir şey anlatayım mı? Allah Rasulü *sallallahu aleyhi ve sellem*, iki Harra (Doğu ve Batı harraları) arasındaki bir yerde (Medine’de) insanlara geçmiş milletlerin vaziyetlerini anlatıyor.’ dedi. Çoban da koyunları sürüp Medine’ye gelince onları bir köşeye yerleştirdi, sonra da Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in yanına girip kurdun söylediklerini anlattı. Bunun üzerine, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* insanların yanına çıkıp çobana ‘Kalk da durumu anlat.’ buyurdu. Çoban da kalkıp insanlara gördüğünü anlattı. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* de şöyle buyurdu: ‘Çoban doğru söylüyor. Dikkat edin. Vahşi hayvanların insanlara konuşması kıyamet alametlerindendir. Nefsim elinde olan Allah’a yemin ederim

ki kıyamet kopmadan vahşi hayvanlar insanlara konuşacaktır. Hatta kişiye ayakkabısının tasmaı ile sopasının ucundaki püskülü bile konuşacak, kendinden sonra ailesinin neler yaptığını dizi (uyluğu) haber verecektir.”⁽¹⁷⁸⁾

SIĞIRLARIN KONUŞMASI DA AYNI ŞEKİLDE GERÇEKLEŞMİŞTİR:

Ebu Hureyre *radıyallahu anh* şöyle rivayet etmiştir: “Bir adam bir öküzün üzerine yük yüklemiş ve onu yürütüyordu. Derken öküz o kimseye yüzünü çevirip onunla konuşmaya başladı ve ‘Ben bunun için yaratıldım, ben tarla sürmek için yaratıldım.’ dedi. İnsanlar öküzün konuşmasına hayret ederek ‘Subhânallah!’ dediler. Bunun üzerine Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, ‘Ben bu hayvanların böyle söz söylediklerine inanıyorum; Ebû Bekir de Ömer de (inanıyorlar).’ buyurdu.” (Müslim)

Hadiste bahsedilen vahşi hayvanların ve diğer canlıların konuşması, görünüşe göre gerçekten konuşma anlamındadır. Allah en iyisini bilir. Allah şöyle buyurdu: “O, yaratmada dilediğini artırır. Şüphesiz Allah’ın gücü her şeye hakkıyla yeter.” (Fatır 1)

120-121) İSLAM SİLİNİP KUR’AN, MUSAFLARDAN VE GÖĞÜSLERDEN KALDIRILMADIÇA KIYAMET KOPMAZ

Kıyamete yakın gerçekleşecek alametlerden biri de fitneler, isyanlar ve cehalet sebebiyle İslam’ın silinmesi, eğitiminin yok edilip görüntüsünün kalkmasıdır. İnsanlar arasında oruç tutan, namaz kılan kalmaz. İnsanların göğüslerinden Kur’an alınıp kaldırılır ve insanlar arasında cehalet yayılır, hatta yaşlı bir adam veya kadın söyle derler: “Biz babalarımızdan şu kelimayı işitmiştik: ‘La ilahe illallah.’ İşte biz O’na itaat ediyoruz.”

Huzeyfe *radıyallahu anh* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “İslam aynen elbisenin deseninin silinmesi gibi silinir. Öyle ki oruç nedir, namaz nedir, hac ibadetleri ve sadaka nedir bilinmez hale gelir. Allah’ın Kitabı bir gecede çekilip alınır. Yeryüzünde ondan bir ayet bile kalmaz. Geriye yaşlı erkek ve kadınlardan oluşan bir grup insan kalır. Derler ki: ‘Biz babalarımızı ‘La İlahe İllallah’

(178) Ahmed b. Hanbel. İbni Kesir, el-Bidaye ve’l-Nihaye’de (6/159) şöyle dedi: “Bu, *Sahih* yazarlarının (Buhari ve Müslim) şartlarına uygun olduğu halde bunu aktarmadılar.”

sözü üzere bulduk ve biz de bunu söylüyoruz.”

Huzeyfe bu hadisi anlattığında etrafındaki insanlar şaşırdılar ve Sıla b. Züfer, Huzeyfe'ye dedi ki: “Onlar namaz nedir, oruç nedir, hac ve sadaka nedir bilmezken ‘La İlahe İllallah’ onlara ne kazandırabilir?” Bunun üzerine Huzeyfe ona cevap vermekten kaçındı. O, bu soruyu iki kez tekrarladı. Huzeyfe ise her seferinde aynı şekilde davrandı. Sonra üçüncüsünde ona dönerek şöyle dedi: “Ey Sıla! Onları ateşten kurtarır.”⁽¹⁷⁹⁾

“Silinir” kelimesinin anlamı, yok olur, kalkar, geriye bir şey kalmaz, şeklindedir. Yani insanlar arasında İslam'ın şiarı, değeri görünmez, kalmaz.

“Elbisenin deseni” ifadesi elbisenin üzerindeki süs ve nakıştır. Bu, çok kullanma ve yıkanma sebebiyle silinir.

“Allah'ın Kitabı bir gecede çekilip alınır” ifadesi, insanların Kur'an'ı ihmal etmesi, onu okumaması ve onunla amel etmemesi sebebiyle Kur'an mushaflardan ve göğüslerden kaldırılır. **Bu alamet henüz gerçekleşmemiştir. İslam dini hâlâ yayılıp genişlemektedir elhamdülillah.**

122) BEYTULLAH'A SALDIRAN, AMA BAŞI VE SONU YERE BATAN ORDU

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Beytullah'a bir ordunun saldıracağını, oradaki Kureyşli bir adamı, kendisine **sataşmak** için isteyeceklerini bildirmişti ki bu adam Mehdi'dir. Bunun üzerine Allah Teâla, ordunun başını, sonunu ve tamamını yere batıracak. Ayrıca ümmet-i Muhammed'den de bir ordu onlarla birlikte burada yere batacak. Ancak Allah herkesi niyeti üzere diriltecek.

Ubeydullah b. Kiptiye *radıyallahu anh* dedi ki: “Haris b. Ebi Rebia, Abdullah b. Safvan ve ben beraber Ümmü Seleme'nin yanına girdik. Ona yere batan ordu hakkında sordular. -Bu olay Abdullah b. Zübeyr'in Haccac b. Yusuf ile **çarpıştığı** dönemdeydi. Abdullah b. Zübeyr o sırada Mekke'de, Kâbe'ye sığınmıştı. - Ümmü Seleme şöyle dedi: **‘Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: ‘Bir adam Beyt’e (Kâbe’ye) sığınır. Onun üzerine**

(179) İbni Mace, Sünen. Busiri, Misbahu'z-Zücade'de şöyle dedi: Senedi sahih, ravileri s-kadır (güvenilirdir). Hakim, Müslim'in şartlarına göre sahih olduğunu kaydetmiştir.

*bir ordu gönderilir. ‘Beyda’ denilen yere geldiklerinde yere batırılırlar.’ Ben dedim ki: ‘Ey Allah’ın Rasulü, zorla getirilen ne olacak?’ Rasullullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki: ‘Hepsi birlikte yere batırılırlar. Ancak kıyamet günü niyetlerine göre diriltirler.’” (Müslim)*

Bir rivayete göre de Rasullullah *sallallahu aleyhi ve sellem* yere batan bu orduyu zikrettiğinde Ümmü Seleme dedi ki: “Yoksa bunlar zorla mı getirilmiş?” Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* dedi ki: “Onlar niyetlerine göre diriltileceklerdir.” (Tirmizi)

Niyetlerine göre diriltilmeleri şundandır: Onların içinde zorla getirilenlerin onlara tabi olduğundan, onları oraya sevkedenlerin içinde olduğundan dolayıdır. Hepsini topluca helak olmasının sebebi ise şerhlerle içiçe olmasındandır. Çünkü bela geldi mi umumi gelir, herkese gelir. Kıyamet gününde ise herkes maksadına ve niyetine göre hesaba çekilir.

Bu hadiste şerhlerle bir arada olmaya ve onlarla dostluk kurmaya karşı uyarı yapılmıştır. Çünkü kötülüğü tercih eden bir topluluğun sayısını kim artırırsa onlar da cezayı hak etmiş olurlar.

Yine bu hadiste onlar Kâbe’ye ulaşmadan önce Allah’ın onları yere batıracağına işaret edilmektedir.

Rivayetlerin gelişinden anlaşılan, Beytullah’a saldıran bu ordunun ele geçirmek istediği kişi, Beytullah’a sığınmış olan Mehdi Muhammed b. Abdullah’tır. Allah onu korumuş ve ona ikram olarak (onu onurlandırmak için) bu orduyu yere batırmıştır.

Aişe *radiyallahu anha* şöyle rivayet etmiştir: “Rasullullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in uykuda vücudu titredi. Biz, ‘Ya Rasulallah! Uykun arasında bir şey yaptın ki evvelce bunu yapmazdın!’ dedik. Bunun üzerine ‘Şaşılacak şey! Ümmetimden bazı kimseler Kâbe’ye sığınmış olan Kureyşli bir adam yüzünden ona yöneliyorlar. Fakat çöle vardıklarında yere batırılacaklar!’ buyurdu. Biz, ‘Ya Rasulallah! Şüphesiz ki yol (çeşitli) insanları bir araya toplar!’ dedik. Rasullullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, ‘Evet! Onların arasında; işi, iradesiyle kasıtlı yapan vardır, zorlanmış olan vardır, yolcu vardır. Hepsi aynı azaba düçar olurlar, fakat ayrı ayrı yerlerden çıkarlar. Allah onları niyetlerine göre (kıyamette) diriltir.’ buyurdu.” (Müslim)

Başka bir rivayette de Safiyye *radiyallahu anha* Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Bir ordu Kâbe’yi yıkmak için gazveye çıkar, ‘Beyda’ denilen yere vardıklarında (ordunun) başı ve sonu yere batırılır.” Ben dedim ki: “Ey Allah’ın Rasulü, şayet içlerinde onlardan olmadıkları halde kerhen orada bulunan varsa başı ve sonu yere nasıl batırılır (durumları ne olacak)?” Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, “Allah (hepsini kıyamet gününde) *nefislerindeki* (niyetlerine göre) *diriltir*.” (Buhari) buyurdu.

Mehdi ve onunla ilgili olarak gerçekleşecek hadiselerle hakkındaki sözler ileride genişçe açıklanacaktır.⁽¹⁸⁰⁾

123) BEYTULLAH’I HAC CETMENİN TERK EDİLMESİ

Ahir zamanda gerçekleşecek fitnelerden biri de dinden uzak durmaktır. Bu sebeple öyle bir zaman gelecek ki Kâbe’de hac ve umre yapılmaz olacak.

Ebu Said el-Hudri *radiyallahu anh* Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Hac terk edilmedikçe kıyamet kopmaz.”⁽¹⁸¹⁾

Fakat bu alametin gerçekleşmesine daha çok fazla var. Çünkü Yecüc ile Mecüc’ün çıkmasından sonra dahi hac devam edecektir.

Ebu Said el-Hudri, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Yecüc ile Mecüc’ün çıkmasından sonra da bu Beyt’te (Kâbe’de) hac kesinlikle yapılacaktır.” (Buhari)

“Hac terk edilmedikçe kıyamet kopmaz” sözünün anlamı, savaş veya başka şeyler sebebiyle bir müddet Beytullah’ı ziyaretin engellenmesidir. Sonra da yeniden hac yapılmaya devam edilir.

Veya bazı topluluklar Kâbe’de haccetmeyi yasaklar. Allah en doğrusunu bilir.

124) BAZI ARAP KABİLELERİNİN PUTLARA TAPMAYA GERİ DÖNMESİ

(180) Bkz. Küçük Alametler bölüm 131. madde.

(181) Ebu Ya’la, İbn Hibban ve Hakim tarafından rivayet edilmiş olup Hakim şöyle dedi: Şeyhayn’ın (Buhari ve Müslim’in) şartlarına göre sahihtir.

Arap yarımadası, şirk içindeydiler ve putlara tapıyorlardı. Allah *celle celalühü* Peygamberini orada yerleştirip ordularıyla onu destekledi. Böylece putlar kırıldı, her şeyi bilen Melik Allah *celle celalühü* tek tapılan/ibadet edilen oldu. Fakat kıyamet yaklaştığında insanlar dinden uzaklaşıp ilimden de ellerini çektiklerinde Arap kabilelerinden bir grup putlara tapmaya geri dönecek. Bu, kıyametin alametlerindendir.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh* Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Devs *kabilesinin kadınlarının kıcı* Zülhülase putunun yanında titremedikçe kıyamet kopmaz.” (Buhari, Müslim)

“Zülhülase,” cahiliyede Devs kabilesinin taptığı puttu.

Hadiste geçen “elyad” kelimesi, “eliyye”nin çoğuludur. “Kadınların kıcı” anlamındadır.

Hadisten anlaşıldığı kadarıyla, “zülhulasa” putunun etrafında dönüp tavaf ederken heyecanla titreşirler. Yani inkâr eder, yeniden putlara tapmaya geri döner ve onları yüceltir.

Gerçekte Devs kabilesinin bulunduğu yerler Arap Yarımadası’nın kuzeybatısıdır.

125) KUREYŞ KABİLESİNİN YOK OLMASI

Kureyş kabilesi, Arap kabilelerindendir. Bunlar Fihri b. Malik b. Nadr b. Kinaneoğullarıdır. Ticarete galip geldikleri için çocuklarına “Kureyş” ismi verilmiştir. Bu kelime “tekarüş”ten gelir, ticaret anlamındadır. Çünkü o kabile tüccardır.

Kureyş birçok kabileden oluşmaktadır. Bunlar Haris b. Fihroğulları, Cüzeymeoğulları, A’izeoğulları, Lu’ey b. Galiboğulları, Amir b. Lu’eyoğulları, Adiy b. Ka’b b. Lu’eyoğulları, Mahzumoğulları, Temim b. Mürreoğulları, Zühre b. Kilaboğulları, Esed b. Abduluzzaogulları, Abdudduroğulları, Nevfeloğulları, Abdulmuttaliboğulları, Ümeyyeoğulları, Haşımoğulları ve diğerleri.

Kureyşliler İslam’dan sonra birçok kabileye ayrılmışlardır. Bekiriler, Aleviler, Osmaniler ve diğerleri gibi. Bunların asıl yurtları Arap Yarımadası’dır. Daha sonra bölünüp kıtalara, ülkelere yayılmışlardır. Pey-

gamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* onların azalacağını, hatta bir kabile veya daha az kalacağını bildirmiştir. Ebu Hureyre *radiyallahu anhu* Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*İnsanların kabilelerinden en çabuk yok alacak olan Kureyş'tir. Yakında bir kadın, bazı ayakkabıların yanından geçecek ve şöyle diyecek: 'Bunlar Kureyş'e ait birer ayakkabıydı.'*”⁽¹⁸²⁾

Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şu sözü de bu konuyu desteklemektedir: “*Ey Aişe, senin kavmin, ümmetimden bana en çabuk kavuşacak olandır.*” Bu önceden geçmişti.⁽¹⁸³⁾

126) KÂBE’NİN HABEŞLİ BİR ADAMIN ELİYLE YIKILMASI

Kıyamet alametlerinden biri de ahir zamanda Habeşli siyah bir adamın Müslümanların kiblesi Kâbe-i Şerif’i yıkmasıdır. Bu kişiye, bacakları küçük ve zayıf olduğu için “zü’s-süvaykateyn” denilmiştir. O, Kâbe’nin taşlarını birer birer yıkar, örtüsünü çıkarır, süslerini de gaspeder.

Abdullah b. Amr b. As, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Habeşliler sizi terkettikçe onları terkedin. Zira Ka’be’nin hazinesini sadece zü’s-süvaykateyn (ince bacaklı olan kimse) çıkaracaktır.*” (Ebu Davud)⁽¹⁸⁴⁾

Bir rivayette de “*Kâbe’yi Habeşlilerden zü’s-süvaykateyn yıkacaktır.*” (Muttefekun aleyh) buyrulmuştur.

İbn Abbâs *radiyallahu anhumâ*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Ka’be’yi yıkacak olan o apışık, iri ayaklı, koyu siyah Habeşliyi Kâbe’nin (duvar) taşlarını birer birer koparır halde görür gibiyim.*” (Buhari)

Abdullah b. Amr *radiyallahu anhu* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Habeşli zü’s-süvaykateyn Kâbe’yi tahrip edecek, ziyaretlerini yağmalayacak, örtüsünü çıkaracaktır. Ben onun; mafsalları eğik, dazlak bir kimse olarak kazma ve küreğiyle Kâbe’ye*

(182) Ahmed, Ebu Ya ‘la. Heysemi, *Mecmau’z-Zeva’id*’de şöyle dedi: “Ahmed ve Ebu Ya’la’nın ravileri sahihtir. Ayrıca Ahmed Şakir ve Elbani “sahih” demişlerdir.

(183) Bkz. Küçük Alametler Bölümü, 82. madde.

(184) *Sahiha’da Elbani tarafından hasen olarak sınıflandırılmıştır. H. No: 772.*

vurmakta olduğunu görür gibiyim.”⁽¹⁸⁵⁾

SORU: **Demişler ki:** “Allah Teâla, Mekke’yi haram ve güvenli bir bölge kıldığı halde Kâbe nasıl yıkılabilir? Zira Allah şöyle buyuruyor: “Görmüyorlar mı Biz orayı haram kıldık.” (Ankebut 67); “Onlara orayı emîn belde kılmadık mı?” (Kasas 57); “Kim de orada zulmederek haktan sapmak isterse, Biz ona elem dolu bir azaptan tattıracağız.” (Hac 25) Allah Teâla, orayı fil sahiplerinden korumuştur, ama onlar müşrik kâfirlerdi. Peki, (hâl böyleyken) bir adam Müslümanların bu kiblesine nasıl saldırabilir?”

CEVAP:

Birincisi: Kâbe, kıyamet saatinin yaklaştığı vakte kadar güvenli bölge-dir, dünyanın yok olacağı kıyamet vaktine kadar değildir elbet. Ayet, kıyamet vaktine kadar güvenliğin devam edeceği hakkında değildir. Çünkü ayet, Kâbe’nin emîn/güvenlikte olduğu durumu anlatmaktadır.

İkincisi: Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, o zamanki halkının Kâbe’nin yıkılmasını helal göreceğine işaret etmiştir.

Ebu Hureyre *radiyallahu anhu* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Bir adama rükn ve makam arasında biat edilir. Bu (Haram) olan Beyt’i (Kabe’yi) ancak onun ehli helal kılacaktır. Onu helal kıldıklarında Arapların helakını isteme! Sonra Habeşli sıska cılız bir adam (Kabe’yi) yıkarak gelir. Ondan sonra bir daha imar edilip (düzeltmez.) Onlar (Kabe’nin), kenzini (mallarını) çıkarırlar.”⁽¹⁸⁶⁾

Fil sahiplerinin zamanında Kâbe halkı kâfirdi fakat onlar Kâbe’yi değerli görür, onun yıkılmasına izin vermezlerdi. Bundan dolayı da Allah, Ebrehe ve ordusunun Kâbe’yi yıkmasını engellemiştir.

Kısa ve zayıf bacaklı Habeşli ise, ancak Kâbe’nin halkı buna izin verdiği, bu cürette bulunduğu ve oraya yardım etmedikleri zaman Kâbe’yi yıkabilir. Kâbe’ye yardımı ihmal ettiklerinde ve ona önem vermediklerinde ise Allah Teâla yardımını keser.

(185) Ahmed. İbni Kesir, senedinin sağlam ve kuvvetli olduğunu söylemiştir.

(186) Ahmed. Sahih.

127) GÜZEL BİR RÜZGÂR GÖNDERİLEREK MÜMİNLERİN RUHUNUN ALINMASI

Deccal'in ve Meryem oğlu İsa *aleyhisselam*'ın çıkması ve diğer büyük alametlerin belirmesiyle kıyametin şartlarının peş peşe çıkmasından sonra kıyametin vakti yaklaşmış olur. İşte o zaman Allah Teâla güzel bir rüzgâr gönderir. Kıyametin kopuşu zamanındaki korku, dehşetten korunması için müminlerin ruhlarını kabzeder. Kıyamet de böylece insanların en şerlileri üzerine kopmuş olur.

Nevvas b. Sem'an, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: *"Onlar bu şekildeyken Allah tatlı bir rüzgâr gönderir. Bu rüzgâr onların koltuk altlarından girer, her mü'min ve müslümanın ruhunu kabzeder, geriye insanların en şerlileri kalır. Onlar eşeklerin ilişkiye girmesi gibi insanların gözü önünde ilişkiye girerler. Böylece kıyamet bunların üzerine kopar."* (Muttefekun aleyh)

Abdullah b. Amr, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: *"Deccal çıkar... Sonra Allah, Şam tarafından soğuk bir rüzgâr gönderecek ve yeryüzünde kalbinde zerre kadar hayır yahut iman bulunan hiç kimse kalmaksızın hepsinin ruhunu kabzedecektir. Hatta biriniz bir dağın içine girmiş olsa, rüzgâr da oraya girerek ruhunu kabzedecektir."* (Müslim)

Bu rüzgâr, Meryem oğlu İsa *aleyhisselam*'ın ölümü ve Deccal'in çıkışından sonradır.

128) MEKKE'NİN BİNALARININ YÜKSELMESİ

Peygamberimiz zamanında Mekke'ye yerleşenler ve oranın binaları azdı. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* kıyamet alametlerinden olarak Mekke'de dağlardan yüksek binaların olacağını bildirmiştir. İbni Ebi Şeybe, Ya'la b. Ata'dan; o da babasından -isnat ederek- şöyle aktardı: "Ben Abdullah b. Amr'ın bineğinin dizginini tutmuştum. O şöyle dedi: 'Taş taş üzerinde kalmayacak şekilde Kâbe'yi yıktığınızda sizin haliniz ne olacak?' Oradakiler dediler ki: 'Biz o zaman Müslüman olacak mıyız?' Dedi ki: 'Evet siz Müslüman olacaksınız.' 'Sonra ne olacak?' dediler. Dedi ki: 'Mekke'nin karnı yarılmış (tüneller yapılması) ve binalarının dağlara eriş-

miş olduğunu gördüğünde bil ki (Allah'ın) emrinin gölgesi üzerine düşmüş (vakit gelmiş)tir.”⁽¹⁸⁷⁾

“Karnı oluk oluk yarılmış” sözünün anlamı, kanalların⁽¹⁸⁸⁾ kazılmasıdır ki Mekke'nin dağlarının altından ve Mekke'nin arazisinin altından geçen tünellerdir. Ayrıca zenzem suyunun büyük su borularına de işaret etmektedir.

129) ÜMMETİN SONUNUN ÜMMETİN BAŞINA LANET ETMESİ

Ahir zamanda bid'at çok olur. Sonrakiler, öncekiler hakkında kaba bir tutum sergilerler. Onların faziletini, özellikle sahabe-i kiramın değerini, yüksek kıymetlerini unuturlar. Allah'ın onları övdüğünü bilmez veya bilmezlikten gelirler. Sonra gelenlerden bazıları bu ümmetin önce gelenlerinden bazılarına lanet ederler. Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “Ümmetin sonu, ümmetin başına lanet etmedikçe kıyamet kopmaz.”

Hadiste geçen “ümmet” ifadesi görülen o ki Ümmet-i Muhammed'dir Allahualem.

130) MODERN BİNEKLER, ARABALAR

Ahir zamanın detayları ve birçok icatları çeşitli hadislerde gelmiştir veya hadislerde bu icatlara doğrudan olmasa da işaret edilmiştir. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* çarşı-pazarın çoğalacağını ve zamanın yaklaşacağını bildirmiş. Bazı âlimler bundan yola çıkarak bunların zamanımızda bilinen arabalara işaret ettiğini düşünmüşlerdir. İmam Elbani, *Silsiletü Sahiha*'da ve diğer eserlerin de bundan bahsetmiştir.

İbni Hibban'ın *Sahih*'inde İbni Ömer'den merfu olarak rivayet ettiğine göre Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “Ümmetimin son dönemlerinde birtakım adamlar olacaktır. Semerler gibi eyerlerin (bineklerin) üzerine binip cami kapılarına ineceklerdir. Hanımları ise giyinik üryandır (giyinik çıplaktır)...”

Hadiste geçen “semerler gibi” diye tercüme ettiğimiz “rihal” kelimesi

(187) İbni Ebi Şeybe, Musannef'te; Ezraki de Ahbar-ı Mekke'de aktarmıştır. Bu birçok yoldan isnatla rivayet edilmiş olup güçlü bir rivayettir.

(188) İbni Esir, İbni Manzur ve diğer dilbilimciler böyle söylemişlerdir.

“rahıl”ın çoğuludur. Bu, Peygamberimiz (s.a.v)’in görmediği modern bineklere işaret etmektedir. Anlaşılan o ki bu arabadır. Allahualem.

131) MEHDİ’NİN ZUHURU

Ahir zamanda fesadın fazla olmasının yanı sıra zulmün yayılması, güçlünün zayıfın hakkını yemesi, şerlilerin yükselip hâkim olması karşısında müminler yeryüzünü dolduran bu zulmün yok olması için yeni bir ışık gözetlemeye başlarlar. Bunun üzerine Allah, Muhammed b. Abdullah el-Haseni el-Alevi Mehdi’nin çıkmasına izin verir.

Ona tabi olanları kimlerdir?

“Mehdi” kelimesini işittiğinde zihne birçok soru gelir. Kitabın ilerleyen sayfalarında bunların kısa bir şekilde cevabını vereceğiz inşaallah.

Mehdi’nin İsmi ve Soyü:

O, Muhammed b. Abdullah el-Haseni el-Alevi’dir. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in ehl-i beytindendir. Fatma’nın ve Ali’nin oğlu olan Hasan’ın soyundandır *Allah hepsinden razı olsun*.

İbni Mesud *radıyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Dünyadan sadece bir gün bile kalsa Allah o günü uzatır, benden /ehl-i beytimden bir adamı gönderir. İsmi benim ismime denk gelir, babasının ismi de babamın ismine denk gelir.*”⁽¹⁸⁹⁾

Zuhurunun Sebebi:

Ahir zamanda salih bir adam zuhur edecektir. Bu, fesadın yayılması, kötülüklerin çoğalması, zulmün artması ve adaletin azalmasından sonradır. Allah, bu ümmetin halini onun eliyle düzeltir. Bu adam ehl-i sünnet tarafında “Mehdi” olarak bilinir. Ona bir topluluk tabi olarak toplanır. Birçok çarpışmada müminlere liderlik yapar. O bilge bir komutandır.

Özellikleri:

Ebu Said el-Hudri, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyur-

(189) Tirmizi, Ebu Davud. *Minhacü’s-Sünne*’de, Şeyhü’l-İslam İbn Teymiye tarafından sahih olarak sınıflandırılmıştır 4/211.

duğunu rivayet etmiştir: “*Mehdi bendendir.*” Yani benim neslimdendir. Bu, Mehdi’nin soyudur. Sonra da Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*, Mehdi’nin yaratılış özelliklerini zikrederek şöyle buyurmuştur: “*Alnı açık, burnu kalkıktır. Daha önce zulüm ve haksızlıkla dolu olan yeryüzünü o, adalet ve doğrulukla doldurur. Ve yedi sene hükmeder.*”⁽¹⁹⁰⁾

Hadiste geçen “*alnı açık*” ifadesi, başının ön tarafındaki saçlarının uçları dökük anlamındadır. Veya alnı geniş anlamındadır.

“*Burnu kalkık*” ifadesinin anlamı ise burnun ön tarafının sivrimsi olmasıyla beraber uzunca olmasıdır. Ortasında küçük bir çıkıntı vardır fakat çökük burunlu değildir.

Yöneticiliği hakkındaki sözler ileride gelecektir.

Mehdi’nin Özellikleri:

İsmi, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in ismi gibidir. Babasının ismi de Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in babasının ismi gibidir. Yani o, Muhammed b. Abdullah’tır. Peygamberimiz (s.a.v)’in ehl-i beytindendir. (Ali’nin oğlu Hasan’ın neslindendir. Allah ikisinden de razı olsun.)

Hasan’ın Soyundan Gelmesinin Hikmeti:

Hasan, babası Ali b. Ebu Talib’in şehid edilmesinden sonra altı ay halifelik yaptı. Bu arada Müslümanların iki tane yöneticisi vardı. Biri Irak’ı, Hicaz’ı ve bazı yerleri yöneten Hasan, diğeri de Şam ve etrafında hükmeden Ebu Süfyan’ın oğlu Muaviye.

Hasan altı ay liderlik yaptıktan sonra hiçbir dünyalık karşılık gözetmeksizin Muaviye’nin halife olması için çekilmiştir. Bunu Allah’ın rızasını kazanmak, Müslümanların tek bir lider etrafında toplanması ve kan akması için yapmıştır. Allah da onun bu yaptığının mükâfatını vermiştir. Kim Allah için sevdiği bir şeyi terk ederse Allah ona ve onun soyuna ondan daha fazlasını verir.⁽¹⁹¹⁾

Yönetiminin Süresi

Müslümanlara yedi yıl yöneticilik yapar.

(190) Ebu Davud, Hasen (2485)

(191) İbni Kayyim, *Menaru'l-Munif*, s. 151.

Yeryüzü önceden zulüm ve haksızlıkla dolu iken onun döneminde adaletle dolup taşar.

Onun zamanında ümmet büyük nimetler elde eder. Yeryüzü nebata-tını çıkarır, gökyüzü yağmurunu yağdırır, mal insanlara saymadan verilir. bununla ilgili hadisler ileride gelecektir.

Nereden Çıkacak?

Mehdi Muhammed b. Abdullah el-Haseni el-Alevi, doğudan çıkar. Çıktığında yalnız değildir. Bilakis Allah, doğudan kendi yolunda mücadele eden ve Mehdi ile birlikte dine sahip çıkan birtakım insanlarla onu destekler. Bu konu hadiste bildirilmiştir.

Çıkış Zamanı

Ahir zamanda insanlar arasında kargaşa çıkacak. Halifenin üç oğlu Kâbe'nin hazinesi için savaşıacak. Bunların her biri lider olmak isteyecek ama hiçbiri başarılı olamayacak.

Bu noktada Mehdi, Mekke'de zuhur edecek ve halk arasında faaliyeti yayılacak. İnsanlar Kabe'de onu dinlemeye, kendisine itaat etmeye/uy-maya söz vererek ona biat ederler.

Sevban *radiyallahu anh* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Hazinenizin yanında üç kişi savaşıacak. Üçü de halife oğludur. Fakat hiçbiri halife olamaz. Sonra doğu tarafından birtakım siyah sancaklılar belirir ve öyle bir savaşır ki böyle bir savaş hiçbir kavim yapmamıştır.*” Peygamberimiz daha sonra bir kısım şeyler söyledi ki hafızamda kalmadı. Devam edip şöyle buyurdu: “*Siz bu siyah sancaklılarla gelen zâtı gördüğünüzde kar üzerinde emekleyerek de olsa gidip ona biat ediniz. Çünkü o, Allah'ın halifesi Mehdi'dir.*” İbni Mace rivayet etti.⁽¹⁹²⁾

Hadisin Açıklaması:

(192) İbni Kesir (Nihaye, s. 26) şöyle demiştir: İbni Mace tarafından aktarılmıştır. Bu isnad, kavi sahihtir (en sahih olanıdır). Busuri (Zevaid, s. 1442) dedi ki: Ravileri sahih ve sikadır. Müstedrek'te Hâkim (4/463/4880) kaydetmiş ve Buhari ve Müslim'in şartlarına göre sahih olduğunu söylemiştir. Ahmed ayrıca Zehebi, Mizan'da bu hadisin zayıf olduğunu, İbni Cevzi ise mevzu (uydurma) olduğunu kabul etmiştir.

“Her biri halife çocuğudur” ifadesinin anlamı, üç kişidirler ki her birinin etrafları, çevresi vardır, üçünün de babası kraldır ve onlar babaları gibi kral olmayı istemektedirler.

Hadiste geçen “sizin hazineniz” ifadesi hakkında şöyle denilmiştir: “Bu, Kâbe’nin hazinesidir. Kâbe’nin altında altın ve mücevherden bir hazine olduğu söylenmiştir.” Yine denilmiştir ki: “Bu ifade yönetim ve hali-felik anlamına gelmektedir.” Bir başka görüşe göre ise şöyle denilmiştir: “Bu, Fırat’ın hazineleridir. Fırat Nehri’nin önünde set çekilmesi sebebiyle ortaya çıkan altından dağdır.”⁽¹⁹³⁾

SORU: Mehdi’nin Mekke’den çıkışıyla doğu tarafından Horasan’dan siyah bayraklıların gelişi konusunu bir arada nasıl düşünmeliyiz ve Mehdi niçin siyah renkli sancak taşımaktadır?

CEVAP: İbni Kesir şöyle demiştir: “Doğu tarafından birtakım insanlar Mehdi’yi destekler. Ona yardımcı olur, saltanatını yerleştirir ve onun prensiplerini yüceltirler/yerleştirirler ki onların sancakları siyah renkli olur. Bu sancağın, vakarı/ciddiyeti vardır. Çünkü Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in sancağıdır. Siyah renkli olmasının kartal gibi heybetli olmasına işaret ettiği söylenmiştir.”⁽¹⁹⁴⁾

Ebu Said el-Hudri *radıyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Ümmetimin sonunda Mehdi çıkar. Allah onun vesilesiyle (bereketli) yağmurları yağdırır, yeryüzü bitkilerini çıkarır, mal *sıhah* olarak verilir, hayvan sürüleri artar, ümmet değerlerini kazanır ve Mehdi onlarla yedi veya sekiz sene yaşar.”⁽¹⁹⁵⁾

Bir rivayette, “Mehdi’den sonra hayatta bir hayır kalmaz.”⁽¹⁹⁶⁾ buyrulmuştur.

Hadiste geçen “malı *sıhah* olarak verir” ifadesi, insanlar arasında eşit olarak verir anlamındadır. Bu hadis, Mehdi’nin ölümünden sonra şerhlerin ve büyük fitnelerin yeniden var olacağına işaret etmektedir.

İmam İbni Baz şöyle demiştir: “Mehdi konusu iyi bilinir ve bu konudaki

(193) Bkz. Küçük Alametler Bölümü 96. maddede geçmişti.

(194) Nihaye, s. 27.

(195) Hakim. Sahih.

(196) Ahmed, Müsned. Senedi zayıf.

hadisler meşhurdur. Hatta birbirine destek vererek mütevatir derecesine çıkmıştır. İlim ehlinde birden fazla kişi bunların mütevatir olduğunu belirtmiştir. Hadislerin rivayet yollarının çokluğundan, rivayetlerin çıkışının farklı farklı olmasından, aktaran sahabîlerin, ravilerin ve ifadelerin farklı farklı olmasından dolayı bu hadisler manevî mütevatirdir. Bu gerçekler va'dedilen şahsın kesin ve çıkışının da hak olduğuna işaret eder. O, Ali b. Hasan'ın soyundan gelen Muhammed b. Abdullah el-Alevi el-Haseni'dir. Bu imam, ahir zamanda Allah'ın, ümmete bir rahmetidir. Mehdi, adaleti ve hakkı hâkim kılar. Zulüm ve baskıyı önler. Allah onun vesilesiyle ümmet üzerine hayır bayraklarını dalgalandırır, insanlara adalet, hidayet ve başarı yollarını gösterir.”⁽¹⁹⁷⁾

Mehdi Hakkındaki Hadisler

Mehdi'nin geleceğine delalet eden sahih hadisler gelmişler. Bunlar iki kısımdır:

- 1- Mehdi'nin şahsından bahseden hadisler
- 2- Mehdi'nin sadece özelliklerinden bahseden hadisler

Burada bazı hadisleri zikredeceğim ki bunlar ahir zamanda kıyametin alametlerinden olan Mehdi'nin geleceğini ispat etmeye yeterlidir.

Mehdi ile ilgili hadislerin sayısı elli tanedir. Onlar içinde sahih, hasen, zayıf ve münceber (olma ihtimali zor) hadisler vardır.

Bu konuda eser sayısı, yani sahabenin aktardığı haberler 28 eserdir.

Seffarini,⁽¹⁹⁸⁾ Siddık Hasan Han⁽¹⁹⁹⁾ ve Hafız Abiri,⁽²⁰⁰⁾ Mehdi ile ilgili hadislerin tevatür seviyesine ulaştığını söylemişlerdir.

1- Ebu Said el-Hudri *radıyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Ümmetimin sonunda Mehdi çıkar. Allah onun vesilesiyle (bereketli) yağmurları yağdırır, yeryüzü bitkilerini çıkarır, mal sıhah olarak verilir, hayvan sürüleri artar, ümmet*

(197) Şeyh Abdulmuhsin el-Bedir'in -Allah onu korusun- Mehdi Hakkında Gelen Sahih Hadisleri Yalanlayan Kişilere Reddiye isimli kitabından aktarılmıştır, s. 157-159.

(198) Levamiu'l-Envaru'l-Behiyye, 2/84.

(199) El-İzaha li ma kane ve ma yekûnu beyne Yedey es-Sa'at, s. 112-113.

(200) Menaru'l-Munif'te İbni Kayyım tarafından nakledilmiş ve onaylanmıştır, s. 142.

değerlerini kazanır ve Mehdi onlarla yedi veya sekiz sene yaşar.”⁽²⁰¹⁾

2- Yine Ebu Said el-Hudri *radıyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Sizlere Mehdi’yi müjdeliyorum. Halkın ihtilaf ve çekişme üzerinde olduğu, depremlerin olduğu bir zamanda ümmetime gönderilecek; yeryüzünün zulüm ve haksızlıkla dolduğu gibi, onu adalet ve eşitlikle dolduracaktır. Gökte ve yerde olanlar ondan razı olacaklar ve o, malları sıhah (sahih) olarak taksim edecektir.” Adamın biri, “Sıhah olarak nasıl taksim edecek?” diye sordu. Buyurdu ki: “Halkın arasında eşit olarak (dağıtacak).” Sonra buyurdu ki: “O zamanda Allah, Muhammed ümmetinin kalbini zenginlikle dolduracaktır ve onun adaleti onların hepsini kapsayacaktır; hatta bir münadi ‘Mala ihtiyacı olan var mıdır?’ diye seslenecek, bir kişiden başka hiç kimse kalkmayacaktır. Bunun üzerine ona, ‘Git, hazinedara ‘Mehdi bana mal vermeni emrediyor’ de’ denecek. Bunun üzerine hazinedar ona, ‘seç’ diyecek, adam onu kendi evine getirip açınca pişman olup ‘ben Muhammed’in ümmetinin en ihtiraslısı mı oldum, yoksa onlara yeterli olan bana kifayet etmedi mi?’ diyecek. Bunun üzerine o malı geri getirecek, ancak ondan geri alınmayacak ve ‘biz verdiğimiz bir şeyi geri almayız’ denilecektir. Böylece yedi, sekiz veya dokuz sene devam edecektir, bundan sonra yaşantının bir hayrı yoktur.”⁽²⁰²⁾

Hadiste geçen “uhsu” ifadesinin anlamı, “elinle, saymadan, sınırlamadan al” demektir.

“Hecezehe ve ebrezehe” ifadesi ise malı topladı, elinde biriktirip elbisesinin içine koyup öylece aldı, anlamdadır.

3- Ali *radıyallahu anh* Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Mehdi bizden, ehl-i beyttendir. Allah onu bir gecede ıslah eder.”⁽²⁰³⁾

Hadiste geçen “Bir gecede ıslah eder” sözünün anlamı şudur: Allah

(201) Hakim, Müstedrek, 4/557-558. Zehebi şöyle dedi: “Bu, Buhari ve Müslim’in kaydetmediği halde sahih senetli bir hadistir.”

(202) Müsned 3/37; Ravileri sikadır. Bkz. Mecmau’z-Zeva’id 7/313-314.

(203) Müsned, Sahih 2/58.

onu halifelik için düzeltir, onu hazırlar, onu başarılı kılar, ne yapacağını ona ilham eder, onun yönlendirir, daha önce kendisinde olmayan liderlik vasıflarını ve hikmeti ona verir.

Yine denildi ki: “Allah’ın bir gecede ıslah etmesi”nin anlamı şudur: Allah onun işini düzeltir, bir gecede onun kıymetini yükseltir veya gecenin bir saatinde yapar. Böylece “Ehl-i hal ve’l-Akd” (Ülkeyi yönetme, devlet başkanını seçme veya azletme yetkisine sahip kişiler) onun halifeliği konusunda ittifak eder.⁽²⁰⁴⁾

Bu, Mehdi Muhammed b. Abdullah, insanlar toplanıp gelerek kendisine biat edinceye kadar hadislerde anlatılan Mehdi’nin kendisi olduğunu asla bilmez. O halifelik istemez ve kendini buna layık da görmez. Bundan dolayı o istemediği halde insanlar ona biat ederler.

“Allah onu bir gecede ıslah eder” sözü, o yoldan sapmış asiydi, Allah onu bir gecede düzeltip ıslah etti ve insanlara lider yaptı, anlamına gelmez. Asla. Çünkü Mehdi, insanlara, gönderilmiş şer’i ilimlerle liderlik yapacaktır. O insanlar arasında karar verir, fetva verir, düşmanlıkları giderir ve çarpışmalar da onlara liderlik yapar. Bu ilim bir gecede elde edilmez, ancak vahiyle elde edilebilir. Vahiy ise ancak peygamberlere gelir, o ise peygamber değildir.

Bundan dolayı “Allah onu bir gecede ıslah eder” sözü, Allah onu hadislerde kastedilen Mehdi olduğuna ikna etti ve ona liderde olması gereken özellikleri verdi, anlamındadır.

4- Ümmü Seleme *radiyallahu anha* Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Mehdi benim soyumdan, Fatıma’nın çocuklarındandır.”⁽²⁰⁵⁾

Hadiste geçen “*utrati*” ifadesi, benim ümmetimden, benim zürriyetinden anlamına gelir.

“Fatıma’nın çocuklarından” ifadesi ise Fatıma *radiyallahu anha*’nın soyundan demektir.

5- Cabir *radiyallahu anh* Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle

(204) Molla Aliyü’l-Kari, Mirkat 5/180.

(205) Sünen-i Ebu Davud, Sahih 11/373.

buyurduğunu rivayet etmiştir: “İsa inecek; emîrleri, ‘Haydi gel, bize namaz kıldır!’ diyecek. Buna karşılık o ‘Kiminiz kiminizin emîridir. Bu, Allah’ın bu ümmete bir lütfu ve keremidir.’ diyecek.”⁽²⁰⁶⁾

Bu hadis gösteriyor ki Deccal, Mehdi zamanında çıkacak. Sonra da İsa *aleyhisselam*, Deccal’i öldürmek için inecek. Mehdi müminlere liderlik yapmaya devam edecek. İsa *aleyhisselam* ve diğer müminler Mehdi’nin arkasında namaz kılacak.

6- Ebu Said el-Hudri, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Meryem oğlu İsa *aleyhisselam*’ın, arkasında namaz kıldığı kimse bizdendir.”⁽²⁰⁷⁾

Burada maksat şudur: Mehdi, insanlara imam olur ki o cemaatin içinde Meryem oğlu İsa da olur.

7- İbni Mesud, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Dünyadan sadece bir gün dahi kalsa Allah o günü uzatır ve benden bir adam gönderir. Ehl-i beytime imamlık yapar. Onun ismi ismime, babasının ismi de babamın ismine benzer.”⁽²⁰⁸⁾

Mehdi’nin ismi “Muhammed b. Abdullah”tır. Bu, Şiilerin “İsmi Hasan el Askari’dir” sözlerinin yanlışlığını göstermektedir.

“Gönderir” kelimesi, “zuhur eder, ortaya çıkar” anlamındadır.

Hadisin ravilerinden biri olan Fatır’ın rivayetinde şu fazlalık vardır: “Zamandan sadece bir gün kalsa Allah ehl-i beytimden bir adam gönderir. Yeryüzü haksızlıkla dolduğu gibi onu adaletle dolar.”

Başka bir rivayette “Ehl-i beytimden bir adam Araplara lider oldukça dünya yok olmaz/yıkılmaz. İsmi ismime benzer.”⁽²⁰⁹⁾ buyrulmuştur.

“Araplara lider olur” sözünün anlamı, ister Arap olsun ister Acem (yabancı) olsun Müslümanların tamamına lider olur, şeklindedir.

(206) Haris b. Ebi Usame tarafından rivayet edilmiş olup *Müsned*’de ceyyid senedle kad edilmiştir. İbni Kayyim, *Menarü’l-Munif*’te, sahih hadislerden destekleyen başka şahitleri olduğunu belirtmiştir s. 147-148.

(207) *Kitabu’l-Mehdi*, Ebu Nuaym. Münavi, *Feyzu’l-Kadir*’de sahih demiştir 6/17.

(208) Tirmizi ve Ebu Davud, sahih olduğunu kaydetmişlerdir.

(209) Ebu Davud, “sahih-hasen” kaydıyla (4282); *Tuhvetu’l-Ahvezi* 6/486.

Fakat burada Arapların zikredilmesi ilk önce onlar arasında ortaya çıkacağından dolayıdır. Mehdi, Mekke ve Medine’de zuhur eder, Araplar orada ona biat eder, sonra da diğer Müslümanlar ona biat eder.

Her Müslüman Arap dilini iyi bildiğinden Kur’an okuma konusunda Arap’a itimat eder.⁽²¹⁰⁾

8- Zerr b. Abdullah *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: *“Ehl-i beytimden bir adam yönetime gelmedikçe kıyamet kopmaz. Onun ismi, benim ismime benzer.”*⁽²¹¹⁾

9- Ali *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: *“Zamandan sadece bir gün dahi kalsa Allah ehl-i beytimden bir adam gönderir. O, yeryüzünü zulümle dolduğu gibi adaletle doldurur.”*

Başka bir rivayette de *“Dünyadan sadece bir gün dahi kalsa Allah azze ve celle bizden (Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem’in neslinden) bir adam gönderir. Yeryüzünü zulümle dolduğu gibi adaletle doldurur.”*⁽²¹²⁾

Bu hadislerin, ismi ve özellikleri zikredilen Mehdi Muhammed b. Abdullah ile ilgili oldukları çok açıktır.

Mehdi İle İlgili Olması Muhtemel Bir Kısım Hadisler:

10- Cabir *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: *“Neredeyse Irak halkına kafız ve dirhem hiç gelmez.”* Biz dedik ki: *“Bu nereden olur?”* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* dedi ki: *“Acem tarafından. Onlar izin vermez, buna engel koyarlar.”*

Hadiste geçen *“kafız”* kelimesi, Irak halkının kullandığı bir ağırlık ölçü birimidir. Bizde⁽²¹³⁾ kullanılan *“sa’*, kilo, ton” gibidir.

“Dirhem” kelimesinin anlamı ise gümüş paradır. Eskiden kullanılırdı.

Yine hadiste geçen *“Acem tarafından”* ifadesine gelince, ister Arapça konuşsun ister konuşmasın Arap olanların dışındaki kimselere *“Acem”*

(210) Bkz. Aliyü'l-Kari, *Mirkatü'l-Mefatih* 5/179.

(211) Ahmed, *Müsned*'de sahih senetle rivayet etmiştir 1/376.

(212) Ebu Davud, *Kitabu'l-Mehdi* (4/107), senedi kavidir.

(213) Yazarın ülkesi S. Arabistan'da.

denir. Daha sonra bu Fars, yani İranlılara ait bir sembol olmuştur.

Sonra Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* dedi ki: “Şam halkına da ne-redeyse dinar ve müd gelmeyecek.” Biz dedik ki “Nereden bu gelmeyecek?” Buyurdu ki: “Rum tarafından.” Hadiste geçen “dinar,” altın para demektir.

“Müd” de Şam halkının kullandığı ağırlık ölçü birimidir. Bizdeki sa’, kilo, ton gibi.⁽²¹⁴⁾

Sonra Peygamberimiz bir an sustu, sonra şöyle dedi: “Ümmetimin sonunda bir halife gelecek, malı saçıp dağıtacak, saymadan verecek.”

Ravilerden Ceriri dedi ki: “Ben, Ebu Nadra ve Ebu Ya’la’ya dedim ki: “Sizce bu, Ömer İbnü’l-Abdülaziz midir?” Dediler ki: “Hayır.”⁽²¹⁵⁾

Bu Mehdi’dir, çünkü önceki ismiyle zikredilen hadisler buna işaret etmektedir. Kendisinin cömertliğiyle beraber zamanında fetihlerin ve ganimetlerin çok olması da buna işaret etmektedir. Ve bütün insanlara hayrı açması da buna delalet etmektedir.

11- Müminlerin annesi Aişe *radiyallahu anha* şöyle demiştir: “Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in uykuda vücudu titredi. Biz, ‘Ya Rasulallah! Uykun arasında bir şey yaptın ki evvelce bunu yapmazdın!’ dedik. Bunun üzerine ‘Şaşılabacak şey! Ümmetimden bazı kimseler Kâbe’ye sığınmış olan Kureyşli bir adam yüzünden ona yöneliyorlar. Fakat çöle vardıklarında yere batırılacaklar!’ buyurdu. Biz ‘Ya Rasulallah! Şüphesiz ki, [o] yol (çeşitli) insanları bir araya toplar!’ dedik. Rasulullah *aleyhisselâm*, ‘Evet! Onların arasında; işi, iradesiyle bilerek/isteyerek yapan vardır, zorlanmış olan vardır, yolcu vardır. Hepsi aynı azaba düşer olurlar, fakat ayrı ayrı yerlerden çıkarlar. Allah onları niyetlerine göre (kıyamette) diriltir’ buyurdu.”⁽²¹⁶⁾

Hadiste geçen “müstebsir” kelimesinin anlamı, bilerek, kasten işi yapan demektir.

“Mecbur” kelimesi ise, kendi isteği dışında zorlanarak, baskı altında

(214) Yazarın ülkesi S. Arabistan’da.

(215) Müslim 2913.

(216) Buhari 4/284, 285; Müslim 2884.

yapan demektir.

Burada helak olan ordunun hepsinin yere battığı anlaşılmaktadır. Ancak kıyamet günü farklı farklı hallerine göre diriltirler. Amel ve niyetlerine göre onlardan bir grup cennete, diğer bir grup cehenneme konulurlar.

12- Ebu Hureyre *radıyallahu anh* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Bir adam rükn ve makam arasında sözleşme yapar. Bu (Haram) olan Beyt'i (Kabe'yi) ancak onun halkı helal kılacaktır. Onu helal kıldıklarında Arapların helakını isteme! Sonra Habeşli bir adam (Kabe'yi) yıkarak gelir. Ondan sonra bir daha imar edilip (düzeltilmez). Onlar (Kabe'nin), kenzini (mallarını) çıkarırlar.”⁽²¹⁷⁾⁻⁽²¹⁸⁾

13- Ebru Hureyre *radıyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Meryem oğlu İsa aranızda indiğinde haliniz nice olur? İmamınız da sizden olacaktır.”⁽²¹⁹⁾

Burada bahsedilenin İmam Mehdi Muhammed b. Abdullah olduğu anlaşılmaktadır. Daha önce 5. hadiste Cabir *radıyallahu anh*'ın aktardığı hadis buna işaret etmektedir.

14- Cabir b. Abdullah, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Ümmetimden bir taife, hak üzere savaşmaktan zail olmayacaktır. (Hak üzere devam edecekler.) Kıyamet gününe kadar üstün olacaklardır. Derken, Meryemoğlu İsa *aleyhisselam* inecektir. (Mü'minlerin) Emîri der ki: ‘Gel, bize namaz kıldır.’ (İsa) der ki: ‘Hayır. Muhakkak sizin bazınız, Allah'ın bu ümmete olan ikramı ile bazınız üzerine emirlersiniz.’”⁽²²⁰⁾

Aynı şekilde burada kastedilen de Mehdi'dir. Namazlarında onlara imam olur.

FAYDALI BİR AÇIKLAMA:

İsa *aleyhisselam*'ın Mehdi'nin arkasında namaz kılması, Mehdi'nin İsa

(217) Kabe'nin yıkılma kıssası ve orayı yıkmayı helal sayanlarla ilgili bilgi için bakınız: Küçük Alametler 126.

(218) İmam Ahmed, Sahih (2/291).

(219) Buhari (2/358), Müslim (2/193)

(220) Ahmed, Müsned 3/384; Müslim 2/193.

aleyhisselam'dan daha değerli olduğu anlamına gelmez. Çünkü Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, vefat ettiği hastalığı döneminde Ebu Bekir⁽²²¹⁾ *radıyallahu anh*'in ve Abdurrahman b. Avf⁽²²²⁾ *radıyallahu anh*'in arkasında namaz kılmuştur.

İsa *aleyhisselam*'ın ümmet-i Muhammed'den bir adamın arkasında namaz kılması, Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem*'e tabi olarak, onun şeriatıyla hükmederek indiğini gösterir, zaten daha sonra Mehdi, İsa'ya tabi olur, onun ordusuna katılır.

15- Cabir b. Semure *radıyallahu anh* dedi ki: Babamla beraber Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in yanına girdik, şöyle buyurduğunu işittim: “Şüphesiz ki bu iş on iki halife gelip geçmeden sona ermez.” Sonra bir şey dedi ama ben anlamadım. Babama, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in ne dediğini sordum. Dedi ki: Peygamber şöyle buyurdu: ‘Onların tamamı Kureyş’tendir.’”⁽²²³⁾

İbni Kesir şöyle demiştir: “Bu hadis on iki adil imamın olmasının gerekliğine işaret eder. Fakat bunlar Şiiilerin on iki imamı değildir. Çünkü onların çoğu halifelik görevi yapmamışlardır. Hâlbuki bu hadiste bahsedilen on iki imam, Kureryş’ten gelecek ve adaletle idare edecek yöneticilerdir.”⁽²²⁴⁾

16- Hafsa *radıyallahu anha* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Şu Beyt’e (Kâbe’ye) karşı bir ordu gönderilir, ancak Beyda’ya girdiğinde bu ordunun önce ortası batır, baştakiler sondakilere bağırırken hepsi birden batır. Onlardan şerid haberci dışında kimse sağ kalmaz.”⁽²²⁵⁾

Hadiste geçen “şerid/kaçak” ifadesi, yere batanlardan bir tek adam kaldığı ve onun insanlara durumu haber verdiği anlamındadır.

17- Müminlerin annesi Ümmü Seleme'den rivayet edildi. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: “Bir halifenin ölümü anında ihtilaf olacak. (O zaman) Medine ahalisinden bir adam (Mehdi), kaçarak

(221) Tirmizi. Sahih.

(222) Şafiî, Müsned ve Müslim. Sahih

(223) Müslim 79/80.

(224) İbni Kesir 6/78.

(225) Müslim 4/2209.

Mekke'ye gidecek. Mekke halkından bir kısmı ona gelecek ve istemediği halde onu (evinden) çıkaracaklar. Rûkn-ü Yemanî ile Makam-ı İbrahim arasında ona biat edecekler. Onları (ortadan kaldırmak için) Şam'dan bir ordu gönderilecek. Ordu, Mekke ile Medine arasındaki Beyda'da yere batırılacak. İnsanlar bunu görünce Şam'ın ebdalları ve Irak ahalisinin velileri ona gelip biat ederler. Sonra Kureys'ten, dayıları Kelb kabilesinden olan bir adam zuhur eder ve (Mehdi ve adamlarına) karşı bir ordu gönderir. Ama onlar bu orduya galebe çalarlar. Bu ordu, Kelbî'nin (ihtirasıyla çıkarılmış) bir ordudur. Bu Kelbî'nin ganimetine iştirak edemeyen zarara uğramıştır. Mehdi, malı taksim eder. Halk arasında peygamberlerinin sünnetini (ihya eder ve onun) ile amel eder. İslâm yeryüzüne yerleşir. Yedi yıl hayatta kalır. Sonra ölür ve müslümanlar cenaze namazını kılarlar.”

Başka bir rivayette “Dokuz sene”dir.⁽²²⁶⁾

Hadiste geçen “Şam'dan” ifadesi, Şam halkından bir ordu demektir.

Yine hadiste geçen “Mekke ile Medine arasındaki Beyda,” Mekke ile Medine arasındaki bir bölge olup sahradır/çöldür.

“Şam'ın ebdalları,” Şam'ın velileri ve oranın çok ibadet edenleridir.

“Irak ahalisinin velileri,” Irak'ın salihleri ve en hayırlılarıdır.

“Kelb kabilesi,” meşhur bir Arap kabilesidir.

Hadiste geçen “onların üzerine zuhur eder” ifadesi, onlara karşı galip gelir, onlara karşı zafer kazanır anlamındadır

Yine hadiste geçen “İslâm yeryüzüne yerleşir” şeklinde tercüme edilen ifadede “cirane” kelimesi kullanılmıştır. Bu devenin uzun boynu için kullanılır. Bununla İslâm'ın sabitleşip yerleşeceğine yönelik bir benzetme yapılmıştır. Devenin yere çöktüğünde boynunu uzatıp toprakla bir olması gibi İslâm'ın da yerleşeceğine dair bir benzetme yapılmıştır.

Mehdi ile ilgili hadisler sabittir, bu konuda hiçbir şüphe yoktur. Otuz tane sahabîden rivayet edilmiştir. Sünneti aktaran, onları tasnif ederek kitaplaştıran ve senetlerini oluşturan imamlar, Mehdi ile ilgili hadisleri tahric

(226) Ebu Davud tarafından içinde yanlış bir şey olmayan bir isnadla kaydedilmiştir. Bu, birçok sahih hadis tarafından desteklenmektedir.

etmişlerdir, ortaya çıkarmışlardır. Ulema da bu hadisleri delil kabul etmiştir. Hatta ehl-i sünnet ve'l-cemaatin inancına göre Mehdi'nin zuhuruna inanmak, üzerinde ittifak edilen bir konudur. Ve imamların çoğu Mehdi hadislerinin tevatür olduğuna hükmetmiştir. Bu konuda İmam **Sifrayani**,⁽²²⁷⁾ Şevkani⁽²²⁸⁾ ve Muhammed Sadık Han⁽²²⁹⁾ -Allah onların hepsinden razı olsun- da aynı şekilde hüküm vermişlerdir.

Mehdi Olduklarını İddia Edenlere Kısa Bir Bakış

Tarihi ve peş peşe geçen asırları, Müslümanların anlaşmazlıklarını, haksız yönetimi ve başka bazı nedenlerle yaşadıkları haksızlığın yayılması gibi durumları incelediğimizde görüyoruz ki kendilerinin Mehdi olduğunu iddia eden bazı kişiler ortaya çıkmış, insanlar da bunlara inanmıştır. Onların bazıları şunlardır:

1- Rafiziler, beklenen Mehdi'nin kendilerinden olacağını zannediyorlar. Onlara göre Mehdi, 12 imamın sonuncusudur, ismi Muhammed b. Hasan el-Askeri'dir. Onlara göre Mehdi, Ali'nin oğlu Hasan'ın çocuklarından değil Hüseyin *radiyallahu anhum*'un soyundandır.

İnançları:

Mehdi 260 yılında Samarra şehrindeki bir mahsene girmiş olup bin seneden beri orada bulunmaktadır.

Mahsene girdiğinde 5 yaşındaydı. Şu ana kadar o mahsende yaşamaktadır. Ölmedi, ahir zamanda çıkacaktır.

İnanışlarına göre Mehdi şehirlerde bulunur, insanların hallerini bilir fakat gözlerden uzaktır, insanlardan kimse onu göremez.

Onların bu sözleri çok ahmakçadır; bu konuda herhangi bir delilleri, kanıtları, akılcı bir şeyleri veya bir düşünceleri yoktur. Bu fikirleri Allah'ın insanlar üzerindeki sünnetullahına da aykırıdır. Nebiler ve Rasuller Allah katında yaratılmışların en üstünüdür. Allah onları vefat ettirmiştir. Nebileri ve rasulleri Allah vefat ettirdiği halde Rafizilerin inandığı Mehdi onların

(227) Levamiu'l-Envaru'l-Behiyye 2/80.

(228) İzaa'tu Li Eşratu's-Sa'at (114)'te Şevkani'den nakledilmiştir.

(229) İzaa'tu Li Eşratu's-Sa'at 145.

zannettiği gibi bin seneden beri nasıl ölmeden yaşar!?

Sonra yaşadığı bu uzun gaybet ve gizlilik döneminde nasıl tebliğ ve davet yapıyor? Niçin çıkmıyor da iyiliği emredip kötülükten alıkoymuyor. Halbuki buna ümmetin bugün çok büyük ihtiyacı vardır.

İbni Kesir *rahmetullah aleyh* Mehdi Muhammed b. Abdullah'tan bahsettiği hadisleri anlatırken şöyle demiştir: ““Mehdi'nin zuhuru Doğu ülkelerinden olacaktır, -yani Mehdi, ehl-i sünnettendir- cahil Rafizilerin halen orada bulunduğu zannettiği Samarra'daki mahzenden çıkmayacaktır. Onlar ahir zamanda buradan çıkacağına inanıyorlar. Bu bir hezeyan çeşididir. Şeytanın vesvesesiyle gelen, büyük bir ümit kırıklığına düşmekten bir paydır. Çünkü bu dediklerinin herhangi bir delili veya kanıtı yoktur. Kur'an'da da sünnette de akılda da istihanda da bunun yeri yoktur.”⁽²³⁰⁾

2- Abdullah b. Sebe'nin, Ali b. Ebu Talib'in beklenen Mehdi olduğunu iddia etmesi. O, Ali'nin yeniden dünyaya geleceğini iddia etmiştir.

3- Muhtar es-Sekafi, hicri 81 yılında vefat eden Muhammed b. Hanefi'nin beklenen Mehdi olduğunu iddia etmiştir. Muhammed b. Hanefi, Ali b. Ebu Talib'in oğludur. Ona “İbni Hanefi” isminin verilmesi, Hanifeoğulları soyuna mensup olan annesi Havle bt. Cafer'den dolayıdır.

4- Keysaniye Fırkası: Bunlar Ali'nin kölesi Keysan'a tabi olanlardır. Şii bir gruptur. İnançlarına göre imamları Muhammed b. Hanefi bütün ilimleri kuşatmıştır. Onlar, “din bir kişiye itaatten ibarettir” sözü etrafında toplanmıştır. Bundan dolayı şeriatın temellerini bir adam üzerine kurmuş ve böylece şeriatı bozmuşlardır. Onların iddialarına göre Abdullah b. Muaviye b. Abdullah b. Cafer b. Ebi Talib el-Haşimi el-Kureysi... işte o Mehdi'dir.

5- Nefsi Zekiyye künyesine sahip Muhammed b. Hasan b. Ali b. Ebu Talib'tir. Hicri 145 yılında vefat etmiştir. Nefsi Zekiyye çok oruç tutan, çok ibadet eden biriydi. Kendi asrında bazı insanlar onun hakkında fitneye düştüler. Onun Mehdi olduğunu sandılar. O bir hareket başlattı ve ona tabi olanlar da oldu. Mevcut durumu düzeltmeye çalıştı. O zaman hâkim olan Abbasiler onunla çarpıştı. Onun güçlü on bin savaşçısı vardı. Abbasiler Nefsi Zekiyye'nin hareketini bitirdiler. Nefsi Zekiyye, Abbasi halifesi

(230) Bidaye ve Nihaye, Fiten ve Melahim Bölümü s. 17.

Mansur'a karşı çıktı. Onun zamanında zulüm ve haksızlık yayılmıştı.

6- Mehdi olduğunu iddia edenlerden biri de Ubeydullah b. Meymun Kaddah'tır. Hicri 325 senesinde vefat etmiştir. Dedesi Yahudiydi. Karma-tilerin (Karamitaların) reisidir. Bunlar Müslümanları öldürmüş, hicri 310 yılında Hacerü'l-Esved'i çalmışlardır. Karamitalar yahudilerden ve hristi-yanlardan daha şiddetli kâfirdirler.

Evlatları işgal, sefer ve yönetimlerde bulunmuşlardır. Mısır, Hicaz ve Şam'a hâkim olmuşlardır. Yalan ve iftira ile kendilerini ehl-i beyte intisaplı göstermişlerdir. Fatıma *radıyallahu anha*'nın neslinden olduklarını iddia etmişlerdir. Bundan dolayı onlara "Fatımiler" denilmiştir.

Şafî mezhebinin hükümlerini kaldırmışlar, kabirler ve türbeler yapmışlardır. Bunlar sebebiyle Müslümanlar büyük belalara düşmüşlerdir.

Karamitalar görünürde Müslüman gerçekte ise kâfirlerdir. Hiçbir dine ve millete mensup değillerdir. Onlar ateşe tapan mecusilik ile yıldızlara tapan Sabilik karışımı bir mezhebe tabidirler.

İbni Kesir şöyle demiştir: "Fatımilerin yönetimi 280 seneden fazla sürmüştür. Ubeydullah el-Kaddah kendisinin Mehdi olduğunu iddia etti ve Mehdi şehri kurdu."⁽²³¹⁾

7- Mehdi olduğunu iddia edenlerden biri de "İbni Tumart" ismiyle meşhur Muhammed b. Abdullah Berberi'dir. 514 yılında ortaya çıktı kendisinin Ali b. Ebu Talib'in soyundan gelen bir Alevî olduğunu iddia etti. Kendine Ali b. Hasan'a kadar ulaşan bir soy icat etti.

Çokça zulüm ve saldırı yapmıştır. İnsanları aldatmak için çok hile yapardı. Kendisinin kerametleri olduğunu izhar ederdi ama aslında bunlar hile idi. Birtakım insanları kabirlerin içinde gizler, sonra bir topluluğu onlara alamet göstermek için getirir ve kabire şöyle seslenirdi: "Cevap verin." Oradakiler de cevap verir, "Sen Ma'sum (korunmuş/günahsız) Mehdi'sin, sen şöyle, sen böyle..." derlerdi. Daha sonra hilesinin ortaya çıkacağından korktuğu için kabirlerin üzerlerini topraklarla örter, onları orada öldürdü.

8- Mehdi olduğunu iddia edenlerden biri de Sudanlı Muhammed b. Abdullah'tır. Hicri 1302/miladi 1885 yılında vefat etmiştir. Kendisi bir

(231) Bidaye ve Nihaye 12/331.

sufidir. Sudan'a hakim olmuş, zühd ile meşhur olmuştur. 38 yaşında Mehdilik iddiasında bulunmuş, ona kabilelerin liderleri, şeyhleri yönelmiş ve destek olmuşlardır. Kendisinin Mehdiliği hakkında şüpheyne düşenlerin Allah'ı ve Rasulünü de inkâr ettiğini iddia etmiştir. Bu boş iddialarından ayrı olarak hristiyan İngilizlerle savaşıma hususunda çok tecrübe sahibiydi. Fakat sonuçta kendisinin hadislerde bahsedilen Mehdi olmadığı, diğer iddia edenler gibi biri olduğu ortaya çıktı.

9- Mehdilik iddia edenlerin bir diğeri Muhammed b. Abdullah Kahtani'dir. Suudî Arabistan'ın Riyad şehrinde ortaya çıktı. Kendisinin bir rüya gördüğü, rüyasında onun beklenen Mehdi olduğu bildirildiği zikredilir. Ona bir topluluk da biat etti. Onlar h. 1400/m. 1979'da Kâbe'yi kuşattılar. Bu olay "Kâbe fitnesi" olarak bilinir. İddiası öldürölmesiyle son bulmuştur.

Mehdilik İddia Edenler İle İlgili Kurallar

Mehdi olduğunu iddia edenleri reddetmek, kesinlikle Mehdi'den bahsedilen hadislerle inanmadığımız anlamına gelmez. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'den sahih bir şekilde gelen haberleri içeren Mehdi hadislerini tasdik etmek ile bir kişinin Mehdi olduğuna hükmetmemizin arasını ayırmamız gerekir. **Bir kere Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* faydasız bir işi dahi dışarıda bırakmaksızın her konuda şüpheyne düşmeyeceğimiz şekilde bazı kurallar ve alametler zikretmiştir.** Onlardan bazıları şunlardır:

1- Mehdi kendisine çağırılmaz, kendisine biat edilmesine de davet etmez. O istemediği halde insanlar ona biat ederler.

2- Mehdi'nin ismi, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in ismine denk gelmelidir, yani Muhammed b. Abdullah olmalı.

3- Soyu Ali'nin oğlu Hasan *radiyallahu anh*'a dayanmalıdır.

4- Hadislerde bildirilen yaratılış özellikleri de uygun olmalıdır. Ağzının açık olması, burnunun kemerli olması gibi.

5- Ortaya çıktığı zamanki olayların gerçekleşmesi gerekir:

- a. Bir halifenin ölümünden sonra anlaşmazlıkların olması,
- b. Yeryüzünün zulüm ve haksızlıkla dolması,
- c. Üç halife oğlu arasında kavga olması.

d. Salih ve takvalı olması, şer'i ilim ve hikmet sahibi olması

e. Mekke'de ortaya çıkması, makam ve rükun arasında ona biat edilmesi.

SORU: Kendisinin veya bir başkasının Mehdi olduğunu zanneden birtakım kişilere karşı ne yapmalıyız?

CEVAP: Mehdilik iddia edenlerle ilgili olarak incelediğimiz olay ve kıssalarda şu ortaya çıkmıştır:

* Bunların bazıları ortaya çıkmak, yetkiyi ele geçirmek için yalan dolanlarla kendisinin Mehdi olduğunu iddia edenlerdir. Fakat hiçbir alamet ona denk gelmemiştir. Ubeydullah Kaddah ve İbni Tumart gibi.

* Bazılarının ise konumu Mehdi'ye benzemiş, insanlar da onun Mehdi olduğunu sanmışlardır. Örneğin Muhammed bin Abdullah (Nefs'üz-Zekıyye) gibi bir zat ortaya çıktı ve ona tabi olanlar oldu. Sonra da onun Mehdi olmadığı anlaşıldı.

* Bazılarının ise durumu yayılmış ve şöhret bulmuştur. Bu konuda çok rüyalar görülmüştür. İnsanlar onun Mehdi olduğunu sanmışlardır. Muhammed b. Abdullah Kahtani gibi.

Rüyalar Konusundaki Tutum

Toplum veya ondan daha az olan bir grup fertle ilgili karar ve hüküm verilirken rüyalarla amel edilmez.

Kadı Şerik b. Abdullah, halife Mehdi'nin huzuruna girdi. Halife ona çok öfkeliydi. Kadı Şerik dedi ki: "Ey müminlerin emîri, size ne oldu?" Halife Mehdi dedi ki: "Dün rüyamda seni gördüm, döşeğimi çigniyordun. Bunu bir rüya tabir edene sordum. Bana, senin bana karşı öfke duyduğunu, bana bir oyun çevirdiğini söyledi." Bunun üzerine Şerik dedi ki: "Ey müminlerin emîri, Vallahi senin rüyan İbrahim *aleyhisselam*'ın rüyası değil, rüyayı tabir eden de Yusuf *aleyhisselam* değil."

Kadı Şerik'in halifeye verdiği net yanıt bir tek kişiyle ilgili bir konu. Peki, bir toplulukla ilgili bir rüya söz konusu olursa durum ne olur sen-ce?!

Rüyasında Çocuğunu Kestiğini Görüp Onu Boğazlayan Baba

Bir gün şöyle bir şey okumuştum. Afrika’da bir adam rüyasında çocuğunu boğazladığını gördü. Sabah olduğunda kalktı, gidip oğlunu yan yatırdı ve onu boğazladı. O bunu yaparken Allah’ın İsmail’in yerine büyük bir kurbanlık verdiği gibi kendisine de böyle büyük bir hediye olarak çocuk verileceğini bekliyordu. Bu cahile, yaptığıının sebebi sorulduğunda şöyle dedi: Ben İbrahim *aleyhisselam*’ın sünnetine uydum. O rüyasında çocuğu İsmail’i boğazladığını gördü. Ve şu ayetleri okudu: “(İbrahim) **‘Rüyada seni boğazladığımı görüyorum; bir düşün, ne dersin?’ dedi. O da cevaben ‘Babacığım! Emrolunduğun şeyi yap. İnşallah beni sabredenlerden bulursun’ dedi. Her ikisi de teslim olup onu alını üzerine yatırınca ‘Ey İbrahim! Rüveyı gerçekleştirdin. Biz iyileri böyle mükâfatlandırırız. Bu, gerçekten, çok açık bir imtihandır’ diye seslendik. Biz, oğluna bedel ona büyük bir kurban verdik.**” (Saffat 101-107)

Bu tam bir cahilliktir. Kendisine vahiy gelen bir peygamberin rüyası ile bir cahilin rüyası nasıl denk olabilir? Görülen rüya salih bir rüyaysa Allah’a hamd edilir ve sevinilip müjdelenilir. Eğer kötü bir rüya ise şerrinden Allah’a sığınılır. Böylece o rüya da ona zarar veremez.

KURAL:

Sıfatları uymadığı halde kendisinin Mehdi olduğunu iddia eden biri, eğer onun zamanında Deccal çıkmadıysa, yalancı bir Deccal’dır. Yine kendisinin Meryem oğlu İsa olduğunu iddia eden ve öncesinde de Deccal çıkmayan kişi yalancı bir Deccal’dır.

Mehdi Konusunda Aşırılıktan Uzak Adil Bir Bakış Gerekir:

Ehl-i sünnet ve’l-cemaatin Mehdi ile ilgili bakışı, onun adaleti yayan, Müslümanların imamlarından bir imam olmasından başka bir şey değildir. O masum (günahsız) da değildir.⁽²³²⁾

Mehdi’yi İnkâr Eden Bazı Âlimler

İbni Haldun

(232) Bkz. Kitabu Akidetü Ehl-i Eser fi’l-Mehdi el-Muntazar, Şeyh İ’bad.

İbni Haldun, Mehdi meselesinde tereddüte düşmüş, bu konuda gelen hadisleri eleştirmiş, sonuç olarak da şöyle demiştir. “Mehdi ile ilgili hadisler -senin de gördüğün gibi- çok azı hariç tamamı eleştiriden kurtulamamıştır.”⁽²³³⁾

Muhammed Reşit Rıza

Diyor ki: “İddia edişlerindeki çelişkiler ve şüpheler açıkça görülmektedir. Bu rivayetleri bir bütün oluşturacak şekilde bir araya toplamak çok zordur. Bu hadisleri inkâr edenler ise çoktur. Bu hadisler hakkında şüphe açıktır. Nitekim Buhari ve Müslim, bu hadislere yer vermemişlerdir. Ve Müslümanların imamlarının birçoğu Mehdi hadislerini zayıf kabul etmiştir.”⁽²³⁴⁾

Ahmet Emin

Diyor ki: “Mehdi hadisleri Müslümanların hayatında tehlikeli sonuçlar doğurmuş hurafe sözlerdir.”⁽²³⁵⁾

Abdullah b. Zeyd el-Mahmud

Diyor ki: “Mehdi davasının başı da sonu da açıkça yalan, çirkin ve kötü bir inanç üzerine kurulmuştur. Gerçekte birinin diğerine aktardığı hurafe sözlerdir. **Bu hadisler tehdit ve korkutma amacıyla siyaseten uydurulmuş, şekillendirilmiştir.**”⁽²³⁶⁾

Muhammed Ferit Vecdi

Diyor ki: “Basiret sahibi insanlar arasından bu hadislere dikkatle bakanlar, hadislerin mesajından Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’i tenzih etmekte kalplerinde asla bir sıkıntı duymazlar. Zira o hadislerde aşırılık ve tarihin tamamen ters yüz edilmesi, aşırı mübalağa içinde boğulma, halkın işlerinden bi-haber olmak, sünnetullahı aykırılık gibi şeylerin tamamı vardır. İlk bakışta bu hadislerin uydurma olduğu görülür. Arap ve Mağrip ülkelerinde halifelik elde etme amacıyla ortaya çıkan bazı davetçilerin

(233) Bkz. İbni Haldun, Mukaddime 1/574.

(234) Bkz. Menar Tefsiri 9/416.

(235) Bkz. Duha’l-İslam 3/243.

(236) *Beşerin En Hayırlısı Olan Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’den Sonra Mehdi Yoktur* isimli kitabı s. 58.

hastalıklı taraftarlarının uydurdıkları şeylerdir.”⁽²³⁷⁾

Bu Konudaki Delilleri

1- Kur'an'da Mehdi geçmiyor. Eğer dinle sabit, yani gerçek olsaydı Allah Kur'an'da onu zikrederdi.

Cevap: Kur'an kıyamet alametlerinin bütününe zikretmez; Deccal'den de ahir zamanda gerçekleşecek olan yere batmadan da diğer bazı alametlerden de bahsetmez. Bunlar sünnette geçmiştir. Sünnette sabit olduğu (ispatlandığı) sürece yeterlidir. Allahu Teâla Peygamberiyle ilgili olarak buyuruyor ki: **“O heva ve hevesinden konuşmaz.”** (Necm 3)

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki: *“Dikkat edin! Bana Kur'an'la beraber onun bir benzeri de verilmiştir.”* (Buhari)

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* bir şeyden bahsetti ve onayladiysa artık o, dinin yerleşik bir parçasıdır.

2- Mehdi hadisleri *Sahihayn*'da (Buhari ve Müslim'de) yoktur.

Cevap: *Sahih-i Buhari ve Müslim*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in bütün hadislerini toplamıştır. Onlar muhakkik, yani araştırmacı imamlardır. Bizim için, sahih hadis ile zayıf hadisi birbirinden ayırt edebileceğimiz birtakım yollar vardır. Eğer bu yollarla bir hadis sahihse, bize düşen, ister *Sahihayn*'da geçsin isterse bunun dışındakilerde geçsin bunu almaktır. Sonra, Buhari ve Müslim -daha önce Mehdi hadislerinde bahsi geçtiği gibi- Mehdi'nin isminin geçtiği hadisleri aktarmamışlardır ama Mehdi'nin özelliklerinin geçtiği hadisleri aktarmışlardır.

3- Biz Mehdilik iddia edenlere kapıyı açmak istemiyoruz.

Cevap: İşin kurallarını şer'i kanunlarla oluşturduğumuzda herhangi bir fitne kapısı açılmaz. Çünkü Mehdi'nin yaratılıştan gelen birtakım özellikleri vardır. Ve daha önce de geçtiği gibi Mehdi'nin zamanında olacak olaylar vardır. Bunlar ancak bir kişide tahakkuk eder, ona denk gelir. İşte o da gerçek Mehdi'dir.

Sonuç:

Mehdi'ye inanmak tebliğ ve amelden el çekip oturmak mıdır? Hayır

(237) *Da'iratu Ma'arifi Karn İşrin 10/481.*

ile şer, yani hak ile batılın mücadelesiyle birlikte fesat ortaya çıkmış ve yayılmıştır. Birçok ülkede iyiliğe davet etmek azalmıştır, birçok Müslümanın kalbinde ümitsizlik ve çaresizlik belirmiştir. Onlar, Mehdi'nin gelerek kendilerine yardım edip liderlik yapmasını beklemeye başladılar.

Bundan dolayı oturup amel, davet ve tebliğden el çektiler, emr-i bi'l-ma'ruf nehy-i ani'l-münker yapmak yerine sükût ettiler. İlmin yayılması ve talebi konusunda gevşeklik ve isteksizlik yaptılar. Bilakis ticarete, işe ve yeryüzünü donatmaya çalıştılar. Ve kişi şöyle demeye başladı: "Bu işler Mehdi zuhur ettiğinde düzelir. Benim için işim daha önemli."

Kıyamet alametlerinde müjdeler içeren hadisleri anlamanın doğru yolu ki bunlar örneğin:

1- Allah'ın Mehdi ile dine yardım edeceği hadisler

2- Müslümanların Yahudilerle çarpışıp onlara karşı galip geleceği hadisler

3- Müslümanların Hristiyan Rumlarla çarpışıp onlara karşı galip geleceği ve benzeri hadislerdir.

Bu hadisler karşısındaki tutumumuz şöyle olmalıdır:

Bu ve diğer alametler sadece Müslümanların ferahlamasına, sabır ve direnç kazanmasına katkıda bulunur, bir de dinin koruma altında olduğunu, ona yardım edildiğini müjdeler.

Bununla birlikte biz şeriatın bize genel olarak emrettiği dine yardım etmek, Müslüman ülkeleri müdafaa etmek, Allah yolunda cihad etmek ve İslam sancağını yükseltmek için çarpışırız. Tembel tembel oturup da gökten yardım gelmesini veya biz hiç çalışmadan, gayret ve mücadele etmeden yeryüzünde yardımın gelmesini beklemeyiz.

Bugün Müslümanlara düşen, yahudilerle çarpışmak, Müslüman ülkeleri istila eden hristiyanları çıkarmak için her daim hazır olmaktır. Beklenenin çıkıp bize liderlik yapmasını zillet ve küçüklük içinde bekleyemeyiz. Bilakis birleşip dinimize yardım ederiz. Mehdi de çıkarsa ona da yardımcı oluruz.

KIYAMETİN BÜYÜK ALAMETLERİ

- 1- *Deccal'in Çıkması*
- 2- *İsa aleyhisselam'ın Çıkması*
- 3- *Yecüc ile Mecüc'ün Çıkması*
- 4- *Üç Büyük Yere Batma Hadisesi*
- 5- *Duman*
- 6- *Dabbe'nin Çıkması*
- 7- *Güneşin Batıdan Doğması*
- 8- *İnsanları Bir Araya Toplayan Bir Ateşin Çıkması*

GİRİŞ

Kıyametin alametleri, küçük ve büyük olmak üzere ikiye ayrılabilir. Kıyametin küçük alametlerinden 131 tanesini sunduk. Geriye, gerçekleşmesinin hemen ardından kıyametin kopacağı belirtilen (yani kıyametin kopmasının yakın olduğunun emaresi olan) büyük alametlerle ilgili sözümüz kaldı.

Kıyametin büyük alametleri bir tesbih tanesi gibi peş peşe gerçekleşir. Tesbih kopup dağıldığında ilk önce Mehdi çıkar. Hemen sonrasında da geriye kalan alametler peş peşe gerçekleşir.

Abdullah b. Amr, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Kıyamet alâmetleri bir tek ipe dizilmiş boncuklar gibidir. İp kopmuştur. Bunlar birbirini takip edeceklerdir.” (Ahmed)⁽²³⁸⁾

Ebu Hureyre, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu nakletti: “Kıyamet alametleri bir ipteki boncukların peş peşe dizilişi gibi birbirini takip ederek çıkar.”⁽²³⁹⁾

Kıyametin büyük alametlerinin arasında bazı küçük alametlerin de görülmesine bir engel yoktur. Örneğin Mehdi çıkabilir, ardından onun zamanında bazı küçük alametler çıkabilir, sonra da Deccal çıkabilir. Ve buna benzer şekilde devam edebilir. Allah en doğrusunu bilir.

1- MESİH DECCAL

Giriş

Allah, kıyametin kopmasına işaret eden alamet ve şartlardan dilediğini yaratır ve seçer.

Bunlar arasında Mesih Deccal konusu...

Mesih Deccal kimdir?

Günümüzde mevcut mudur?

(238) Ravileri arasında Ali b. Zeyd'in olduğu hasen hadistir. Ahmed Şakir ve Elbani tarafından sahih olarak değerlendirilmiştir.

(239) Evsat'ta Taberani tarafından kaydedilmiş, Elbani tarafından Silsile-i Sahiha'da sahih olarak değerlendirilmiştir 3210.

Önceden onu gören olmuş mudur?

Özellikleri nelerdir?

Çıkışının sebebi nedir?

Sahip olacağı büyük öfke nedir?

Deccal ile ilgili yanlış inanışlar nelerdir?

Deccal Kimdir?

Deccal, Âdemoğullarındandır. Allah ona, hiçbir beşere vermediği bazı güçler verdi. Bu güçleri insanların inancını sınamak/imtihan etmek için ona verdi. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* bizleri onun sapırtıcılığına tabi olmaya karşı uyarmıştır. Bize onun yaratılışından gelen özellikleri ve ahlak özelliklerini bildirmiştir.

Burada Deccal'den bahsetmemizin sebebi:

Bir şeyi bilmek, onu bilmemekten daha hayırlıdır. Huzeyfetü'l-Yemani, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'e, kendisine ulaşacak endişe verici şeylerin neler olabileceğini sorardı.⁽²⁴⁰⁾

Deccal ise en büyük fitnedir. Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* **Deccal konusunda ümmeti için endişe ederdi.** Onun şüphe ve fitnelere karşı uyarıda bulunur, korkutur ve dikkat çekerti. Onun âlemlerin Rabbi olduğunu iddia edeceği konusunda da uyarırdı.

Bizler de Deccal'in özelliklerini bilir, ondan kurtuluş yollarını bulabilirsek Allah onun şerrinden bizi korur -inşaallah-.

“Mesih Deccal” Olarak İsimlendirilmesi

“Mesih” diye isimlendirilmesinin sebebi, sol gözünün puslu olmasındandır. Deccal kördür, sadece bir gözüyle görür.

Bir görüşe göre bu isim, “Missih” veya sondaki “Ha” harfi, noktalı olan “Hi” harfiyle de okunarak “çirkin, garip” anlamlarına gelen “Mesiğ” olarak da telaffuz edilmiştir.

Bir başka görüşe göre ise “Mesih” denilmesinin sebebi, yeryüzünün tamamını dolaşması anlamındadır.

Yine bir görüşe göre o azgın, şaki bir kişidir. Yüzünde göz ve kaş

(240) Buhari

yoktur.

Deccal olarak isimlendirilmesi ise Deccal “decel”den gelir yani örten, karıştıran, aldatan anlamındadır. Decil en büyük yalan demektir. Ondan dolayı Deccal yani en büyük saptırıcı, en büyük yalancı, en büyük aldatıcı anlamına gelir.

Deccal’ın çoğulu Deccalun ve Decacele’dir.

Deccal Neyi İddia Eder?

Deccal kendisinin âlemlerin rabbi olduğunu iddia eder. İnsanları da buna inanmaya çağırır. Bundan dolayı Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu. “*Deccal kördür, Rabbiniz ise kör değildir.*”⁽²⁴¹⁾ Bunun açıklaması ileride gelecek.⁽²⁴²⁾ Deccal’ın insanları fitneye düşürecek hile ve şüpheleri vardır.

İbni Sayyad Kıssası

Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* zamanında Medine’de İbni Sayyad isimli bir çocuk vardı. Yaptıklarından dolayı Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* onun Deccal olduğu konusunda şüpheye düştü. Aşağıda genişçe geleceği gibi Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* ile onun arasında şu hadise gerçekleşmiştir.

Abdullah b. Ömer *radiyallahu anh* şöyle rivayet ediyor: “İçinde Ömer b. Hattab *radiyallahu anh*’ın da bulunduğu on kişilik bir grupta Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, İbni Sayyad’a gitti. Onu, Beni Mugale kalesinin yanında çocuklarla oynarken buldular. İbni Sayyad daha yeni buluş çağına girmişti (yani, yaklaşık 15 yaşındaydı). İbni Sayyad, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* eliyle sırtına vuruncaya kadar onları hissetmemişti. Sonra Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, İbni Sayyad’a, “*Benim Allah Rasulü olduğuma şahitlik eder misin?*” diye sordu. İbni Sayyad ona baktı ve “*Senin ümmilerin Nebisi olduğuna şahitlik ederim*” dedi. *Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onu bıraktı ve “Allah’a ve Rasullerine iman ettim” buyurdu. Sonra Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ona, “Ne görüyorsun?” diye sordu. İbni Sayyad, “Bana (bazen) doğru sözlü, (bazen de) yalancı biri geliyor” dedi.*

(241) Buhari, Kitabu’l-Fiten 8/103; Müslim, Kitabu’l-Fiten ve Eşratu’s-Sa’ah 4/22489.

(242) Bkz. Sayfa.246

Bunun üzerine Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, “İş onun aleyhine karışık olmuştur” buyurdu. Sonra Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ona, “Senin için bir şey sakladım”⁽²⁴³⁾ dedi. O da ‘O, Duh’tur’⁽²⁴⁴⁾ dedi. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ona ‘Yıkıl git, haddini asla aşamayacaksın!’⁽²⁴⁵⁾ buyurdu. Bunun üzerine Ömer b. Hattab *radıyallahu anh*, ‘Ya Rasulallah! Bırak beni şunun boynunu vurayım’ dedi. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, ‘Eğer bu, Deccal ise ona asla güç yetiremeyeceksin! Eğer değilse onu öldürmekte sana bir hayır yoktur!’ buyurdu.” (Müslim)

Ve Salim b. Abdullah *radıyallahu anh* dedi ki: Abdullah b. Ömer *radıyallahu anh*’in şöyle dediğini işittim: “Rasulullah (s.a.v) ve Übeyy b. Kâ’b, İbni Sayyad’ın bulunduğu hurmalığa gittiler. Rasulullah (s.a.v) hurmalığa girince ağaçların dal ve yapraklarıyla gizlenerek İbni Sayyad’ın kendisini görmesine engel oldu. İbni Sayyad kadife bir yatak üzerine uzanmıştı. Oradan anlaşılamayacak derecede hafif bir ses duyuluyordu. İbni Sayyad’ın annesi, hurma yaprakları ve dallarıyla gizlenen Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’i gördü ve oğluna ‘Ey Saf (İbni Sayyad’ın adıdır) İşte Muhammed burada!’ dedi. Bunu duyan İbni Sayyad ayağa kalktı. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* da ‘Keşke bıraksaydı da konuştukları anlaşılırdı.’⁽²⁴⁶⁾ dedi.” (Müslim)

Ebu Said el-Hudri *radıyallahu anh* şöyle demiştir: “Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, Ebu Bekir ve Ömer, Medine sokaklarında İbni Sayyad’a rastladılar. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, ona ‘Benim Allah’ın elçisi olduğuma şahitlik ediyor musun?’ diye sordu. O da, ‘Sen benim Allah’ın elçisi olduğuma şahitlik ediyor musun?’ dedi. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, ‘Allah’a, meleklerine ve kitaplarına iman ettim’ dedikten sonra ona ‘Ne görüyorsun?’ diye sordu. İbn Sayyâd, ‘Suyun üstünde bir taht

(243) “Zihnimde bir şey saklıyorum” demek. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, İbni Sayyad’ın ne olduğunu tahmin edip edemeyeceğini görmek için içinden bir kelime tuttu. Kelime, “Duhan (duman)” idi.

(244) İbni Sayyad “Duhan” demeye çalıştı ama yapamadı, “Duh” dedi. İbni Sayyad kendisine bir şeyler söyleyen cine sahipti ama Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in aklında ne olduğunu tam bulamadı, sadece bir kısmını bildi.

(245) Yani, asla kâhinliği aşamazsın, sen hilekâr, deccal (sapırtıcı) bir kâhinsin.

(246) “Eğer annesi onu bırakmış olsaydı, onun Deccal olup olmadığı anlaşılmış olurdu” demek istemektedir.

görüyorum' dedi. Rasulullah, 'Denizin üstünde şeytanın arşını mı görüyorsun, daha başka ne görüyorsun?' dedi. İbn Sayyâd 'İki doğru söyleyen, bir yalan söyleyen yahut iki yalan söyleyen, bir doğru söyleyen' diye cevap verdi. Bunun üzerine Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, 'Karıştırdı,⁽²⁴⁷⁾ onu bırakın' buyurdu." (Müslim)

Yine Ebu Said el-Hudri *radıyallahu anh* anlatıyor: "Beraberimizde İbn Sayyad olduğu halde hacetmek veya umre yapmak için yola çıktık. Bir konağa vardık. Derken insanlar dağıldı. İkimiz kaldık. Hakkında söylenenlerden dolayı kendisinden çok ürküm. Eşyasını benimkilerin yanına koydu. 'Hava çok sıcak, şu ağacın altına bıraksan daha iyi olur' dedim, o da yaptı. Sonra bir koyun sürüsü göründü. Gidip ondan bir bardak süt getirdi. 'Ey Ebu Said, iç' dedi. Ben, 'hava sıcak süt de sıcak' deyip içmedim. Sadece onun elinden içmek -veya almak- istemiyordum. Bana, 'Eba Said! İnsanların benim hakkımda söylediklerinden dolayı bir ağaca ip bağlatıp kendimi asmak istedim. Ey Ebu Said! Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in hadisini kim unutursa unutsun siz ensar cemaati unutmazsınız. Sen Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in hadisini herkesten daha iyi bilen değil misin? Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, 'O, kâfirdir' demedi mi? Ben Müslümanım. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, 'Onun çocuğu olmaz' demedi mi? Bense çocuklarımı Mekke'de bıraktım. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, 'Mekke ve Medine'ye girmez' demedi mi?' İşte ben Medine'den geliyorum, Mekke'ye gidiyorum.' dedi." Ebu Said dedi ki: "Neredeyse onu mazur görecektim. Sonra, 'Ben onu (yani, Deccal'i) tanıyorum, doğumunu ve şu anda nerede olduğunu da biliyorum' dedi. Ona, 'Sana yazıklar olsun' dedim." (Müslim)

Bu Konuda İlim Sahiplerinin Gerçek Görüşü

İbni Sayyad, Mesih-i Deccal değildir. Fakat o aldaticı, sapırtıcı deccallerin özelliklerine sahip biridir. O gaipten haber vermiş ve şeytanlar ona birtakım işleri bildirmiştir. Hayatının sonuna doğru Ebu Said el-Hudri ile veya başka bazıları ile beraber bazı olaylar yaşadığı aktarılmıştır. Onun bu işlerden vazgeçip tövbe ettiği, halini düzelttiği söylenmiştir. Allah en doğrusunu bilir.

(247) Yani, "Şeytan ona gelip ve onun kafasını karıştırmaktadır."

Kur'an'da Deccal'den Bahsedilmemesinin Hikmeti

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, en büyük fitne olan Deccal konusunda ümmeti hakkında endişe etti. Bütün peygamberler de endişe etmiş ve ümmetlerini Deccal konusunda uyarmıştır. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* bize her namazın sonunda Deccal fitnesinden Allah'a sığınmamız emretmiştir.

Allah Teâla, Kur'an'da kıyametin küçük ve büyük birçok alametinden bahsetmiştir. Ayın yarılması bunlardandır. Allah buyuruyor ki: **“Kıyamet yaklaştı, ay da yarıldı.”** (Kamer 1) Yecüc ile Mecüc hakkında da şöyle buyurmuştur: **“Set açıldığında Yecüc ile Mecüc her bir tepeden saldırırlar.”** (Enbiya 96) Bunların dışındaki alametlerden de Kur'an'da bahsedilmiştir. Bununla birlikte Allah Teâla, Kur'an'da açıkça ismiyle Deccal'den bahsetmemiştir. Bunun hikmeti nedir?

Bununla İlgili Birtakım Görüşler İleri Sürülmüştür:

Birincisi: Şu ayette (Deccal'e işaret edilerek) ondan bahsedilmiştir: **“Rabbinin bazı ayetleri geldiğinde önceden iman etmeyen kişiye imanı fayda vermez.”** (Enam 158)

Bu konu hakkında Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: **“Üç şey çıktığında önceden iman etmeyene imanı fayda vermez: Deccal, dabbe ve güneşin batıdan doğması.”**⁽²⁴⁸⁾

İkincisi: Kuran'da Meryem oğlu İsa *aleyhisselam*'ın inişine işaret eden ayetler vardır. Allah Teâla buyuruyor ki: **“Kitab ehlinde hiç kimse yoktur ki ölümünden önce, ona (İsa'ya) iman edecek olmasın. Kıyamet günü, o (İsa) onların aleyhine şahit olacaktır.”** (Nisa 159)

“Meryemoğlu (İsa) misal verilince, o zaman senin kavmin (alay ederek) bağıyorlardı. Ve ‘Bizim ilâhlarımız mı hayırlı yoksa o mu?’ dediler. Sana bu örneği, seninle mücadeleden başka bir şey için söylemediler. Hayır, onlar düşman bir kavimdir. O (İsa), sadece, nimetlendirdiğimiz bir kuldur. Ve onu İsrailoğullarına örnek (ibret) kıldık. Eğer Biz dileseydik mutlaka sizden, yeryüzünde yerinize geçecek melekler yaratırdık. Ve muhakkak ki o (İsa), saat (kıyâmetin zamanı)

(248) Tirmizi, Ebu Hureyre kanalıyla rivayet etmiş ve sahih olduğunu bildirmiştir.

için bir ilimdir (alamettir). Öyleyse ondan sakın şüphe etmeyin! Ve Bana (Allah'a) tâbî olun! İşte bu, dosdoğru yoldur.” (Zuhruf 57-61)

Doğrusu İsa *aleyhisselam* Deccal'i öldürecek.

İsa *aleyhisselam*'dan bahseden ayetler aynı zamanda Deccal'i de kapsamaktadır.

Deccal'in Ortaya Çıkışının Kıyametin Alametlerinden Biri Olduğunu Gösteren Hadisler

Huzeyfe b. Useyd el-Gıfari *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*On alamet meydana gelmedikçe kıyamet kopmaz: Duhan'ın çıkması, Deccal'in çıkması, Dabbetü'l-Arz'in çıkması, güneşin batıdan doğması...*” (Müslim)

Ebu Hureyre *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Üç şey çıktığında, daha önce iman etmemiş yahut imanı ile hayır kazanmamış hiçbir kişiye imanı fayda vermez: Güneşin batıdan doğması, Deccal'in çıkması, Dabbetü'l-Arz'in çıkması...*” (Müslim)

Deccal Dünya Üzerinde Görünecek En Büyük Fitnedir

İmran b. Husayn *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Âdem'in yaratılışı ile kıyametin kopması arasında Deccal'den daha büyük (fitneci) hiçbir mahlûk yoktur.*” Başka bir rivayette şöyledir: “*Deccal'den daha büyük bir hadise yoktur.*” (Müslim)

İbni Ömer *radıyallahu anh* şöyle demiştir: “*Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem* insanlar içinde hutbe irad etmek için ayağa kalktı, lâıyk olduğu sıfatlarla Allah'ı övdü. Sonra Deccal'i zikredip şöyle buyurdu: ‘*Ben sizleri kesin olarak ona karşı uyarıyorum. Peygamberlerden her bir peygamber, ümmetini muhakkak Deccal'e karşı uyarmıştır. Fakat ben sizlere onun hakkında hiçbir peygamberin kendi kavmine söylemediği bir vasfını söyleyeceğim: Deccal şaşıdır (kötü kılavuzdur), Allah ise şaşı değildir!*’” (Buhari)

Newvas b. Seman *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in söy-

le buyurduğunu rivayet etmiştir: “Beni sizin aleyhinize korkuya düşüren, bu Deccal’den başkadır. Ben sizin aranızdayken çıkarsa ben sizi müdafaa ederim. Eğer ben sizin aranızda değilken çıkarsa, herkes kendi müdafaacısı olur. Allah, her Müslümana benim halefimdir/vekilimdir.” (Müslim)

Deccal’in Çıkışından Önceki Olaylar

Naf’i b. Utbe b. Ebi Vakkas *radıyallahu anh*’tan rivayet ediliyor: “*Arap yarımadasıyla savaşıacaksınız, Allah size fetih nasip edecek. Sonra Farslarla savaşıacaksınız, Allah size fetih nasip edecek. Sonra Rumlarla savaşıacaksınız, Allah size fetih nasip edecek. Sonra Deccal’le savaşıacaksınız, Allah size fetih ihsan edecek.*” (Yani, Deccal ve onunla beraber olan topluluğun bulunduğu yeri). (Müslim)

Muaz b. Cebel *radıyallahu anh* anlatıyor: “*Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: “Beytu’l-Makdis’in imarı Yesrib’in harabıdır. Yesrib’in harabı, melhamenin (savaşın) çıkmasıdır. Melhame, İstanbul’un fethidir, İstanbul’un fethi de Deccal’in çıkmasıdır!”*”(249)

Deccal’in çıkmasından önce Müslümanlar ve Hristiyan Rumlar arasında çok savaşlar olur ve Allah Müslümanlara zafer nasip eder.⁽²⁵⁰⁾

Zî Mihber’den (Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in ashabından biri, Allah ondan razı olsun) şöyle rivayet edilmiştir: “*Sizler Rumlarla güvenli bir barış yapacaksınız. Siz ve onlar birlikte arkanızdan saldıran başka bir düşmanla savaşıacaksınız. Zafer kazanıp ganimet mallarını alarak savaştan sâlimen çıkacaksınız. Sonra savaştan dönüp de tepeleri bulunan bir meraya varacaksınız. Orada haç ehlinden bir adam haçı yuvarı kaldırarak ‘haç galip geldi’ diyecek, Müslümanlardan bir adam da kızarak kalkıp o haçı kıracaktır. İşte o zaman Rumlar, aranızdaki barışı bozarak sizinle büyük bir savaş yapmak üzere toplanacaklardır.*” (Müslim)

Bazıları rivayete şu ilaveyi de yapmıştır: “*Müslümanlar da silaha*

(249) Bu hadisile ilgili konu Küçük Alametler bölümünde (Madde 108 ve 109) geçmişti.

(250) Bkz. Küçük Alametler (Madde 105)

sarılacaklar. Rumlarla savaşmaya mecbur kalacaklar, işte o topluluğa Allah şehitliği ikram edecektir.”

Başka Bir Hadis Bu Savaşla İlgili Detaylar İçermektedir:

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Rumlar, A'mak ve Dâbık'a*⁽²⁵¹⁾ (Şam bölgesinde, Halep yakınlarında bulunan yer. Melhamenin gerçekleşeceği yer burasıdır) *inmedikçe kıyamet kopmaz. Onlara karşı Medine'den bir ordu çıkar. Bunlar o gün arz ehlinin en hayırlılarıdır. Bu ordunun askerleri savaşmak üzere saf saf düzen alınca Rumlar, 'Bizden esir edilenlerle aramızdan çekilin de onları öldürelim!'* derler. (Bu göstermektedir ki daha öncesinde Müslümanlar ve Rumlar arasında savaşlar olmuş, Müslümanlar galip gelip esirler almış, bu esirler Müslüman olup Rumların karşısı mücahid olarak çıkmıştır) *Müslümanlar da 'Hayır! Valahi sizinle, kardeşlerimizin arasından çekilmeyiz.'* derler. Bunun üzerine (Müslümanlar) *onlarla harp eder. Bunlardan (Müslümanlar) üçte biri kaçır ki Allah ebediyen bunların tevbesini kabul etmez. Üçte biri (Müslümanlar) katledilir ki bunlar Allah indinde şehitlerin en faziletli-leridir. Üçte biri de muzaffer olur. (Yani geri kalan üçte bir Müslüman, ülkeyi fetheder ve ganimetleri alır) Bunlar ebediyen fitneye düşmezler. Savaşı kazanan üçte birlik ordu İstanbul'u fethederler. (Fetihten sonra) bunlar, kılıçlarını zeytin ağacına asıp ganimet taksim ederken, şeytan aralarında şöyle seslenir: 'Mesih Deccal, sizin arkanızdan ailelerinize ulaştı!'* Bunun üzerine çıkarlar. Ancak bu haber yanlıştır. Şam'a geldiklerinde (Deccal) çıkar.”⁽²⁵²⁾

Deccal'in Ortaya Çıkışından Önce Gerçekleşecek Diğer Olaylar:

(251) Dabık köyü, Ahterin kasabasındaki tarihî köylerden biridir. Kuzey Suriye'de Halep yakınlarında, Türkiye sınırından sadece 10 km. uzaklıktadır. Tarımı ile ünlüdür, özellikle buğday, mercimek ve patates çokça üretilir. Kuveyk nehri, kış ve ilkbaharda içinden akmaktadır. Tarihin her aşamasında Müslümanların sınır noktalarından biriydi. Melhame-i Kübra/Büyük Savaş burada gerçekleşecektir.

(252) Müslim

Ebu Umame el-Bahili *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Muhakkak ki Deccal'in çıkmasından önce üç adet (arka arkaya) şiddetli kıtlık senesi olur ki o senelerde insanlara şiddetli açlık isabet eder. Şöyle ki: Allah Teâla birinci senede gökyüzüne, yağmurunun üçte birini tutmasını emreder, yeryüzüne de bitkisinin üçte birini vermemesini emreder. Sonra ikinci senede semaya emreder de yağmurun üçte ikisi kesilir, arza emreder de bitkisinin üçte ikisini keser (yani bitirmez). Sonra Allah Teâla üçüncü senede emreder de sema suyunun hepsini tutar, bir damla yağmur damlatmaz. Yere de bitkilerinin hepsini tutmasını emreder, yeryüzü de hiçbir yeşillik bitirmez. Artık yaşamasını Allah'ın dilediğinden başka hiçbir gölgelik kalmayıp hepsi ölür (yani, bütün ağaçlar ölür çok az ağaç kalır).” Bunun üzerine “(Ya Rasulullah!) O zamanda insanlar neyle yaşarlar?” diye soruldu. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, “Tehlil (yani La ilâhe illallah demek), *tekbir, tesbih ve tahmid* (elhamdulillah demek) getirmekle yaşarlar. Ve bunlar yemek yerine geçer.” buyurdu.⁽²⁵³⁾

Deccal'in Çıkışından Önce Olacak Bir Şey:

Raşid b. Sa'd *radıyallahu anh* dedi ki: İzdehar⁽²⁵⁴⁾ fethedildiğinde bir mü-nadi şöyle seslendi: “Dikkat edin! Deccal çıkmıştır.” Sa'b b. Cessame *radıyallahu anh* onları karşılayıp şöyle dedi: “Keşke bu sözü söylemeseydiniz, size bildireceğim şu sözü Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'den işittim: ‘İnsanlar Deccal'in ismini unutmadıkça ve imamlar minberlerde onu anlatmayı terk etmedikçe Deccal çıkmaz.’”⁽²⁵⁵⁾

Deccal'in Fiziksel Özellikleri

- **Bacakları kısıdır ve parantez gibidir.** (Yani bacakları birbirinden uzak olduğu için yürürken kusurludur.)
- Kıvırcıktır (yani saçları düz ve yumuşak değildir.)

(253) İbni Mace tarafından kaydedilmiş olup senediyle ilgili bazı şüpheler vardır.

(254) İzdehar: İran'ın en eski ve ünlü şehirlerinden biri olup Fars krallarının yaşadığı ve depolarının bulunduğu yerd.

(255) Abdullah b. Ahmed'in Bakıyye'den, onun da Saffan b. Amr'dan aktardığı bir rivaye - tir. İbn Mu'in ve Bakıyye'nin belirttiği gibi sahihtir. Ravileri güvenilirlerdir.

- Saçları sıkı ve yoğundur.
- Gözü siliktir. Üzüm yaprağı gibidir, sol gözü kördür.
- Beyaz tenlidir,
- Alnı geniştir.
- İki gözünün arasında “(k-f-r)” yazılıdır. Okuma yazması olsun olmasın her mümin bunu okur.

- Kısırdır, çocuğu yoktur.

Deccal'in geçen özelliklerini kısaca şöyle özetlememiz mümkündür:

Deccal kısa bir adamdır. İri cüsselidir, başı büyüktür. İki gözü de kurludur, sadece sağ gözü görür, o da üzüm yaprağı gibidir. Sol gözünde bir deri vardır. Deccal kıvrık ve sıkı saçlıdır. Beyaz tenli ve bacaklarının arası açıktır. İki gözünün arasında “kâfir” yazılıdır.

Ortaya Çıkacağı Yer

Ebu Bekir *radiyallahu anh* dedi ki: Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bize şöyle haberverdi: “Deccal doğu tarafından çıkacaktır. Oraya Horasan⁽²⁵⁶⁾ denir. Dövülmüş kalkanlar gibi yüzlere sahip olan bazı kavimler ona tabi olacaktır.”⁽²⁵⁷⁾”⁽²⁵⁸⁾

İlk ortaya çıkacağı ve tanınacağı yer -Allahualem- Şam ile Irak arasında bir yerdir.

Nevvas b. Sem'an *radiyallahu anh*'dan rivayet edilen bir hadiste Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Deccal hakkında şöyle buyurmuştur: “**Deccal, Şam ile Irak arasında bir mevkiden ortaya çıkacak.**” (Müslim)

Hadiste geçen, “Şam ile Irak arasında bir mevki”nin anlamı, Suriye ile Irak arasındaki bir yer demektir.

Cessase ile Deccal'in Hikâyesi

Amr b. Şurahbil Şabi şöyle anlatıyor: Fatıma bt. Kays *radiyallahu anh*'a,

(256) Günümüzde İran'da bulunan büyük bir şehir.

(257) “Dövülmüş kalkanlar gibi yüzler:” Yüzleri geniş, yuvarlak ve etlidir. Bu, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in Yecüc ile Mecüc hakkında verdiği tanımın aynısıdır.

(258) Ahmed, Tirmizi. *Elbani, Sahih-i Tirmizi'de bunu sahih olarak değerlendirmiştir.*

“Bana, başkasına isnat etmeyeceğin, direkt Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’den duyduğun bir hadisi zikret” dedim. O, “İstersen bunu yaparım” dedi. Ben de “Evet, yap” dedim. Fatıma bt. Kays *radiyallahu anha* şöyle anlattı: “Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in münadisinin çağırdığını duydum. Kavmin arkasında, kadınlar safındaydım. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* namazını bitirdiği vakit güler halde minbere çıktı ve ‘Herkes namaz kıldığı yerde kalsın!’ buyurdu. Sonra, ‘Sizi neden topladım biliyor musunuz?’ diye sordu. Cemaat, ‘Allah ve Rasulü daha iyi bilir’ dediler. Bunun üzerine Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: ‘Allah’a yemin olsun ki bir sevinç yahut bir korku yüzünden toplamadım sizi,⁽²⁵⁹⁾ ancak Temim ed-Dari, Hristiyan idi, geldi biat edip Müslüman oldu. Benim size Deccal hakkında anlattıklarımaya uygun bir olay anlattı.

Temim ed-Dari şöyle anlattı: “(Temim,) Lahım ve Cuzam kabilelerinden otuz kişiyle deniz yolculuğuna çıkmıştı. Dalgalar bir ay boyunca onlarla oynadı. Sonra güneş batımına yakın bir zamanda denizde bir adaya gemiyi yanaştırdılar. Sandallara binip adaya çıktılar. Müteakiben çok kıllı, hatta kıllarının çokluğundan önü neresi, arkası neresi belli olmayan bir yaratığa rastladılar. Ona, ‘Vay sana! Sen de kimsin?’ diye sordular. O, ‘Ben Cessase’yim’ dedi. Onlar, ‘Cessase nedir?’ diye sordular. O yaratık, ‘Ey kavim! Şu manastırdaki⁽²⁶⁰⁾ adama gidin! O sizin haberinizi şevkle beklemektedir’ dedi.”

(Temim diyor ki:) “Bize adamı söyleyince onun şeytan olmasından korktuk. Hızlıca ona gittik, manastıra girince bir de baktık ki cüsse bakımından en büyük insan, elleri birleştirilmiş şekilde boynuna sıkıca bağlı, diz kapağı ile topukları arasında demirler vardı. Ona, ‘Vay sana! Sen de kimsin?’ diye sorduk. O, ‘Siz benim haberimi aldınız. Söyleyin siz kimsiniz?’ dedi. Onlar, ‘Biz Araplarız, bir deniz yolculuğuna çıkmıştık. Denizin dalgalı olduğu zamana denk gelmişiz. Dalgalar bir ay bizimle oynadı. Sonra bu senin adana gemiyi yanaştırdık. Sandallara binip adaya çıktığımızda çok kıllı, hatta kıllardan önü ne-

(259) Anlamı: Sizi, aranızda herhangi bir mal veya rızık dağıtmak için ya da yardımını istediğim bir korku veya savaş için bir araya toplamadım.

(260) Manastır, keşişlerin ibadet için toplumdan uzak kaldıkları mabettir. Burada, izole ve uzak bir yer anlamına gelir.

resi, arkası neresi belli olmayan bir yaratıkla karşılaştık. Ona, ‘Vay sana, sen kimsin?’ diye sorduk. ‘Ben Cessase’yim’ dedi. Biz, ‘Cessase nedir?’ diye sorduk. O da ‘Manastırdaki şu adama gidin, o sizin haberlerinizi şevkle beklemektedir’ dedi. Hızlıca sana geldik. O yaratıktan korktuk, onun dişi bir şeytan olmadığından emin olamadık’ dedik.

O, ‘Beysan⁽²⁶¹⁾ hurmalıklarından haber verin’ dedi. Biz, ‘Onun neyini soruyorsun?’ dedik. O, ‘Hurmalarından soruyorum, hâlâ meyve veriyor mu?’ dedi. Biz, ‘Evet’ dedik. O, ‘Meyvelerinin kesilmesi yakındır’ dedi. Sonra, ‘Taberiye gölünden⁽²⁶²⁾ haber verin’ dedi. Biz, ‘Neyini soruyorsun?’ dedik. O, ‘Gölde su var mı?’ dedi. Biz, ‘Evet, suyu çoktur’ dedik. O, ‘Suyun gitmesi yaklaşmıştır’ dedi. Sonra, ‘Zugar pınarından⁽²⁶³⁾ haber verin’ dedi. Biz, ‘Neyini soruyorsun?’ dedik. O, ‘Suyu var mı, ahali o pınarın suyuyla ziraat yapıyorlar mı?’ diye sordu. Biz, ‘Evet, suyu çoktur, ahali onunla ziraat yapıyorlar’ dedik.

O, ‘Ümmilerin Nebisinden haber verin, ne yaptı?’ diye sordu. Biz, ‘Mekke’den çıktı, Yesrib’e yerleşti’ dedik. O, ‘Araplar onunla savaştı mı?’ diye sordu. Biz, ‘Evet’ dedik. O, ‘Onlara ne oldu?’ diye sordu. Biz, onun, ona karşı gelen Araplara üstün olduğunu ve ona itaat ettiklerini haber verdik. O, ‘Öyle mi oldu?’ dedi. Biz, ‘Evet’ dedik. O, ‘Ona itaat etmeleri onlar için hayırlı olur. Ben kendimi size haber vereyim: Ben Mesih’im (Deccal’im), bana çıkmam için izin verilmesi yakındır. Çıkarım ve yeryüzünde dolaşırım. Kırk gecede girmediğim hiçbir belde bırakmam. Ancak Mekke ve Tayyibe (Medine) hariç! O iki belde bana haramdır! Her ne zaman onlardan birine girmek istesem, yalın kılıç bir melek beni karşılar ve oraya girmemi engeller. Oraların her geçidinde koruyucu melekler vardır.’ dedi.

Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bastonunu minbere vurarak “Tayyibe budur, Tayyibe budur, Tayyibe budur. Yani Medine’dir. Dikkat! Ben size bunu haber verdim mi?” diye sordu. İnsanlar, “Evet” dediler. Ra-

(261) Beysan: Ürdün havzasının batı tarafında, Taberiye’nin güney batısında bir şehir.

(262) Taberiye, Ürdün ve Filistin arasındadır.

(263) Zugar: Ölü Deniz’in kıyısında (Zugar Denizi), Suriye’de bir köy. İbn Esir dedi ki: Zugar, Suriye’de, Belka bölgesinde bir pınardır. (Nihaye, 2/204). Bazıları Ölü Deniz’i oraya yakın bir arazi olduğu için “Zugar Denizi” olarak adlandırırlar.

sulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, “*Temim’in anlattıklarının benim Deccal ve sıfatı hakkında anlattıklarına uygun olması benim hoşuma gitti. Dikkat! Deccal, Şam denizindedir yahut Yemen denizindedir! Hayır, bilakis o doğu tarafındadır, doğu tarafındadır, doğu tarafındadır!*” buyurdu ve eliyle doğu tarafına işaret etti.⁽²⁶⁴⁾

Fatıma bt. Kays *radiyallahu anh* şöyle demiştir: “Ben bunu, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’den ezberledim.”⁽²⁶⁵⁾

Bazı yazarların Mesih Deccal hakkında yazılarını okudum. Mesih Deccal’in bulunduğu yerle gerçeği keşfedilene kadar sırrı çözülememiş, Bermuda Üçgeni arasında bir bağlantı kurmaktadırlar.

Bermuda Üçgeni Hakkındaki Gerçekler ve Deccal İle Bağlantısı

Bermuda Üçgeni hakkında konuşmak, uydurma hikâyeler ve masalardan bahsetmek gibidir.

Coğrafi Konumu:

Bermuda Üçgeni, Atlantik Okyanusu’nun batısı, ABD’nin Florida eyaletinin güney doğusundadır. Daha açık bir ifadeyle bu bölge, Meksika Körfezi’nden, güneyden Leeward adasına ve daha sonra Bermuda’ya (65.000 nüfuslu, 300 ada topluluğu adasında küçük bir ada) ve daha sonra Meksika Körfezi ve Bahama adalarına uzanan bir üçgen şeklindedir.

Bermuda’da Kaybolma Noktası:

Atlantik Okyanusu’nun kuzeybatısındaki belirli bir bölgede (Sargasso Denizi), suyun yüzeyi, gemilerin hareketini engelleyen bloklar halinde büyük miktarlarda yüzen Sargasam adlı bir tür deniz alglerinin varlığıyla farklılık arzeder.

Sargasso Denizi, mutlak sakinliği ve nadiren akıntıları ve rüzgârları ile karakterize edilmiş olup Korku Denizi (Atlantik Mezarlığı) olarak adlandırılmıştır. Araştırma gezileri, denizin derinliklerinde yatan farklı dönemlere ait gemilerin, teknelerin ve denizaltılarının varlığına işaret eder.

(264) Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’ın şehri Medine’nin doğusundaki Irak ve İran’ı.

(265) Sahih-i Müslim 3/2263.

Bermuda’da Ortadan Kaybolma Olgusunun Başlangıcı:

1850’de 50’den fazla gemi bu bölgede ya da onun yakınlarında ortadan kayboldu. Bu gemilerin kaptanlarından bazıları, tehlike anında hiç kimsenin bir anlam veremediği, belirsiz ve gizemli birtakım mesajlar gönderdiler.

Kaybolan bu gemilerin birçoğu ABD’nin kontrolündeydi. Bunların birincisi 340 yolcusu olan (Ansrzint), ardından 1968 yılında içinde 99 denizcinin olduğu denizaltının (Scorpion) kaybolmasıdır.

Uçakların Kaybolması:

Uçakların yok oluşuna gelince; uçaklar Atlantik üzerinde uçarken veya tam da Bermuda’nın üzerindeyken ortadan kayboldular.

1945’te beş uçak Florida’dan kalktı, beş uçak da birbirine yakın uçuyordu. Okyanusta yüzen bir geminin enkazına doğru Bermuda üçgeni üzerinde uçuyorlardı. Hava üssü, varış limanını ve iniş talimatını bildirmek için filodan bir mesaj beklerken, liman komutanı garip bir mesaj aldı: “Pilot (Teğmen Char Zettel) hava üssüne sesleniyor: Acil bir durumdayız. Tamamen rotadan çıkmış durumdayız. Yeri göremiyorum, tam olarak yeri belirleyemiyorum. Uzayda kaybolduğumuzu düşünüyorum. Her şey garip ve tamamen karıştı. Herhangi bir yönü belirleyemiyorum hatta önümüzde ki okyanus bile garip bir durumda, seçemiyorum.” Bundan sonra hava üssü ile filo arasındaki iletişim kesildi ve diğer uçaklar da ortadan kayboldu.

Bu Üçgenin Gizemine Dair Açıklamalar:

- Deprem teorisi ve Bermuda Üçgeni’nde ne olduğuyla ilişkisi: Okyanusun altında depremler meydana gelince güçlü dalgalar yaratıyor ve birkaç dakika içinde gemilerin batmasına sebep oluyor. Uçaklar konusunda, bu deprem sarsıntıları ve dalgalar havada bir etkileşime sebep oluyor, bu da uçakta dengesizliğe ve pilotunun onu kontrol edememesine neden oluyor.

- Manyetik etki teorisi ve Bermuda Üçgeni’nde ne olduğuyla ilişkisi: Uçaklar, Bermuda Üçgeni’nden geçerken hava taşıtındaki aletler, manye-

tik bir güç veya garip ve çekici bir mıknatistik etkiyle geminin pusulasında rastgele bir hareketliliğe maruz kalır.

Deccal'in Zuhurundan Önce Görülecek Belirtiler

Arapların Az Olması:

Ümmü Şerik, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle dediğini işitmiştir: “İnsanlar Deccal'den dağlara kaçarlardı.” Ümmü Şerik, “Ya Rasulallah, o gün Arap nerede olacak?” deyince Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: “Onlar az olacaklar.” (Müslim)⁽²⁶⁶⁾

Melhame (Büyük Savaş) ve Konstantiniyye'nin (İstanbul'un) Fethi:

Muaz b. Cebel *radıyallahu anh*, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Beytu'l-Makdis'in imarı, Yesrib'in harabıdır. Yesrib'in harabı, melhamenin (savaşın) çıkmasıdır. Melhame, İstanbul'un fethidir, İstanbul'un fethi de Deccal'in çıkmasıdır!”⁽²⁶⁷⁾

Fetihler:

Ukbe b. Nafi *radıyallahu anh*'dan rivayet edildiğine göre o şöyle demiştir: “Bir gazada Rasulullah ile beraberdik. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'e batı tarafından ve üzerlerinde yün elbiseler bulunan bir kavim geldi. Onlar kendisine bir tepenin yanında kavuşmuşlardı. Onlar ayakta, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* ise oturuyordu. İçimden bir ses bana dedi ki: ‘Şunların yanına git de onlarla Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in arasında dur! Ona bir baskın yapmasınlar!’ Sonra (kendi kendime) ‘onlarla bir sır konuşur’ dedim ve yanlarına vararak onlarla Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in arasında durdum (ve o konuşmalardan) dört kelime belledim, bunları elimle de sayarım (Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* onlara şöyle diyordu): ‘Sizler (Araplar) Arap yarımadasına gaza edeceksiniz, Allah onu size fethedecektir. Sonra İran’a gaza edeceksiniz, Allah orasını da size fethedecektir. Sonra sizler Rum’a (Bizans’a) gaza edeceksiniz, Allah orasını da size fethedecektir. Sonra yine siz Deccal’e gaza ede-

(266) Küçük Alametler Bölümü, Madde 84’de geniş açıklaması geçmişti.

(267) Ahmed, Ebu Davud ve Tirmizi.

ceksiniz, Allah onu da fethedecektir.” (Müslim)

Yağmurların Yağmaması ve Ekinlerde Kuraklık:

Ebu Umame el-Bahili *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu bildirmiştir: “*Deccal’in çıkışından önce üç şiddetli yıl olur. İnsanlar o yıllarda şiddetli kıtlığa maruz kalırlar. Sonra ilk yıl Allah semaya emreder, sema yağmurun üçte birini hapsedip tutar. Yere emreder, yer nebatının üçte birini hapsedip tutar. Sonra ikinci yıl Allah semaya emreder, yağmurunun üçte ikisini tutar. Yere emreder, nebatının üçte ikisini tutar. Sonra üçüncü yıl Allah semaya emreder, yağmurunun tamamını tutar, bir damla yağmur düşmez. Yere emreder, nebatının tamamını tutar, hiç yeşillik bitmez. Allah’ın dilediği hariç, çift tırnaklı (geviş getiren) helak olmayan hiç hayvan kalmaz.*”⁽²⁶⁸⁾

Fitnelerin (Ahlâs, Serra, Duheyma) Artması ve İnsanların Ayırışması

Abdullah b. Ömer *radıyallahu anhuma* der ki: “Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in yanındaydık. Fitnelerden söz etti, birçok fitneyi anlattı. Hatta Ahlâs fitnesine temas etti. Dinleyenlerden biri, ‘Ya Rasulallah! Bu Ahlâs fitnesi nedir?’ diye sordu. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, ‘Ahlâs fitnesi; şiddetli düşmanlık yüzünden insanların birbirinden kaçması (hereb) ve bir şey bırakmamak üzere mallarının yağma edilmesidir. (harb)’ buyurdu ve devam etti: ‘Sonra Serra fitnesi vardır ki bunun dumanı Ehl-i Beyt’imden olan bir adamın ayakları altından tütecektir. Bu adam kendini benden sanacaktır, hâlbuki benden değildir. Çünkü benim velilerim ancak takvâ sahibi olan kimselerdir. Sonra insanlar eğri kaburga kemiği üzerine oturmuş gibi bir adama biat etmek üzere anlaşacaklardır.’⁽²⁶⁹⁾ (Burada geçen “velk” kelimesi uylukların üstündeki kalça anlamına gelir. “Kaburga kemiği” ifadesi de hadiste geçen “dala, dolu” kelimesinin tekilidir. O da “göğüs kafesi” anlamına gelir. Buradaki anlamı şudur: Bu adamla beraber bulunan insanların durumu istikrarlı

(268) İbni Mace. Hadisin isnadında bazı şüpheler vardır. Ebu Davud ve Ahmed’in rivayet ettikleri Esmâ bt. Yezid el-Ensari hadisi buna şahiddir/destektir.

(269) Küçük Alametler Bölümü Madde 99, 100, 101’de ayrıntılı olarak anlatılmıştır.

değildir. Çünkü kalça, kaba ve ağırdır, göğüs kafesi kemiği ise küçük ve çok zayıftır, kırılabilir.) Bundan sonra Duheyma fitnesi vardır. Bu ümmetten kendisine tokat indirmedeği tek bir kimse bırakmayacaktır. ‘Hemen bitti, sona erdi!’ denildiği zaman yine devam edecektir. Bu fitne zamanında kişi sabah mümin, akşam kâfir olacaktır. O kadar ki insanlar iki kısma ayrılacaktır: Kendisinde nifak olmayan iman grubu ile kendisinde iman olmayan nifak grubu. Bu fitne meydana geldiği vakit, o gün yahut ertesi gün Deccal’i bekleyin.’” (Ebu Davud)⁽²⁷⁰⁾

Otuz Yalancının Çıkması:

Semure b. Cündüb *radıyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Allah’a yemin ederim ki otuz tane yalancı ortaya çıkmadıkça kıyamet kopmaz. Bunların sonuncusu sol gözü kör olan Deccal’dir.”⁽²⁷¹⁾

Deccal Nasıl Ortaya Çıkacak?

Temim ed-Dari’nin Deccal ve Cessase ile ilgili anlattığı kıssayı yukarıda gördük: Deccal, denizdeki bir adada şimdiye kadar hapsedilmiştir. O, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* zamanında hayatta olan ve büyük bir cüsseye sahip olan bir adamdır. Temim ed-Dari ve yanındaki otuz kişi, onun zincirle bağlanmış olduğunu görmüştür. Bu kişilerle Deccal arasında bir konuşma gerçekleşmiştir. Onlara, Deccal olduğunu ve kendisini öfkeliendiren bir şey yüzünden zincirlerini kırıp bir gün ortaya çıkacağını söylemiştir.⁽²⁷²⁾

Ortaya Çıkmasının Sebebi

İbni Ömer *radıyallahu anhuma* dedi ki: “İbni Said⁽²⁷³⁾ ile Medine yollarının birinde karşılaştım ve onu kızdıracak bir söz söyledim. Birden şişip yolu dolduracak kadar kocaman oldu. Gelip durumu Hafsa’ya bildirince Hafsa şöyle dedi: ‘Allah seni esirgesin! İbni Said’den ne istedin? Peygamber

(270) Küçük Alametler Bölümü Madde 101’de ele alınmıştır.

(271) Ahmed, İbni Hibban, İbni Huzeyme ve Hakim tarafından rivayet edilip “sahih” olarak sınıflandırılmıştır. Küçük Alametler Bölümü Madde 11’de ele alınmıştır.

(272) Bu konu önceki sayfalarda detaylı olarak geçmişti.

(273) Yani İbni Sayyad. Bu konuyla ilgili geniş açıklamalar daha önce geçmişti.

sallallahu aleyhi ve sellem'in onun hakkında şöyle buyurduğunu bilmiyor musun: ‘O (Deccal) ancak kendisini kızdıran bir öfke sebebiyle çıkar.’” (Müslim)

Yeryüzünde Hızlı Hareket Etmesi

Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'e, Deccal'in hızlı hareket etmesiyle ilgili soruldu, şöyle buyurdu: “Deccal, önüne bulutu katan rüzgâr gibi hızlı hareket eder.” (Müslim)

Yani, Deccal dünyanın tüm bölgeleri boyunca hızla ilerleyecektir.

Cabir *radiyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Deccal dinde bir gevşeme, ilimden yüz çevirme olduğu zaman ortaya çıkar. Onun yeryüzünde dolaşacağı kırk günü vardır. Bir günü bir yıl gibi, bir günü bir ay gibi, bir günü iki Cuma arası gibidir. Diğer günleri de sizin günleriniz gibidir. Onun bindiği bir eşeği vardır ki o eşeğin iki kulağının arası kırk kulaçtır. İnsanlara gelir ve ‘Ben sizin Rabbinizim’ der. Sizin Rabbinizin tek gözü kör değildir. Deccal'in iki gözü arasında ‘k-f-r’ yazılıdır. Okuması olan olmayan her mümin o yazıyı okur. Medine ve Mekke hariç her suyun başına ve hana uğrar. Allah oraları Deccal'e haram kılmıştır ve melekler oraların kapısında bulunmaktadır.”⁽²⁷⁴⁾

Deccal'in Gideceği Yerler

Enes *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Deccal'in, Mekke ve Medine hariç giremeyeceği hiçbir şehir yoktur.” (Muttefekun aleyh)

Deccal'in hiçbir zaman Mekke ve Medine'ye girmesine izin verilmeyecektir.

Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki: “Medine geçitlerinde melekler vardır. Medine'ye veba da Deccal de giremez.” (Muttefekun aleyh)

Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* yine buyurdu ki: “Mesih Deccal, doğu

(274) Ahmed rivayet etti, Hakim tarafından Müstedrek'te sahih olarak kaydedildi. Heysemi, Mecmau'z-Zevaid'de şöyle demiştir: Ahmed tarafından iki isnat aktarılmıştır. **Bunlardan biri Sahih ravileri içerir.**

tarafından gelir. Kastı Medine'dir. Uhud'un arka tarafına iner." (Buha-ri)

Başka bir rivayette, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki: "Deccal gelip Uhud dağına çıkar. Medine'ye bakar ve adamlarına, 'Şu beyaz sarayı görüyor musunuz? (Yani, Mescid-i Nebevi)' der. Derken (Medine'yi bekleyen) melekler, onun yüzünü Şam tarafına çevirirler ve orada helak olur." (Müslim)

Bir rivayette de Mihcen b. Edra *radıyallahu anh*, Rasulullah (s.a.v)'in bir gün insanlara irad ettiği bir hutbesinde şunları söylediğini rivayet etmiştir: "Kurtuluş günü... Kurtuluş günü nedir (biliyor musunuz)?" Bu sözünü üç kez tekrarladı. Kendisine, "Kurtuluş günü nedir?" diye sorduklarında şu cevabı verdi: "Deccal gelip Uhud dağına çıkar. Medine'ye bakar ve adamlarına, 'şu beyaz sarayı görüyor musunuz? Bu, Ahmed'in mes-cididir' der. Sonra Medine'ye gelir. Şehrin girişlerinden her birinde yalın kılıç duran bir meleklerle karşılaşır. Cüruf'un tuzlu/çorak arazisine gidip orada çadırını kurar. Sonra Medine üç kez sarsılır. Medine'nin münafık ve fasık erkekleriyle kadınlarından hiçbirisi şehirde kalmaz. Hepsi çıkıp onun yanına giderler. Kurtuluş günü, işte o gündür."⁽²⁷⁵⁾

Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki: "Mekke ve Medine ha-riç Deccal'ın çiğnemeyeceği memleket yoktur. Mekke ve Medine'ye geçit veren yolların her birinde saf tutmuş melekler vardır, buraları korurlar. Deccal, Sebha'ya (tuzlu/çorak araziye) iner (başka bir rivayette Cüruf'un tuzlu/çorak arazisine iner). Gidip orada çadırını kurar."

Yine şöyle buyurdu: "...hatta Medine'nin yakınında çorak kırmızı bir araziye iner. Medine, ahalisini üç kere şiddetli şekilde sallar. İçeri-de münafık ve kâfir kimse kalmayıp hepsi çıkar."⁽²⁷⁶⁾

Hadiste geçen "Sebha," tuz bataklığı, tuzlu topraktır ki Medine'deki arazinin çoğu böyledir, ama en tuzlu olan yer şehrin kuzeyinde yer almak-tadır.

(275) Ahmed rivayet etti. İsnadı hasendir ve bir kısmı *Sahihayn*'da da geçmektedir.

(276) İbni Mace'nin Ebu Ümame el-Bahili tarihiyle rivayet ettiği uzun bir hadisin bir kısım -dır. Bu hadis *Sahihayn*'da Enes *radıyallahu anh* tarafından "Kırmızı arazi" kısmı olmadan aktarılmıştır.

“Cüruf,” Medine’nin eteklerinde, üç kilometre kuzeyde bir yerdir.

Yukarıdakileri özetlemek gerekirse: Deccal, Uhud’un arkasında tuzlu/ çorak arazide kamp kuracak. Burası, Sevr’in kuzeyinde Sadikiyye’nin sonundadır. Bu bölgede birkaç küçük kırmızımsı tepe vardır. Oraları gören, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in bu sözlerini hatırlar.

TEMİM ED-DARİ’NİN HİKÂYESİ, DECCAL VE CESSAME İLE BULUŞMASI:

Deccal, Temim ve arkadaşlarına şöyle demiştir: “Bana çıkmam için izin verilmesi yakındır. Çıkarım ve yeryüzünde dolaşırım. Kırk gecede girmedğim hiçbir belde bırakmam. Ancak Mekke ve Tayyibe hariç! O iki belde bana haramdır! Her ne zaman onlardan birine girmek istesem, yalın kılıç bir melek beni karşılar ve oraya girmemi engeller. Oraların her geçidinde koruyucu melekler vardır.”

Deccal’in Fitneleri (Kargaşaları)

Fitnelerine Örnekler:

Huzeyfetü’l-Yemani *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle dediğini rivayet etmiştir: “Deccal’in yanında cennet (bağ/bahçe) ve cehennem (ateş) vardır. Onun *ateşi cennet, cenneti ise ateştir*.” (Müslim)

Yine şöyle dedi: “Deccal’in yanında su ve ateş vardır. Onun *ateşi soğuk sudur, suyu ise ateştir*.” (Muttefekun aleyh)

Yine şöyle dedi: “Deccal ile neler olacağını ben biliyorum. Beraberinde akan iki nehir vardır. İnsan birini beyaz su olarak görür, ötekini ise parlak bir ateş olarak görür. Biri Deccal’e yetişirse ateş olarak gördüğü nehre gelsin.” (Müslim)

Bir rivayette de şöyle geçer: “...ateş olarak görünen nehrin yanına varsın, gözünü yumsun ve başını eğip ondan içsin. Zira bu parlak ateş gibi görünen nehir, soğuk sudan ibarettir.” (Müslim)

Başka bir rivayette ise şöyledir: “...Ancak halkın su olarak gördüğü yakıcı bir ateştir. Halkın ateş olarak gördüğü ise tatlı sudur. Sizden kim buna ulaşırsa, halkın ateş olarak gördüğüne düşmeyi kabul etsin.

“Çünkü o tatlı soğuk sudur.” (Müslim)

- Başka bir fitnesi, cansız nesnelere ve hayvanlara etki edebilmesidir.

Nevvas b. Seman *radıyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’den rivayet etmiştir: *“Deccal bir kavme gelir, onları davet eder. Onlar da davetine icabet edip ona iman ederler. Bunun üzerine Deccal semaya emreder de onlara yağmur yağdırır, yere emreder de onlara nebatat bitirir. O kavmin otlığa çıkmış hayvanları akşam olunca zirveleri en yüksek, böğürleri daha geniş ve memeleri sütle dopdolu olarak dönerler.*

Sonra Deccal başka bir kavme gelir, onları davet eder. Onlar Deccal’i reddedip ona iman etmezler. Deccal onları bırakıp gider. O kavim kuraklığa ve kıtlığa uğramış olarak sabahlar, malları ellerinden gider.

Deccal bir harabeye uğrar ve ‘hazinelerini çıkar’ der. Bunun üzerine o harabenin hazineleri, arıların arıbeyinin arkasından takip etmesi gibi onu takip ederler.” (Müslim)

- Bir bedeviye şöyle demesi de onun fitnesindendir: *“Şayet sana babanı ve anneni diriltirsem benim, senin rabbın olduğuma şahitlik eder misin?”* Bedevi “Evet” der. İki şeytan, annesi ve babası suretinde gelip derler ki: *‘Ey evladım, ona tabi ol. Muhakkak o senin Rabbindir.’*⁽²⁷⁷⁾

- Onun fitnesinden biri de genç bir kişiye musallat olup onu öldürmesi ve kılıçla onu ikiye yarmasıdır. Sonra Deccal, insanlara der ki: *“Şu kuluma bakın, muhakkak ben onu şimdi dirilteceğim. Benden başka Rabbi olduğunu iddia ediyor.”* Sonra Deccal, adama diri olarak kalkmasını emreder ve adam da kalkar. Halbuki adamı Deccal değil Allah diriltmiştir. Deccal ise kendisinin dirilttiğini düşünüp iyice azgınlaşarak (Habis Deccal) der ki: *“Rabbın kimdir?”* Genç der ki: *“Rabbim Allah’tır, sen Allah’ın düşmanı-sın, sen Deccal’sin.”*⁽²⁷⁸⁾

Deccal Hakkında Yanlış İnançlar

(277) İbni Mace. Hakim, Müslim’in şartlarına göre sahih olduğunu kaydetmiştir. **Ayrıca Sahihü'l Cami'de Elbani tarafından sahih olarak sınıflandırıldı.**

(278) Bu genç adamın kıssası, “Deccal’e Karşı Korunma Yolları” bölümünde genişçe açıklanacak.

Deccal'in yanında ekmek ve yiyecek dağı olacak, dünyada ise o anda açlık olacak: Muğire b. Şube şöyle diyor: "Kimse Deccal hakkında Allah Rasulüne benim kadar soru sormamıştır. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bana, 'Yavrucuğum, sen onun için niye yoruluyorsun, niçin kafana takıyorsun? O hiçbir zaman sana zarar veremeyecektir' buyurdu. Ben, 'Onun yanında su nehirleri ve ekmek dağları olduğunu söylüyorlar' dedim. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* de şöyle buyurdu: 'Bunu yapmak Allah için çok kolaydır.'" (Muttefekun aleyh)

Deccal'e Tabi Olanlar

Kuşkusuz Deccal'in, baştan çıkarıcı ve kafa karıştırıcı yeteneği, insanları yanlış yönlendirmek, onları kendine çekip tabi kılmak ve onların ilah olduğuna inanmalarını sağlamak için kullandığı çeşitli yöntemleri vardır. Bunlardan dolayı pek çok insan fitneye düşecek, onun sahip olduğu güçten korkarak veya onun imkânlarına heveslenerek ya da İslam ve Müslümanlarla savaşma hırsıyla Deccal'e tabi olacak. Ona tabi olacak olanlar şunlardır:

1- Yahudiler:

Enes *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: "*Deccal'e İsfahan⁽²⁷⁹⁾ yahudilerinden yetmiş bin kişi tabi olur. Hepsinin üzerlerinde taylasan⁽²⁸⁰⁾ vardır.*" (Müslim)

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: "*Deccal kuşkusuz yüzleri kat kat dövülmüş kalkanlar gibi yetmiş bin askeriyle birlikte Huz⁽²⁸¹⁾ ve Kirman'a⁽²⁸²⁾ inecektir.*"⁽²⁸³⁾

"Dövülmüş kalkanlar gibi" ile kastedilen; kafaları küçük, yüzleri çö-

(279) İsfahan: İran'ın merkezinde, Tahran'ın yaklaşık 340 km güneyinde bir İran şehridir. Resmî kaynaklara göre 25-30.000 Yahudi nüfusu vardır. İsfahan şehrinin kapsadığı alan 105.937 km²'dir. Daha fazla bilgi için bkz. www.iranjewish.com

(280) "Taylasan"ın çoğulu "Tayalise;" şal benzeri bir giysidir. Başın üstünden vücudun geri kalan kısmı üzerine asılı olarak giyilen bir tür giysidir.

(281) Huz: Bugün İran'ın batısında Huzistan denilen bölge.

(282) Kirman: Güneydoğu İran'da bir bölge.

(283) Ahmed. İsnadı hasendir.

kük olduğundan oval/yuvarlak ve düz olması, elmacık kemiklerinin çıkık, gözlerinin de belirgin bir şekilde çekik olmasıdır.

Yüzlerini “*dövülmüş kalkanlar gibi*” vasıflandırmak, Deccal’i takip edecek bu insanların yüzlerinin geniş ve etli olması anlamındadır.

Soru: Neden Derccal’in takipçilerinin çoğu yahudilerden olacak?

Cevap: Çünkü bu, yahudilerin Deccal hakkındaki inançlarından kaynaklanmaktadır. Bekledikleri Mesih, aslında Mesih-i Deccal’dir.

Yahudiler, Allah’ın, kendilerine Davud Peygamber’in soyundan gelecek bir kral va’dettiğine ve geldiği zaman Yahudi Devletini kuracağına inanıyorlar. Bu kral, kitaplarında “Moşiyah” olarak isimlendirilmektedir.

Yahudiler, dinî ritüellerinin bir kısmında sahte mesih (Deccal)’in gelişi için dualar okurlar. Özellikle Yahudi Fısıh (Pesah/Hamursuz) Bayramı’nın gecesinde bunun için özel dualar okunur.

Talmud’da şöyle yazmaktadır: “Mesih geldiğinde, toprak mayasız ekmekler, yünden elbiseler, büyük bir boğanın böbrekleri büyüklüğünde buğdaylar üretecek. O zaman, yönetim yahudilere geri dönecek. Bütün milletler bu Mesih’e hizmet edip ona teslim olacak. O zaman, oradaki her yahudi için iki bin sekiz yüz hizmetçi olacak. Yönetimleri altında üç yüz on eyalet olacak. Ancak Mesih, kötülükler sona ermedikçe gelmez. Derken Yahudi milletin beklediği İsrail’in gelişi gerçekleşir. İşte o geldiğinde bu millet, tüm diğer milletlere hâkim olur.”⁽²⁸⁴⁾

2- Kâfirler ve Münafıklar:

Enes *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Mekke ve Medine hariç Deccal’in çığnemeyeceği memleket yoktur. Mekke ve Medine’ye geçit veren yolların her birinde saf tutmuş melekler vardır, buraları korurlar. Deccal, Sebha’ya iner. Medine, ahalisini üç kere şiddetli şekilde sallar. İçeride münafık ve kâfir kimse kalmayıp hepsi çıkar.*” (Muttefekun aleyh)

Bu hadisin açıklaması daha önce geçmişti.

(284) Kenzü’l-Mersud fî Kava’idi Talmud isimli kitabın 7. bölümünde “Mesih ve Sultanü’l-Yahud” isimli yerden alınmıştır.

3- Cahil Bedeviler:

Ebu Ümame el-Bahili *radıyallahu anh* uzun bir hadisin bir bölümünde Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Bir bedeviye şöyle demesi de onun fitnesindendir ‘Şayet sana babanı ve anneni diriltirsem benim senin rabbin olduğuma şahitlik eder misin?’ Bedevi ‘Evet’ der. İki şeytan, annesi ve babası suretinde gelip derler ki: ‘Ey evladım, ona tabi ol. Muhakkak o senin rabbindir.’”⁽²⁸⁵⁾

4- Dövülmüş Kalkanlar Gibi Yüzleri Olan Bir Kavim:

Ebu Bekir *radıyallahu anh* der ki: Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bize şöyle haber verdi: “Deccal doğu tarafından, Horasan denilen yerden çıkacaktır. Yüzleri dövülmüş kalkan gibi olan bazı kavimler ona tabi olacaktır.”⁽²⁸⁶⁾

5- Kadınlar:

Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “Deccal şu çorak araziye/tuzlaya, kanalın geçtiği yere iner/karargâh kurar. En çok kadınlar yanına gider. Öyle ki kişi -Deccal’in yanına gideceği endişesiyle- kendi yakını olan bir kadının, annesinin, kızının, bacısının, halasının yanına döner de onu sağlam bir bağla sıkıca bağlar.”⁽²⁸⁷⁾

Sebhe (tuz bataklığı) ve kanal geçidi konusunu yukarıda ele almıştık.

Deccal’in Kalacağı Süre

Deccal’in dünyada ne kadar kalacağı sorulunca Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “Kırk gün kalır, ilk günü bir sene gibi, ikinci günü bir ay gibi, üçüncü günü bir hafta gibi, diğer günleri de sizin günleriniz gibi olur.” (Muttefekun aleyh)

Sahabe-i Kiram dediler ki: “Ya Rasulallah! O bir sene gibi olacak günde, bir günün namazı bize yeterli gelecek mi?” Peygamber *sallallahu aleyhi*

(285) İbni Mace ve Hakim tarafından rivayet edilip “sahih” olarak sınıflandırılmıştır.

(286) Ahmed; Tirmizi “hasen” kaydıyla; İbni Mace ve Hakim “sahih” kaydıyla. Zehebi de -nı kanaattedir. Elbani de Sahih-i İbni Mace’de “sahih” olarak sınıflandırmıştır.

(287) Ahmed. Şeyh Elbani, Mesih Deccal Kıssası’nda (s. 88) şöyle demiştir: “Eğer senedi -de Muhammed b. İshak olmasaydı hasen hadis olurdu.”

ve sellem şöyle buyurdu: “Hayır yeterli gelmez, **günün miktarını hesap edersiniz.**”(288)” (Müslim)

Deccal’in Fitnesinden Kurtulmanın Yolu, Onunla Karşılaşmayı İstemeyip Uzak Durmaktır:

İmran b. Husayn *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Kim Deccal’i duyarsa ondan uzak dursun! Allah’a yemin olsun ki bir adam ona kendisinin mü’min olduğunu sanarak gider, onun attığı şüphelerden dolayı ona tabi olur!”(289)

Hadis, Deccal’in ortaya çıktığını duyan kişi ondan uzak durması ve ona yaklaşmaması gerektiğini gösterir. Çünkü kişi imanının güçlü olduğunu düşünerek çekinmeden ona gider, bir de bakar ki onun takipçisi ve taraftarlarından biri olmuş! Deccal sihir yapma, ölüleri diriltme ve diğer bazı (istidraç) türünden karışıklıklarla onu etkisi altına alır.

Ümmi Şerik *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “İnsanlar Deccal(korkusun)’dan dağlara kaçacak.” (Müslim)

İşte o zamanda Müslümanların bir lideri (yani halife) olacak. O da Adil Halife olan Mehdi’dir.

Allah’tan Yardım İstemek:

Ebu Ümame el-Bahili *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Kim Deccal’in ateşine düşerse Allah’tan yardım istesin.”(290)

Allah’ın İsimlerini ve Sıfatlarını Bilmek:

Çünkü Deccal’in gözlü kördür, Allah ise güzeldir (hâşâ) kör değildir. O,

(288) “Günün miktarını hesap edersiniz” ifadesiyle kastedilen şudur: Şafaktan sonra normal bir günün vakitleri arasında geçen zaman geçtikten sonra normal günlerdeki hesaba uygun olarak vakit namazları kılınır. Bütün namazlar aynı şekilde, tahmin ve takdir edilerek kılınır. Bkz. İmam Nevevi, Müslim Şerhi.

(289) Ahmed, *Sünen*’inde Ebu Davud, *Müstedrek*’inde Hakim kaydettiler. Hakim, Müslim’in şartlarına göre sahih olduğunu bildirdi. **Elbani, Sahih-i Ebu Davud’da sahih olarak sınıflandırmıştır.**

(290) Sünen’de İbni Mace tarafından kaydedilmiştir. İsnadıyla ilgili bazı şüpheler vardır.

kusur ve eksikliklerden münezzehtir. O, Kuddüs'tür, herhangi bir kusurdan uzaktır. **“Hiçbir şey O'na benzemez. O ıştır ve görür.”** (Şura 11)

Kehf Suresinin Başından İlk On Ayeti Okumak:

Ebu Derda *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: **“Her kim Kehf Suresinin başından on ayeti ezberlerse Deccal'in fitnesinden korunmuş olur.”** (Müslim)

Bu on ayet şunlardır:

Bismillahirrahmanirrahim.

1. Hamd olsun Allah'a ki kulu (Muhammed'e) Kitab'ı indirdi ve ona hiçbir eğrilik koymadı.

2. Onu dosdoğru (bir Kitab) olarak indirdi ki katından gelecek şiddetli azaba karşı (insanları) uyarmak ve yararlı işler yapan müminlere kendileri için güzel mükâfat bulunduğunu müjdelemek için.

3. Onlar orada ebedî kalacaklardır.

4. Ve ‘Allah evlat edindi’ diyenleri de uyarmak için.

5. Ne onların (Allah evlat edindi, diyenlerin) ne de atalarının bu konuda hiçbir bilgisi yoktur. Ağızlarından çıkan bu söz ne büyük oldu! Yalandan başka bir şey söylemiyorlar.

6. Bu yeni Kitaba inanmazlarsa (ve bu yüzden helak olurlarsa) arkalarından üzüntüyle neredeyse kendini harap edeceksin.

**7. Biz, insanların hangisinin daha güzel amel edeceğini deneye-
lim diye yeryüzündeki her şeyi dünyanın kendine mahsus bir ziynet yaptık.**

8. (Bununla beraber) Biz mutlaka oradaki her şeyi kupkuru bir toprak yapacağız.

9. (Rasulüm!) Yoksa sen, Bizim ayetlerimizden (sadece) Kehf ve Rakim sahiplerinin ibrete şayan olduklarını mı sandın?

10. O (yiğit) gençler mağaraya sığınmışlar ve ‘Rabbimiz! Bize tarafından rahmet ver ve bize, (şu) durumumuzdan bir kurtuluş yolu hazırla!’ demişlerdi.” (Kehf 1-10)

Nevvas b. Seman *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöy-

le buyurduğunu rivayet etmiştir: “Sizden kim Deccal’e yetişirse Kehf Suresinin evvelini onun üzerine okusun.” (Müslim)

Bunun Nedeni şudur: Bu surenin başındaki ayetlerde Ashab-ı Kehf’i yakalayıp eziyet etmek isteyen zalim ve zorbalardan Allah’ın onları koruması anlatılıyor.

Ashab-ı Kehf’in harika kıssası ve nasıl kurtulduklarının anlatıldığı bu on ayeti, Müslümanlar Deccal’le karşılaştıklarında hatırlasınlar diye okunduğu da söylenmiştir.

Kehf Suresi’nin Bütününü Okumak:

Ebu Said el-Hudri *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Kim Kehf suresini indirildiği gibi okur, sonra da Deccal ile karşılaşarsa Deccal ona musallat olamaz veya ona zarar verecek bir yol bulamaz.”⁽²⁹¹⁾

İki Kutsal Mekândan Birine Sığınarak Korunmak:

Çünkü Deccal, Mekke’ye veya Medine’ye giremeyecek.

Namazların Sonunda Deccal’in Fitnesinden Korunma Duası Yapmak:

Bu dua teşehhüdde (son oturuşta) selam vermeden önce okunur, dua şöyledir: “Ya Rabbi! Kabir azabından, Cehennem azabından, hayatın ve ölümün fitnelerinden⁽²⁹²⁾ ve Mesih Deccal’in fitnesine uğramaktan Sana sığınırım!” (Muttefekun aleyh)

İnsanların Korunması İçin Deccal’den Bahsedip Açıklamalar Yapılmalı:

Sa’b b. Cessame *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle

(291) Müslim’in şartlarına göre sahih olduğunu söyleyen Hakim tarafından kaydedilmi - tir. Ayrıca Silsile-i Sahiha’da Elbani tarafından da kaydedilmiştir 2651.

(292) “Hayatın fitnesi:” İnsan, hayatı boyunca bu dünya ile ve onun kapris ve arzularıyla sınanır ya da sabır eksikliği ile test edilir.

“Ölüm fitnesi:” Kişinin ölüm anında geçirdiği sınava işaret eder ya da kabir sınavına, yani Münker ve Nekir meleklerinin sorgulamasına işaret eder. Burada, sorgulamanın sıkıntılarından ve kabir azabından sığınmak kastedilmektedir.

buyurduğunu rivayet etmiştir: “İnsanlar Deccal’den bahsetmeyi terketmedikçe Deccal çıkmaz.”⁽²⁹³⁾

Yani, Deccal’den bahsedilmeyip onun hakkında müzakere yapmak terkedildiğinde, yani insanlar Deccal’i, onun özelliklerini ve ondan korunulması gerektiğini unuttuğunda birçok fitnelerle beraber Deccal zuhur eder.

İslamî Bilgilerle Kuşanmak:

Allah’a imanla birlikte elde edilen İslamî bilgi her türlü fitneye karşı silahtır. Deccal’in fitnesi de buna dâhildir. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in bildirdiği, Medine halkından genç ve kahraman bir müminin Deccal’e karşı koyduğu kıssa, bize fitnelere karşı korunma konusunda, imanla birlikte bilginin önemini anlatmaktadır.

Ebu Said el-Hudri *radıyallahu anh* der ki: Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: “Deccal gelir. Halbuki Medine’nin kapılarından girmesi ona haram edilmiştir. Medine’nin yakınındaki çorak araziye iner. O vakitte insanların en hayırlısı olan bir kişi, ona doğru çıkar ve şöyle der: ‘Ben şahitlik ederim ki sen Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in bahsettiği Deccal’sin.’ Deccal der ki: ‘Söyleyin bakayım eğer bu adamı öldürürsem, sonra onu diriltirsem benim işimde şüphe eder misiniz?’ Etrafındakiler ‘Hayır.’ der. Deccal o kişiyi öldürür, sonra diriltir.”

Diğer bir rivayette şöyledir: “Onu kılıçla vurup iki parça halinde keser. Parçalarını bir ok atımı mesafesi kadar birbirinden ayırır. Sonra, parçaladığı genci çağırır. O da hemen yüzü parıldayarak ve güler halde ona yönelip gelir. O kişi der ki: ‘Allah’a yemin olsun ki bugün senin hakkındaki basiretim daha şiddetli oldu. (Senin Deccal olduğunu şimdi daha iyi anladım).”

Bir rivayette de şöyle aktarılmıştır: “Deccal ortaya çıkınca müminlerden biri onun bulunduğu tarafa doğru gider. Deccal’in silahlı adamları onun önüne çıkarak ‘Nereye gitmek istiyorsun?’ diye sorarlar. ‘Şu ortaya çıkan adamın yanına’ der. Deccal’in adamları, ‘Sen bizim Rab-

(293) Abdullah b. Ahmed tarafından kaydedilmiştir. Heysemi tarafından Mecmau’z-Zevaid’de sahih olarak değerlendirilmiştir 7/646.

bimize inanmıyor musun?’ diye sorarlar. O da ‘Bizim Rabbimizin gizli bir yanı yok’ der.⁽²⁹⁴⁾ Deccal’in bazı adamları, ‘Öldürün şunu’ derler. Bir kısmı ise, ‘İlahınız Deccal, haberi olmadan bir kimseyi öldürmeyi yasaklamadı mı?’ derler ve o mümini Deccal’in yanına götürürler. O mümin, Deccal’i görünce diğer müminlere, ‘Ey müminler! Bu adam Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in kendisinden bahsettiği Deccal’dir’ diye seslenir. O zaman Deccal, adamlarına, ‘Bunu iyice bir dövün’ der. Onu dövmek üzere tutarlar. Deccal tekrar, ‘Yakalayın şunu, yarın kafasını’ der. Onun sırtını, karnını dayaktan geçirirler. Bu defa Deccal, ‘Bana iman etmiyor musun?’ diye sorar. O mümin, ‘Sen yalancı Mesih’sin’ der. Deccal’in emri üzerine onu testereyle baştan aşağı ikiye biçerler. Deccal o zatın ikiye bölünen cesedinin arasından yürüyüp geçtikten sonra ona, ‘Ayağa kalk!’ der. O da doğrulup kalkar. Deccal tekrar ‘Bana iman ediyor musun?’ diye sorar. O da ‘Senin hakkındaki kanaatim iyice pekişti’ dedikten sonra halka dönerek ‘Ey insanlar! O benden sonra artık kimseyi öldürüp diriltemez’ der. Deccal onu kesmek için yakalar. Fakat Allah Teâla o müminin boynundan köprücük kemiğine kadar olan kısmı bakır haline getirir; bu sebeple Deccal ona bir şey yapamaz. Bunun üzerine Deccal onun ellerinden ve ayaklarından tutup fırlatır. Halk onu cehenneme attığını zanneder. Halbuki o cennete atılmıştır.”

Rasulullah sözünü şöyle tamamladı: “İşte bu mümin, âlemlerin Rabbine göre insanların en büyük şehididir.” (Müslim)

FAİDE:

Bu hadis, dinî ilimleri öğrenmenin önemini gösteriyor. Bu genç adam Deccal’in özellikleri hakkında önceden bilgi sahibi olmasaydı onun Deccal olduğunu anlayamazdı. Bu yüzden, ehl-i batıl (inkârcılar) ile mücadele eden herkesin bilgiyle donanmış olması gerekir.

Bu genç adam, onun Deccal olduğunu ve kendisinden sonra kimseyi öldüremeyeceğini bildi. Bunun sebebi, bu genç adamın ilim öğrenen ve

(294) “Eğer Deccal’i görürsem, niteliklerinden onun Deccal olduğunu bilirim.” anlamındadır.

bu konudaki hadisi okuyan biri olmasıdır. İşte bundan dolayı kendisinin hadiste anlatılan genç olduğunu anlamıştır.

İnananların O Dönemde Yapacakları Gibi Deccal'e Karşı Savaş Hazırlık Yapmak:

Ebu Hureyre *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “O zaman müslümanlar savaş için hazırlık yaparlar, saf tutup da namaz için kamet okunduğunda Meryem oğlu İsa iner...” (Müslim)

Huzeyfe b. Esid *radıyallahu anh*'dan rivayet edildiğine göre Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, Deccal'in çıkışı ve Mehdi ile arkadaşlarının ona karşı savaşmaya hazırlanması hakkında şöyle buyurdu: “...Deccal Medine'ye gelir ve dışarıdakileri yener fakat Medine'nin içine giremez. Sonra İlya dağına (Beytü'l-Makdis'e) gelip müslümanları kuşatır, Müslümanlarda çok şiddetli sıkıntılar meydana getirir. Müslümanların lideri der ki: ‘Allah’a kavuşana kadar bu zorba (Deccal) ile mücadele etmek veya zafer kazanmak istemez misiniz?’ **Onunla savaşmayı kabul ederler ve sabah namazı olunca Meryem oğlu İsa onların yanlarına gelir.**”⁽²⁹⁵⁾

Müslüman, Deccal İle Karşılaşırsa Ne Yapmalı?

Ebu Ümame el-Bahili *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Onun alnında ‘**k-f-r**’ diye yazılıdır. O yazıyı her mü'min okur. Sizden kim onunla karşılaşırsa yüzüne tükürsün ve Kehf suresinin baş tarafını okusun. O, insanlardan bir kısmına musallat olur, onları öldürür, sonra diriltir.”⁽²⁹⁶⁾

Ebu Kılabe *radıyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in bir sahabesinden, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Sonra arkanızdan yalancı, saptırıcı Deccal gelecek. Saçı kıvrıktır. ‘Ben Sizin Rabbinizim’ diyecek. Bunun üzerine kim, ‘Sen Rabbimiz değilsin! Lakin Rabbimiz Allah'tır, O'na tevekkül ederiz, dönüşümüz O'nadır. Senin şerrinden Allah'a sığınırız’ derse Deccal'in

(295) Hakim, “sahih” kaydıyla. Zehebi bunun Buhari ve Müslim'in şartlarına uygun olarak sahih olduğunu söylemiştir.

(296) Hakim rivayet etmiş ve Müslim'in şartlarına göre sahih olduğunu söylemiştir.

onun üzerinde bir yetkisi/etkisi olmaz.”⁽²⁹⁷⁾

Deccal’in Ölümü

O, Şam (Suriye) topraklarında ölecek.

Ebu Hureyre *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Mesih Deccal, doğu tarafından⁽²⁹⁸⁾ gelir. Kastı Medine’dir. Uhud’un arka tarafına iner. Derken (Medine’yi bekleyen) melekler, onun yüzünü Şam tarafına çevirirler ve orada helak olur.” (Müslim)

Deccal’i Öldüren Kişi Meryem Oğlu İsa Olacak:

Mecma’ b. Cariye *radıyallahu anh*’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “Meryem oğlu, Lut’un⁽²⁹⁹⁾ kapısında Deccal’i öldürecek.”⁽³⁰⁰⁾

Ebu Hureyre *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “O zaman müslümanlar savaş için hazırlık yaparlar. Saf tutup namaz için kamet okunduğunda Meryem oğlu İsa iner...”

Bir rivayette de şöyledir: “Meryem oğlu Mesih, gökten, iki boyalı elbise içinde Şam’ın doğusundaki Beyaz Minare’ye, elini iki meleğin kanatlarına koymuş bir halde inecek. Başını eğdiği zaman su damlayacak, kaldırdığı zaman ondan inci taneleri gibi düşecek. Onun soluğunu duyan her kâfir hemen ölecek. Onun soluğu, kendi gözünün görebildiği yere kadar gidecek.” (Yani, gözünün gördüğü alana giren kâfirler ölecekler.)

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle bildirmiştir: “Bir ara imamları (Mehdi) Müslümanlara sabah namazı için öne geçince o anda Meryem oğlu İsa iner. İmam olan zat geri döner ki İsa *aleyhisselam* insanlara namaz kıldırınsın. İsa *aleyhisselam* elini onun iki omuzunun arasına kor ve şöyle der: ‘Öne geç ve namazı kıldır. Zira senin için kamet getirilmiş-

(297) Ahmed. Hasen.

(298) Suriye ile Irak arasında Horasan yönünde bir bölgeden çıkacağını yukarıda belirttik.

(299) Lut, Filistin’de Kudüs’e yakın bir kasaba

(300) Tirmizi, “hasen-sahih” kaydıyla.

tir.' İmamları onlara namazı kıldırır.

Namaz bitince İsa 'Kapıyı açın.' der. Kapı açılır, ötesinde Deccal ve beraberinde yetmiş bin yahudi, hepsi kılıç ve kalkanla kuşanmış bir haldedir.

Deccal, İsa aleyhisselam'ı görünce, suyun içinde tuzun eridiği gibi erir ve korkarak kaçır. İsa aleyhisselam onu (Deccal'i) Lut kapısının yanında yakalar. (Burası Filistin'de bilinen bir yerdir. Günümüzde Yahudiler burada askerî bir karargâh kurmuşlardır.) İsa aleyhisselam elindeki süngü ile Deccal'e vurur ve onu öldürür. Oradakiler süngünün üzerinden akan kanı görürler. .

Allah Teâla yahudileri hezimete uğratır. Allah'ın yarattığından hiçbir şeyle yahudiler gizlenemezler ki Allah Teâla o şeyi konuşturmasın. Ancak gargad ağacı müstesnadır. Zira bu ağaç onların ağacı olup yahudiye haber vermez.”⁽³⁰¹⁾

Mecma' b. Cariye radiyallahu anh, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Deccal Medine'ye gelir ve dışarıdakileri yener fakat Medine'nin içine giremez. Sonra İlya dağına (Beytü'l-Makdis'e) gelip müslümanları kuşatır, Müslümanlarda çok şiddetli sıkıntılar meydana getirir. Müslümanların lideri der ki: 'Allah'a kavuşana kadar bu zorba (Deccal) ile mücadele etmek veya zafer kazanmak istemez misiniz?' Onunla savaşmayı kabul ederler ve sabah namazı olunca, Meryem oğlu İsa yanlarına gelir. Rükûdan kalkınca 'Semi Allahu limen hamideh' der. Deccal'i öldürür ve mü'minler galip olur; Deccal öldürülmüş, takipçileri de mağlup olmuştur. Hatta bir ağaç, taş veya duvarın arkasına saklansalar, onlar seslenerek der ki: 'Ey mümin, işte yahudi arkamda, gel onu öldür.'”⁽³⁰²⁾

Bir rivayette de şöyledir: “İsa, Lut kapısında ona yetişir ve onu öldürür.” (Müslim)

Sonra Meryem oğlu İsa aleyhisselam'a Allah'ın Deccal'den koruduğu bir kavim gelir. İsa, onların yüzünü sıvazlar ve cennetteki derecelerini onlara söyler. Onlar bu durumdayken Allah, İsa'ya, “Ben birtakım kullar çıkar-

(301) İbni Mace. Hasen.

(302) Hakim, Müstedrek'te kaydetmiş ve “sahih” demiştir.

dım ki onlarla savaşmaya kimsenin kudreti yoktur. Sen kullarımı Tur dağında muhafaza et” diye vahyeder.

Bunlar Yecüc ile Mecüc’tür, daha sonra detaylı olarak bahsedeceğiz.⁽³⁰³⁾

Deccal’e Karşı En Şiddetli İnsanlar

Ebu Hureyre *radıyallahu anh* şöyle demiştir: “Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’den işittiğim üç şeyden sonra Temîm oğullarını sevmekten vazgeçmeyeceğim: Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* onlar hakkında şöyle buyurmuştur: 1- ‘Temim oğulları, Deccal’e karşı ümmetimin en zorlularıdır’ buyurması; 2- Temim oğullarının zekât malları geldiği zaman, ‘Bunlar kavmimin zekâtlarıdır’ buyurması; 3- Temim oğullarından olup da Aişe’nin yanında bulunan bir cariye hakkında ‘Bunu azad et. Çünkü bu cariye İsmail peygamberin evladındandır’ buyurması.” (Muttefekun aleyh)

İkrime b. Halid *radıyallahu anh*, dedi ki: Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in ashabından biri bana şöyle aktardı: “Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in yanında Temim kabilesinden bahsedildi. Bir adam ‘Temimoğulları kabilesi bu konuda çok yavaştır.’ dedi. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Müzeyne (kabilesine) dönerek şöyle buyurdu: ‘Temimoğulları asla yavaş değildirler.’” Bir adam şöyle dedi: ‘Şu Temimoğulları halkı, zekât verme konusunda geç kalıyorlar.’ Tam bu sırada Temimoğulları kabilesi bazı kırmızı ve siyah develer getirip (zekât olarak verdiler). Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* de şöyle buyurdu: ‘Şunlar (Temimoğulları) ne güzel bir kabiledir!’ Bir adam, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in yanında Temimoğulları kabilesini eleştirdi. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* de şöyle dedi: ‘**Temimoğulları hakkında sadece iyilik konuş çünkü onlar Deccal’e karşı en uzun mızraklara sahip (en şiddetli) insanlar olacaklardır.**’” (Ahmed)⁽³⁰⁴⁾

Deccal’in Ortaya Çıkacağını İnkâr Edenler

Geçmişte, Mutezile ve Cehmiyye gibi bazı yanlış yönlendirilmiş gruplar Deccal’in ortaya çıkacak olmasını reddetmiştir.

Son zamanlarda bunu reddedenler arasında şunlar vardır:

(303) Bkz. Büyük Alametler Bölümü Madde 4.

(304) Heysemi, *Mecmau’z-Zevaid*’de ravilerinin **sahih olduğunu söylemiştir.**

Şeyh Muhammed Abduh:⁽³⁰⁵⁾

Dedi ki: “Deccal, hurafelerin, **yalancılığın** ve kötülüklerin sembolüdür.”⁽³⁰⁶⁾

Muhammed Fehim Ebu Aybe:⁽³⁰⁷⁾

İbni Kesir’in Melahim Kitabı’nda⁽³⁰⁸⁾ yer alan Deccal ile ilgili hadisler hakkındaki yorumunda şöyle demiştir: “Bu, fesat ve kötülüğün yayılması anlamına gelir.”

Bazı kişiler Deccal’in ortaya çıkacağını ama onunla beraber bahçe (cennet) ya da ateş (cehennem) gibi fitnelerin (kafa karıştırıcı konuların) hiçbir şekilde olmayacağını söyledi. Bunu söyleyenlerden biri de Muhammed Reşid Rıza’dır.⁽³⁰⁹⁾ O bir ilim adamı ve erdemli biriydi ama bu konu hakkında yanıldı, çünkü kıyametin alametlerinden birine inanmamak çok büyük bir hatadır.

İbni Abbas *radıyallahu anhuma*, Ömer b. Hattab’ın bir hutbede Allah’a hamdedip O’nu övdükten sonra şöyle dediğini rivayet etmiştir: “Uyanık olunuz; sizden sonra öyle bir kavim gelecek ki recm’i, Deccal’i, şefaati, kabir azabını, derileri ve kemiklerinin dışları yandıktan sonra ateşten çıkacak bir kavmi yalanlayıp inkâr edeceklerdir.”⁽³¹⁰⁾

“Recmi reddedecekler” ifadesi zina yapan evli kadını taşıyarak öldürme cezasını reddedecekleri anlamındadır.

(305) Muhammed Abduh b. Hasan Hayrullah, Türkmen bir aileye mensup olup dönem - nin Mısır müftüsüdür. 1905’te İskenderiye’de öldü ve Kahire’de defnedildi.

(306) Muhammed Abduh, *Menar Tefsiri*, 3/317.

(307) İbni Kesir’in *Nihaye fi’l-Fiten ve’l-Melahim* isimli kitabının editörü.

(308) Bkz. 1/118-119.

(309) Muhammed Reşid b. Ali Rıza b. Muhammed Şemseddin b. Muhammed Bahaeddin b. Molla Ali Halife Kalemuni. Kökleri Bağdat’tan, Hüseyin *radıyallahu anh*’ın soyundan gelmektedir. O, Kalemun’da doğdu ve büyüdü, Lübnan’daki Trablus’ta çalıştı. Kalemun ve Trablus’ta ilim öğrendi. Sonra 1315 yılında Mısır’a seyahat etti. Şeyh Muhammed Abduh’a yakın oldu ve ondan ilim öğrendi. Süveyş’ten Kahire’ye dönerken bir araba kazasında aniden öldü ve Kahire’de defnedildi. Onun en meşhur mirası, 34 ciltlik Menar dergisi ve tamamlayamadığı 12 ciltlik Kur’an-ı Kerim tefsiridir. Bkz. Zirikli, *el-A’lam*, 6/126. Mesih Deccal hakkındaki sözleri *Menar Tefsiri*’ndedir (9/490).

(310) Ahmed, *Müsned*. İsnadıyla ilgili bazı şüpheler vardır.

Bazı insanların cehennemden çıkacağını inkâr ise tevhide (Allah'ın varlığına ve birliğine) inandığı halde cehenneme girip daha sonra çıkacakları konusundaki şefaât inancını inkâr edecekleri anlamına gelir.

* *Deccal ile ilgili beş meseleyi zikredip konuyu sonlandıralım:*

1. Ebu Said el-Hudri *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Dikkat ediniz; hakkınızda Deccal'den daha çok korktuğum şeyin ne olduğunu söyleyeyim mi? Bu, gizli şirktir. (Mesela) Bir kişi namaza durunca, bir başkası tarafından gözetlendiğini farketmediği için namazını özenerek kılarsa (bu gizli şirktir).*”⁽³¹¹⁾

Riya/gösteriş, tehlikeli bir davranıştır. Bu, kişinin insanların dikkatini çekmek ve övgüsünü almak için salih amel işlemesidir. İşte amelleri yok eden gizli şirk budur. Riya için amel işleyenlere kıyamet gününde şöyle denilecek: “*Dünyadaki amel ve davranışlarınızı kimin için yaptınız ona gidin! Bakın size herhangi bir mükâfat verebilecekler mi?*”⁽³¹²⁾

2. Ebu Zerr *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Sizin için Deccal'en daha çok deccal olmayanlardan korkarım. Onlar sapırtıcı imamlar (liderler)dir.*”⁽³¹³⁾

Müslümanlar için sapırtıcı (yanlış yönlendirici) liderlerin oluşturduğu tehlike çok ciddidir. Liderin halk üzerindeki etkisi yanlış ise, onun yönetimi altında olanlar da yanlış yönlendirilecektir. Yanlış yönlendirici liderler: Krallar, emirler ve bakanlar gibi dünyevi liderler olabilirler veya din âlimi ve din adamı gibi dini liderler de olabilir. Ne zaman sapırtıcı liderler insanların başına geçerse bütün işleri bozulur gider.

3. İmran bin Husayn *radiyallahu anh* anlatıyor: Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: “*Ümmetimden bir grup (taife), hak üzerine savaşmaya devam edeceklerdir. Onlar kendilerine meydan okuyanlara karşı muzafferdirlere. Öyle ki bunların sonuncuları Mesih Deccal'le de*

(311) Ahmed, İbni Mace. *Sahih-i Terğib ve't-Terhib'te Elbani*, “hasen” demiştir 27.

(312) Ahmed. Heysemi, Mecmau'z-Zevaid'de ravilerinin sahih olduğunu söylemiştir 1/102.

(313) Ahmed. *Silsile-i Sahiha'da* (H. no: 1989) Elbani, “sahih” demiştir.

savaşırılar.”⁽³¹⁴⁾

Bu ümmette cihad hareketi her zaman devam etmiştir. **İlki ve sonuncusu aynı özelliğe sahip olan bu ümmetteki hareket ve cihad**, en sonunda Deccal ile savaşına kadar asla durmaz.

4. Fitne (kargaşa) zamanlarında kararlılık göstermek, dinde temel ilkelere biridir. Bu yüzden Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, Deccal fitnesinden bahsederken şöyle demiştir: “Allah’ın kulları, kararlı, sadıklar olun.”⁽³¹⁵⁾

Fitnelerle ilgili hadisler karşısında kötümser olmamalı ya da güvensizlik hissine kapılmamalıyız; bilakis,- inanç ve kararlılığımızı daha çok arttırmak arzusunda olmalıyız.

5. Deccal ve diğerlerine ilişkin hadislerden şu çıkarımı yapabiliriz: Ahir zamanda savaş; kılıç ve mızrak gibi silahlar ile ve at sırtında olacaktır.⁽³¹⁶⁾

(314) Ahmed ve Ebu Davud’un İmran b. Husayn kanalıyla rivayet ettikleri bir hadistir. Hakim “sahih” demiş, Zehebi de bunu tasdik etmiştir.

(315) Nevvas bin Sema’nın Hadisi olarak Müslim tarafından kaydedildi.

(316) Bunun açıklamasını Küçük Alametler Bölümü 109. maddede ele aldık.

2- İSA ALEYHİSSELAM'IN İNİŞİ

Giriş:

İsa *aleyhisselam* Allah'ın peygamberlerinden biridir. O Allah'a yakın ulu'l-azim bir peygamberdir. Allah onu babasız bir şekilde annesinden doğurmuştur. İsa'nın annesi Meryem *aleyhisselam* doğruluğu ile seçkin biriydi. Mihrapta (kendine özel bir yerde) Allah'a ibadet eder. Allah da ona rızık verirdi.

Allah Teâla buyuruyor ki: **“Zekeriya, onun bulunduğu bölmeye her girişinde yanında bir yiyecek bulurdu. ‘Meryem! Bu sana nereden geldi?’ derdi. O da ‘Bu, Allah katından’ diye cevap verirdi. Zira Allah, dilediğine hesapsız rızık verir.”** (Al-i İmran, 37)

Zekeriya *aleyhisselam* mescidde Meryem'e yüksek bir yer yapmıştı. Oraya kendisinden başkası girmezdi. Meryem burada gece gündüz Allah'a ibadet ederdi. Allah'ın peygamberi Zekeriya ne zaman Meryem'in ibadet ettiği bu yere girse yanında **yazın kış meyvesi, kışın ise yaz meyveleri** bulurdu. Bundan dolayı ona sordu: **“Bu sana nereden geldi?”** Meryem de cevap verdi: **“Allah katından.”** Yani Allah'ın bana verdiği bir rızıktır. **“Allah, dilediğine hesapsız rızık verir.”**

Meleklerin Meryem'i Müjdelemesi: Allah Teâla şöyle buyurdu: **“Hani melekler, ‘Ey Meryem! Allah seni seçti. Seni tertemiz yaptı ve seni dünya kadınlarına üstün kıldı. Ey Meryem! Rabbine gönülden bağlan, secde et ve (O'nun huzurunda) rükû edenlerle beraber rükû et.’ demişlerdi.”** (Al-i İmran, 42-43)

Allah Teâla, bu ayetlerde, meleklerin Meryem'e Allah'ın onu kendi zamanındaki diğer kadınların arasından seçtiğini ve ona babasız bir çocuk vereceğini müjdelediğini anlatıyor. Yine cömert bir peygamber olacağını da müjdelediler: **“İnsanlarla beşikte ve orta yaş halinde konuşur.”** (Al-i İmran, 46) Yani küçükken insanları sadece Allah'a ibadet etmeye, O'nun ortağı olmadığını bilmeye çağırır. Aynı şekilde orta yaş zamanında da böyle olur. Bu işaret etmektedir ki kuhulete, yani orta yaşa vardığında Allah'a

davet yapar. Meryem kunut yapıp boyun eğmek, secde etmek ve rüku etmekle emrolundu. Böylece bu verilecek keramete ehil hale gelmesi için ve bu nimete şükretmesi içindi

Denildi ki: Meryem öyle namaz kılardı ki ayakları yarılırdı. Allah anesinden ve babasından razı olsun. Enes *radiyallahu anh* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Âlemlerdeki kadınların en iyisi dört tanedir: İmran kızı Meryem, Firavun'un karısı Asiyeye, Hüveylid kızı Hatice ve Muhammed kızı Fatıma.”⁽³¹⁷⁾

Meryem'in İsa aleyhisselam'a Hamile Kalma Kıssası

Melekler, Meryem'e, Allah'ın onu seçtiğini ve ona zeki bir çocuk vereceğini, bunun da cömert, temiz, değerli ve mucizelerle desteklenen bir peygamber olacağını müjdelediklerinde Meryem babasız bir çocuğun meydana gelmesine şaşırırdı. Çünkü onun kocası yoktu. Melekler ona Allah'ın her şeye kadir olduğunu, bir şeye hükmettiğinde sadece “Ol” dediğini ve onun da olduğunu bildirdiler.

Bundan sonra Meryem buna boyun eğdi ve Allah'ın emrine teslim oldu. Bildi ki bu konuda büyük zorluklar var. İnsanlar ona sebebini soracaklar. Çünkü onlar işin gerçeğini bilmiyorlar. Düşünüp anlamadan hemen olayın dış yüzüne, zahirine bakacaklar.

Meryem mescitten zaruri ihtiyaçları olan su ve yiyecek temin etmek ve hayız zamanında çıkardı.

Ve yine bazı işleri için çıktığı/“**ayrıldı**”ğı zaman, Mescid-i Aksa'nın doğu tarafında tek başına kaldı. İşte o zaman Allah ona Ruhu'l-Emîn Cebrail'i gönderdi. Cebrail “**Ona tam bir beşer gibi göründü.**” Meryem bunu görünce “**Eğer Allah'tan sakınan bir kimse isen, senden Rahman'a sığınırım' dedi.**” Yani sen eğer takva sahibiyisen Allah'tan kork, senden Allah'a sığındığımı anla ve benden uzaklaş. Cebrail “**Ben ancak Rabbinin elçisiyim. Sana tertemiz bir çocuk bağışlamak için gönderildim' dedi.**” Yani melek ona ben bir beşer değilim, Allah'ın sana zeki bir çocuk bağışlayacağını bildirmek için gönderilmiş bir meleğim,

(317) Tirmizi tarafından kaydedildi; Silsile-i Sahiha'da Elbani tarafından sahih olarak sınırlandırıldı. (2/349)

dedi. Meryem **“Dedi ki: ...benim nasıl çocuğum olabilir?”** yani, onun henüz çocuğu yoktu. **“Bana hiçbir insan dokunmadığı ve iffetsiz bir kadın olmadığım hâlde...”** Yani Benim bir kocam yok. Ben fahişe biri de değilim. Cebrail **“Dedi ki: Evet, öyle. Rabbin diyor ki: O Benim için çok kolaydır.”** Melek, onun, kendisinden çocuk olacağına şaşırması karşısında şöyle dedi: Bu, Allah'ın vaadidir. **Allah senden bir çocuk yaratacak.** **“O Benim için çok kolaydır,”** yani bunu yapmak Allah için basittir çünkü Allah her şeye kadirdir. **“Onu insanlara bir mucize, katımızdan bir rahmet kılmak için böyle takdir ettik,”** yani onu kudretimizin büyüklüğünü ve her çeşit yaratmaya kadir olduğumuzun delili olarak yaratacağız. Çünkü Allah;

- Âdem'i erkek ve dişi olmaksızın var etti.
- Havva'yı dişi olmaksızın sadece erkekten var etti.
- İsa'yı erkek olmaksızın sadece dişiden var etti.
- Diğer insanları da erkek ve dişiden var etti.

Allah Teâla şöyle buyurdu: **“Allah, bir de iffetini sapasağlam koruyan ve Bizim de kendisine ruhumuzdan üflediğimiz, Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını doğrulayan İmran kızı Meryem'i de** (inanana) **örnek gösterdi.”** (Tahrim, 12) Yani Cebrail, Meryem'in göğüs yeleşinden üfledi, bu da onun fercine, yani rahmine indi. Meryem bir kadının kocasından cinsel ilişkiyle hamile kaldığı gibi hemen hamile kaldı. **Meryem'in bebeğine ruh üfleneceği zaman melek onun fercine yönelmedi, bilakis göğsünden üfledi. Bu üfürük de onun fercine, yani rahmine indi. Ve böylece bebek oluştu.** Allah Teâla'nın şu sözünde buyurduğu gibi: **“Bizim de kendisine ruhumuzdan üflediğimiz....”** Allah Teâla buyurdu ki: **“Böylece Meryem, çocuğa gebe kaldı ve onunla uzak bir yere çekildi.”** (Meryem, 22) Bu, hamileliğin Meryem'e ağır gelmesi sebebiyleydi ve biliyordu ki insanlar bu konuda onun hakkında konuşacaklar. Bundan dolayı hamilelik belirtisi baş gösterince, insanlardan gizlenip uzaklaştı ve uzak bir mekâna çekildi.

İsa aleyhisselam'ın Doğumu

Allah Teâla şöyle buyuruyor: **“Doğum sancısı onu bir hurma ağa-**

cına yöneltti. ‘Keşke bundan önce ölseydim de unutulup gitmiş olsaydım!’ dedi.” (Meryem, 23) Yani doğum sancısı onu Beytül-Lahim’deki bir hurma ağacına yöneltti. Meryem ölümü temenni etti. Çünkü insanların onu yalanlayıp sözünü doğrulamayacağını biliyordu. Elinde çocukla geldiğinde onu zor durumda bırakacaklardı. Meryem onların gözünde mescitte ibadete çekilen, din ve peygamberlik evinde bulunan biriydi. Bundan dolayı üzüntüye kapıldı. Ve bu hâl başıma gelmeden ölseydim veya hiç yaratılmasaydım diye temenni ve tazarruda bulundu. **“Bunun üzerine altından ona şöyle seslenildi,” yani İsa aleyhisselam ona nida etti,” “Üzülme, Rabbin senin alt tarafında bir dere akıttı,”** (Meryem, 24) yani senin altından akan bir nehir var etti. **“Hurma ağacını kendine doğru silkele ki sana taze hurma dökülsün. Ye, iç, gözün aydın olsun. İnsanlardan birini göreceksin, ‘Şüphesiz ben Rahmân’a susmayı adadım. Bugün hiçbir insanla konuşmayacağım’ de.”** (Meryem, 25-26) Yani ye, iç, sonra da çocuğunu alıp kavmine git, insanlardan biri seni görürse lisan-ı hâl ile veya işaret diliyle ona “Ben Rahman olan Allah’a susma orucu adadım.” de.

“Kucağında çocuğu ile halkının yanına geldi. Onlar şöyle dediler: ‘Ey Meryem! Çok çirkin bir şey yaptın! Ey Harun’un kız kardeşi! Senin baban kötü bir kimse değildi. Annen de iffetsiz değildi.’” (Meryem, 27-28)

İsa aleyhisselam’ın Beşikte Konuşması

Meryem’in durumu zorlaştığı ve kavmiyle konuşmak zorunda kaldığında Allah Teala, Meryem’e “ona işaret etmesini,” yani onunla, İsa ile muhatap olup onunla konuşmalarını istemesini ilham etti..

O anda dediler ki: **“Beşikteki bir bebekle nasıl konuşuruz?”** (Meryem, 29) Yani henüz yetişkin olmamış, beşikteki bir süt çocuğu nasıl cevap verebilir?

Bunun üzerine Allah Teâlâ, İsa’yı konuşturdu: **“Bebek şöyle konuştu: ‘Şüphesiz ben Allah’ın kuluyum. Bana kitabı (İncil’i) verdi ve beni bir peygamber yaptı. Nerede olursam olayım beni kutlu ve erdemli kıldı ve bana yaşadığım sürece namazı ve zekâtı emretti. Beni anama**

saygılı kıldı. Beni azgın bir zorba kılmadı. Doğduğum gün, öleceğim gün ve diriltileceğim gün bana selâm (esenlik verilmiştir).” (Meryem, 30-33) Meryem oğlu İsa *aleyhisselam*’ın ağzından çıkan ilk söz şuydu: “**Şüphesiz ben Allah’ın kuluyum.**” “Ben Allah’ın oğluyum” demedi, çünkü Allah ortağı olmayan tektir; O ne bir dost ne de bir çocuk edinmiştir.

Yüce Allah, yarattıklarına benzemekten uzaktır, bilakis her nefse yön verendir.

İsa gerçeğini işte Allah Teâla şöyle açıklıyor: “**Hakkında şüpheye düştükleri hak söze göre Meryem oğlu İsa işte budur. Allah’ın çocuk edinmesi düşünülemez. O, bundan yücedir, uzaktır. Bir işe hükmettiği zaman ona sadece ‘Ol!’ der ve o da olur.**” (Meryem 34-35)

Yine şöyle buyurdu: “**Şüphesiz Allah katında İsa *aleyhisselam*’ın durumu, Âdem’in durumu gibidir: Onu topraktan yarattı. Sonra ona ‘Ol’ dedi. O da hemen olur.**” (Al-i İmran 59)

Allah, İsa *aleyhisselam*’a nimetler verdi ve şöyle buyurdu: “**O gün Allah şöyle diyecek: ‘Ey Meryem oğlu İsa! Senin üzerindeki ve annen üzerindeki nimetimi düşün. Hani, seni Ruhu’l-Kudüs (Cebrail) ile desteklemiştim. Beşikteyken de, yetişkinde de insanlara konuşuyordun. Hani, sana kitabı, hikmeti, Tevrat’ı, İncil’i de öğretmiştim. Hani iznimle çamurdan kuş şekline benzer bir şey yapıyordun da içine üflüyordun, Benim iznimle hemen bir kuş oluyordu. Yine Benim iznimle doğuştan körü ve alacalıyı iyileştiriyordun. Hani Benim iznimle ölüleri de (hayata) çıkarıyordun. Hani sen, İsrailoğullarına açık mucizeler getirdiğin zaman, Ben seni onlardan kurtarmıştım da onlardan inkâr edenler, ‘Bu, ancak açık bir büyüdür’ demişlerdi. Hani bir de ‘Bana ve Peygamberime iman edin’ diye havarilere ilham etmiştim. Onlar da ‘İman ettik. Bizim Müslüman olduğumuza sen de şahit ol’ demişlerdi.**” (Maide 110-111)

Allah Teâla, İsa *aleyhisselam*’ın Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem*’i müjdelemesi hakkında da şöyle buyurmuştur: “**Hani, Meryem oğlu İsa, ‘Ey İsrailoğulları! Şüphesiz ben, Allah’ın size, benden önce gelen Tevrat’ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek Ahmed adında bir peygamberi müjdeleyici (olarak gönderdiği) peygamberiyim’ demişti. Fakat (İsa)**

onlara apaçık mucizeleri getirince, ‘Bu apaçık bir sihirdir’ dediler.”

(Saf, 6)

İsa *aleyhisselam* İsrailoğullarının son peygamberidir. Kavmine bütün peygamberlerin sonuncusu olan zatı müjdelemiştir. Onun ismini övmüş, gördüklerinde tanıyıp ona tabi olmaları için onun özelliklerini zikretmiştir. Ayrıca sorumluluklarını ortaya koyan delilleri açıklamış ve şu ayette de bildirildiği gibi bunun Allah’ın kendilerine bir ihsanı, yani iyiliği olduğunu da söylemiştir: **“Onlar, yanlarındaki Tevrat’ta ve İncil’de yazılı buldukları Rasul’e, o ümmi peygambere uyan kimselerdir. O, onlara iyiliği emreder, onları kötülükten alıkoyar. Onlara iyi ve temiz şeyleri helâl, kötü ve pis şeyleri haram kılar. Üzerlerindeki ağır yükleri ve zincirleri kaldırır. Ona iman edenler, ona saygı gösterenler, ona yardım edenler ve ona indirilen nura (Kur’an’a) uyanlar var ya, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.”** (Araf 157)

Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in ashabı dedi ki: “Ey Allah’ın Rasulü, bize kendinden bahsetsen.” Bunun üzerine Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: **“Ben, atam İbrahim’in duası, kardeşim İsa *aleyhisselam*’ın müjdesi ve annem Amine’nin rüyasıyım. Annem rüyasında içinden çıkan bir nurun Şam diyarının saraylarını aydınlattığını söylemişti.”**⁽³¹⁸⁾

İsa *aleyhisselam*’ın Göğe Yükseltilmesi

Yüce Allah şöyle buyurdu: **“Onlar tuzak kurdular. Allah da tuzak kurdu. Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır. Hani Allah şöyle buyurmuştu: ‘Ey İsa! Şüphesiz, seni Ben vefat ettireceğim. Seni kendime yükselteceğim. Seni inkâr edenlerden kurtararak temizleyeceğim.’”** (Al-i İmran, 54-55)

Yüce Allah yine şöyle buyurdu: **“Ve ‘Allah’ın elçisi Meryem oğlu İsa’yı öldürdük’ demeleri yüzünden (onları lanetledik). Hâlbuki onu ne öldürdüler ne de astılar. Fakat (öldürdükleri) onlara İsa gibi gösterildi. Onun hakkında ihtilafa düşenler, bundan dolayı tam bir kararsızlık içindedirler. Bu hususta zanna uymak dışında hiçbir (sağlam)**

(318) Ahmed. Heysemi, Mecmau’z-Zevaid’de şöyle demiştir: İsnadı hasendir ve bunu güçlendiren şahitleri vardır.

bilgileri yoktur ve kesin olarak onu öldürmediler. Bilakis Allah onu (İsa'yı) kendi nezdine kaldırmıştır. Allah izzet ve hikmet sahibidir. Ehl-i Kitaptan her biri ölümünden önce ona muhakkak iman edecektir. Kıyamet gününde de o onların aleyhlerine şahit olacaktır.”

(Nisa, 157-159)

Allah Teâla, İsa *aleyhisselam*'ı, o zamanda, yahudilerden İsa *aleyhisselam*'a eziyet etmek için dönemin kâfir krallarından birine ihbar eden yahudilerden ve o kraldan kurtardıktan ve onu uyku halinde vefat ettirdikten sonra göğe yükseltip kendi katına aldığını bildirmişti.

Bu kral, İsa *aleyhisselam*'ın öldürülüp asılmasını emretmişti. Bunun üzerine Beytül-Makdis'teki evinin etrafını çevirdiler. İçeri girdiklerinde, orada bulunan İsa *aleyhisselam*'ın arkadaşlarından bir genci gördüler ki Allah, onu İsa'ya benzetmişti. İsa'yı da duvarda açık bulunan bölümden kendi katına, göğe yükseltmişti. Bu durumu evdeki arkadaşları da gördüler.

Askerler içeri girdiklerinde karşılarında bir anda İsa'ya benzeyen o genci buldular. İnsan zannettikleri o kişiyi alıp götürdüler ve astılar. Onun küçük düşürmek amacıyla başına da dikenler koydular. İsa *aleyhisselam*'ın bu çarmığa gerilme hadisesini görmeyen hristiyanların geneli yahudilerin söylediklerine teslim oldular. Ve bundan dolayı da bariz bir yanılğı, çok büyük bir hataya düştüler. Allah Teâla şöyle buyuruyor: **“Ehl-i Kitaptan her biri ölümünden önce ona muhakkak iman edecektir.”** Bu, kıyametten önce ahir zamanda yeryüzüne indiğinden sonra gerçekleşir. Ki İsa *aleyhisselam*, indiğinde domuzu öldürür, haçı kırar, cizzeyi kaldırır ve İslam'ı kabul eder.

“Mesih” Olarak İsimlendirilmesi

“Mesih,” feil kalıbında bir kelimedir. Bu kelime bazen fail (yani işi yapan), bazen de meful (yani yapılan iş) anlamına gelebilir.

“İsa Mesih” diye isimlendirilmesinin sebebi:

- Eliyle bir hastaya veya sakata meshettiğinde o iyileşirdi. Bundan dolayı mesheden anlamında “Mesih” denilmiştir.

- İsa *aleyhisselam*, annesinden doğar doğmaz yağla meshedildiği için

ona “Mesih” denilmiştir.

- Başka bir görüşe göre, onu Zekeriya yağla meshettiğinden dolayı “Mesih” denilmiştir.

- Yeryüzünün her tarafını gezip seyahat ettiği için bu isim verilmiştir.
- Ayak tabanı dümdüz, yani düztaban olduğu için bu isim verilmiştir.⁽³¹⁹⁾
- Bir görüşe göre de “Mesih,” “doğru sözlü” anlamındadır.

İsa aleyhisselam’ı Öldüremediler

İsa aleyhisselam ölmedi, Allah onu kendi katına yükseltti. Bazı insanlar bu konudaki bazı ayetler hakkında şüpheye düşmüştür. Onlardan bazıları şunlardır: Allahu Teâla buyuruyor ki:

1- “Hani Allah şöyle buyurmuştu: ‘Ey İsa! Şüphesiz, senin hayatına Ben son vereceğim. Seni kendime yükselteceğim. Seni, inkâr edenlerden kurtararak temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar küfre sapanların üstünde tutacağım.’” (Al-i İmran 55) Ayette geçen “teveffa” kelimesinin anlamı “ölüm” değil “uyku”dur.

Şu ayetlerde de bu anlamda geçmektedir: **“Allah, (ölen) insanların ruhlarını öldüklerinde, ölmeyenlerinkini de uykularında alır.”** (Zümer 42); **“O, geceleyin sizi ölü gibi kendinizden geçirip alan (uyutan)...”** (Enam 60)

Bununla ilgili ikinci olarak söylenecek söz şudur: **“Senin hayatına Ben son vereceğim”** ifadesinin anlamı, sana sahip çıktım, seni tuttum demektir.

Araplar bir kişi diğer bir kişiye sahip çıkıp onu koruduğu zaman “fa-lan kişi falan kişinin borcunu tevaffa etti, yani üzerine aldı, korudu” derler. Bu iki anlama gelmesinde de herhangi bir sakınca yoktur.

2- Allah Teâla şöyle buyuruyor: “Kitab ehlinden hiç kimse yoktur ki ölümünden önce, ona (İsa’ya) iman edecek olmasın. Kıyamet günü, o (İsa) onların aleyhine şahit olacaktır.” (Nisa 159)

Ayette geçen **“ölümünden önce,”** yani ahir zamanda İsa aleyhisselam’ın inişinden sonra, o ölmeden önce ehl-i kitaptan ona inanmayan hiç kimse

(319) Zehebi, Tacu’l-Arus 1/175.

kalmayacak. Çünkü İsa *aleyhisselam* İslamiyetten başka bir dinle geleni kabul etmeyecek. Hiç kimseye kâfir olmasına müsaade edilmez, yoksa ölür.

Denildi ki: “**Ölümünden önce**” ifadesi, ehl-i kitaptan kişilerin ölmesinden önce anlamındadır. Bu da şu anlama geliyor: Ehl-i kitaptan ölüm anına gelen kişiye, o anda artık İsa *aleyhisselam*’ın kul, peygamber ve bir beşer/insan olduğu apaçık görünür ve kitap ehli bu kişi ölmeden önce bunu kabul eder. Fakat bu iman ona fayda vermez, çünkü can boğaza geldiğinde yapılan tövbe kabul edilmez.

SORU: İsa *aleyhisselam*’ın hayatı ile peygamberlerin hayatlarının arasındaki fark nedir? **Hadiste Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in buyurduğu gibi, peygamberler hayatta değil midir?** Ki hadiste Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “*Peygamberler kabirlerinde yaşarlar.*”

CEVAP: Şu an İsa *aleyhisselam*’ın hayatı, beden ve ruh olarak gökyüzüne yükseltilmiş gerçek bir hayattır. Fakat peygamberlerin hayatı özel bir tür berzah hayatıdır. İsa *aleyhisselam* ise ölüp de kabir ve berzah hayatına girmemiştir. O gökyüzünde, Allah katında, ruh ve beden olarak yaşamaktadır. Diğer peygamberler ölüm sarhoşluğunu bizzat gördüler. Ruhları bedenlerinden ayrıldı ve onlar kabirlerinde özel bir hayat yaşamaktadırlar.

İsa aleyhisselam’ın İnişi ile İlgili Deliller

Önceden geçtiği gibi yahudiler İsa *aleyhisselam*’ı öldürmeye geldiklerinde Allah İsa *aleyhisselam*’ı göğe yükseltti. Şer’i deliller ahir zamanda İsa *aleyhisselam*’ın ineceğini göstermektedir. Onun inişi, kıyametin bir alametidir. Ahir zamanda ineceğiyle ilgili deliller çoktur:

Kur’an’dan Deliller:

* “**Meryem oğlu İsa bir örnek olarak anlatılınca bir de ne göresin, senin kavmin (seni susturacak bir delil buldukları zannıyla) hemen şamata etmeye başlar. ‘Bizim ilahlarımız mı hayırlı, yoksa İsa mı?’ dediler. Bunu sadece seninle tartışmak için ortaya attılar. Şüphesiz onlar kavgacı bir toplumdur. İsa, sadece, kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğullarına örnek kıldığımız bir kuldur. Eğer dileseydik, içinizden yeryüzünde sizin yerinize geçecek melekler yaratırdık. Şüphesiz o (İsa), kıyametin (kopacağına) bir bilgisidir. Artık onun**

hakkında asla şüphe etmeyin, Bana uyun, bu doğru bir yoldur.”

(Zuhurf 57-61)

“O (İsa), kıyametin (kopacağıının) bir bilgisidir” ayetinde geçen “ilim” kelimesi başka bir ayette “âlem” olarak “ayn ve lam” harfleri fet-halı (üstünlü) olarak okunmuştur. Yani anlamı şudur: “O kıyamet için bir alamettir ve ayettir.” Böylece onun gelişi, kıyametin yaklaştığını ve kopacağıını bildirmiş olur. **“Şüphesiz o (İsa), kıyametin (kopacağıının) bir bilgisidir. Artık onun hakkında asla şüphe etmeyin, Bana uyun, bu doğru bir yoldur.”**

İbni Abbas dedi ki: “O kıyamet için bir alamettir, yani kıyamet gününden önce İsa *aleyhisselam*’ın çıkışı bir alamettir.”⁽³²⁰⁾

Taberi şöyle dedi: “Ayetin anlamı; İsa *aleyhisselam*’ın zuhurudur. Kıyametin geldiğini insanların bilmesini sağlayacak bir alamettir. Çünkü İsa *aleyhisselam*’ın zuhuru kıyametin şartlarındandır. Onun yeryüzüne inişi de dünyanın yok olacağına ve ahiretin geleceğine bir işarettir.”⁽³²¹⁾

* **“Ve ‘Allah’ın elçisi Meryem oğlu İsa’yı öldürdük’ demeleri yüzünden (onları lanetledik.) Hâlbuki onu ne öldürdüler ne de astılar. Fakat (öldürdükleri) onlara İsa gibi gösterildi. Onun hakkında ihtilafa düşenler, bundan dolayı tam bir kararsızlık içindedirler. Bu hususta zanna uymak dışında hiçbir (sağlam) bilgileri yoktur ve kesin olarak onu öldürmediler. Bilakis Allah onu (İsa’yı) kendi nezdine kaldırmıştır. Allah izzet ve hikmet sahibidir. Kitab ehlinde hiç kimse yoktur ki ölümünden önce, ona (İsa’ya) iman edecek olmasın. Kıyamet günü, o (İsa) onların aleyhine şahit olacaktır.”** (Nisa 157-159)

Ayette geçen **“ona (İsa’ya) iman edecek olmasın”** ve **“onun ölümünden önce”** ifadeleri hakkında müfessirlerin çoğu⁽³²²⁾ şöyle demiştir: Bu iki yerde geçen “o” anlamına gelen “hu” zamiri, Meryem oğlu İsa’ya işaret eder.

Ebu Malik, Allah Teâla’nın **“Kitab ehlinde hiç kimse yoktur ki**

(320) Ahmed, Müsned. Ahmad Şakir “sahih” demiştir.

(321) Taberi Tefsiri 21/631.

(322) Bkz: Taberi Tefsiri 9/379; Beğavi Tefsiri 2/307; Tefsir-i İbni Kesir 1/487; Advau’l-Beyan, Şankiti 7/231.

ölümünden önce, ona (İsa'ya) iman edecek olmasın" ayetiyle ilgili olarak şöyle demiştir: "Bu, Meryem oğlu İsa *aleyhisselam*'ın inişi zamanında ehl-i kitaptan İsa *aleyhisselam*'a inanmayan hiç kimsenin kalmayacağı anlamındadır."⁽³²³⁾

İbni Kesir şöyle dedi: "Allah işin öyle olmadığını bildirdi. Onlara yani Yahudilere benzetilen kişiyi öldürdüler. Fakat bunu fark edemediler. Ve yine Allahu Teâla onu (İsa'yı) kendi katına yükselttiğini bildirdi. Onun diri bir şekilde yaşadığını, kıyametten önce ineceğini de bildirdi. Aynı şekilde hemen ileride bahsedeceğimiz mütevatir hadisler de buna işaret etmektedirler ve böylece Mesih sapkınlığı yok eder, haçı kırar, domuzu öldürür, cizeyi kaldırır yani hiçbir dine mensup kişiden cizye kabul etmez. Bilakis sadece İslam'a girişi kabul eder. Yoksa ölüm olacağını söyler. Bu ayeti kerime o esnada ehli kitabın hepsinin İsa'ya iman edeceğini bize haber vermektedir. Onlardan hiçbiri onun doğruluğu konusunda tereddüte düşmeyecek."⁽³²⁴⁾

Sünnetten Deliller:

* Huzeyfe b. Esid *radiyallahu anı* şöyle demiştir: "Aramızda müzakere-lerde bulunduğumuz bir esnada Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* yanımıza geldi ve 'Neyi müzakere ediyorsunuz?' diye sordu. 'Kıyamet'i' dediler. Şöyle dedi: 'On türlü alameti görmediğiniz sürece Kıyamet kopmaz: Duman, Deccal, Dabbetü'l-Arz, güneşin batıdan doğması, Meryem oğlu İsa aleyhisselam'ın inmesi, Ye'cüc ve Me'cüc ile doğudan, batıdan ve Arap yarımadasından bir yerlerin batması, son olarak da Yemen'den insanları mahşer yerine sürececek olan bir ateşin çıkmasıdır.'" (Müslim)

* Ebu Hureyre *radiyallahu anı* şöyle dedi: "Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, 'Nefsimi elinde bulundurana yemin ederim ki Meryem oğlu İsa aleyhisselam'ın adil bir hâkim olarak içinize inmesi yakındır. O, haçı kırarak, domuzu öldürecek ve cizyeyi kaldıracaktır! O zamanlar mal o kadar çoğalıp taşacak ki kimse kabul etmez olacaktır! Nihayet tek bir secde, dünya ve içindekilerden hayırlı olacaktır!' buyurdu." (Muttefekun aleyh)

(323) Taberi Tefsiri 7/231.

(324) Tefsir-i İbni Kesir 2/454.

Bir rivayette de şöyledir: “Vallahi Meryem oğlu İsa adil bir hakem olarak mutlaka inecek ve haçı kıracak, domuzu öldürecek, cizye vergisini kaldıracak, genç dişi develer başıboş bırakılarak onlara rağbet edilmeyecek, bütün düşmanlıklar, küsüşmeler ve hasetlikler muhakkak surette kalkacak. (İsa aleyhisselam) İnsanları mala davet edecek, fakat malı hiç kimse kabul etmeyecektir.” (Müslim)

Hadisin Açıklaması:

“Haçı kırar” ifadesinde geçen haç, bilindiği gibi hristiyanların üzerinde İsa aleyhisselam’ın çarmıha gerildiğini zannettiği şeydir. Hristiyanlar bunu İsa aleyhisselam’ın asılışının bir sembolü olarak kullanırlar.

“Domuzu öldürür” ifadesine gelince; bilindiği gibi domuz, İslam’da yenilmesi haram bir hayvandır.⁽³²⁵⁾ İsa aleyhisselam, onun yok edilip sonunun getirilmesini emreder. Tabii, burada yenilmesinin haram olduğuna

(325) Domuz, pislik yiyen ve tembel bir hayvandır. Bitkileri, hayvanları, ölü bedenleri ve çöpleri yer. Ayrıca kendi dışkısını ve diğer hayvanların dışkısını da yer. İsa aleyhisselam’ın domuzları öldüreceği gerçeği, Allah’ın domuzu yaratmasının bir sebebi olmadığı anlamına gelmez. Allah yarattığı her hayvanın yenilmesine izin vermez. Allah, köpekleri, kurtları, sivrisinekleri ve sinekleri yenilmeleri için değil yaşamda başka bir amaç için yaratmıştır. Aynı şekilde Allah, bir sebepten ötürü domuzu yaratmış, ancak tüm dinlerde yenilmesini yasaklamıştır.

Yüce Allah şöyle buyuruyor: “Allah, size ancak leş, kan, domuz eti ve Allah’tan başkası adına kesileni haram kıldı. Ama kim mecbur olur da istismar etmeksizin ve zaruret ölçüsünü aşmaksızın yemek zorunda kalırsa, ona günah yoktur. Şüphesiz, Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.” (Bakara, 173)

“Allah, size ancak leş, kan, domuz eti ve Allah’tan başkası adına kesileni haram kıldı. Ama kim mecbur olur da istismar etmeksizin ve zaruret ölçüsünü aşmaksızın yemek zorunda kalırsa, şüphesiz ki Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.” (Nahl 115)

Yahudilikte de yasaktır:

“Domuz çatal tırnaklıdır ama geviş getirmez. Sizin için kirli sayılır. Bu hayvanların etini yemeyecek, leşine dokunmayacaksınız.” (Tesniye 14:8)

“Domuz, çatal ve yarık tırnaklıdır ama geviş getirmez. Sizin için kirli sayılır. Bu hayvanların etini yemeyecek, leşine dokunmayacaksınız, sizin için kirlidir.” (Levililer 11: 7-8)

Hristiyanlıkta da yasaktır:

İncil’de şöyle denir: “Asla olmaz ya Rab!” dedi Petrus. “Hiçbir zaman bayağı ya da murdar herhangi bir şey yemedim.” (Elçilerin İşleri 10:14)

işaret eden bir mübalağa (mecaz) vardır.

“Cizyeyi kaldırır,” ifadesinde geçen “cizye,” Müslüman ülkelerde oturan ehl-i kitaptan alınan şeydir. Bu, devletin kendilerini koruması ve onlara hizmet sunması içindir. Gayet adildir bu uygulama. Aynı şekilde Müslüman tüccarlardan da zekât alınmaktadır. İsa *aleyhisselam*’ın inişinden sonra insanlar arasındaki konulan hüküm sadece İslam’ı kabul etmesi ola-

“Asla olmaz ya Rab!’ dedim. ‘Ağızıma hiçbir zaman bayağı ya da murdar bir şey girmedi.” (Elçilerin İşleri 11: 8)

Yedinci Gün Adventist Hristiyanları domuz eti yemiyorlar.

Hinduizm de domuz eti yemeyi yasaklıyor. Yüksek kasttaki Hindular, domuz eti yemeyi utanç verici sayarlar, sadece alt kastlar ve paryalar domuz eti yerler.

Zerdüşter de domuz eti yemez.

Budistler domuz etine dokunmaz.

Çinlilerin Hac İbadeti Kitabında şu atasözü var: “Saygın bir insan domuzların veya köpeklerin etini yemez.”

Domuz, insanlara birçok hastalığın geçmesine sebep olur.

Son yirmi yılda araştırmacılar, insanın davranışları ve düşünceleri ile yediği şeyler arasında bağlantı kurdular; yemeği değiştirerek davranışlarımızı değiştirebileceğimize karar verdiler. Sağlıksız yiyecekler yiyenlerin, sağlıklı besinler yiyenlere göre daha fazla suç işlediğini tespit ettiler. Gençlik merkezlerinde, meyve ve sebzelerin arttırılmasının gençleri kurallara ve düzenlemelere daha duyarlı hale getirdiğini buldular.

Domuz, pislikleri ve çöpleri yiyerek yaşar. Buna ek olarak, dışısını gözetken diğer hayvanlardan farklı olarak domuzlarda kıskançlık yoktur. Diğer erkek domuzların eşiyile çiftleşmesini umursamayan bir hayvandır. Bundan dolayı domuz eti yiyenlerin üzerinde zayıflatıcı bir etki oluşur ve eşlerini kıskanmayı, onları savunmayı hiç umursamazlar.

Allah, domuz etini, “rics” olarak tanımlamıştır. Rics, pis bir şeydir. Domuz en az 450 bulaşıcı hastalık taşır, insanlara birçok tehlikeli mikrop aktarır. Ayrıca karaciğer, hazımsızlık, ateroskleroz, alopesi, kısırlık, siroz ve hafıza kaybı gibi domuz etini yemekle ortaya çıkabilecek düzenli hastalıklar dışında insanı etkileyebilecek yetmiş beş hastalığın bulaşmasında da orta derecede rol oynar. Domuz eti yiyen biri, yukarıda belirtildiği gibi, eşiyile ilgili koruyucu kıskançlık duygusu olmadan duyarsız ve kayıtsız olur. Domuz eti ve yan ürünlerini yemekle on altıdan fazla hastalık bulaşır. Otuz iki hastalık domuz eti karıştırmak, çoğaltmak, yan ürünlerini ve artıklarını ele almakla insanlara geçmektedir. En ciddi olanları, şarbon, ayak ve ağız hastalığı, sepsisemi, Japon ateşi vb.dir.

Yiyecek ve içeceklerle domuz artıklarının bulaşması yoluyla da yirmi sekiz hastalık oluşmaktadır.

caktır. Bu, İsa *aleyhisselam*'ın onları İslam'a girmeye zorlayacağı anlamına gelmez. Bilakis isteyerek İslam'a girerler. Çünkü ona tabi olduklarını düşünen Hristiyanlar onun inişini ve onlarla konuşmasını gördükten sonra kalplerinden İsa *aleyhisselam*'ın Allah'ın oğlu olduğu inancı sıyrılıp çıkar. Doğru dine inanırlar. Tıpkı Allah Teâla'nın şu ayetinde bildirdiği gibi; **“Ehl-i kitaptan her biri onun (İsa *aleyhisselam*'ın) ölümünden önce ona iman eder.”** (Nisa 159) Yani İsa *aleyhisselam*'ın inişinden sonra, İsa *aleyhisselam* ölmeden önce bütün ehl-i kitap ona iman eder. İsa *aleyhisselam*'a iman etmeyen ise öldürülür.

Diğer bir rivayette geçen *“Dava, tek bir dava olur”*⁽³²⁶⁾ ifadesinin anlamı; İsa *aleyhisselam* zamanında dava, yani sadece İslam olur. Başka bir din, başka bir ümmet olmaz. Hindu, Budist, Yahudi, Hristiyan, Sih ve ya Mecusi... hiçbiri olmaz...

“Tek bir secde, dünya ve içindekilerden daha değerli olur” ifade-sine gelince... İnsanların dünyaya yönelik hedefleri kısa olduğundan ve zühd (dünyevî zevklerden kaçınma) halinde olduklarından, ayrıca kıyame-tin yakın olduğuna da kesin inandıklarından dolayı namaza ve diğer ibadetlere çok değer verirler. Çünkü o zaman bol rızık olacak, bundan dolayı Müslüman dünyalık geçim için ibadetlerinden uzak kalmayacak.

“Dişi deve terk edilir, onun peşine koşulmaz” ifadesinde geçen “el-kalas,” “genç deve” anlamındadır. Bunlar çok beğenilen, Arab'ın çok değer verdiği bir hayvandır. O zaman insanlar artık bunu da terk ederler. Ona o kadar önem vermezler, onun yetiştirilmesi, yiyip içmesi ve ticareti ile fazla uğraşmazlar.

Cabir *radiyallahu anh'*dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: *“Meryem oğlu İsa iner. Emîrleri olan Mehdi ona şöyle der: ‘Gel bize namaz kıldır.’ İsa der ki: ‘Hayır. Allah'ın bu ümmete bir ikramı olarak onların bazısı bazısına emîr olur.’”*⁽³²⁷⁾

(326) Ahmed, Müsned. Şeyh Arnavud, Müsned üzerine yazdığı ta'likinde “hasen” demi - tir.

(327) *Müsned*'inde Haris b. Ebi Usame tarafından ceyyid isnadla kaydedilmiş olup İbni Kayyim, *Menarü'l-Münif*'te “*Sahih*'te bunun şevahidi (şahitleri/destekleyen diğer rivayetleri) var” demiştir s. 147-148.

Ebu Said el-Hudri *radıyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu söyledi: “O İsa b. Meryem'in, arkasında namaz kılacığı kişi bizdendir.”⁽³²⁸⁾

İsa aleyhisselam'ın İnisiyle İlgili Deliller Mütevatirdir

Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'den İsa aleyhisselam'ın inisiyle ilgili gelen haberler mütevatirdir. Tevatür olduğunu bildiren âlimler, Ahmed b. Hanbel,⁽³²⁹⁾EbuHasenel-Eş'ari,⁽³³⁰⁾Taberi,⁽³³¹⁾İbniKesir,⁽³³²⁾Seffarini'dir⁽³³³⁾ Ayrıca Mehdi, Deccal ve Mesih ile İlgili Gelen Rivayetlerin Açıklaması isimli eserinde Şevkani de mütevatir olduğunu bildirmiştir.

İsa aleyhisselam'ın inisiyle ilgili olarak gelen hadisler hakkında İbni Kesir şöyle demiştir: “Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'den gelen bu hadisler mütevatir derecesindedir. Bu hadislerde İsa aleyhisselam'ın inisi ve ineceği yere işaretler vardır. Ki orası Şam'ın, yani Dimaşk'ın doğusundaki minaredir. Bu olay sabah namazının kametinin okunduğu sırada gerçekleşir. Daha sonra İsa aleyhisselam domuzu öldürür, haçı kırar, cizyeyi kaldırır ve -Buhari ve Müslim'de de geçtiği gibi- sadece İslam'ı kabul eder. İsa aleyhisselam zamanında -Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* tarafından bildirilen bu hadisler göre- hükümler, kanunlar ve ruhsatlar belirlenir. Böylece hristiyanların kalplerindeki hastalıklar gider, şüpheler kalkar. İşte topluca hepsi İsa aleyhisselam'ın eliyle İslam dinine girip ona tabi olurlar. Bu konuda Allah Teâla şöyle buyuruyor: “**Kitab ehlinde hiç kimse yoktur ki ölümünden önce, ona (İsa'ya) iman edecek olmasın. Kıyamet günü, o (İsa) onların aleyhine şahit olacaktır.**” (Nisa 159)

Şu ayette yine bunu anlatmaktadır: “O (İsa), **kıyametin bir bilgisidir.**” (Zuhuf 61) **Burada geçen “ilim” kelimesi “alem” olarak okunmuştur.** Yani işaret, alamet, kıyametin yaklaştığına bir delil anlamına gelmektedir. Bu olay Mesih Deccal'in çıkmasından sonra gerçekleşir. Allah, Deccal'i,

(328) *Kitabu'l-Mehdi*'de Ebu Nuaym tarafından kaydedilmiş; Münavi tarafından *Feyzü'l-Kadir*'de senedinin sahih olduğu belirtilmiştir 6/17.

(329) Bkz. *Tabakatu Hanabile*, 1/241-243.

(330) *Makalatu'l-İslamiyye ve ihtilafu'l-Musallin*, 1/345.

(331) **Taberi Tefsiri, /291.**

(332) *Tefsirü İbni Kesir*, 7/223.

(333) *Levamiu'l-Envaru'l-Behiyye*, 1/94-95.

İsa *aleyhisselam*'ın eliyle öldürür. İsa *aleyhisselam* zamanında Allah, Yecüc ile Mecüc'ü de gönderir. İsa *aleyhisselam*'ın duasının bereketiyle Allah onları da helak eder.⁽³³⁴⁾

Ümmet, İsa *aleyhisselam*'ın işinin kıyametin alametlerinden bir alamet olduğu konusunda icma etmiştir. Bu icmaya, yani fikir birlikteliğine; ancak aykırı görüşüne itibar edilmeyen ve kendisine iltifat edilmeyen bazı şahıslar, yani genel görüşün dışındaki görüş sahipleri karşı çıkmıştır.

SORU: İsa *aleyhisselam* indiğinde Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şeriatı ile mi, yoksa yeni bir şeriat ile mi gelecektir?

CEVAP: İmam Seffarini, ahir zamanda İsa *aleyhisselam*'ın inışı hakkında şöyle dedi: “Ümmet, İsa *aleyhisselam*'ın inışı konusunda icma etmiştir. Şeriatı bilenlerin hiçbirisi buna muhalif, aykırı durmamıştır. Buna ancak aykırı görüşüne itibar edilmeyen filozoflar, bir de mülhitler/inkârcılar karşı çıkmıştır. Ümmet İsa *aleyhisselam*'ın ineyeceği, Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şeriatıyla hükmedeceği, gökten indiği zaman başka bir şeriat uygulamayacağı konusunda icma etmiştir. Zaten Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şeriatını uyguladığı için kendisi de bu ümmetten biri olarak nitelendirilecektir.”⁽³³⁵⁾

Sıddık Hasan Han şöyle demiştir: “İsa *aleyhisselam*'ın inmesiyle ilgili çok hadis vardır. Şevkani yirmi dokuz tane hadis zikretmiştir. Bunlar içinde sahih, hasen ve zayıf olan hadisler vardır. Bazıları Deccal ile, bazıları da Mehdi ile ilgilidir. Bir de bu hadislerle sahabenin de sözleri ilave edilir ki bunlar, içtihad gerektirmediğinden merfu hükmündedir.” Daha sonra şöyle diyor: “Onları okuyan herkes mütevatir derecesine ulaştığını anlar.”⁽³³⁶⁾

Şeyh Ahmed Şakir şöyle dedi: “İsa *aleyhisselam*'ın ahir zamanda inmesiyle ilgili Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'den gelen sahih hadisler konusunda Müslümanlar arasında bir ihtilaf yoktur. Zaten bu da dinde bilinmesi zaruri olan şeylerdendir. Onu inkâr edenler iman etmiş sayılmaz.”⁽³³⁷⁾

Şeyh Muhammed Nasuriddin Elbani de şöyle demiştir: “Deccal'in

(334) *el-Bidaye ve'l Nihaye* 9/179.

(335) *Levamiu'l-Envaru'l-Behiyye*, 1/94-95.

(336) Bkz. *Kıyametten Önce Olacakların İzahı*, Sıddık Hasan Han s. 160.

(337) Şeyh Ahmed Şakir tarafından *Taberi Tefsiri* Ta'liki, 6/460.

çıkması ve İsa aleyhisselam'ın inmesiyle ilgili hadisler mütevatirdir. Bunlara iman etmek gerekir. Bazılarının o hadislerin ahad olduğunu söylemesi sizi yanıltmasın. Onlar bu konuda cahil kimselerdir. Onlar bu hadisleri iyi araştırmamışlardır. Eğer araştırsalar onların mütevatir olduğunu görürler. Nitekim hadis ilminde derinleşen İbni Hacer gibi âlimler bunu ispatlamışlardır. Gerçekten bu konuda ihtisas sahibi olmayan bazı cüretkârların konuşması üzücüdür. Kaldı ki bu mesele din ve inanç meselesidir.”⁽³³⁸⁾

FAİDE: İsa aleyhisselam Ümmet-i Muhammed'den sayılır mı?

İsa aleyhisselam ulu'l-azm peygamberlerden biridir. Allah katında onun makamı yüksektir. Aynı şekilde ona Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabeti olmak da nasip olmuştur. Çünkü Miraç'ta Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem ile karşılaşmış ve ona iman etmiştir ve bu hal üzere de ölecektir.

Miraç konusundaki hadiste Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: “Sonra benimle yukarı yükseldi. Ta ikinci semaya geldi ve o, açılmasını istedi (Cebrail cennetin muhafızlarından kapıların açılmasını istedi): ‘Kim o?’ denildi. Cebrail, ‘Cebrail’im’ dedi. ‘Yanındaki kimdir?’ denildi. Cebrail, ‘Muhammed’ diye cevap verdi. ‘Ya, ona Mirac daveti gönderildi mi?’ denildi. Cebrail, ‘Evet, gönderildi’ dedi. ‘Merhaba gelen zata, bu gelen kişi ne güzel yolcu!’ denildi. Hemen gök kapısı açıldı. Ben ikinci semaya varınca orada Yahya ve İsa ile karşılaştım. Yahya ile İsa teyze oğullarıdır. Cebrail bana, ‘Bu gördüklerin Yahya ile İsa’dır; bunlara selam ver’ dedi. Ben de onlara selam verdim. Onlar da selamıma mukabele ettiler. Sonra, ‘Merhaba hayırlı kardeş, salih peygamber’ dediler.” (Muttefekun aleyh)

Hristiyanların İsa aleyhisselam'ın İnişi Hakkında İnancı Nedir?

Hristiyanlar İsa aleyhisselam'ın Allah'ın oğlu olduğuna inanırlar. Allah bundan yücedir ve uludur. Ayrıca İsa aleyhisselam'ın öldürülüp asıldığını inanırlar. Onlara göre İsa aleyhisselam asıldıktan üç gün sonra göğe yükseltilmiş, babası Rabbin yanına oturmuştur. Ve o, ahir zamanda yeryüzüne inecek. İsa aleyhisselam'ın göğe yükseltilmesi konusu daha önce geçmişti. O

(338) Tahavi Akidesi Şerhi'ne Şeyh Elbani'nin Tahkiki, s. 565).

ne öldürüldü ne asıldı fakat onlara öyle gösterildi.

Ehl-i Kitap (Hristiyanlar ve Yahudiler) İki Mesih Olduğu Konusunda İttifak Etmiştir:

1- Hidayet Mesih. Bu, Davud *aleyhisselam*'ın soyundan gelen İsa *aleyhisselam*'dır.

2- Delalet Mesih. Ehl-i kitap bunun Yusuf *aleyhisselam*'ın⁽³³⁹⁾ soyundan gelen “Mesih Deccal” olduğunu söylemiştir.

İsa *aleyhisselam* Hakkında Hristiyanların İnançlarının Müslümanların İnançlarının Farklı Olduğu Konular:

1- Hristiyanlar İsa *aleyhisselam*'ın Allah'ın oğlu olduğuna inanırlar. Bu bâtıldır. Doğrusu o bir beşerdir, kuldur ve peygamberdir.

2- Hristiyanlar yahudilerin İsa *aleyhisselam*'ı çarmıha gerip öldürdüğüne inanırlar. Bu bâtıldır. Doğrusu onlar onu öldüremediler ve asamadılar.

3- Hristiyanlar İsa *aleyhisselam*'ın çarmıha gerildikten üç gün sonra göğe yükseldiğine inanırlar. Bu batıldır. Doğrusu çarmıha gerilmeden, öldürülmeden önce göğe yükseltilmiş olmasıdır.

İsa *aleyhisselam*'ın İndiği Dönemin Durumu

Müslümanlar ile hristiyanlar arasında aniden büyük bir savaş çıkacaktır. Müslümanlar İstanbul'u fethedip hristiyanların yönetiminden geri alacaklardır. Müslümanlar İstanbul'u tehlil ve tekbirlerle silah kullanmadan fethedecek, ardından “şeytan Deccal çıkmıştır” diye nida edilecektir. Bunun üzerine Müslümanlar, İstanbul'dan Dimaşk'a geri çekilir çünkü Müslümanların karargâhı Dimaşk'tır. Bundan sonra saptırıcı Mesih Deccal gerçekten çıkıp yeryüzünde dolanarak büyük fitneyi gerçekleştirecektir.⁽³⁴⁰⁾

Bir başka detaylı rivayete göre Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, Deccal'den bahsederken şöyle buyurmuştur: “*Medine'nin tuz bataklığına (ekin yapılamayan topraklarına) gelecektir ama Medine'ye girmek ona haram kılınmıştır. Medine orada yaşayanlarla beraber bir ya da iki*

(339) Bkz: Şeyhulislam İbni Teymiye, *Cevabu Sahih Li Men Beddele Dine'l Mesih* 2/187.

(340) Deccal'in fitnesini Büyük Alametler Bölümü Madde 1'de detaylı olarak ele aldık.

depremle sarsılacak. Onlardan her münafık erkek ve kadın Deccal'e gidecek. Sonra Deccal, dağlarının olduğu yere gelene kadar Suriye'ye doğru yönelecek. Deccal, onları ve dağların tepesindeki Müslümanların geri kalanı kuşatır. Deccal, dağın dibinde karargâh kuracak. Bu kargaşa ve muhasara uzun süre devam edecek. Müslümanların lideri diyecek ki: 'Allah'a kavuşana kadar bu zorba (Deccal) ile mücadele etmek veya zafer kazanmak istemez misiniz?' Böylece ölümüne savaşmak için yemin edecekler. Sonra kişinin kendi elini dahi göremediği bir karanlık çökecek. Meryem oğlu İsa aleyhisselam inecek ve onu göremeyecekler. Karanlık kalkınca savaş elbisesi giyinmiş bir adam görecekler.⁽³⁴¹⁾ Ona 'Ey Allah'ın kulu, sen kimsin?' diyecekler. O da 'Ben Allah'ın kulu, elçisi, ruhu ve kelimesi Meryem oğlu İsa'yım' diyecek. 'Üç şeyden birini seçin: Ya Allah, Deccal ve askerlerine karşı gökten bir azap gönderecek ya yeryüzü onları yutup dibe batıracak ya da siz silahlarınıza sarılacaksınız, onlarla çarpışıp helak edeceksiniz.' Dediler ki: 'Allah'ın elçisi, bu (son seçenek) kalbimize daha hoş geldi.' **O gün çok yiyip içen, titremesinden dolayı kılıcını tutamayan iri ve uzun bir Yahudi görülecek.** Eli titrediğinden kılıcını tutamaz. Müslümanlar onlarla savaşacaklar ve üstünlük sağlayacaklar. Deccal, Meryem oğlu İsa aleyhisselam'ı gördüğü zaman kurşunun eridiği gibi eriyecek. Meryem oğlu İsa aleyhisselam ona yetişecek ve onu öldürecek.⁽³⁴²⁾ İsa aleyhisselam'ın Deccal'i nasıl öldüreceğinin kıssası yukarıda ayrıntılı olarak anlatıldı.⁽³⁴³⁾

İsa (as) Nasıl ve Nerede İnecek?

Şam'ın doğu tarafındaki beyaz minareye, sarı renkle boyanmış iki parça elbise içinde ellerini iki meleğin kanatları üzerine koymuş vaziyette iner.

(341) Yani Müslümanlar, sabah namazını kıldıktan sonra Deccal ile savaşmaya kararlı ol - caklar. Sabah namazından hemen önce namaz için onların imamı (Mehdi) tekbir alacağı esnada aniden bir karanlık çökecek. Karanlık ortadan kalktığı zaman aralarında Meryem oğlu İsa aleyhisselam'ı savaş için giyinmiş bir halde görecekler.

(342) Ma'mer tarafından Cami'de kaydedilmiştir. İbni Kesir şöyle demiştir: "Şeyhimiz Zehebi, bu hadisin kavi/güçlü bir isnada sahip olduğunu söyledi."

(343) Bkz. Büyük Alametler Bölümü Madde 1.

İbni Kesir şöyle dedi: “İsa *aleyhisselam*’ın ineceği yerle ilgili en meşhur mekân, Şam’ın doğusundaki beyaz minaredir. İndiğinde namaz için kamet okunmuştur, müslümanların lideri der ki: “Ey Allah’ın Ruhu (İsa), öne geç.” İsa *aleyhisselam* ise der ki: “Sen öne geç çünkü bu kamet senin namaz kıldırman için okundu.”

Başka bir rivayete göre şöyle der: “Allah’ın bu ümmete bir lütfu olarak sizler birbirinizin emîrisiniz/imamısınız.”

Yine İbni Kesir şöyle demiştir: “Zamanımızda (741 yılında) minarenin yapısı beyaz taşlarla yenilenmiş ve bu, eski minareyi yakan hristiyanların mallarıyla yapılmıştır. Herhalde bu, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in peygamberliğinin delillerindendir. Çünkü Allah *celle celaluhu* beyaz minarenin binasının İsa *aleyhisselam*’ın inmesi için hristiyanların mallarıyla yapılmasını lütfetmiştir. O, domuzu öldürür, haçı kırar ve onlardan cizye kabul etmez.”⁽³⁴⁴⁾

Şam’ın doğusundaki beyaz minareyi de (h. 1412/m. 1992) bizzat kendim ziyaret ettim. İnsanlar arasında burası “İsa *aleyhisselam*’ın ineceği yer” olarak meşhur olmuş. Ben buranın bir fotoğrafını çektim. Pazar yerinin girişinde yer almaktadır. Bu minare bir caminin üstünde değil (tek başına bir minare). Mahalle sakinlerinin çoğu hristiyanlardan oluşmaktadır. **Çektiğim bu resmi buraya koydum.**⁽³⁴⁵⁾ İsa *aleyhisselam*’ın ineceği yerin burası olup olmadığını en iyi Allah bilir.

Aynı zamanda İsa *aleyhisselam*’ın Şam’daki Emeviler Camii’nin minarelerinden birine ineceği de söylenmiştir. En iyisini Allah bilir.

Bununla ilgili kesin bir şey söyleyemeyiz.

İsa (as)’ın Fiziksel Özellikleri

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* İsa *aleyhisselam*’ın indiğinde açıkça tanınması, karışıklık olmaması için onun **özelliklerini** açıklamıştır. **İsa *aleyhisselam*;**

- Orta boyludur, yani ne uzun ne kısadır.
- Cildi/teni kırmızıya yakın beyazdır.
- Göğsü genişcedir.

(344) Nihaye fi’l-Fiten ve’l-Melahim 1/192.

(345) Kitabın Arapça orijinalindedir. Biz bu kitapta resimleri kullanmadık. (Yayıncı).

- Saçları düzdür, yani taranmıştır. Islaklık olmadığı halde damlı-yormuş gibi görünür.

- İnsanlardan ona en çok benzeyen, Urve b. Mesud es-Sekafi'dir.

Ebu Hureyre *radıyallahu anh*'ın rivayet ettiğine göre Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: "İsra gecesinde Musa *aleyhisselam* ile karşılaştım ve İsa *aleyhisselam* ile karşılaştım" Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* onun özelliklerini şöyle anlatır: "Orta boylu, kırmızı tenli, sanki hamamdan yeni çıkmış gibi (zarif yakışıklı) idi..." (Muttefekun aleyh)

İbni Abbas *radıyallahu anhuma* şöyle diyor: "Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: "Ben İsa, Musa ve İbrahim'i gördüm. İsa *aleyhisselam*'ın kıvrıkcık saçları vardı. Yüzü kırmızı ve göğsü geniş idi." (Buhari)

Ebu Hureyre *radıyallahu anh*'ın anlattığına göre Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: "Yemin ederim ki (bir ara) kendimi Hicr'de (Kâbe'nin yanında) buldum. Kureys bana seyahatimden soruyordu. Bilhassa Beytü'l-Makdis'e dair öyle şeyler sormuştu ki ben İsra gecesini onlarla ilgilenip tespit etmemiştim. Bu cihetle o kadar müşkil bir vaziyete düştüm ki hiçbir zaman öyle sıkılmamıştım. Bunun üzerine Allah benimle Beytü'l-Makdis arasındaki mesafeyi kaldırdı. Ben orayı görüyor ve ne sorarlarsa ona bakarak cevap veriyordum. Ve yine kendimi peygamberlerden bir cemaat içinde gördüm. Bir de baktım ki Musa *aleyhisselam* dikilmiş, namaz kılıyor. O, düz saçlı, Şenue kabilesi⁽³⁴⁶⁾ erkeklerinden birine benzer bir erkek tipindedir. Meryem oğlu İsa *aleyhisselam*'ı da dikilmiş, namaz kılarken gördüm. İnsanlardan ona en çok benzeyeni Urve b. Mesud es-Sekafi'dir. İbrahim *aleyhisselam*'ı da ayakta durmuş, namaz kılarken gördüm. İnsanların ona en çok benzeyeni **arkadaşınızdır (yani Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in kendisidir)**. Derken namaz vakti oldu. Ben onlara imam oldum, namazı bitirince bir sözcü 'Ey Muhammed! Cehennemin bekçisi olan Malik budur, ona selam ver' dedi. Ben ona doğru dönmüştüm ki hemen o bana selam verdi." (Müslim)

Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* yine şöyle buyurmuştur: "Bir gece

(346) Ezid b. Gavs'ın soyundan gelen bir Arap kabilesi.

uykumda kendimi Kâbe’de gördüm. Bir de baktım ki insanların en güzellerinden olan esmer güzeli bir adam, saçları iki omuzu arasında sarkmış, düzgün taranmış ve başından su damlıyor. Elleri iki kişinin omuzlarına koyduğu halde Beyt-i Şerif’i tavaf ediyordu. ‘Bu kimdir?’ dedim, ‘Bu, Meryem oğlu Mesih İsa’dır.’ dediler Sonra ötesinde başka bir adam gördüm ki kıvrıkcık ve kısa saçlı, sağ gözü kör, sanki gördüklerim arasında en çok İbni Katan’a⁽³⁴⁷⁾ benziyor. İki elini bir adamın iki omuzuna koymuş olduğu halde Beyt-i Şerif’i tavaf ediyor. ‘Bu kimdir?’ dedim, ‘Mesih Deccal’dır.’ dediler.” (Muttefekun aleyh)

SORU: Bazıları, Deccal ile İsa *aleyhisselam*’ın karşılaşacağına şaşırarak Deccal, İsa *aleyhisselam*’ı gördüğünde kurşun gibi eriyecekse nasıl biraraya gelecekler? Bir de Kâbe’nin olduğu yere Deccal’in girmesi yasak olduğu halde Deccal, Mekke’ye nasıl girer, diye merak edebilir.

CEVAP: Bu, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in gördüğü bir rüyaydı. Aslında gerçekleşecek bir şey değil. (sadece bir rüyaydı).

İsa *aleyhisselam*’ın Yapacağı İşler ve Zamanında Gerçekleşecek Olaylar

İsa *aleyhisselam* inip Deccal’i öldürerek müslümanların işlerini düzene koyduktan sonra bazı önemli işler yapacaktır. Onun zamanında gerçekleşecek şeyler şunlardır:

- İslam’ı hâkim kılacak, insanların bozulmuş dinlerin etkisinden çıkarak gerçek şeriatın kanunlarına boyun eğmelerini sağlayacak.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh* şöyle demiştir: Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki: “Nefsimi elinde bulunduran Zata yemin ederim ki Meryem oğlu İsa *aleyhisselam*’ın adil bir hakim olarak iinize inmesi yaktır. O, haçı kırarak, domuzu öldürecek ve cizyeyi kaldıracaktır.” (Muttefekun aleyh)

- İla-yı Kelimetullah’ı, yani Allah’ın sözünü yükseltecek, yahudilerin ve hristiyanların davetine son verecek, cizyeyi kaldırılacak.

- Mesih Deccal’i öldürecek.

(347) Bu kişi, **Abdu'l-Uzza b. Katan b. Amr Huzai'dir.**

• İnsanlar arasında hükmederek adalet ve barışın yayılmasını sağlayacak.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh* anlatıyor: Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: “Peygamberler, baba bir kardeşirler. Anneleri farklı, fakat dinleri birdir. Ben herkesten çok Meryem oğlu İsa’ya yakınım. Çünkü benimle onun arasında başka bir peygamber yoktur. Onu gördüğünüzde tanımaya çalışın. O, kırmızı ile beyaz karışımı bir tene sahip, hafif sarı renkli iki parça elbise içinde ve ıslak olmadığı halde başından (saçından) sanki su damlıyor gibidir. Şüphesiz o, geldiğinde haçı kıracak, domuzu öldürecektir, mal çok artacaktır. Zamanında İslam dini dışındaki tüm dinleri Allah yok edecektir. Yine Allah, onun zamanında dalalet mesihi olan şaşı gözlü yalancı Deccal’i de helak edecektir. Yeryüzünde öyle bir emniyet tesis edilecek ki arslanlar develerle, kaplanlar sığırlarla, kurtlar davarlarla birlikte yayılacak; çocuklar yılanlarla -birbirine zarar vermeyecek şekilde- oynayacaklar. İsa *aleyhisselam* yeryüzünde kırk yıl kaldıktan sonra ölecek ve Müslümanlar onun cenaze namazını kılacaklar.”⁽³⁴⁸⁾

- Refah ve güvenlik yayılacak.
- Kureyş’in yönetim ve gücü yok olacak.

Ebu Ümame el-Bahili *radiyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “İsa b. Meryem *aleyhisselam*, ümmetin içinde bulunacak, adaletli bir hâkim ve âdil bir imam olacak. Haçı kırıp ezecek ve domuzu öldürecektir. Cizyeyi kaldıracak, zekâta ise dokunmayacaktır. Artık ne koyun, keçi, sığır sürüsü ne de deve sürüsü üzerine zekât memuru çalıştırılmayacaktır. Düşmanlık ve kin kaldırılacaktır. Zehirli olan her hayvanın zehri sökülüp alınacaktır. Hatta küçük oğlan çocuğu, elini yılanın ağzına sokacak da yılan ona zarar vermeyecektir. Küçük kız çocuğu da arslanı kaçırmaya zorlayacaktır da arslan ona zarar vermeyecektir. Kurt, koyun-keçi sürüsü içinde sürünün köpeği gibi olacaktır. Kabin suyla dolduğu gibi yeryüzü barışla dolacaktır. Din birliği de olacak, artık Allah’tan başkasına

(348) Ahmed, Hakim. Hakim dedi ki: “İsnadı sahih olduğu halde onlar (Buhari ve Müslim) bunu aktarmamışlardır.” Zehebi bu konuda Hakim ile ittifak etmiştir.

tapılmayacaktır. Savaş da ağırlıklarını (silah ve malzemelerini) bırakacak. Kureys'in yönetim ve gücü artık yok olacak. Dünya gümüş bir tabak gibi olacak, meyve ve ekinler, Âdem peygamber zamanında olduğu gibi büyüyecek, öyle ki bir topluluk bir salkım üzümün üzerinde toplanacak, onu yiyerek doyacaktır. Bir grup insan bir narın üzerine toplanacak, onu yiyecek ve doyacaktır. Bir sığır şu kadar paraya yükselecek ama bir at birkaç dirheme inip ucuzlayacaktır.”⁽³⁴⁹⁾

- Kızgınlık/öfke ve nefret insanların kalplerinden uzaklaşacak.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Mesih'ten sonraki hayata ne mutlu! O gün geldiğinde göğe, yağmurlarını yağdırması, yere de bitkilerini bitirmesi için izin verilecek. Öyle ki tohumu, kaskatı bir taşın üstüne dahi atsan bitirir. Bir adam bir arslanın yanından geçse arslan ona zarar vermez, eğer bir yılanın üzerine ayağını koysa yılan ona zarar vermez. Birbirinize karşı kin tutmaz, birbirinizi kıskanmaz ve birbirinizden nefret etmezsiniz.”⁽³⁵⁰⁾

- Savaş ve öldürme sona erecek.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Meryem oğlu İsa *aleyhisselam* adaletli bir imam ve adil bir hakim olarak iner. Haçı kırıp domuzu öldürür ve barışı geri getirir. Kılıçlar orak olarak kullanılır⁽³⁵¹⁾ ve her bir zehirli hayvan zehirini kaybeder. Gök yağmurunu indirir, yeryüzü nimetlerini çıkarır. Hatta çocuk, yılanla oynar, kurt, koyunlarla yayılır ve onlara zarar vermez, arslan sığırlarla gezer ve onlara zarar vermez.”⁽³⁵²⁾

(349) İbni Mace, İbni Huzeyme ve Ziyaeddin Makdisi tarafından kaydedilmiştir. Hadis hakkında bazı eleştiriler vardır.

(350) Müsned-i Firdevs, Deylemi. **Elbani tarafından Silsile-i Sahiha'da sahih olarak sınırlandırıldı. (4/559)**

(351) Orak, bitkileri kesmek için kullanılan bir araçtır. Bunun anlamı, inançsızlığın ortadan kalkması, savaşın sona ermesi ve güvenlik, refah ve huzurun yayılmasıdır. Artık insanlar kılıçlarına ihtiyaç duymayacaklar, bu yüzden onları ürün hasat etmek için orak olarak kullanacaklardır.

(352) Ahmed, Müsned. Heysemi, Mecmau'z-Zevaid'de **ravilerinin sahih olduğunu söylemiştir.**

İsa aleyhisselam İle Beraber Olacak Kişilerin Durumu

Sevban *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Ümmetimden iki grubu Allah cehennemden koruyacaktır. Bu gruplardan biri Hindistan’a gaza (sefer) eder ve diğeri de Meryem oğlu İsa aleyhisselam ile birlikte olur.”⁽³⁵³⁾

Başka Birinin Değilde İsa aleyhisselam’ın İnmesinin Hikmeti

Ahir zamanda yeryüzüne başka herhangi bir peygamber değil de sadece İsa aleyhisselam’ın inmesinin sebebinin kolaylıkla anlaşılacağını sanıyorum.

Bazı âlimler bir başkasının değil de İsa aleyhisselam’ın inmesinin hikmetinden bahsetmiştir. Bu konudaki bazı sözler şunlardır:

- Yahudilerin İsa aleyhisselam’ı öldürdüklerini sanmalarını reddetmek için. Zaten Allah Teâla onların yalanlarını açıklamıştır. Ayrıca İsa aleyhisselam onları ve onların liderleri olan Deccal’i öldürecektir. Bu görüşü sadece Hafız İbni Hacer tercih etmiştir.⁽³⁵⁴⁾

- İsa aleyhisselam İncil’de Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem*’in ümmetinin üstünlüğünü gördü. Zira Kur’an’da şöyle bildirilmişti: “**Onların İncil’deki vasıfları da şöyledir; Onlar filizini yarıp çıkarmış, gittikçe onu kuvvetlendirerek kalınlaşmış, gövdesi üzerine dikilmiş bir ekine benzerler ki bu, ekicilerin de hoşuna gider.**” (Feth 29) Bunun üzerine İsa aleyhisselam, Allah’a dua edip o ümmetten olmayı istedi. Allah onu yaşatıp Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem*’in gönderildiği İslam dinini kaldırmaksızın ahir zamanda yeniden indirir.

- İsa aleyhisselam’ın eceli yaklaştığında yeryüzüne defnedileceği için gökten inecektir. Çünkü yeryüzünde, topraktan yaratılıp da öldükten sonra oraya defnedilmeyen hiçbir canlı yoktur. Ve İsa aleyhisselam’ın inişi Mesih Deccal’in de çıkışına denk gelir. İsa aleyhisselam onu öldürür.

- İsa aleyhisselam hristiyanların yalanını ortaya çıkarmak için iner. Onların İsa aleyhisselam’ın Allah’ın oğlu olduğu iddialarının gerçek olmadığı

(353) Nesai. *Silsile-i Sahiha*’da Elbani tarafından sahih olarak sınıflandırıldı. (4/570)

(354) Bkz. *Fethu’l-Bari* 6/568.

ortaya çıkar. İsa *aleyhisselam* zamanında Allah diğer bütün inanç sahiplerini yok edip sadece İslam'ı bırakır. İsa *aleyhisselam* haçı kırar, domuzu öldürür, cizyeyi de kaldırır.

• İsa *aleyhisselam* ile Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* arasında bir tür irtibat vardır. Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “*Ben Meryem oğlu İsa aleyhisselam’a insanların en evlası(en yakını ve lâıyık) yım; onunla benim aramda başka bir peygamber yoktur.*”⁽³⁵⁵⁾

Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* İsa *aleyhisselam’a* **insanların en özeli** ve en yakınıdır. Çünkü İsa *aleyhisselam*, Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem’in* Allah’ın elçisi olduğunu ve kendinden sonra geleceğini müjdelemiştir. Ayrıca insanları Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem’i* tasdik edip ona inanmaya da çağırmıştır. Bu konuda Allah Teâla şöyle buyuruyor: “**Hani, Meryem oğlu İsa, ‘Ey İsrailoğulları! Şüphesiz ben, Allah’ın size, benden önce gelen Tevrat’ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek Ahmed adında bir peygamberi müjdeleyici (olarak gönderdiği) peygamberiyim’ demişti. Fakat (İsa) onlara apaçık mucizeleri getirince, ‘Bu, apaçık bir sihirdir’ dediler.**” (Saf 6)

Bir hadiste şöyle geçmektedir: “Denildi ki: ‘Ey Allah’ın Rasulü, bize kendinden bahset.’ Buyurdu ki: ‘Evet, ben babam İbrahim’in duası, kardeşim İsa *aleyhisselam’ın* da müjdesiyim.’”⁽³⁵⁶⁾

Peygamberimiz Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem*, Bizden, İsa *aleyhisselam’a* Selamını İletmemizi İstiyor

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem’in* şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Meryem oğlu İsa Mesih’in, hakkı gözeten bir hakem ve adil bir imam olarak inmesi yakındır. Domuzu öldürecek, haçı kıracak ve tek bir dine (İslam’a) ‘davet’ yapılacaktır.* (Onu gördüğünüzde) *Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in selamını iletin (ya da ilet).* Ona bunu anlattığında beni tasdik edecektir.” Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, hayatının sonlarında ölüm döşegindeyken “Benden ona

(355) Ahmed, Ebu Hureyre’den nakletmiştir. Münavi, isnadının hasen olduğunu söylemi - tir.

(356) Ahmed, *Müsned*.

selamımı iletin” dedi.⁽³⁵⁷⁾

Başka bir rivayete göre, Ebu Hureyre *radıyallahu anh* Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Umarım Meryem oğlu İsa ile karşılaşmak için yeterince uzun yaşayabilirim. Ölüm bana daha çabuk gelirse, aranızdan kim onunla karşılaşırsa ona benden selam iletsin.”⁽³⁵⁸⁾

İsa *aleyhisselam*’ın Yeryüzüne İndikten Sonra Kalacağı Süre

Ebu Hureyre *radıyallahu anh* anlatıyor: Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: “Peygamberler, baba bir kardeşirler. Anneleri farklı, fakat dinleri birdir. Ben herkesten çok Meryem oğlu İsa’ya yakınım. Çünkü benimle onun arasında başka bir peygamber yoktur... (Hadisin devamında şöyle dedi): İsa yeryüzünde kırk yıl kaldıktan sonra ölecek ve Müslümanlar onun cenaze namazını kılacaklar.”⁽³⁵⁹⁾

Ebu Hureyre *radıyallahu anh*, “**Ve o (İsa) kıyamet için bir alamettir.**” (Zuhruf 61) ayetinin açıklamasında şöyle demiştir: “İsa *aleyhisselam* çıkıp kırk yıl yeryüzünde kalacak. Bu kırk yıl, dört yıl gibi olacak, hac ve umre yapacak.”⁽³⁶⁰⁾

İsa *aleyhisselam*’ın Haccı

Ebu Hureyre *radıyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Nefsim elinde olan Allah’a yemin olsun ki Meryem oğlu İsa, ‘Fecc-i Ravha’da hacca veya umreye veyahut her ikisine birden niyet edip telbiye getirecektir.*” (Müslim)

Anlamı şudur: İsa *aleyhisselam*, Fecc-i Ravha denilen Mekke ile Medine

(357) Ahmed. Heysemi, Sahih’te şöyle demiştir: Bu hadis bazıları tarafından Ahmed’den rivayet edilmiştir. Ravilerinin içinde Kesir b. Zeyd de vardır ki Ahmed bunun sika/güvenilir olduğunu söylemiş ancak Nesai ve diğerleri onu zayıf görmüşlerdir. Geri kalan raviler sikadır/güvenilirdir.

(358) Ahmed. Heysemi, “Bu hadisin merfu ve mevkuf iki ayrı rivayeti vardır. İkisinin de rivahileri sahihtir.” dedi.

(359) Ahmed, Hakim. Hakim dedi ki: İsnadı sahih olduğu halde onlar (Buhari ve Müslim) bunu aktarmamışlardır. Zehebi bu konuda Hakim ile ittifak etmiştir.

(360) Abd b. Hamid tarafından kaydedilmiştir. Merfu hadis hükmündedir, çünkü bu tür yorumlar kişisel görüşe dayanarak söylenemez.

arasında bir yolda telbiye getirecek (Lebbeyk, Allahümme lebbeyk duasını yapacak), ihrama girerek ya umre ile haccı ayırarak arada ihramdan çıkıp Temettü haccı yapacak ya da ihramdan çıkmadan Kıran haccı olarak ikisini birlikte yapacak.

Başka bir rivayette yine Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: *“Meryem oğlu İsa, adil bir hakem ve adaletli bir imam (hükümdar) olarak inecek. Hac veya umre yahut ikisini birden yapmak için bir vadi boyunca seyahat edecek. Hatta mezarıma gelip bana selam verecek, ben de onun selamını alacağım.”* Ebu Hureyre dedi ki: *“Kardeşimin oğlu, eğer onu görürseniz, ‘Ebu Hureyre’nin sana selamı var’ deyin.”*⁽³⁶¹⁾

(361) Hakim kaydedip demiştir ki: İsnadı sahih olduğu halde onlar (Buhari ve Müslim) b - nu aktarmamışlardır.

3- YECÜC İLE MECÜC'ÜN ÇIKIŞI

Giriş

İki büyük kabile veya Âdemoğlu soyundan iki topluluktur. Bazı kitaplarda Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in hadisi olarak aktarılan onlarla ilgili şu bilgilerin aslı, yani gerçekliği yoktur. **Yecüc ile Mecüc çok kısadır ve küçüktür. Bir kısmı da büyüktür. Onlardan bazıları da kulağının birini yere serer, diğer kulağını üzerine yorgan gibi örter.** İşte buna benzer şeyler...

Aslında bunlar Âdemoğlunun soyundan gelirler. İnsanoğlunun tabiat ve karakterindedirler. Fakat bunlar Zülkarneyn zamanında yeryüzünde bozgunculuk yapan bir topluluktular.

Bunların komşuları, Zülkarneyn'den, kendileriyle bunların arasına set yapmasını istedi. Böylece onların tarafına geçip orada fesat çıkarmalarının engellenmesi sağlanacaktı. Zülkarneyn de bunu yaptı.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Yecüc ile Mecüc'ün ahirzamanda İsa *aleyhisselam*'ın inişinden sonra **insanlara karşı ortaya çıkacaklarını**, yeryüzünde yayılacaklarını ve Meryem oğlu İsa *aleyhisselam* ve onunla beraber olan müminleri Kudüs'te bir dağda sıkıştırıp kuşatacaklarını bildirmiştir. Müminlerin işi o zaman çok zor olur.

Ardından Allah, Yecüc ile Mecüc'ün üzerine bir virüs gönderir. Bu virüs onların boyunlarını yer ve hepsi bir adamın ölmesi gibi bir anda ölürlür. Allah İsa *aleyhisselam*'ı ve ashabını onların şerrinden korur. İleride bu olayların açıklamaları gelecek.

Yecüc ile Mecüc Seddinin Yapılış Hikâyesi

Yüce Allah, salih kral Zülkarneyn'in kıssasını şöyle anlatmıştır: “**Sonra yine bir yol tuttu. İki setin arasına kadar ulaştı, onların önünde hemen hemen hiçbir sözü kavramayan bir kavim buldu. Dediler ki: ‘Ey Zülkarneyn, Yecüc ile Mecüc bu yeryüzünde bozgunculuk yapıyorlar. Onlarla bizim aramızda bir set inşa etmen için sana vergi verelim mi?’ Dedi ki: ‘Rabbimin beni içinde tuttuğu imkân ve güç**

daha üstündür. Siz bana bedenî güçle yardım edin de sizinle onlar arasında sapasağlam bir engel yapayım. Bana demir kütleleri getirin. İki ucu eşit düzeye gelince körükleyin.’ dedi. Onu ateş haline getirince ‘Bana erimiş bakır getirin de üzerine dökeyim’ dedi. Artık onu ne aşabildiler ne de delebildiler.” (Kehf, 92-97)

Zülkarneyn Kimdir?

O salih, mümin bir kraldır. İlim sahiplerinin tercih ettiği görüşlere göre o bir peygamber değildir. “Zülkarneyn” diye isimlendirilmesinin sebebi, şeytanın boynuzunun doğup battığı doğu ve batıya kadar ulaşmış olmasındandır. Zülkarneyn, Makedonlu İskender değildir. Çünkü İskender kâfirdi. O, Zülkarneyn’den çok sonra gelmiştir. Aralarında 1.000 sene-den daha fazla vardır. Allah en doğrusunu bilir.

Allah, Kehf suresinde Zülkarneyn’in kıssasını bildirmiştir. O yeryüzünü gezer. Burada Zülkarneyn’in Yecüc ile Mecüc ile olan kıssasını, ilgili ayetlerle beraber aktaracağız.

“Sonra yine bir yol tuttu,” yani doğu ile batı arasında üç tane yol gitti. Böylece yüksek dağların olduğu kuzey tarafına ulaştı.

“İki setin arasına kadar ulaştı,” yani ordusuyla beraber Türk topraklarındaki büyük dağlar arasında bulunan bölgeye ulaştı. Ki burası Ermenistan ile Azerbaycan’ın olduğu yerdir.

“İki set” ifadesi, “iki dağ” demektir. Yecüc ile Mecüc bu iki dağ arasındaki oyuktan çıkarak Türklerin ülkesine girer. Oralarda fesat çıkarıp ekini ve nesli yok ederlerdi.⁽³⁶²⁾

Türkler, Zülkarneyn’in muazzam gücünü gördükten sonra, yetenekli ve dürüst bir kişi olduğu sonucuna vardılar. Bu yüzden onlar için, Yecüc ile Mecüc’ün dağ geçidinden kendilerine saldırmasını etkili bir şekilde engelleyecek bir set yapmasını istediler. Karşılığında, biriktirdikleri servetin bir kısmını ona ödemeyi teklif ettiler.

Ancak salih Kral Zülkarneyn, karşılığında herhangi bir ücret kabul etmeden Allah’tan bir mükâfat umarak seti yapmak istedi. Zülkarneyn setti

(362) Muhtasar İbni Kesir Tefsiri 3/92.

inşa etmenin en kolay yolunun iki dağ arasındaki boşluğu doldurmak olacağını düşündü. Onlardan kendisine yardım etmelerini istedi. **“Siz bana bedenî güçle yardım edin de sizinle onlar arasında sapasağlam bir engel yapayım.”**

Böylece bu iki dağın arasına demir parçalarını dizdi. Onlara **“körükleyin,”** yani körükle hava verin, dedi. **“Onu ateş haline getirince,”** yani bu üst üste binmiş olan demir parçaları aşırı kızılışarak nar haline geldiğinde **“Bana erimiş bakır getirin de üzerine dökeyim, dedi,”** yani erimiş bakırı üzerine dökeyim de böylece birbirine kaynasın. **Ve sert bir dağa (sete) dönüştü.** Bundan dolayı Yecüc ile Mecüc önlerine set oluşturulduğu için orayı aşıp ifsad edemediler. Sağlam ve kalın olduğu için altını da oyup çıkamadılar. Bu engelleyici set sayesinde Zülkarneyn, Yecüc ile Mecüc’ün yolunu kapatmış oldu.

Yecüc ile Mecüc Kimdir?

- Bazıları Yecüc ile Mecüc’ün Talut ve Calut gibi Arapça olmayan iki kelime olduğunu söylediler.

- Bazıları da Yecüc ve Mecüc’ün ateş hızlı tutuştuğunda da kullanılan **“ecce”** kelimesinden türediğini söylemişlerdir. Evet, bu Yecüc ile Mecüc de kötü bir topluluktur, yeryüzünü yakar ve yıkarlar.

- Bir görüşe göre de “çok tuzlu su” anlamındaki “ucac” kelimesinden türemiştir.

- Başka bir görüşe göre de “çok hızlı hareket eden, koşan” anlamında “ucce” kelimesinden gelmiştir.

Yecüc ile Mecüc’ün Dinleri Nedir? Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in Mesajı Bunlara Ulaşmış mıdır?

Yecüc ile Mecüc, Âdemoğullarındandır.

Hafız İbni Hacer bu görüşü tercih ederek şöyle demiştir: **“Yecüc ile Mecüc, Nuh’un oğlu Yafes’in oğullarından gelen iki kabiledir.”**⁽³⁶³⁾

Bunlar Âdem ile Havva’nın çocuklarındandır. “Ümran b. Husayn *radı-*

(363) Fethu'l-Bari, İbni Hacer 13/106.

yallahu anh' dan rivayet edilen şu hadis de buna işaret etmektedir: “Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, seferlerinden birinde ashabıyla önlü arkalı olarak yürüdükleri bir sırada yüksek sesle ‘Ey insanlar, Rabbinizden sakının. Doğrusu kıyamet gününün sarsıntısı büyük bir şeydir. Onu göreceğiniz gün; her emzikli emzirdiğini unuttur, her yüklü yükünü düşürür. İnsanları sarhoş gibi görürsün. Oysa sarhoş değildirler ama Allah’ın azabı pek çetindir.’ (Hac 1-2) ayetlerini okudu. Ashabı bunu işitince, Allah Rasulü *sallallahu aleyhi ve sellem*’in bir şey söyleyeceğini anlayarak binitlerini hızlandırdılar. Etrafında toplandıklarında Allah Rasulü *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: ‘Bilir misiniz bu hangi gündür? Bu, Âdem *aleyhisselam*’e nida olunacağı gündür. Rabbi ona nida eder ve ‘Ey Âdem, cehennemlikleri çıkar’ buyurur. Âdem, ‘Rabbim, cehennemliklerin çıkarılması da nedir?’ diye sorar. O ‘Her binden dokuz yüz doksan dokuzu cehennemde, birisi cennettedir’ buyurur.’ Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in ashabı sustu, gülümsemekte olanlar da gülümsemelerini kestiler. Allah Rasulü *sallallahu aleyhi ve sellem*, bu durumu görünce, ‘Müjdeler olsun size, çalışın. Muhammed’in nefsi elinde olan (Allah)’a yemin ederim ki *muhabbakk siz, iki yaratıkla beraberisiniz*. O ikisi neyle beraber olurlarsa, onu çoğaltırlar: Yecûc ve Mecûc ile Âdemoğullarından ve İblis oğullarından helak olanlar.’ Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in ashabının üzüntüsü gitti. Allah Rasulü *sallallahu aleyhi ve sellem* sonra şöyle buyurdu: ‘*Çalışın ve ferah olun*. Muhammed’in nefsi elinde olan (Allah)’a yemin olsun ki siz, insanlar içinde devenin boğründeki bir ben veya hayvanın iki kolunun iç kısmındaki tüysüz boğum⁽³⁶⁴⁾ gibisinden başka bir şey değilsiniz.’”⁽³⁶⁵⁾

Yecûc ile Mecûc’ün Sayılarının Çokluğu

Abdullah b. Amr *radiyallahu anh* şöyle rivayet ediyor: Rasûlullah *sallalla-*

(364) Hadiste geçen ve “boğum” diye tercüme edilen “rukame” kelimesi, aslında “küçük daire” demektir. *Bu, Kıyamet Günü’nde oran olarak onlarla birlikte olacak olan diğer ümmetlerin çokluğuna rağmen bu ümmetin onların yanında az kalacağına işaret eder.*

(365) Ahmed, Tirmizi. Tirmizi “sahih-hasen” kaydıyla. Ayrıca Ebu Said el-Hudri hadisi olarak Buhari ve Müslim tarafından da aktarılmıştır.

hu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: “Mecüc ile Mecüc, Âdem’in neslindedir. Onlar, insanlara gönderilse onların hayatlarını (bütünüyle) ifsad ederler. Onlardan biri arkasında, zürriyetinden binden fazla kişi bırakmaksızın ölmeyecek. Onların arkasında üç ümmet vardır: Tavail, Tarnes ve Mensek.”⁽³⁶⁶⁾

Abdullah b. Amr *radıyallahu anh* dedi ki: “Yüce Allah, yaratılmışları on parçaya böldü; dokuz bölümü melekler, bir bölüm ise geri kalanlardır. Sonra melekleri on parçaya böldü. Bunların dokuz bölümü Allah’ı gece ve gündüz tesbih edip yüceltir ve asla yorulmaz, kalan kısım ise Allah’ın mesajını iletir. Daha sonra (meleklerin dışında kalan) bir bölüm olan yaratılmışları da on parçaya böldü, bunların dokuz bölümünü cin, kalan bir bölümü de Âdemoğulları yaptı. Ve Âdem’in soyunu da on parçaya böldü; dokuz bölüm Yecüc ile Mecüc, kalan bir bölüm insanlığın geri kalanıdır.”⁽³⁶⁷⁾

Bu söz Abdullah b. Amr b. el-As *radıyallahu anh*’a aittir. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’e kadar ulaşan merfu bir hadis değildir. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’e isnad edilen hadis şartlarına uymamaktadır. Çünkü Abdullah b. Amr, İsrailiyattan sözler aktaran bazen de sözlerinin arasına bunları ekleyen biri olarak da bilinir. Fakat ben bu sözü, çok bilindiği için burada zikrettim.

Yecüc ile Mecüc’ün Fiziksel Özellikleri

Halid b. Abdullah b. Harmele *radıyallahu anh*, teyzesinin şöyle dediğini rivayet etmiştir: “Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, akrep ısırıldığı için parmağını sarmış olarak bize bir hutbe irad etti ve şöyle buyurdu: ‘Siz düşmanınız bulunmadığını söylüyorsunuz. Oysa siz geniş yüzlü, küçük gözlü, kumral saçlı, yüzleri deri üstüne deri kaplanmış kalkanlara benzeyen ve her tepeden boşalıp gelecek olan Yecüc ile Mecüc’ün ortaya çıkacağı zamanına dek düşmanla savaşmaya devam edeceksiniz.’”⁽³⁶⁸⁾

(366) Taberani, Kebir ve Evsat. Heysemi, Mecmau’z-Zevaid’de ravilerinin güvenilir olduğunu söylemiştir 8/6. **Elbani, Silsile-i Da’ife’de hadisin münker olduğunu kabul etti 9/159.**

(367) Hakim rivayet edip şöyle demiştir: İsnadı sahih olduğu halde onlar (Buhari ve Müslim) bunu aktarmamışlardır. Zehebi bu konuda Hakim’e muvafakat etmiştir.

(368) Heysemi şöyle dedi: Ahmed ve Taberani rivayet etti, ravileri sahihtir. Busiri de İthaf’ül-Hiyere fi Mesanidi’l-Aşere’de ravilerinin güvenilir olduğunu söylemiştir.

“Yüzleri deri üstüne deri kaplanmış kalkanlara benzer” ifadesinde kalkanlara benzetilme, yüzlerinin geniş ve yuvarlak gibi olmasından, “dövülmüş” lafzı da yüzlerinin çok etli olmasından dolayıdır.

“Her tepeden yayılırlar” ifadesi ise, “Onlar her yüksek yerden hızla ortaya çıkacak ve dünya çapında yayılacak” demektir.

Seddi Nasıl Yıkarlar?

Yecüc ile Mecüc’ün iki kabile olup çeşitli yıkıcı faaliyetlerde bulundukları daha önce geçmişti. Zülkarneyn bunların önüne bir set ördü. Bu set onların insanlara ulaşmasını engelledi. Bunlar setin içinde şüphesiz yiyeceklerini, içeceklerini karşılayıp hayatlarını, özel yaşantılarını devam ettirmektedirler. Yecüc ile Mecüc daima bu seti yıkmaya çalışmaktadır. Onlar yıkarak, dibini kazarak sürekli çalışırlar.

Ebu Hureyre *radiyallahu anh* şöyle rivayet etmiştir: Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: “Yecüc ile Mecüc, seti her gün kazarlar. Nihayet güneşin ışığını görmeye yaklaştıkları vakit başlarında bulunan kişi, ‘Haydi, geri dönün, onu yarın kazacağız’ der. Allah Teâlâ da seti eskisinden daha sağlam hale getirir. Nihayet süreleri dolup da Allah Teâlâ onları insanların üzerine göndermeyi dileyince yine seti kazarlar. Güneşin ışığını görmeye yaklaştıkları vakit başlarında bulunan kişi, ‘Haydi, dönün. İnşallah yarın kazacağız’ der. Onlar da ‘İnşaallah’ derler.⁽³⁶⁹⁾ Sonra ertesi gün yine setin yanına gelirler ve bıraktıkları vaziyette bulurlar. Yani açtıkları gedikler olduğu gibi kalır, onlar seti kazarak insanların yanına çıkarlar. Ulaştıkları suyu içip bitirirler. İnsanlar onlardan korunmak için kalelerine sığınır. Bunun üzerine onlar oklarını göğe atarlar. Okları, üzeri kanlı olarak geri döner.”⁽³⁷⁰⁾

Bu Hadiste Şu Üç Çıkarım Vardır:

1- Allah, onların gece veya gündüz kazının sonucuna ulaşmalarını engellemiştir. Biraz daha yapsalar belki de bunu yıkabilirdi.

(369) “İnşaallah” diyerek, kendilerine değil, Allah’a işlerini havale ederler.

(370) Ahmed, Tirmizi ve Hakim tarafından rivayet edilmiştir. Hakim dedi ki: Şeyheyn’in (Buhari ve Müslim’in) şartlarına göre sahih olduğu halde onlar bunu aktarmamışlardır. Zehebi bu konuda Hakim’e muvafakat etmiştir.

2- Allah onları bu setin üstünden aşmaları için bir merdiven veya başka bir alet kullanmaktan alıkoymuştur. Bu bilgi onlara ya ilham edilmedi ya da bu bilgiden onlar mahrum edildi. Belki de bunu yapmaya çalıştılar fakat set dümdüz olduğu için tepesine ulaşamadılar.

3- Allah onları belirlenen vakit ve kıyametin saati yaklaşana kadar “inşaallah” sözünü söylemeye muvaffak etmez, yani fırsat vermez.

Bu hadisten şunlar da anlaşılmaktadır: Yecüc ile Mecüc grubunda usta sanatkârlar, yönetici hâkimler ve bunlara itaat eden sürü şeklinde topluluklar vardır. Yine bunların içinde Allah'ı tanıyıp O'nun gücünü/kuvvetini dile getirenler de vardır. “İnşaallah” kelimesini onların yöneticisi, anlamını bilmeden kullanmıştır. Fakat yine de bunun bereketiyle amaçlarına ulaşmışlardır.

Yecüc ile Mecüc'den Bahseden Metinler

Ayetler:

Yüce Allah şöyle buyuruyor:

83. “Sana Zülkarneyn hakkında soru soruyorlar. De ki: ‘Size ondan bir anı okuyacağım.’

84. Biz onu yeryüzünde kudret sahibi kıldık ve kendisine her konuda (amacına ulaşabileceği) bir yol verdik.

85. O da (Batı'ya gitmek istedi ve) bir yol tuttu.

86. Güneşin battığı yere varınca onu siyah balçıklı bir su gözesinde batar (gibi) buldu. Orada bir kavim gördü. ‘Ey Zülkarneyn! Ya (onları) cezalandırırsın ya da haklarında iyilik yolunu tutarsın’ dedik.

87. Zülkarneyn, ‘Her kim zulmederse, biz onu cezalandıracağız. Sonra o, Rabbine döndürülür. O da kendisini görülmedik bir azaba uğratar’ dedi.

88. ‘Her kim de iman eder ve salih amel işlerse, ona mükâfat olarak daha güzeli var. (Üstelik) ona emrimizden kolay olanı söyleyeceğiz.’

89. Sonra yine (doğuya doğru) bir yol tuttu.

90. Güneşin doğduğu yere ulaşınca, onu kendileriyle güneş arasına örtü koymadığımız bir halk üzerine doğar buldu.

91. İşte böyle. Şüphesiz Biz onun yanındakileri ilmimizle kuşatmışızdır.

92. Sonra yine bir yol tuttu.

93. İki dağ arasına ulaşınca, bunların önünde, neredeyse hiçbir sözü anlamayan bir halk buldu.

94. Dediler ki: ‘Ey Zülkarneyn! Yecüc ile Mecüc yeryüzünde bozgunculuk yapmaktadırlar. Onlarla bizim aramıza bir engel yapman karşılığında sana bir vergi verelim mi?’

95. Zülkarneyn, ‘Rabbimin bana verdiği (imkân ve kudret, sizin vereceğiniz vergiden) daha hayırlıdır. Şimdi siz bana gücünüzle yardım edin de sizinle onların arasına sağlam bir engel yapayım’ dedi.

96. ‘Bana (yeterince) demir madeni getirin’ dedi. İki yamacın arasındaki boşluğu (dağlarla) bir hizaya getirince ‘körükleyin!’ dedi. Demiri eritip kor (gibi) yapınca da ‘Bana erimiş bakır getirin, bunun üzerine boşaltayım’ dedi.

97. Artık onu ne aşabildiler ne de delebildiler.

98. Zülkarneyn, ‘Bu, Rabbimin bir rahmetidir. Rabbimin vaadi (kıyametin kopma vakti) gelince onu yerle bir eder. Rabbimin vaadi gerçektir’ dedi.

99. O gün Biz onları bırakırız, dalga dalga birbirlerine karışırlar. Sonra sûra üfürülür de onları toptan bir araya getiririz.” (Kehf, 83-99)

“Neredeyse hiçbir sözü anlamayan” ifadesi, “kendileriyle konuşanları zor ve çok yavaş bir hızda anlayabiliyorlar” demektir.

Yüce Allah yine şöyle buyurdu: “Nihayet Yecüc ile Mecüc’ün önü açıldığı zaman her tepeden yayılırlar.” (Enbiya, 96)

“Her tepeden yayılırlar” ifadesi ise, “Onlar her yüksek yerden hızla ortaya çıkacak ve dünya çapında yayılacak” demektir.

Hadisler:

- Müminlerin annesi Zeyneb bt. Cahş *radiyallahu anha*’dan rivayet şöy-

le edilmiştir: “Rasullulah *sallallahu aleyhi ve sellem* yüzü kızarmış bir şekilde çıkıp geldi ve şöyle buyurdu: ‘La ilahe İllallah! Yaklaşan şerden dolayı Arap’a yazık! Bu gün Yecüc ile Mecüc duvardan şu kadar -parmağını halka ederek- delik açtı.’ Dedim ki: ‘Ya Rasulallah! İçimizden salih olanlar olduğu halde helak olur muyuz?’ Buyurdu ki: ‘Evet, kötülük çoğaldığında...’” (Muttefekun aleyh)

- Ebu Hureyre *radiyallahu anh* dedi ki: “Rasullulah *sallallahu aleyhi ve sellem*, ‘Bugün Yecüc ile Mecüc’ün seddinden böyle bir (delik) açıldı’ diyerek eliyle doksan işareti yaptı.” (Müslim)

- Ebu Said el-Hudri *radiyallahu anh*, Rasullulah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Allah Teâla kıyamet günü, ‘Ey Âdem!’ buyurur. O da “Buyur ey Rabbim! Hayır Senin elindedir.’ der. Allah Teâla ‘Kalk, zürriyetinden Cehenneme girecek olanları gönder.’ buyurur. O da ‘Ya Rab! Cehenneme girecek olanlar ne kadardır?’ diye sorar. Allah Teâla buyurur ki: ‘Her bin kişiden dokuz yüz doksan dokuzudur. Binde biri cennetliktir.’”

Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki: “İşte o gün; genç ihtiyarlar, her hamile kadın çocuğunu düşürür, sarhoş olmadıkları halde insanları sarhoş halde görürsün. Fakat bu sadece Allah’ın azabının şiddetli oluşundandır.” Dediler ki: “Ya Rasulallah! Her bin kişiden dokuz yüz doksan dokuzu ateşe mi girecek? O kalan bir kişi kimdir?” Buyurdu ki: “Müjdeleniniz! Bin kişiden biri sizden, diğerleri Ye’cüc ve Me’cüc’ten olacaktır. Nefsim elinde olan Allah’a yemin olsun ki ben, sizlerin cennet ehlinin dörtte birini teşkil edeceğinizi umuyorum.” Bunun üzerine biz tekbir getirdik. Buyurdu ki: “Ümid ederim ki sizler cennet ehlinin yarısını teşkil edersiniz.” Biz yine tekbir getirdik. Bunun üzerine şöyle buyurdu: “İnsanlar içinde sizler, beyaz öküzün üzerindeki siyah kıl veya siyah öküzün üzerindeki beyaz kıl gibisiniz.” (Muttefekun aleyh)

- Ümran b. Husayn *radiyallahu anh*’dan şöyle rivayet edilmiştir: “Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, seferlerinden birinde ashabıyla birlikte önlü arkalı olarak yürüdükleri bir sırada yüksek sesle ‘Ey insanlar, Rabbinizden sakının. Doğrusu kıyamet gününün sarsıntısı büyük bir şeydir. Onu göreceğiniz gün; her emzikli emzirdiğini unuttur, her yüklü yükünü

düşürür. İnsanları sarhoş gibi görürsün. Oysa sarhoş değildirler ama Allah'ın azabı pek çetindir." (Hac, 1-2) ayetlerini okudu. Ashabı bunu işittince, Allah Rasulü *sallallahu aleyhi ve sellem*'in bir şey söyleyeceğini anlayarak binitlerini hızlandırdılar. Etrafında toplandıklarında Allah Rasulü *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: 'Bilir misiniz bu hangi gündür? Bu, Âdem *aleyhisselam*'a nida olunacağı gündür. Rabbi ona nida eder ve 'Ey Âdem, cehennemlikleri çıkar' buyurur. Âdem, 'Rabbim, cehennemliklerin çıkarılması da nedir?' diye sorar, Allah 'Her binden dokuz yüz doksan dokuzu cehennemde, birisi cennettedir' buyurur.' Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in ashabı sustu, gülümsemekte olanlar da gülümsemelerini kestiler. Allah Rasulü *sallallahu aleyhi ve sellem*, bu durumu görünce 'Müjdeler olsun size, çalışın. Muhammed'in nefsi elinde olan (Allah)'a yemin ederim ki muhakkak siz iki yaratıkla berabersiniz. O ikisi neyle beraber olurlarsa, onu çoğaltırlar: Yecûc ve Mecûc ile Âdemoğullarından ve İblis oğullarından helak olanlar.' buyurdu. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in ashabının üzüntüsü gitti, Allah Rasulü *sallallahu aleyhi ve sellem* sonra şöyle buyurdu: 'Çalışın ve **içiniz ferah olsun**. Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem*'in **nefsi elinde olan** (Allah)'a yemin olsun ki siz, insanlar içinde devenin böğründeki bir ben veya hayvanın iki kolunun iç kısmındaki tüysüz boğum gibisinden başka bir şey değilsiniz.'⁽³⁷¹⁾

- Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, Kıyamet alametlerinden, İsa *aleyhisselam*'ın nüzulünden ve insanlar hakkında aldığı kararlardan bahsederken şöyle buyurdu: "Meryem oğlu İsa *aleyhisselam*, Allah'ın Deccal'den koruduğu bir kavme gelir, onların yüzlerini mesheder ve onlara cennetteki derecelerini söyler. Onlar bu hal üzere bulundukları sırada Allah, İsa *aleyhisselam*'a vahyeder: 'Şüphesiz Ben şimdi birtakım kullarımı çıkardım ki hiç kimsenin onlarla harbetmeye takati yetmez. Yanında bulunan kullarımı Tur dağında muhafaza et.'

- Nevvas b. Sem'an *radiyallahu anh*, Rasullulah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: "Sonra Allah Teâla, Yecûc ile Mecûc'ü gönderir, onlar da her bir tepeden hızla yürür, geçerler. Ordularının ilk grupları Taberiye gölüne uğrayarak, gölün bütün suyunu

(371) Ahmed ve Tirmizi rivayet etmiş olup Tirmizi "sahih-hasen" olduğunu söylemiştir. Ayrıca Ebu Said el-Hudri Hadisi olarak Buhari ve Müslim tarafından da aktarılmıştır.

içerler. Onların son grubu oraya uğradığında ‘Eskiden burada su varmış.’ derler.” (Müslim)

Taberiye Gölü’ne Celile Denizi (Bahru’l-Celil) ya da Celile Gölü de denir. **İşgal altındaki Filistin’in kuzey kesiminde yer alan ve Ürdün Nehri’nin içinden geçip Ürdün Vadisi’nin ortasında olan küçük bir göldür.** Taberiye Gölü’nün uzunluğu 23 km, genişliği en fazla 13 km, derinliği de en fazla 44 metredir. Deniz seviyesinden 210 m. aşağıdadır.

Sonra Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: “Sonra Yecüc ile Mecüc yürüyerek Kudüs’teki Hamar Dağı’na kadar gelirler. Derler ki: ‘Yeryüzü ehlinin işini bitirdik. Sıra sema ehline geldi!’ Sonra onlardan biri mızrağını sallayıp göğe fırlatır. Mızrak kana bulanmış olarak geri döner. Allah’ın Nebisi İsa *aleyhisselam* ve arkadaşları mahsur kalırlar. **Öyle ki onlardan biri için, bir öküz başı, bu gün sizin birinizin elindeki yüz dinardan daha değerli olacak.** Daha sonra İsa *aleyhisselam* ve arkadaşları Allah’a dua edecekler ve Yüce Allah onların (Yecüc ile Mecüc’ün üzerine) boyunlarına neğaf (kurtlar) gönderecek. Böylece Yecüc ile Mecüc bir kişinin ölüşü gibi hepsi birden ölmüş olacaklar. İsa *aleyhisselam* ve arkadaşları (Tur’dan) inecekler ve onların leşleri, pis kokuları ve kanlarıyla dolmamış bir karış yer bulamayacaklar. Bunun üzerine İsa *aleyhisselam* ve arkadaşları Allah’a dua edecekler. Allah da onların üzerine melez devenin boynu gibi uzun boyunlu kuşlar gönderecek. Bu kuşlar o leşleri alıp Allah’ın dilediği yere atacaklar. Sonra Allah, onların üzerine bir yağmur gönderecek, insanları o yağmurdan kerpiç bir ev de çadır da koruyamayacak. O yağmur her tarafı yıkayıp ayna gibi parlatacak. Sonra yere, ‘Ürününü bitir, bereketini geri getir’ denilecek. İşte o gün herkes bir tek nardan yiyecek de bu nar insanları doyuracak ve kabuğu altında gölgelenecekler. Allah, süte de bereket verecek, öyle ki yeni doğuran deve kalabalık bir cemaate, yeni buzağılamış inek bir kabileye, yeni kuzulamış bir koyun da sülaleye yetecek kadar süt verecek. Sonra Allah, onlara güzel bir rüzgâr gönderecek, o rüzgâr onları koltuk altlarından yakalayarak Müslüman olan herkesin ruhunu alacaktır. Diğer insanlar eşeklerin alenen çiftleştiği gibi açıkta çiftleşip duracaklar. İşte onların üzerine kıyamet kopacaktır.” (Müslim)

Başka bir rivayette şöyle geçmektedir: “...İsa aleyhisselam ve arkadaşları tekrar Allah’a dua ve niyaz edecekler. Allah, o leşlerin üzerine, deve boyunlarına benzeyen kuşlar gönderecek. Bu kuşlar, onların leşlerini taşıyarak derin bir çukura atıp yeryüzünü temizleyecekler. Müslümanlar, bu toplumun geride kalan oklarını, yaylarını ve ok koydukları torbalarını yedi yıl yakıt olarak kullanacaklar.”⁽³⁷²⁾

Abdullah b. Mes’ûd radiyallahu anh şöyle rivayet etmiştir: “Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, geceleyin (Mirac’a) götürüldüğü zaman, İbrahim, Musa ve İsa aleyhisselam’a rastladı da kıyâmet (gününün ne zaman kopacağı) hakkında müzakere ettiler. (Müzakereye) İbrahim aleyhisselam ile başlayarak kıyamet(in ne zaman kopacağını) ona sordular. Mevzu hakkında onun yanında bir bilgi yoktu. Sonra Musa aleyhisselam’a sordular, onun yanında da mevzu hakkında bir bilgi yoktu. Bunun üzerine söz Meryem oğlu İsa aleyhisselam’a verildi. O, ‘Kıyametin kopmasına yakın şeyler (hadiseler) hakkında bana bilgi verdi. Ama kıyametin kopması (vaktini) Allah’tan başka hiç kimse bilemez’ dedikten sonra Deccal’in çıkmasını anlattı ve şöyle dedi: ‘Sonra ben inip onu öldüreceğim ve bundan sonra halk, memleketlerine dönecekler. Bu sefer onların karşısına Yecüc ile Mecüc çıkacak ve her bir tepeden hızla gideceklerdir. Artık Yecüc ile Mecüc, uğradıkları her suyu içip tüketecekler ve uğrayacakları her şeyi bozup alt üst edecekler. Bunun üzerine insanlar, feryad ederek Allah’tan yardım dileycekler. Ben de Allah’a dua ederek Yecüc ile Mecüc’ü öldürmesini dileyeceğim. (Bu dilek kabul olunacak) ve yeryüzü, onların (leşlerinin) kokusuyla pis kokacak. Ben yine Allah’a dua edeceğim. Allah da bir yağmur gönderecek ve o yağmur, onları taşıyıp denize atacaktır.’”⁽³⁷³⁾

Ebu Hureyre radiyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in Yecüc ile Mecüc’ten bahsettiği bir konuşmasında şunları söylediğini aktardı: “... Bu sefer insanların üzerine çıkacaklar ve (uğradıkları) suyu içip tüke-

(372) Tirmizi. Sahih.

(373) Hakim tarafından Müstedrek’te tahrîç edildi. Hakim dedi ki: Hadisin senedi sahih olmasına rağmen onlar (Buhari ve Müslim) bunu aktarmamışlardır. Zehebi, Telhis’te bu konuda Hakim ile ittifak etti 4/488-489. Ahmad Şakir, İmam Ahmed tarafından Müsned’de tahrîç edilen bu hadis için kendi tahkikinde “sahih” demiştir 4/189-190.

tecekler. İnsanlar, onlara karşı kalelerine çekilecekler. Bu sefer onlar da oklarını göğe atacaklar. Okları, üzeri kanlı olarak geri dönecek. Bunun üzerine Yecüc ile Mecüc, ‘Biz yeryüzündeki insanları kahrettik ve göktekilere de galebe çaldık’ diyecekler. Sonra Allah, onların en-selerine musallat olacak kurtçuklar gönderecek, bunlarla onları öldürecek.” Rasulullah *aleyhissalatu vesselam* devamla dedi ki: “Muhammed’in nefsi elinde olan (Zat-ı Zülcelal)’e yemin olsun ki yerdeki hayvanlar onların etlerini yemek suretiyle muhakkak ki iyice semirecek ve göğüsleri sütle dolacaktır.”⁽³⁷⁴⁾

Yecüc ile Mecüc Hakkında Kaydedilen Zayıf Hadisler:

Yecüc ile Mecüc hakkında birçok ayet ve hadis vardır fakat bu konuda bazı zayıf hadisler insanlar arasında meşhur olmuştur. Onlardan bazılarını burada açıklayarak izah edeceğim: Huzeyfe *radiyallahu anh* şöyle rivayet etmiştir: Ben Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’e ‘Yecüc ile Mecüc kimdir?’ diye sordum. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: ‘Yecüc bir ümmettir, Mecüc de bir ümmettir. Her bir ümmet, dört yüz bin ümmettir. Onlardan bir adam, sulbünden eli silahlı tam bin erkek görmeden ölmez.’ Dedim ki: ‘Ey Allah’ın Rasulü! Onları bize anlatır mısın?’ Şöyle buyurdu: ‘Onlar üç sınıftır. Onların bir sınıfı ‘erz’ gibidir.’ Dedim ki: ‘Erz ne demektir?’ Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, ‘O, Şam’da bir ağaçtır ki o ağacın uzunluğu yüz yirmi arşındır. Göğe doğru yükselir’ buyurdu ve sonra şunu ilave etti: ‘İşte bunlara ne dağ dayanır ne demir. Onların ikinci sınıfı da kulaklarının birini yere serer, ötekini de kendisine yorgan yapıp öyle yatar. Fil, yabani hayvan, deve ve domuz ne görürlerse yerler. Onlardan biri öldüğünde de onu yerler. Onların bir ucu Şam’da, bir ucu Horasan’da olacaktır. Doğu nehirlerinin hepsini ve Taberiye Gölü’nü de içeceklerdir.’”⁽³⁷⁵⁾

Yecüc ile Mecüc’ün Helak Olmaları

(374) Tirmizi ve İbni Mace tarafından hasen olarak tasnif edilmiştir. Hakim “sahih” demiş, Zehebi de Telhis’te ona muvafakat etmiştir..

(375) Heysemi dedi ki: Evsat’ta Taberani tarafından aktarılmıştır; senedinde zayıf bir ravi olan Yahya b. Said **Attar** vardır 8/6.

Yecüc ile Mecüc'ün **soyundan** yeryüzünde fesat çıkarıp insanları öldüren, kutsalları çiğneyen, kibirli ve günahkâr erkekler, kadınlar ve çocuklar **devam edip gider. Daha sonra onların bu küfürlerinden dolayı gökten onlara bir hastalık iner. Bu, göktekilerin yeryüzündeki zalimlere karşı galibiyetidir. Yecüc ile Mecüc'den, kalelerine sığınanlar ve gizlenenler hariç hiç kimse sağ kalmaz, kurtulamaz.**

İşte bu kalelere sığınanlar da İsa *aleyhisselam* ve onunla beraber olan mümin topluluktur. Bunlara da büyük zorluklar, açlık ve sıkıntı dokunur.

Sonra İsa *aleyhisselam* ve arkadaşları -hadislerde geçtiği gibi- Allah'a yönelip dua ederler. Böylece Allah, Yecüc ile Mecüc'ün boynunu kemiren kurtçuklar gönderir ve onların hepsi ölürler. Sonra Allah, onlara deve boynuna benzer kuşlar gönderir. Bunlar Yecüc ile Mecüc'ün cesetlerini taşıyıp Allah'ın dilediği bir yere götürürler.

Ardından Allah bir yağmur gönderir. Bununla yeryüzü yıkanır, ayna gibi tertemiz olur. Sonra da yeryüzüne denilir ki: "Meyvelerini çıkar ve bereketini geri getir."

Ebu Said el-Hudri *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: "Yecüc ile Mecüc setti açılacak. Onlar Allah Teâla'nın '**Onlar her tepeden inerler**' buyurduğu gibi yeryüzünü istila edecekler. Müslümanlar onlardan dolayı yerlerini bırakıp geri çekilecekler. Kalan Müslümanlar, şehirlerine ve kalelerine sığınmış olacak ve küçükbaş/büyükbaş hayvanlarını yanlarında barındıracaklar. Yecüc ile Mecüc bir nehre uğrayıp hiçbir şey kalmayacak şekilde içip bitirecek. Onların son kısmı o göle uğrayacak, içlerinden biri, 'Burada bir defasında su vardı' diyecek. Onlar yeryüzüne hâkim olacaklar. Onlardan biri, 'Şu yeryüzü ahalisinin işini bitirdik, şimdi gök ahalisiyle savaşacağız' diyecek. Birisi mızrağını göğe fırlatacak ve mızrağı kana bulanmış olarak geri dönecektir. Bunun üzerine onlar, 'Biz gök halkını da öldürdük' diyecekler. Onlar bu durumdayken Allah *azze ve celle*, kurtçuk sürüsüne benzer canlılar gönderecektir. Bu hayvanlar onların boyunlarını yakalayacak ve onlar, çekirge sürüsünün ölümü gibi ölüp birbirlerinin üzerine düşecekler. Sabah olunca Müslümanlar onların sesini sedasını işitmeyecekler. Bunun üzerine Müslümanlar, 'Kim canını feda edip onların ne yaptıklarına bakacak' diyecekler. Bunun üzerine Müslümanlardan, nefsini Yecüc ile Mecüc'e

öldürtmeye hazırlamış olan bir adam inecek ve Yecüc ile Mecüc kavmini ölmüş olarak bulacaktır. Bunun üzerine Müslümanlara şöyle seslenecek: ‘Dikkat! Düşmanlarınızın ölmüş olduğunu size müjdelerim.’ Bunun üzerine Müslümanlar dışarı çıkarlar, hayvanlarını salıverirler. **Fakat Yecüc ve Mecüc’ün etleri dışında hayvanların yiyebileceği herhangi bir ot bulunmayacaktır. Hayvanlar yedikleri otla en güzel bir şekilde nasıl beslenirlerse onların etleriyle de o şekilde besleneceklerdir.**”⁽³⁷⁶⁾

Atiyyeh Avfi, Ebu Said’den, o da Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’den, şöyle dediğini aktarmıştır: “Yecüc ile Mecüc, kalelere sığınanlar dışında dünyadaki herkesi öldürecekler. Dünya halkıyla işlerini bitirdikten sonra birbirlerine dönecekler ve şöyle diyecekler: ‘Geriye kalanlar kaleler içinde olanlar ve gökte olanlardır.’ Bunun üzerine oklarını gökyüzüne atacaklar ve okları kana bulanmış olarak (Allah onları imtihan ettiği için) geri dönecek. Bunu da gördükten sonra diyecekler ki: ‘Artık gökte olanlardan da kurtulduk, geriye sadece kalelerin içine sığınanlar kaldı.’ Kaledekileri kuşacaklar. İçerideki (müminler) çok şiddetli bela, sıkıntı ve açlık yaşayacak. Onlar bu haldeyken Allah, Yecüc ile Mecüc’ün boyunları üzerine kurtçuklar musallat edecek de onların ölümleri birbirlerinin üzerine dizilecek. (İçeride muhasara altında olan İsa *aleyhisselam*’ın arkadaşlarından) bir adam diyecek ki: ‘Kâbe’nin Rabbi olan Allah onları öldürdü.’ Diğerleri diyecek ki: ‘Bu onların bir hilesi. Eğer dışarı çıkarsak diğer kardeşlerimiz gibi bizi de helak ederler.’ Yine o şahıs diyecek ki: ‘Benim için kapıyı açın.’ Arkadaşları diyecek ki: ‘Açmayacağız.’ O diyecek ki: ‘Öyleyse beni bir iple aşağıya indirin.’ Ne zaman o yere inecek, o zaman Yecüc ile Mecüc’ün hepsini ölü bulacak.”⁽³⁷⁷⁾

Yecüc ile Mecüc’den Sonra Savaş Olmayacak

Allah, Yecüc ile Mecüc’ü yok ettikten sonra inananlar dışında kimse kalmayacak. Bereket ve iyilikler yayılacak, insanların kalpleri saf ve temiz

(376) Ahmed, İbni Mace ve Hakim tarafından aktarılmıştır. Hakim demiştir ki: Hadisin s - nedi sahih olmasına rağmen Buhari ve Müslim bunu aktarmamışlardır.

(377) Bu hadis, **Ahmed b. Muni’i** ve Atiyye Avfi tarafından aktarılmıştır. Hadis zayıftır fakat hadisin birçok şahidi vardır.

olacak. Artık herhangi bir öldürme ya da savaş olmayacak.

Seleme b. Nufeyl *radıyallahu anh* dedi ki: “Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* ile otururken bir adam geldi ve ona şöyle dedi: ‘Ey Allah’ın Rasulü, atlar ihmal edilmiş ve silahlar atılmıştır. Bazı insanlar hiçbir savaşın olmadığını, savaşların artık bittiğini söylüyorlar.’ Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* dedi ki: ‘Yalan söylüyorlar. Şimdi savaşma zamanı. Ümmetimden bir grup her daim Allah yolunda savaşmaya devam edecek, onlara karşı çıkanlar da onlara zarar veremeyecek. Allah bazı insanları saptırırken bazılarını rızıklandırarak da böylece onlar kıyamet vaktine kadar Allah yolunda savaşmaya devam edecekler. Yecüc ile Mecüc çıkana kadar savaş asla bitmeyecek.’”⁽³⁷⁸⁾

Yecüc ile Mecüc'den Sonra Hac Devam Edecek

Ebu Said el-Hudri *radıyallahu anh*’dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “Yecüc ile Mecüc’ün çıkışından sonra da Beyt (Kâbe) haccedilir ve umre edâ olunur.” (Buhari)

Zülkarneyn Tarafından Yecüc ile Mecüc’e Karşı Yapılan Seddi Gören Biri Var mı? Ya da Herhangi Bir Kişi Onu Görebilir mi?

Buhari, cezm sigasıyla muallak olarak rivayet ediyor: “Sahabeden birisi Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’e, ‘Seddi gördüm’ dedi. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki: ‘Nasıl gördün onu?’ Dedi ki: ‘Süslenmiş bir elbise gibi gördüm.’ Buyurdu ki: ‘Onu görmüşsün.’”

Hafız İbni Hacer şöyle demiştir: “Şu hadisi, İbni Ebi Ömer kanalıyla Said b. Ebi Arube’den; o, Katade’den; o da Medine halkından bir adamdan rivayet etmiştir ki o adam Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’e şöyle sormuştur: ‘Ey Allah’ın Rasulü, Yecüc ile Mecüc’ün seddini gördüm.’ Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* dedi ki: ‘Nasıl gördün?’ Dedi ki: ‘Kırmızı ve siyah çizgili bir giysi gibi.’ Buyurdu ki: ‘Onu görmüşsün.’”⁽³⁷⁹⁾

Hafız İbni Kesir, bazı meliklerin/kralların Yecüc ile Mecüc’ün seddine

(378) Nesai, Sünen-i Kübra; Taberani, Kebir. Benzer bir lafızla Ahmed ve Nesai tarafından rivayet edildi. Ayrıca Silsile-i Sahiha’da Elbani tarafından sahih olarak sınıflandırılmıştır. (1935)

(379) Fethu’l-Bari 10/129.

ulaşmaya çalıştıklarıyla ilgili bir kıssayı aktararak şöyle demiştir: “Anlatıldığına göre Halife Vasık,⁽³⁸⁰⁾ bazı adamlarını, teçhizatlı bir ordu ve bir mektubuyla, sedde komşu olan beldelerdeki hükümdarlara, set hakkında keşifler yapmaları, Zülkarneyn’in onu nasıl yaptığına bakıp haber getirmeleri için göndermişti. Vasık’ın adamları, döndüğü zaman ona beldelerden beldelere, sultanlardan sultanlara gezdiklerini, sonunda bakırdan ve demirden yapılmış binaya ulaştıklarını söylediler. Orada büyük bir kapı olduğunu, üzerinde de büyük bir asma kilit takılı olduğunu, gerçekten yüksek, sağlam bir yapı olduğunu, artan kerpiçlerin ve aletlerin oradaki bir burcun içinde bulunduğunu, o eşyaların orada bugüne dek muhafaza edildiğini ve sınırdaki ülke hükümdarlarının muhafızlarının orada nöbet tuttuklarını, seddin, yeryüzünün kuzeydoğusunda bulunduğunu ve o beldelerin gerçekten geniş olduğunu, erişilmez yükseklikte olduğunu, yeryüzünün doğusundan kuzeyine doğru dağları kapsadığını, dönerlerken iki seneden fazla gözlerinin önünden kaybolmadığını, gözüktüğünü anlattılar.”⁽³⁸¹⁾ Hafız İbni Kesir, bu hikâye için herhangi bir isnad bulamadı ve üzerine yorum yapmadı. Allah bunun hakkında en iyisini bilir.

Zülkarneyn’in Seddi İle Çin Seddi⁽³⁸²⁾

Arasında Herhangi Bir Bağlantı Var mı?

Zülkarneyn’in seddiyle Çin seddi arasında birtakım farklar vardır:

1- Zülkarneyn’in inşa ettiği set, Yecüc ile Mecüc saldırılarını engellemek için; Çin Seddi ise Çin imparatorlarının krallıklarını korumak için inşa ettikleri duvarlardır.

(380) Vasık, Abbasi Devleti’ni H. 227-232 yılları arasında yöneten 9. Abbasi halifesidir.

(381) Bkz. Bidaye ve Nihaye 7/126.

(382) Çin Seddi şimdiye kadar yapılmış en uzun yapıdır ki 6400 km uzunluğundadır. M.Ö. 4. yüzyıldan başlayarak on yedinci yüzyılın başına kadar yapımı sürmüştür. Çinliler, saldırılara karşı kuzey bölgelerini korumak için bu duvarı sınırdan inşa ettiler. Duvar kuzey Çin’in doğu kıyısından Çin’in kuzey merkezî bölgesine doğru uzanıyor. Bir kısmı tahrip oldu ama yıllar içinde tamir edildi. Duvarın ana kısmı 3460 km uzunluğunda, 7,5 metre yüksekliğindedir. Altta 75 m genişliğinde, üst kısımda 4,6 m’ye kadar daraltılmıştır. Duvar boyunca her 180 metrede bir gözetleme kulesi vardır. Yüzyıllar boyunca büyük parçaları tahrip edilmiş ve Komünistler, 1949 yılında duvarın üç parçasını yeniden ele geçirip ülkeye hakim oldular. Çinliler bu duvarı savunma amaçlı kullanmıyorlar.

2- Ayette bahsedilen set, demir ve bakırdandır; ancak Çin Seddi'nin malzemeleri taş ve tuğlalardandır.

3- Yecüc ile Mecüc Seddi, iki dağ arasında inşa edilen, arada tek bir geçiş olan açıklığı tıkayan bir seddir, Çin Seddi ise Çin'in doğusundan batısına binlerce kilometre boyunca uzanan dağların ve geçişlerin tepeleğinde inşa edilmiştir.

4- Yecüc ile Mecüc seddi, ancak ahir zamanda Allah izin verdiğinde delinebilir fakat Çin Seddi'nin bazı yerleri çökmüştür, insanlar buralardan girer ve dışarı çıkarlar, hatta bazı bölümlerini yıkmışlardır.

Uydular Neden Yecüc ile Mecüc'ün Seddini Tespit Edemedi?

Yeryüzünün tüm kısımlarını ve yaratılanların bilgisinin tamamını ancak her şeyi ilmiyle kuşatan Yüce Allah bilir. Yecüc ile Mecüc'ün seddinin veya Deccal'in ya da diğer bazı varlıkların yerlerini henüz keşfedememiz, onların mevcut olmadıkları anlamına gelmez. **Yüce Allah insanları Yecüc ile Mecüc'ü ve seddi görmekten alıkoymuş ya da insanların onlara ulaşmasını engelleyen birtakım şeyler var etmiş olabilir.** Aynı şekilde Allah, İsrailoğullarının kırk yıl çöldeki⁽³⁸³⁾ küçük bir alanda kaybolmalarını ve bu süre bitene kadar insanların onları görmemesini sağlamıştır. Yüce Allah her şeyi yapmaya kadirdir ve her şey için de bir vakit belirlemiştir. Allah şöyle buyuruyor: **“O hak olduğu halde, kavmin onu yalanladı. De ki:**

(383) Yani, yolu kaybettikleri ve bir yol bulamadıkları ya da barışla uzlaşamadıkları bir zamanda İsrailoğullarının göç hikâyesi gerçekleşti. Allah, Musa *aleyhisselam* ve İsrailoğullarının kurtarılmasını dilediğinde Musa *aleyhisselam*, kavmine şöyle demişti: **“Sizin üzerinize yazılan (farz kılınan) kutsal topraklara (Filistin) girin.”** (Maide, 21) Ama girmeyi reddettiler ve dediler ki: **“Ey Musa! O (dediğin) topraklarda gayet güçlü, zorba bir millet var. Onlar oradan çıkmadıkça, biz oraya asla giremeyiz. Eğer oradan çıkarlarsa biz de gireriz.”** (Maide, 22) Allah'ın onlara va'dettiği o topraklara girmeyi reddettiklerinde, Allah dedi ki: **“O hâlde, orası onlara kırk yıl haram kılınmıştır. Bu süre içinde yeryüzünde şaşkın şaşkın dönüp dolaşacaklar.”** (Maide, 26) Böylece kırk yıl göçebe kaldılar. Sabah bir yerde uyanırlar, gün boyu yürürler, akşam olurdu. Sabah kalktıklarında bakarlardı ki hiç mesafe katedememişler! Böylece kırk yıldır ıssız bir çölde dolaşıp durdular. Allah'ın bu cezayı onlara göndermesinin sebebi, **“Kutsal topraklara girin”** diye emrettiğinde, inatla reddedip şunu söylemelerinden dolayıdır: **“Sen ve Rabbin gidin, onlarla savaşın. Biz burada oturacağız.”** (Maide, 24)

‘Ben size vekil (sizden sorumlu) değilim. Her haberin gerçekleşeceği bir zamanı vardır. İleride bileceksiniz.’” (Enam, 66-67) Öncekilerin bir şeyi keşfedemeyip de sonra gelenlerin onu keşfetmesi, Yüce Allah’ın her şeye bir süre belirlemesinden dolayıdır.⁽³⁸⁴⁾

Son olarak Kadı İyaz, Yecüc ile Mecüc ile ilgili olarak gelen hadisler hakkında şöyle demiştir: “Bu haberler gerçektir, bunlara inanmak vaciptir. Çünkü Yecüc ile Mecüc’ün çıkışı kıyametin alametlerindendir. Rivayette bildirildiğine göre, çok oldukları için hiç kimse onlarla başedemez. Bunlar İsa *aleyhisselam*’ı ve onunla beraber olup Deccal’in şerrinden kurtulan müminleri sıkıştırır, etraflarını kuşatırlar. Bunun üzerine İsa *aleyhisselam* dua eder ve Allah onların boyunlarını yiyen bir mikrop göndererek onları topluca helak eder. Onların cesetlerinin kokusu yeryüzünü ve müminleri rahatsız eder. İsa *aleyhisselam* ve ashabı Allah’a dua eder, Allah da bir tür kuşları gönderir de onlar cesetleri taşıyıp Allah’ın istediği bir yere bırakırlar.”⁽³⁸⁵⁾

SON OLARAK...

Müslümanlar Yecüc ile Mecüc İle Savaşmak Zorunda mı?

Cevap: Hayır, İsa *aleyhisselam*’ın yukarıda anlatılan kıssasında olduğu gibi Allah, İsa *aleyhisselam*’a şunları söyleyecektir: **“Şüphesiz Ben şimdi birtakım kullarımı (Yecüc ile Mecüc) çıkardım ki hiç kimsenin onlarla harbetmeye takati yetmez. Yanında bulunan kullarımı Tur dağında muhafaza et.”** (Müslim)⁽³⁸⁶⁾

(384) Deccal ile ilgili tartışmamızda, Bermuda Üçgeni’nin keşif araçlarının gelişimine rağmen hala bilim adamlarını şaşırtmakta olduğundan bahsetmiştik.

(385) Mirkatu’l-Mesabih Şerhi Mişkatu’l-Mesabih’te Aliyyü’l-Kari, Kadı İyaz’dan aktarmıştır. 1/16.

(386) Bunların detayları yukarıda tartışılmıştır.

4-6- ÜÇ YERE BATMA OLAYI

Giriş

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in bildirdiği kıyametin büyük alametlerinden biri de üç büyük **yere batma (toprak kayması)** olayıdır. İnsanlar bundan dehşete kapılır ve bu olayların çok büyük etkisi olur.

Yere Batmanın Anlamı:

Yeryüzünün yarılp üzerindikilerin yere batmasıdır. Geçmişte ve şimdi, değişik güç ve boyutta farklı toprak kayması (heyelan) türleri olmuştur. Ancak, hadislerde belirtilen yere batma (heyelan)lar farklı nitelikte olacak ve bunlarla ilgili haberler her tarafa yayılacak.

Hadislerde belirtilen üç yere batma, ahir zamanda gerçekleşecek kıyamet alametlerindendir. Bunlara işaret eden çokça rivayet vardır.

Yere Batmalar Hakkındaki Hadisler:

Huzeyfe b. Esid *radıyallahu anh* şöyle demiştir: “Biz aramızda müzakere-lerde bulunduğumuz bir esnada Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* yanımıza geldi ve ‘Neyi müzakere ediyorsunuz?’ dedi. ‘Kıyamet’i dediler. Şöyle dedi: ‘On türlü alameti görmediğiniz sürece Kıyamet kopmaz. Bunlar Duman, Deccal, Dabbetü’l-Arz, güneşin batıdan doğması, Meryem oğlu İsa *aleyhisselam*’ın inmesi, Yecüc ile Mecüc ile doğudan, batıdan ve Arap yarımadasından bir yerin batması, son olarak da Yemen’den insanları mahşer yerine sürececek olan bir ateşin çıkmasıdır.’” (Müslim)

Belirli Bir Yere Batmadan Bahseden Hadisler:

Bazı rivayetlerde üç büyük yere batmadan biri olan Arap yarımada-sındaki yere batma olayının yeri ve sebebi belirtilmiştir.

Ümmü Seleme *radıyallahu anha*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Halifenin ölümü anında ihtilaf olur. Me-dine halkından Kureyşli bir kişi kaçıp Mekke’ye gelir. Mekke halkın-

dan bir grup, istememesine rağmen çıkıp Haceru'l-Esved ile Makam-ı İbrahim arasında ona biat ederler. Ona, Şam tarafından bir ordu gönderilir. O ordu Mekke ile Medine arasında Beyda⁽³⁸⁷⁾ mevkiinde yere batırılır. İnsanlar bunu görünce Şam'ın velileri, Irak'ın ileri gelenleri ona (Mehdi'ye) Haceru'l-Esved ile Makam-ı İbrahim arasında biat ederler.”⁽³⁸⁸⁾

Günahkârlara Ceza ile İlgili Gelen Diğer Bazı Yere Batma Hadisleri:

- Ebu Umame *radıyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle dediğini aktarmıştır: “Bu ümmetten bir topluluk sabahlara kadar yiyip içip eğlenecekler, sabaha ise domuz olarak çıkacaklardır. Orada birtakım kabile ve yerleşim yerleri sabaha kadar yere batırılacak ve sonra da ‘*bu gece falancalar yere batmış, filancaların da evleri yere batmış*’ denilecektir. Onların üzerine, Lut kavminin üzerine gönderildiği gibi taş yağdırılacak ve köklerini kesen rüzgâr gönderilecektir. İçki içmeleri, faiz yemeleri, ipek giymeleri, dansöz/şarkıcı kadınlar edinmeleri ve akraba ile ilişkileri kesmelerinden ötürü bu rüzgâr, öncekileri köklerinden söküp attığı gibi onları da köklerinden söküp atacaktır.” Ravi dedi ki: “Başka bir şeyden daha bahsetti ama onu unuttum.”⁽³⁸⁹⁾

- İbni Ömer *radıyallahu anhuma*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle dediğini nakletmiştir: “Ümmetimde hasf (yere batırma), mesh (suret değişmesi) ve kazf (taş yağması) olacak.”⁽³⁹⁰⁾

- İbni Ömer *radıyallahu anhuma*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle dediğini nakletmiştir: “Bir adam izarını (alt giysi) sürükleyerek gururlu bir şekilde yürüyordu ki birden yere battı, kıyamet kopuncaya kadar

(387) Beyda: Çöl.

(388) İbni Hibban tarafından aktarılmıştır ve sahihtir. Yukarıda başka bir rivayette, (Mehdi ile ilgili olan Küçük Alametler 131’de) Mekke ve Medine arasında Beyda mevkiinde gerçekleşecek yere batma olayı tartışılmıştı.

(389) Hakim tahric edip şöyle dedi: “Bu, Müslim’in şartlarına göre sahih bir hadistir.”

(390) Hakim tahric edip şöyle dedi: “Eğer, Ebu Zübeyr bunu Abdullah b. Ömer’den duysa o zaman bu hadis Müslim’in şartlarına göre sahihtir, fakat Buhari ve Müslim bunu aktarmamışlardır.”

orada **zorlukla** batmaya devam edecek.”⁽³⁹¹⁾

• Enes *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle dediğini nakletmiştir: “Ey Enes, insanlar çeşitli şehirler inşa ederler. Bunlardan Basra veya Buseyra denilen bir şehir vardır ki şayet oraya yolun düşerse (veya oraya girersen), sakın ıssız arazilerine, nehir sahiline, çarşısına ve emîrlerinin kapısına uğrama, kenar semtlerini tercih et, çünkü orada yere batma, taş yağması ve şiddetli sarsıntılar olur. Orada bir topluluk gece yatıp sabah kalktıklarında maymunlara ve domuzlara dönüşmüş olacak.”⁽³⁹²⁾

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* bu hadiste şunları bildirmiştir: İnsanlar “Basra” diye şehri olan bir ülkeyi alırlar. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Enes’i alınan bu şehrin tuzlu topraklarından, iskelesinden, insanların alış-veriş için toplandığı çarşılarından, ayrıca zalim yöneticilerin kapısından uzak durması için uyarmıştır. Bu zulümler sebebiyle şehirde yere batma, taş yağması, deprem ve suret değişikliği olacağını da bildirmiştir. Ve onu helak olmaktan uzaklaştırmak için Basra’nın sınırlarının dışına, kenar bölgelerine yönlendirdi.

Nafi rivayet ederek şöyle demiştir: “Bir adam İbn Ömer’e gelip ‘Falanın sana selamı var’ dedi. Bunun üzerine İbn Ömer *radiyallahu anhuma*, ‘Bana, onun bidat çıkarmış olduğu haberi ulaştı. Şayet gerçekten bidat çıkarmışsa, (benden) ona selam söyleme!’ diye karşılık verdi ve şöyle dedi: ‘Ben Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle dediğini işittim: ‘Bu ümmette (veya ümmetimde) hasf (yere batırma), mesh (suret değişmesi) ve kazf (taş yağması) olacak. Bu musibetler kaderi inkâr edenlere gelecek.’”⁽³⁹³⁾

Bu hadislerler, bu ümmette yere batma türlerinin ortaya çıkacağını bilgisini ihtiva eder.

Ahir zamanda üç büyük yere batma gerçekleşecektir. İlk hadiste, bu tutulmaların birinin yeri ve nedeni açıklandı. Diğer iki yere batma da ahir zamanda gerçekleşecektir. Ama bu iki yere batmanın yerini veya nedeni-

(391) Buhari, İbni Ömer’den aktarmıştır. Buhari ve Müslim, bu hadisi Ebu Hureyre’den de aktarmışlardır.

(392) Ebu Davud. **Elbani sahih olarak sınıflandırdı.**

(393) İbni Mace ve Tirmizi tarafından rivayet edilmiş olup “sahih”tir.

ni belirten herhangi bir hadis görmedim. Allah en iyisini bilir.

7- DUMAN

Giriş

Kıyametin alametleri çeşit çeşittir. **Bazıları yere batma ve kuraklık gibi yeryüzü ile ilgili**, bazıları kadınların çokluğu ve erkeklerin azlığı gibi insanlarla ilgili, bazıları zinaların yayılması gibi ahlakla ilgili, bazıları da gökyüzü ve astronomi ile ilgilidir. Bunlardan biri de Duhan'dır/dumandır.

* Duman ile ne kastediliyor?

* Bu alamet gerçekleşti mi?

* Bunun hikmeti nedir?

Gerçekte bu alamet kıyametin alametlerindendir. Allah Teâla şöyle buyuruyor: **“Öyleyse sen, göğün açıkça bir duman getireceği günü gözle. (Bu duman) insanları sarıp kuşatıverir. İşte bu, acı bir azaptır. Rabbimiz azabı üstümüzden açıp gider; çünkü biz (artık) iman edicileriz. Onlar için öğüt alıp düşünmek nerede? Onlara, açıklayan bir elçi gelmişti.”** (Duhan, 10-13)

Ayette Belirtilen Dumanın Kastettiği Anlam Konusunda Âlimlerin İki Farklı Görüşü

1- Bazıları bu duman hakkında, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'e ilgisiz kalıp çağrısına icabet etmediklerinde onlara beddua ettiğini; bunun üzerine Kureys'e sıkıntı ve açlık isabet ettiği için bela ve açlığın şiddetinden dolayı gözlerini gökyüzüne doğru çevirdiklerinde sadece duman gördüklerini söylemiştir. Bu görüşü, Abdullah b. Mesud *radıyallahu anh* kabul etmiş, seleften (ilk dönemdekilerden) bir grup da onu takip etmiş, yine İbni Cerir Taberi de bu görüşü tercih etmiştir.⁽³⁹⁴⁾

Mesruk b. Ecda şöyle bir olay anlatır: “Biz Abdullah b. Mesud'un yanında otururken bir adam geldi ve şöyle dedi: ‘Ey Ebu Abdurrahman! Bir hikâye anlaticısı var. Dumanla ilgili ayeti şöyle yorumluyor: Duman geldiğinde kâfirlerin canlarını alacak, ama iman edenler üzerindeki tesiri

(394) Bkz. Taberi Tefsiri 11/228.

bir nezle kadar hafif olacak.’ İbn Mesud oturdu ve kızgın bir şekilde şöyle dedi: ‘Ey insanlar, Allah’tan korkun. Sizden kim bir şey biliyorsa bildiğini anlatsın, kim de bilmiyorsa ‘Allah daha iyi bilir’ desin. Çünkü sizin için ‘Allah daha iyi bilir’ demek daha **büyük bir bilgi kaynağıdır**. Yüce Allah, Peygamberine şöyle demiştir: **‘De ki: Ben sizden bir ücret istemiyorum. Kendiliğimden bir şey iddia eden kimselerden de değilim.’** (Bu ayetin asıl tefsiri şöyledir: Kureyşliler) Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’e inanmamakta ısrar edince Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, Allah’a, ‘Ya Rabbi! Yusuf’a kıtlık göndermek suretiyle yardım ettiğin gibi bana da kıtlık göndererek yardım et’⁽³⁹⁵⁾ diye dua etti. Allah, elçisinin duasını kabul etti ve Kureyşliler kıtlıkla karşı karşıya kaldılar. Vaziyet o kadar vahim bir hal aldı ki insanlar kemik, deri, hatta hayvan leşi bile yemeye başladılar.⁽³⁹⁶⁾ Böyle bir halde karnı aç olanlar gökyüzüne bakınca duman görürlerdi.” (Muttefekun aleyh)

İbni Mesud aynı şekilde şöyle demiştir: “Beş şey vardır ki bunlar olup

(395) Siyer yazarları şunu aktarmıştır: İnsanlar, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’e inanmamakta ısrar edince Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, Allah’a, ‘Ya Rabbi! Yusuf’a kıtlık göndermek suretiyle yardım ettiğin gibi bana da, kıtlık göndererek yardım et’ diye dua etti. Allah, elçisinin duasını kabul etti ve Kureyşliler kıtlıkla karşı karşıya kaldılar. Vaziyet o kadar vahim bir hal aldı ki insanlar kemik, deri, hatta hayvan leşi bile yemeye başladılar. Böyle bir halde karnı aç olanlar gökyüzüne bakınca duman görürlerdi. Bu kıtlığın devam ettiği bir zamanda Ebu Süfyan ve Mekke halkından bazı insanlar Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’e gelerek ‘Ey Muhammed! Sen Rahmet için gönderildiğini söylüyorsun fakat kavmin helak olmaktadır. Allah’a dua et de bizi bu afetten kurtarsın’ diye ricada bulundular. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* onlar için dua etti de yağmur yağdı ve yedi gün boyunca devam etti. Sonra insanlar çok fazla yağmur yağdığından şikâyet etti, bu yüzden Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle dedi: ‘Ey Allah’ım, üzerimize değil etrafımıza yağdır.’ Bundan sonra bulutlar başının üstünden kaymış ve insanların etrafına yağmur yağmıştı.”

(396) Yani, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*, onlara Allah’ın Yusuf *aleyhisselam* zamanında Mısır halkına yedi yıllık kuraklık, açlık ve kıtlık gönderip yağmur yağdırmaması için Yusuf *aleyhisselam* gibi beddua etti. “Yusuf dedi ki: Yedi yıl âdetiniz üzere ekin ekeceksiniz. Yiyeyeğiniz az bir miktar hariç, biçtiklerinizi başağında bırakın. Sonra bunun ardından yedi kurak yıl gelecek, saklayacağınız az bir miktar hariç bu yıllar için biriktirdiklerinizi yiyip bitirecek.” (Yusuf, 47-48)

bitmiştir: Lizam,⁽³⁹⁷⁾ Rum,⁽³⁹⁸⁾ Batşa,⁽³⁹⁹⁾ Kamer⁽⁴⁰⁰⁾ ve Duhan (Duman).” (Buhari, Müslim)

2- Birçok âlim, bu dumanın henüz gelmediğini ama kıyamet gününün yaklaştığının belirtilerinden ve beklenen alametlerinden biri olduğunu söyledi. Ali b. Ebi Talib, İbn Abbas ve Ebu Said el-Hudri *radiyallahu anhum*a da bu görüştedir.

İbni Kesir de bu görüşü tercih etmiş, bahsi geçen (duman konusundaki) ayetlerin tefsirinde bu konuyla ilgili zikredilen hadisleri delil göstermiştir.

Bazı âlimler de bu iki görüşü birleştirerek şu ortak sonuca varmışlardır: İki duman hadisesi vardır. Birincisi ortaya çıkmıştır, diğeri ise ahir zamanda çıkacaktır. Ortaya çıkmış olan bu birinci duman alameti Kureyş’in duman gibi gördüğü olaydır. Bu duman, kıyamet alametlerinin ortaya çıkışında gerçekleşecek olan gerçek duman değildir.

İbni Mesud şöyle derdi: “İki duman vardır, bunlardan biri zaten geçmiştir.⁽⁴⁰¹⁾ Diğeri gerçekleştiğinde duman, gök ile yer arasındaki alanı dolduracaktır. İnananlar, hafif bir nezle gibi bir şey hariç hiçbir şey hissetmeyecek, inkârcıların ise kulaklarına nüfuz edecektir.”⁽⁴⁰²⁾

Tercih edilen görüşe göre duman, henüz gerçekleşmemiş olup beklenen alametlerdendir. Kur’an’dan da anlaşılan budur ki Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: **“Öyleyse, gökyüzünde (Son Saat’in yaklaştığını) haber veren bir duman tabakasının belireceği günü bekle.”** (Duhan, 11) Yani

(397) Bu kelime şu ayette geçmiştir: **“De ki: Duanız olmasa, Rabbim size ne diye d -**
ğer versin! Siz yalanladınız. Öyle ise azap yakanızı bırakmayacak.” (Furkan, 77)
Ayet’te geçen lizam (yakayı bırakmaz) ifadesi, kalıcı ceza anlamındadır. Yani ceza,
mülazımdır (ayrılmaz) ve hiçbir koşulda geciktirilmeyecektir.

(398) Bu, Allah’ın söylediği şu ayete bir atıftır: **“Elif-Lam-Mim. Rumlar mağlup oldular. Ve onlar, yakın bir yerde, yenilmelerinden sonra galip gelecekler.”** (Rum, 1-3).

(399) Bu, Allah’ın söylediği şu ayete bir atıftır: **“Onları o en şiddetli yakalayışla yakalay -**
cağımız günü hatırla. Şüphesiz biz öcümüzü alırsız.” (Duhan, 16) En şiddetli yakalayışla (ceza) ile kastedilen Bedir Savaşı’dır.

(400) Bu, Allah’ın söylediği şu ayete bir atıftır: **“Kıyamet yaklaştı ve ay yarıldı.”** (Kamer, 1) Ayın yarılmasıyla ilgili alameti, Küçük Alametler Bölümü, Madde 3’de anlatmıştık.

(401) Yani bu, Kureyş’in gördüğü dumandır.

(402) Bkz. Tezkire-i Kurtubi s. 655.

gökyüzünde apaçık, herkesin göreceği bir duman ortaya çıkar.

İbn Mesud'un aktardığı ve Kureyş'in başına gelen bu olay, sadece şiddetli açlık ve bitkinlik sebebiyle gördükleri hayalî bir şeydi. Aynı şekilde ayette diyor ki: **"Halkı örten"** (Duhan 11) Yani, onları gerçek anlamda kapsayacak ve insanları duman sarıp korku kapladığında şöyle söylenecek: **"Bu acı verici bir azaptır."**

Duman Hakkında ki Hadisler

- Huzeyfe *radıyallahu anh* şöyle demiştir: "Biz aramızda müzakerelerde bulunduğumuz bir esnada Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* yanımıza geldi ve 'Neyi müzakere ediyorsunuz?' dedi. 'Kıyamet'i dediler. Şöyle buyurdu: 'On türlü alameti görmediğiniz sürece Kıyamet kopmaz. Bunlar Duman, Deccal...'"

- Ebu Hureyre *radıyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle dediğini aktardı: "Şu altı şeyden önce iyi ameller işlemekte acele edin: Güneşin battığı yerden doğması, Duman, Dabbe, Deccal, her birinize özel olan ölüm ve (sizin salih amelinize engel olacak kamu) amme hizmeti." (Müslim)

- Abdullah b. Ebi Müleyke şöyle dedi: "Bir gün İbni Abbas'ın yanına gittim. Bana şöyle dedi: 'Dün gece sabaha kadar uyuyamadım.' Ben, 'Neden dedim?' Dedi ki: "Bir kuyruklu yıldızın ortaya çıktığını söylediler, duman alametinin başladığından korktum, bu yüzden sabaha kadar uyumadım.'"(403)

Bu rivayetle ilgili açıklamada, İbni Abbas *radıyallahu anhuma*'nın duman-dan korkmasının sebebinin, bunun Kıyametin Alametleri'nden biri olmasından dolayı olduğu belirtilmiştir.

(403) İbni Cerir ve İbn Ebi Hatim tarafından aktarılmıştır. İbni Kesir şöyle dedi: "İbni Abbas'a kadar ulaşan isnadı sahihtir."

8- DABBE

Giriş

Fesadın yayılıp **kötülüğün ortaya çıktığı**, insanların ona alıştığı, **her şeyin karıştığı**, **mümin ile münafığın**, **müslüman ile kâfirin içiçe geçtiği** ahir zamanda Allah Teâla dabbenin çıkmasına izin verir.

* **Dabbe nedir?**

* **Nerede ve ne zaman çıkar?**

* **Yapacağı işler neler?**

Dabbe'den Bahseden Ayetler

Allah Teâla şöyle buyurdu: **“O söz başlarına geldiği zaman, onlara yerden bir Dabbe çıkarınız. O, onlara insanların ayetlerimize kesin olarak inanmadıklarını söyler.”** (Neml, 82)

Ayette geçen **“tukellimuhum”** kelimesinin anlamı hakkında, “onlarla konuşur” demektir, denildi. Başka bir görüşe göre de “onları yaralar” demektir. Bu ikinci görüş Said b. Cübeyr, Asım Cuhderi ve Ebu Reca el-**Utaridi'nin** kıraatine göredir. Onlar **“teklimuhum”** olarak okurlar, yani “onları yaralar” demektir.

Sahih hadislerde Dabbe'nin özellikleri net değildir.

Maverdi ve Salebi, Dabbe'nin özellikleri konusunda delili olmayan garip şeyler söylemişlerdi. Örneğin onun başı öküzün başı gibi, kuyruğu filin kuyruğu gibi vs.

Fakat biz onun şu özelliklerini biliyoruz:

- Dabbe gerçektir.
- İnsanlarla konuşur.
- Yerden çıkar.

Nereden Çıkar?

- Mekke'den, Safa dağından çıkacağı söylenmiştir.

- Başka bir görüşe göre Kâbe'nin altından çıkar.
- Bir görüşe göre de çölden çıkar.

Sahih hadislerde Dabbe'nin nereden çıkacağı da tam net değildir.

Biz Dabbe'nin Allah'ın bildirdiği üzere çıkacağına inanırız fakat onun nereden çıkacağını bilemediğimizi söyleriz.

Dabbe Konusunun Gerçeği Nedir?

- İnsanları ikna edip onlara galip gelecek bir adam olduğu söylenmiştir ki bu yanlıştır.

- Onun Salih'in devesi olduğu söylenmiştir.
- Yine, Salih *aleyhisselam*'ın devesinin yavrusu olduğu da söylenmiştir.

Dabbe Ne Yapacak?

Ayette geçtiği gibi (İnsanların ayetlerimize kesin olarak inanmadını) onlara bildirir: “O söz başlarına geldiği zaman, onlara yerden bir Dabbe çıkarırız. O, onlara insanların ayetlerimize kesin olarak inanmadıklarını söyler.”

İnsanları Damgalar (Damga, Ateşle Dağlamaktır):

Ebu Uthane *radiyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'den nakletmiştir: “Dabbe çıkar ve insanların burunlarını damgalar. Sonra o damgalananlar sizin içinde yaşarlar. Hatta deve satın alan birine diğeri, ‘Onu kimden aldın?’ diye sorar. O da ‘Burnu damgalı olanların birinden aldım’ der.”⁽⁴⁰⁴⁾

* Bu damga nasıldır?

* Kalıcı mıdır?

* Nesilden nesile aktarılır mı?

* Dabbe insanları damladıktan sonra hak ile batıl, mümin ile kâfir birbirinden ayrılır. Bu nasıl olur?

İnsanlar bu hal üzere, yani damgalanmış olarak yaşamaya devam

(404) Heysemi şöyle dedi: Ahmed tarafından rivayet edildi ve ravilerinden olan Ömer b. Abdurrahman b. Atiyye güvenilirdir.

edip giderler. **Öyle ki bir kişi diğer kişiye “ey mümin” veya “ey kâfir” diye seslenir.**

Allah, kıyametin kopmasını dilediğinde güzel bir rüzgâr gönderir ve müminlerin ruhunu kabzeder. Çünkü kıyamet ancak kötülerin üzerine kopar. Müminler ise büyük sarsıntıdan etkilenmezler, onu hissetmezler.

Abdullah b. Amr *radıyallahu anh*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “*Ümmetimin hayatta bulundu-ğu bir zamanda Deccal çıkar ve kırk bu kadar zaman kalır. (Ravi, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in kırk gün mü, kırk ay mı, yoksa kırk yıl mı buyurduğunu bilemediğini söylemektedir.) Bunun üzerine Allah Teâla Meryem oğlu İsa aleyhisselam'ı yeryüzüne gönderir, o da Deccal'i bularak öldürür. Sonra insanlar, aralarında hiçbir düşmanlık bulunmadan yedi yıl yaşarlar. Sonra Allah Teâla, Şam taraflarından soğuk bir rüzgâr gönderir ve bu rüzgâr kalbinde zerre kadar hayır -veya iman- bulunan yeryüzündeki bütün insanların ruhunu kabzeder. Şayet biriniz dağın içine bile girse, bu rüzgar onu mutlaka bulup canını alır. İşte o zaman yeryüzünde kötülöklere bir kuş hafıflığıyla dalan, yırtıcı hayvan atılğanlığıyla şoursuzca saldıran kimseler kalır. Bunlar ne bir iyilik tanırırlar ne de bir kötölöğü yadırgarlar. Şeytan, bir insan kılığına girerek onlara görünür ve ‘Dediğimi yapmayacak mısınız?’ diye sorar. Onlar da ‘Ne yapmamızı emredersin?’ derler. Şeytan da onlara putlara tapmalarını emreder. Onlar her türlü ahlaksızlığı yapıp putlara taparken rızıkları bollaşır, hayat tarzları iyileşir. Daha sonra sûra üflenir. Onun sesini duyan herkes dehşet ve şaşkınlık içinde yıkılıp kalır. Surun sesini ilk duyup can veren adam, devesinin havuzunu tamir eden bir kimsedir. Onunla birlikte yanındakiler de kendilerini yere atıp can verirler.*” (Müslim)

Ebu Hureyre *radıyallahu anh*'dan rivayet edildiğine göre, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “*Doğrusu Allah, Yemen'den, ipekten daha yumuşak bir rüzgâr gönderecek. Bu rüzgâr, kalbinde, bir dane ya da zerre ağırlığında iman bulunan hiç kimseyi sağ bırakmayacaktır.*” (Müslim)

Bu rüzgâr geldikten sonra, sadece insanların en kötüsü kalacak ve

Kıyamet onların üzerine kopacaktır.

9- GÜNEŞİN BATIDAN DOĞMASI

Giriş

Büyük küçük herkesin göreceği kıyametin alametlerinden biridir. Aniden gezegenlerin hareket düzeni değişir.

Bu olay insanlar sabahleyin her zamanki gibi güneşin doğduğu yerden doğuşunu beklerken -ki Allah'ın yarattığından beri bu böyledir- bir anda güneş batıdan doğar. Güneşin batıdan doğması ile tövbe kapısı kapanmış olur.

Güneşin Batıdan Doğuşu İle İlgili Ayetler

Allah Teâla şöyle buyurmaktadır: **“Onlar (iman etmek için) ancak kendilerine meleklerin gelmesini veya Rabbinin gelmesini ya da Rabbinin bazı ayetlerinin gelmesini mi gözlüyorlar? Rabbinin ayetlerinden bazısı geldiği gün, daha önce iman etmemiş veya imanında bir hayır kazanmamış olan bir kimseye (o günkü) imanı fayda vermez. De ki: ‘Siz bekleyin. Şüphesiz biz de bekliyoruz.’”** (Enam, 158)

Güneşin Batıdan Doğuşuyla İlgili Hadisler

- Ebu Hureyre *radiyallahu anh*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: **“Şu üç şey ortaya çıkınca, iman etmemiş veya imanından hayır görmemiş olana imanı fayda vermez: Güneşin batıdan doğması, Deccal ve Dabbetü'l-Arz.”** (Müslim)

Tövbe kapısının kapanmasının hikmeti şudur: İman birçok açıdan gaybe, yani görünmeyene imanı gerektirir. Güneş batıdan doğduğunda iman, gözle görülen gayb, gizli olmayan açık bir hal alır. Bu tıpkı Firavun'un boğulurken iman etmesi gibidir.

- Yine Ebu Hureyre *radiyallahu anh*'den rivayet edildiğine göre, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: **“Güneş batıdan doğmadıkça kıyamet kopmaz. Güneş doğduğunda ve insanlar onu gördüğünde hepsi birden iman ederler. İşte bu, önceden inanmamış ya da ima-**

nında bir hayır kazanmamış olan kimseye artık imanının bir fayda sağlamayacağı zamandır. *Kesinlikle kıyamet kopacaktır, hem de (alım satım için) iki kişi (satıcı ve müşteri) aralarında elbise açacaklar da, alış-veriş tamamlanmadan (ansızın) kıyamet kopacak, o elbisenin dü-rülmesi mümkün olmayacaktır.* Yine muhakkak kıyamet kopacaktır, hem de sağmal devesinin sütünü sağıp gelen kişiye sütü içmek nasip olmadan (ansızın) kopacaktır. Yine kıyamet şüphesiz kopacak, hem de adam havuzunun sıvayıp tamir edecek fakat kıyamet ansızın kopacak da havuzun suyunu kullanmak nasip olmayacaktır.⁽⁴⁰⁵⁾ Kıyamet mutlaka kopacaktır, hem de kişi yemek için lokmasını ağzına götürecektir, kıyamet ansızın kopacak da yemek nasip olmayacaktır.⁽⁴⁰⁶⁾

• Ebu Zer *radıyallahu anı* şöyle dedi: “Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bir gün, ‘Bu güneş nereye gider bilir misiniz?’ diye sordu. Oradakiler ‘Allah ve Rasülü daha iyi bilir’ dediler. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, ‘Bu güneş ta arşın altındaki karargâhına varıncaya kadar gider ve secdeye kapanır. ‘Kalk da geldiğin yere geri dön’ deninceye kadar öylece kalır. Güneş de döner ve doğduğu yerden tekrar doğar. Sonra artık insanlar, ondan hiçbir şey gizlemez (yani her kötülüğü açıktan yapar) hale geldikleri zaman gelene kadar böyle devam eder. Nihayet güneş arşın altında karargâhına varır, ona ‘Kalk battığın yerden doğ’ denir. Güneş de batı tarafından doğar’ buyurdu.” “Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, ‘Bu ne zamandır bilir misiniz? Bu, daha önce iman etmemiş yahut imanında hiçbir hayır kazanmamış kimseye o anki imanının fayda vermeyeceği vakittir!’ buyurdu.” (Müslim)

• Abdullah b. Amr *radıyallahu anı*’dan rivayet edildiğine göre, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “Çıkacak olan kıyamet alametlerinden ilki, güneşin batıdan doğması ile bir kuşluk vakti insanlara karşı bir Dabbe’nin çıkışıdır. Bu iki alametten biri, arkadaşından evvel olur. Akabinde diğeri de onun izi üzerinde ona yakın olarak

(405) Yani, bir adam havuzunun çukurunu kil ile tamir eder, çatlakları tıkar, böylece onu suyla doldurur ve hayvanlarının ondan içmesine izin verir ama hayvanlar havuzun suyundan içmeden kıyamet kopmaya başlayacak.

(406) Yani Kıyamet, o lokmayı ağzına koymadan önce ya da çiğnmeden veya yutmadan önce başlar.

meydana gelir.” (Müslim)

ÇELİŞKİ: Bazı kişiler bu hadiste bildirilen güneşin batıdan doğması ve Dabbe’nin çıkmasının Kıyametin ilk alameti olmasıyla bazı hadislerde bildirilen Deccal’in, Mehdi’nin ve buna benzer alametlerin kıyametin ilk alametlerinden olduğunu bildiren hadislerin arasında çelişki görmüşlerdir. Bu hadisleri nasıl anlamalıyız?

İbni Hacer şöyle demiştir: “Bu konuda gelen hadislerin toplamından şu görüş ağır basmaktadır: Yeryüzünde meydana gelen değişikliklerin en büyüğü olarak ilk alamet, Deccal’in çıkması olur. Bu, Meryem oğlu İsa *aleyhisselam*’ın onu öldürmesiyle son bulur. Güneşin batıdan doğması ise gökyüzünde meydana gelen büyük değişikliklerden olarak hissedilen ilk alamettir. Bu durum da kıyametin kopmasıyla son bulur. Dabbetü’l-Arz’ın çıkmasının ise güneşin batıdan doğduğu gün olması beklenir. Bu konuda Müslim şu hadisi Abdullah b. Amr’dan aktarmıştır: “*Kıyamet alametlerinden ilki, güneşin batıdan doğması ile bir kuşluk vakti insanlara karşı bir Dabbe’nin çıkmasıdır. Bu iki alametten hangisi önce olursa, diğeri de ona yakın olarak meydana gelir.*”⁽⁴⁰⁷⁾

İyi Ameller İşlemekte Acele Etmek

Ebu Hureyre *radiyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: ““*Şu altı şeyden önce iyi ameller işlemekte acele edin: Güneşin battığı yerden doğması, Duman, Dabbe, Deccal, her birinize özel olan ölüm ve (sizin salih amelinize engel olacak kamu) amme hizmeti.*” (Müslim)

Bu hadisin kapsadığı anlamlarının açıklaması yukarıda geçmişti.

(407) Bkz. Fethu’l-Bari 11/353.

10- BİR ATEŞİN İNSANLARI MAHŞER YERİNE TOPLAMASI

Giriş

Kıyametin son alameti, onun işaret ve şartlarının bitimi olup Yemen'den bir ateşin çıkarak insanları mahşer yerinde toplamasıdır. Bu mahşer yeri bembeyaz **has unun çöreği** gibi bir yerdir. Orada hiç kimsenin bir işareti (evi, bağı vs.) olmayacaktır.

- * Bu ateşin özelliği nedir?
- * Nasıl çıkacak?
- * Nereden çıkacak?
- * O çıktıktan sonra ne olacak?

Bu Ateşle İlgili Hadisler

• Huzeyfe b. Esid *radıyallahu anh* şöyle demiştir: “Biz aramızda müzakerelerde bulunduğumuz bir esnada Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* yanımıza geldi ve ‘Neyi müzakere ediyorsunuz?’ diye sordu. ‘Kıyamet’i dediler. Şöyle dedi: ‘On türlü alameti görmediğiniz sürece Kıyamet kopmaz. Bunlar Duman, Deccal, Dabbetü’l-Arz, güneşin batıdan doğması, Meryem oğlu İsa *aleyhisselam*’ın inmesi, Yecüc ile Mecüc ve doğudan, batıdan ve Arap yarımadasından bir yerin batması, son olarak da Yemen’den insanları mahşer yerine sürececek olan bir ateşin çıkmasıdır.” (Müslim)

Başka bir rivayette şöyle geçer: “Ve Aden’in en uzak bölümünden ortaya çıkacak bir ateş insanları sürüp götürür.” (Müslim)

• Abdullah b. Ömer *radıyallahu anhuma* anlatıyor: “Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: ‘Kıyametten önce, Hadrameut’ten -veya Hadrameut denizinden- bir ateş çıkacak, insanları toplayacak.’ (Orada bulunanlar,) ‘Ey Allah’ın Rasulü (o güne ulaşırsak) ne yapmamızı emredersiniz?’ diye sordular. ‘Size Şam’ı (yani Suriye’ye gitmenizi) tavsiye

ederim.’ buyurdu.”⁽⁴⁰⁸⁾

• Enes *radıyallahu anh* dedi ki: “Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*’in Medine’ye geldiği haberi Abdullah b. Selam’a ulaşınca, hemen onun huzuruna gitti ve şöyle dedi: ‘(Ya Muhammed!) Sana üç soru soracağım ki bu soruların cevabını ancak bir peygamber bilebilir: 1. Kıyamet alâmetlerinin ilki nedir? 2. Cennet ehlinin yiyeceği ilk yemek nedir? 3. Bir çocuk neden babasına çeker, neden dayılarına (anne tarafına) çeker?’ Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* buyurdu ki: ‘*Cebrail bunları hemen bana bildirdi.*’ Abdullah b. Selam ‘O, yahudi düşmanı olan melektir.’⁽⁴⁰⁹⁾ dedi. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* devam etti: ‘*Kıyamet alametlerinin ilki, insanları doğudan batıya süren bir ateştir. Cennetliklerin ilk yiyeceği yemek, balık ciğerinin sarkmış olan ucudur. Çocuğun (anne veya babasına) çekmesine gelince; erkekle kadın cinsel ilişkide bulunduklarında erkeğin suyu kadınıninkinin önüne geçerse çocuk babaya benzer; kadının suyu erkeğinkinin önüne geçerse, çocuk anaya benzer.*’ Bunun üzerine Abdullah b. Selam, ‘Şehadet ederim ki sen Allah’ın Rasulüsün’ dedi.” (Buhari)

ÇELİŞKİ: Abdullah b. Amr *radıyallahu anh*, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “Kıyamet alametlerinden ilki, güneşin batıdan doğması ile bir kuşluk vakti insanlara karşı bir Dabbe’nin çıkmasıdır. Bu iki alametten hangisi önce olursa, diğeri de ona yakın olarak meydana gelir.” (Müslim)

Kıyametin geçen alametleriyle bu hadiste kıyametin ilk alameti olduğu söylenen “Ateş” alametini nasıl uzlaştırabiliriz?

(408) Ahmed. Sahih.

(409) Yahudiler Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*’e şöyle dedi: “Hiçbir peygamber yoktur ki kendisine haber getiren biri olmasın. Senin arkadaşın (haber getiren) kim? Bize bahset.” Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* dedi ki: “Cebrail.” Bunun üzerine dediler ki: “Cebrail, azabı ve savaşı getirendir. O bizim düşmanımızdır. Eğer rahmet, ekin ve yağmur yağdıran Mikail demiş olsaydın farklı olurdu.” Sonra Yüce Allah şu ayetleri indirdi: “De ki: Her kim Cebrail’e düşmansa, bilsin ki o, Allah’ın izniyle Kur’an’ı; önceki kitapları doğrulayıcı, mü’minler için de bir hidayet rehberi ve müjde verici olarak senin kalbine indirmiştir. Her kim Allah’a, meleklerine, peygamberlerine, Cebrail’e ve Mikail’e düşman olursa bilsin ki Allah da inkâr edenlerin düşmanıdır.” (Bakara, 97-98)

CEVAP: Burada kastedilen, kıyametin kopuş alametidir. Yoksa kıyametin yaklaştığını bildiren alametler değildir. Buhari'den rivayet edilen şu hadis de bu konuyu destekler: “*Kıyametin işinin (yani kıyametin kopuşunun) ilki nedir?....*”

UYARI: İnsanları toplayacak olan bu ateş Hicaz'da çıkıp Basra'daki develerin boyunlarını aydınlatacak olan ateşten başkadır. O ateş yedinci yüzyılda çıkmıştır. Ve kıyametin küçük alametlerinden biridir.⁽⁴¹⁰⁾

İnsanları Nasıl Toplayacak?

Ebu Hureyre *radıyallahu anh*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “*Kıyametten önce insanlar üç grup olarak toplanırlar. Birinci grup; Ahiret hayatını özleyen ve geride kalan dünya hayatından nefret edenlerdir. İkinci grup; ikisi bir deve üzerinde, üçü bir deve üzerinde, dördü bir deve üzerinde, onu bir deve üzerinde toplanırlar. Geri kalan grubu ise bir ateş toplar. Onlar nerede istirahat ederlerse o ateş de onlarla beraber istirahat eder. Onlar nerede geceyi geçirirlerse o ateş de onlarla beraber geceler. Onların sabahladıkları yerde onlarla beraber sabahlar. Onların akşamladıkları yerde onlarla beraber akşamlar.*” (Buhari)

Hadisin anlamı şudur: Bu ateş insanları yakacak olan cehennem ateşi değildir. Bu, insanları Şam'daki mahşer yerine sevk edip toplayacak ateştir. İnsanlar yürüdüklerinde yorulup kaylule ve uyumak için dinlenirler. O anda ateş de durur. İnsanlar kaylule dinlenmesinden kalktıklarında ateş de onları yeniden sevk edip götürmeye başlar. Aynı şekilde gece olup insanlar uyuduğunda ateş de geceler. Gündüz olup insanlar hareket ettiğinde ateş de onları sevk edip hareket eder. Ta onları Şam'daki toplanma yerine getirene kadar bu böyle sürer.

Ebu Zer *radıyallahu anh*, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: “*Kıyametten önce insanlar üç grup halinde toplanacaklar. Birinci grup, binekli, karınları tok ve giyinmiş olarak toplanır. İkinci grup, yürüyenler ve koşanlardır. Üçüncü grubu ise melekler yüzüstü süründürecek ve ateşin önüne toplayacaktır.*” Orada

(410) 13. Alamette geçmişti.

bulunanlardan biri, “O iki grubu anladık. Peki, yürüyenler ve koşanlar kimdir?” dedi. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: “Allah’ın, arkalarından gönderdiği bir afetle yürüyecekler ve koşacaklar. Öyle koşacaklar ki onlardan birine kıymetli bir bahçeyi yaşlı bir deve karşılığında verecek olsalar, onu almak için duramayacaktır.”⁽⁴¹¹⁾

(411) Ahmed, Nesai. Sahih bir hadistir.

SON SÖZ

Bu kitabı tamamlamamı kolaylaştırıp yardım eden Allah Teâla'ya hamdolsun. Allah'tan, bu kitabın insanlara yarar sağlamasını, (kitabı) yazmanın ardındaki niyetin samimi ve yalnız Kendi rızası için olmasını dilerim.

Kıyametin alemlerini yeni ve etkileyici bir üslupla sunmaya çalıştım. Böylece okuyucu keyifli bir şekilde okurken faydalı bilgiler elde edecek. Allah'tan, umduğuma ulaşmış, amacıma (lütfuyla) yönlendirilmiş olduğumu ümit ediyorum.

Okurlardan, kitapla ilgili görüşlerini ifade etmek ve düşüncelerini paylaşmak isteyen olursa, çok memnun olurum. Okurlar, e-posta veya kısa mesaj (SMS) aracılığıyla benimle iletişime geçebilirler. Onlardan alacağım bilgi için çok minnettar olurum ve gıyabında onlara dua ederim.

Yüce Allah'tan, herkese başarı diliyorum... Amin.

Prof. Dr. Muhammed b. Abdurrahman Arifi

Riyad, Kral Suud Üniversitesi Akaid, Çağdaş Dinler ve Mezhepler Profesörü

ve Dünya Davetçiler Birliği Üyesi

arefe5@yahoo.com

Tel: 00966505845140

Tercüme: Sinan Dolayman

08.12.2018

İstanbul

